

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

EducT 21295 448,895

EducT21295.448.895

Barvard College Library

FROM

Prof. Ephraim Emerton

Cana B Emitin

Who will Committee in I am

Total of the Control of the Control

.

3 2044 102 876 596

HELLENICS OF XENOPHON.

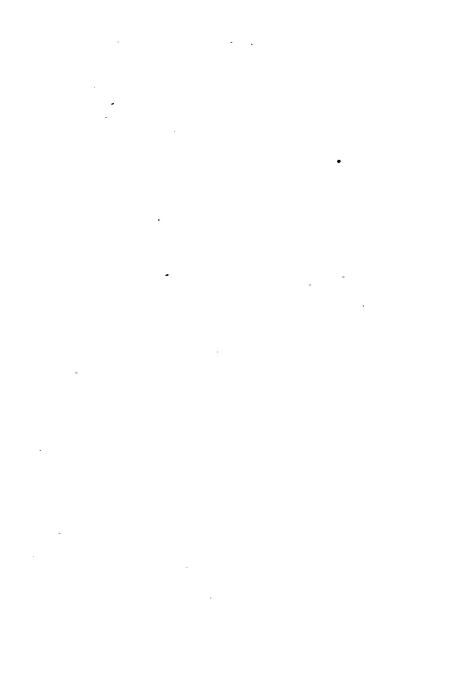
BOOKS I. AND IL

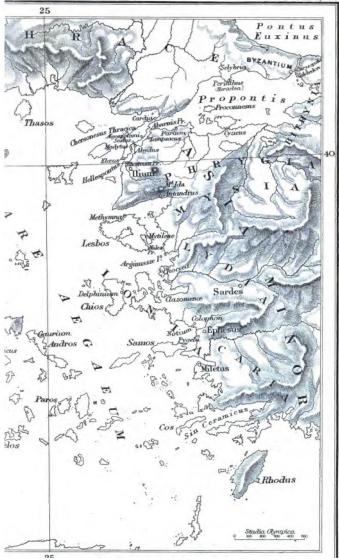
.

.

.

			İ
			1
		٠.	
			٠
	•	·	
. •			•

HELLENICS OF XENOPHON

BOOKS I. AND II.

THE TEXT REVISED

WITH NOTES CRITICAL AND EXPLANATORY
ANALYSIS INDICES AND MAP

BY

HERBERT HAILSTONE, B.A.

LATE SCHOLAR OF PETERHOUSE, CAMBRIDGE,

London

MACMILLAN AND CO.
AND NEW YORK.

1895

[The Right of Translation is reserved.]

Educt 21295.448,895

Professor Ephraim Emertore

Printed by C. J. CLAY, 1878.

Reprinted 1881, 1882, April and Nov. 1884, 1886, 1887.

1894. 1895.

INTRODUCTION.

THE ancients themselves never doubted as to the genuineness of the complete Hellenics. Amongst later critics however Niebuhr had no hesitation in styling Xenophon "an utterly unworthy citizen, and a historian of but little integrity." Vollbrecht1 further brings before our notice charges laid against the Historian of "openly disregarding topics, which, either from their want of striking interest, or of congeniality with Spartan sympathies, did not court narration"; of "wholly suppressing, or setting forward, with strong bias, judgment on many of the leading characters of later Peloponnesian history"; of "closely curtailing, or treating diffusely grave and important incidents." In short, modern critics no longer share the confidence of earlier scholars in our author's candour and simplicity of style. Many charge Xenophon himself with a direct perversion of the truth; many complain of the lateness and imperfections of the manuscripts; some infer that the Hellenics which we now possess are but notes of single

¹ G. Vollbrecht, Dissert. de Xen. Hellen. p. 3, sqq.

events jotted down for a complete review of history; others, that we have no more than a summary of the entire original composition.

From the frequent notices of later historians we may with certainty gather that there existed a work of Xenophon amongst them treating of Greek History from the period at which the pen of Thucvdides was laid down; and the opening words1 of the Hellenics prove nothing to the contrary. Grote' indeed writes that "to pass from Thucydides to the Hellenica of Xenophon is a descent truly mournful; and yet when we look at Grecian history as a whole, we have great reason to rejoice that even so inferior a work as the latter has reached us." We miss, it is true, the elaborate research and power of narrative in Xenophon's continuation of his predecessor's story; the absence, on the other hand, of anything like philosophical or legendary digression, even if the narrative becomes thereby somewhat over-plain and simple, yet imparts to the successive details a close and practical connexion.

The first two books of the Hellenics comprise the scenes of the closing years of the Peloponnesian war, with the ensuing events at Athens, down to the expulsion of the Thirty Tyrants in 403 B.C.*. Throughout the narration of this series of events, the historian appears to his best advantage: his heart is still warm with an innate love of country and of her free institutions: like a true Athenian, he condemns the

Meτὰ δὲ ταῦτα, cp. note 1. 1. 1.
 Hist. Gr. vii. p. 356, n.

Mure, Lit. Anc. Greece, p. 278.

wholesale murders of the Thirty Tyrants, no less than the inconsiderate cruelty of the fickle populace towards the six admirals who perished undefended and unheard. Dislike indeed to accurate detail and rising aristocratic sympathies have subjected our author to the grave charge 1 of "purposely involving the events following upon Arginusæ and the position of the generals in obscurity": and certainly that strict impartiality in judging of events, which Thucydides especially shews, is wanting in his successor*. If however Xenophon becomes crude in his narration, yet his speeches will not fail to give complete satisfaction. In length, argument, and purpose these are equally appropriate; and their rhetoric is lightened with playful sarcasm and dramatic colour. The combatants' harangue is pleasingly relieved by the interposition of events, the historian's judgment, or the listeners' words and feelings as to the point in question*: while sometimes an eloquence, not unworthy of the orator Demosthenes or Æschines, rises above the historian's unambitious evenness of speech 4.

In this supplement to Peloponnesian history, the method of chronology by years and seasons is continued according to the practice of Thucydides'; while in addition to the usual formula, the notice of minor details seems to mark more closely the historic series of events. Thus we have mention of Olympiads⁶, of victors in the stadium, of a race of two-horsed chariots⁸, of archons and ephors⁹. Thucydides indeed

¹ Grote, *Hist. Gr.* vII. p. 435, n. ⁸ II. 3. 24, sqq. ⁴ II. 4. 20, sqq. ² Mure, p. 318. ⁸ II. 3. 24, sqq. ⁴ II. 4. 20, sqq. ⁶ II. 2. 1, II. 3. 1. ⁷ II. 2. 1, III. 3. 1. ⁹ II. 3. 1, II. 6. 1, III. 1. 10, III. 3. 1. 5 Thuc. II. 1. 8 r. 2. 1.

makes frequent mention of archons and ephors, and even of priestesses of Juno at Argos; but rather to define more distinctly some event of note, than to arrange in due order the transactions of successive years. When we contrast however these notices of our historian with the general plan of Thucydides 1, who only mentions the Olympic victor once, and that in strict connection with the summoning to Olympia of the Mitylensean ambassadors—or of Herodotus, who only mentions an archon once³, to define the year more clearly in which Athens was laid waste by the Persians, the citations may with some reason be considered suppositious. In the latter part of the second book, there is no distinct method of computing time'; and the dates assigned to events, according to computation of years from the commencement of the war, hardly present sufficient correctness to exclude the idea of later interpolation 8.

There is little doubt but that the present division of the Hellenics into books is the work of later grammarians. Niebuhr considered that the Greek History of Xenophon was formed of two distinct works, written at different times, viz., the conclusion of Thucydides and the Hellenics. The conclusion of Thucydides, consisting of the first two books, was, in his opinion, written in the interval between the Return of the Ten Thousand, and the recall of Agesilaus from Asia (B.C. 400—394), while the last five books were written about 356 B.C. He also conceived it not improbable

¹ Breitenbach, Prolegom. Xen. Hellen. p. 26.

² III. 8. ³ VIII. 51. ⁴ Mure, p. 321. ⁵ I. 6. 1, II. 1. 7. ⁶ Mure, p. 323.

that Xenophon published the books of Thucydides, when residing at Athens after the battle of Cnidus, and subjoined to them two supplemental books. But even if the earlier and later books were written at different periods1, it does not follow that Xenophon did not consider them as belonging to the same work, especially when we call to mind the long delay and limited publicity attending the production of an ancient work. Probably the Histories of Thucydides and of Herodotus were written continuously without any division of words, and still less of paragraphs or chapters or books. The Dialogues of Plato moreover shew no signs of any division into books, with the exception of the Republic and the Laws; and although the philosophical treatises of Aristotle had in the time of Diogenes Laertius been all divided into books, yet they are wholly devoid of internal evidence that these divisions were made by Aristotle himself. Polybius who survived 129 B.C. is the earliest Greek writer whose extant remains exhibit unquestionable evidence of an original division into books.

As regards the text in general, all scholars who had the good fortune to study Greek and Roman antiquity under the auspices of Shilleto, will readily call to mind his favourite saying, "Cobet has gone too far": and in the present instance I myself would rather be content to follow the liberal judgment which could confess "that Xenophon frequently departs from his country's usages," than be a slave to the despotism of a critic who could dictate, "in ceeteris

¹ G. C. Lewis, *Journ. Philol.* II. pp. 1—44. ² Shilleto on Thuc. I. 43. 2.

librariorum errores sedulo correxi, vitiosas vocabulorum formas ad certam Atticorum consuetudinem redegi, insulsa sciolorum additamenta sustuli, et ubique hoc egi ut Hellenica sine offensione legi et explicari possent'." In particular, I have endeavoured to preserve throughout the reading of the Manuscripts, especially that of B and D; and have followed in the main the accurate judgment of Sauppe.

These editious and treatises moreover have been used in the preparation of this instalment of the Hellenics: Histories of Greece—Mitford, Thirlwall, and Grote: Xenophon's Hellenics—Schneider, 1849; Breitenbach, 1853; Dindorf, 1853 and 1876; Hickie (Book I), 1842; Cobet, 1862; G. Sauppe, 1866; Emil Kurz, 1873; B. Büchsenschütz, 1876; J. S. Philpotts (Selections), 1876: Sturz's Lexicon Xenophonteum: Sauppe's Lexilogus Xenophonteus, 1869: G. C. Lewis, "the Hellenics of Xenophon and their division into Books," Journ. Phil., pp. 1—44, 1844: Mure, Language and Literature of Ancient Greece, 1857: G. Vollbrecht, Dissert. de Xen. Hellen., 1874: Hellenics, literally translated by J. S. Watson, and H. Dale, 1876.

For further information I am indebted to Jelf's Greek Grammar, Arnold's Thucydides, Macmichael's Anabasis, &c. &c.

¹ Cobet, Præf. Hellen.

H. H.

11, ALFRED PLACE,
BEDFORD SQUARE, LONDON.

LIFE OF XENOPHON.

XENOPHON, the son of Gryllus, was an Athenian by birth. Lucian tells us that he lived to the age of ninety years; and the historian himself relates the assassination of Alexander, tyrant of Pheræ, which took place about 357 B.C. In addition to this we find him present at a banquet given by Callias in honour of Autolycus "victor among the boys" in the pancratium 421 B.C., on which occasion he would probably be somewhat under sixteen years of age. Phalinus also addresses him as "young man" (i.e. under forty) 401 B.C. He runs to the battle-rescue 400 B.C. in company with comrades "not yet aged thirty." The date of his birth may therefore reasonably be placed between 435 and 431 B.C.

Xenophon himself speaks thus of his first introduction to the service of Cyrus—"that Proxenus, an ancient guest-friend, had sent for him with promises that if he willed to join the expedition, he would gain for him the friendship of Cyrus; that such a patron would be of more service than his native country." Accordingly he spoke with Socrates on the matter: and Socrates, fearing lest friendship with Cyrus might make him mischief in his own land, bade him enquire of the God at Delphi concerning the journey. And Xenophon, neglecting to ask whether he should even

join the adventure, sought to which of all the deities he should sacrifice and so be prosperous in his voyage. The God answered him to which he should do sacrifice: but Socrates blamed him that he had not asked whether it would be well indeed to journey forth or stay at Then Socrates bade him go: and Xenophon home. did sacrifice, and sailed away to Sardis. It appears that the historian did not join the march either as an officer or soldier, but as a civilian or volunteer: during his ordinary education however as an Athenian citizen, he would have learnt much of military duties, and his rank amongst the Knights would enable him to acquit himself well in respect of horsemanship. The expedition at first was represented as against the Pisidians; but, on arriving at Cilicia, it was plain that the object of Cyrus was to attack his king and brother Artaxerxes. Accordingly the armament marched, though not without many murmurs of much discontent, eastward; and on the plains of Cunaxa they met the great King and all his Persian host. Cyrus was burning with vindictive anger against his brother, and impetuously called to the Spartan Clearchus to charge the Persian centre, where Artaxerxes commanded himself in person. Clearchus replied that it was his duty to see that all should go well. The omens were favourable; the psean sounded, and the left wing of the Persians broken fled; and Cyrus was saluted king. But Artaxerxes was not yet slain; and maddened with fury the usurper struck a blow at his brother's breast: at the same time wounded with a javelin he himself fell with eight of his chiefs. The victorious Greeks

meanwhile followed up their success still further; and the remaining Persian soldiers were pursued and routed. Offers of mediation then came from Artsxerxes: and after a month's delay it was agreed that Tissaphernes should escort the Greeks homeward to Ionia. But the security of their return was to be interrupted by the murder of their five generals through the perfidy of the Satrap: and the Spartan Clearchus was to suffer a traitor's death. It is here that amidst the universal despondency of his countrymen Xenophon stands forward as the champion-leader of the Return. Prompted by a vision he rouses his comrades from despair with remembrances of the valour which they had put forth against the Barbarian; and he is elected general by acclamation in the room of his murdered friend. The order and line of march is then determined on; Chirisophus will lead the van, and he himself with Timasion will take charge of the rear. The route lies up the left bank of the Tigris; and the Persians harass the retreating army with assaults of archers and slingers. A counter-force of fifty horsemen and two hundred Rhodian slingers however soon enabled Xenophon to lead his troops unmolested over the deep ravine which lay before them; and on the twentieth day's march they reached the mountain country of the Carduchi. And here they had to encounter constantly, in exchange for the organized attack of Tissaphernes, the irregular sallies and guerilla warfare of the mountaineers: until after scaling a lofty pass, while Xenophon and the main army were following the direct route through showers of rock and stone, which the inhabitants rolled over their heads, at length they encamped on the banks of the Centrites. Before them were ranged fresh hosts of cavalry and infantry; and no penetrable ford appeared. But as Xenophon lay down, he dreamed there fell off from his hands fresh chains; and at the morning meal there ran into his tent two soldiers with word that a passage lay open across the stream, where no cavalry could approach; and the whole army went over the ford with safety. So the table-lands of Western Armenia came to view; and on the third day snow fell thick around Terrible in very truth were the distresses and suffering of the travellers; and not Xenophon's own energy and active example could save very many from giving themselves over to their fate. An assault on the camp of the traitor Tiribazus did much indeed to relieve their ravenous hunger: and after fording the Euphrates, on the ninth day they were destined to obtain rest in the neighbouring village settlement. The march was shortly renewed: and after passing through a succession of native tribes, whose warfare and weapons were similar to those of the Carduchi, they came upon the city Gymnias. Thence conducted by a guide they ascended the hill-summit of Theches. And as they went up, suddenly a mighty shout arose, "The Sea, the Sea," And so amidst embraces and many tears they knew that they had passed free out of the mysterious hill-country of the Barbarian. A week's journey brought them to Trapezus: and games were celebrated, and sacrifice was offered. And now after so long a land-march a general desire took the weary soldiers to sail in ship to Byzantium, where Anaxibius was high-admiral; and Chirisophus was sent thither to bring transports. But Chirisophus did not return; and the army journeved on to Cerasus, and thence to Cotyora. And about this time Xenophon conceived the plan of establishing his fellow-warriors in a colonial settlement on the shore of the Euxine; but after much discussion in the army the project was abandoned. They therefore sailed forth to Harmene near Sinope, where Chirisophus met them with the message that Anaxibius would have them seek military service with him at the Bosphorus. It was here that Xenophon (the omens dissuading him) declined to lead into Greece the returning troops; and Chirisophus was invested with the dignity of commander-in-chief. Heraclea was reached after two days' voyage; where a serious mutiny broke up the army into three divisions, all of whom however mustered again at Calpe. Here Chirisophus died; and in this harbour more than ever did Xenophon long to found a resting-place. But the minds of his followers were set on seeing fatherland; while the omens for departure day by day continued to be unfavourable. At this point Cleander came from Byzantium, and induced by Xenophon's persuasive eloquence promised to conduct the Return. But the Gods willed it not; and so he sailed away. Six days' march brought them onwards to Chrysopolis, whence Anaxibius, high-admiral, deluded the impoverished Greeks to Byzantium. The promised pay was not delivered; and Byzantium was only saved from plunder and destruction through the tact and prudence of Xenophon himself. The army hereupon disbanded; and Xenophon took his leave, and sailed with Anaxibius homewards. At Cyzicus they met the new harmost Aristarchus, with whom Pharnabazus had already commenced negotiations: and Anaxibius prevailed on Xenophon to bring across the Cyreian forces to his aid in punishment of the satrap's broken confidence. But an exchange for the service of the Thracian Seuthes drew off the soldiers, who after the hardships of a winter campaign were with difficulty able to obtain payment from the reinstated prince. An invitation here arrived, with offers of service against the Persian satraps, from the Ionian harmost Thimbron, to whom Xenophon resigned all that survived from the Ten Thousand. And the last fact recorded in the history of their march is the plunder of the castle of Aridatis, a wealthy Persian nobleman, near Pergamus.

About the time of his return from Thrace into Asia, after service with prince Seuthes, the historian probably received sentence of banishment from Athens on a charge of Laconism, i.e. as having been an ally of Cyrus, the Lacedæmonian friend and patron: although by some he is said to have returned to Athens, and there collected materials of the conversations of his master Socrates—that same Socrates, who, as tradition tells us, would have the modest boy follow him and learn whence men became good and noble, and who at Delium had borne him on his shoulders from the battle. In the latter case his service in the Lacedæmonian ranks at Coronea 394 B.C. furnishes his cause of exile. However this may be, within the fourth year after the conclusion of the Return, he accompanied Agesilaus

in his invasion of Northern Greece against the newly allied Thebans and Athenians; and was present at the battle of Coronea. Not long after he found a home at Scillus near Olympia; and there he built a temple to Diana, whom he enriched with spoil from his Cyreian marches; and games were instituted against the festival, and he followed hunting, and feasted friends, and tilled his lands; and in this retirement wrote his Histories. We may wish that he was not compelled to abandon his home at Scillus, though we are told that after Leuctra, 374 B.C., he was forced to fly to Corinth. Subsequently his sentence of banishment was revoked: and he became again an Athenian citizen and knight. His son Gryllus fell fighting bravely at Mantinea 362 B.C.

CHARACTER AND WRITINGS OF XENOPHON.

(1) THE moral qualities of our historian may be mainly gathered from a review of his conduct while engaged in conducting the retreat of the Ten Thousand. On more than one occasion Xenophon here stands forward as of intrepid courage, keen tact, and never-failing energy. Unlike many of his fellowgenerals, he seeks no personal aggrandizement: the soldier is his friend, and not his slave: he is at once kind-hearted, temperate, and affable. Retaliation for wrong and obloquy is unknown to him: injustice is repaid with justice, meanness is met with generosity. When character and country are assailed, he can make a smart retort; and his opponents never fail to find an apt reply from him. Imbued with the precepts of his mentor Socrates, he sets high faith in divinations, dreams, and omens: Zeus, Apollo, and Artemis are amongst his favourite objects of worship. As a husband and a father he preserves the ordinary principles of Greek morality; and to plunder a barbarian seems to him in strict accordance with the equity of warfare. A natural love of novelty, although it seldom overcomes his prudence, yet betrays him into varied fortune: he exchanges the life of a man of letters for a soldier's lot, a soldier's hardships for

the quiet retirement of a country farm, with an indifferent evenness of spirit. The spur of adventurous ambition prompts him to arms against his fellow-citizens: distaste for a corrupt democracy calls forth strong foreign partialities: but the constant patience of an amiable mind will have him confess no shame and no regret at his country's condemnation of unfaithfulness.

(2) Diogenes Lacrtius ascribes the following works to Xenophon, all of which we now possess: Hellenica, Anabasis, Cyropædeia, Polity of Athens, Polity of Sparta, Memorabilia of Socrates, Apology of Socrates, Symposium, Agesilaus, Hiero, On Economics, On the Athenian Revenues, Hipparchicus, On Horsemanship, On Hunting. Over this varied field of subjects flows forth constantly a pleasing elegance of language, which renders and will render our historian dear to the scholars of Greek antiquity. And so it was that with the ancient critics such delightsomeness won for Xenophon the names of "Attic Bee," and "Attic Muse." Cicero would fain believe "that with his mouth spoke the Muses, for his language is sweeter than honey." Quintilian ascribes to him "an unaffected sweetness, to which no affectation could attain—that Pericles' declaration of the ancient comedy could with justice be transferred to him, that on his lips sat the goddess of Persuasion." The purity of his periods, the choice selection of his phrases, his grace of style cannot but be attractive; and we find the surface of such a model present to our touch little we would desire to smooth away. He will not strive indeed to sculpture his conversations after the mighty statues

of the rhetorical Thucydides: we miss alike the kindling poetry of the impassioned Plato: and hence a certain slenderness of diction often assumes the place of more majestic dignity. Elaborate style and subtlety of words are equally absent from his purpose: poetical expression he may introduce but not develope: an even and unstudied perspicuity will not admit the depth of more obscure research. essential manliness of the historian-soldier favours his scenes of warfare, rather than of drama; while an aversion to affected labour disregards much intricate detail. His speeches are well-chosen, and display strong vigour: philosophy with him only dictates a practical morality. A want of patriotism may lend a colour to his adopted creed: but the truth of history never suffers at his hands deliberate disguise.

HISTORICAL NOTICE.

THE period comprised in the first two books of Xenophon's Hellenics (411-403 B.C.) embraces the closing scenes of the memorable war between Athens and Sparta. Thucydides, at the commencement of his writings, states emphatically the importance of his subject, with which the earlier periods of Grecian History could afford no comparison. The real cause of the war, we shall remember, was the fear entertained by the Lacedæmonians of the growing power of Athens, a fear which had gradually increased since the rebuilding of the city walls and the fortification of the great harbour of Piræus: the alleged causes, the alliance of Athens with Corcyra and the siege of Potideea. since the battles of Platæa and Mycale (479 B.C.) the maritime empire of Athens, based upon the confederacy of Delos, had gradually risen in greatness: the Athenian allies had become her subjects (owing rather to circumstances perhaps than to any positive aggression), and the independence of Greece was threatened. At that crisis the high influence of Pericles prevented any concession on the part of Athens towards the independence of her allies, which was then required by the congress of the Lacedæmonian states; and open hostilities commenced (431 B.C.). Following the events of the war, we shall call to mind the sufferings caused

by the annual invasion of the Lacedæmonians into the Athenian territory—the terrible visitation of the pestilence, and the violent excesses consequent upon its ravages (430 B.C.)—the revolt of Mitylene, and the severe punishment of its inhabitants (428-427 B.C.)the blockade of Sphacteria, and the unexpected capture of the Lacedemonian prisoners (425 B.C.). the eighth year of the war (424 B.C.), the failure to reconquer Megara, and the disastrous defeat of Delium began to mar the success which had hitherto attended the Athenian arms: in addition to which, several important towns in Thrace, including Amphipolis, fell into the hands of Brasidas. A truce thereupon ensued for a year, and early in the spring of 421 B.C., what is called the Peace of Nicias, was concluded on the basis of a general restoration of all places taken in the war, the Athenians only keeping Nissea in compensation for the Theban Platea. The year 420 B.C., however, found the Spartan allies generally dissatisfied with the peace; and next comes the ascendency of Alcibiades. leading to the two years' campaign in Peloponnesus in conjunction with Elis, Argos, and Mantinea, and ending in the complete re-establishment of Lacedæmonian supremacy. The seventeenth year of the war (415 B.C.) saw the departure of the Athenian expedition to Sicily: the eighteenth, the preparations of Nicias for the siege of Syracuse, and the arrival of the Spartan general Gylippus: the nineteenth, the total destruction of the Athenian armament in Sicily. Such a defeat naturally encouraged a general revolt of the Athenian allies; and we find Samos alone remaining firm in her allegiance, and henceforward the head-quarters of the

Athenian fleet. Lesbos was recovered 411 B.C.; and at the suggestion of Alcibiades, the democracy was abolished, and the oligarchical government of the Four Hundred reigned supreme at Athens. These, in their turn, were overthrown: the proposed assembly of 5000 was demanded, and a fair and effective government established. Alcibiades meanwhile had been recalled, and the principal leaders of the 400 had fled to Decelea. With a short notice of several events on the coast of Asia, the history of Thucydides ends abruptly; and Xenophon sets forth the remaining details of the war from the winter of 411 B.C.

•

SUMMARY OF EVENTS

BOOK I.

CHAPTER I.

Renewed combats in the Hellespont. Agesandridas defeats Thymochares. Dorieus sails up from Rhodes, evades Athenian fleet, is succoured by Mindarus. Obstinate conflict off Abydus. Alcibiades ensures victory for Athenians (§§ 1—7).

Alcibiades seized by Tissaphernes and confined at Sardis. Escapes to Clazomenæ: joins forces with Thrasybulus and Theramenes. Athenian victory at Cyzicus: Mindarus slain: Peloponnesian fleet taken (§§ 8—19).

Ransom exacted from Cyzicus, Perinthus, and Selybria. Chrysopolis occupied: toll levied on passing ships. Pharnabazus aids discouraged Lacedsmonians (§§ 20—26).

Banishment of Hermocrates and colleagues. Lacedæmonians expelled from Thasos. Bepulse of Agis before walls of Athens. Clearchus sent to Byzantium. Carthaginians take Selinus and Himera (§§ 27—37).

CHAPTER II.

Thoricus fortified. Thrasyllus sails to Samos. Ravages Pygela and takes Colophon. Is defeated with severe loss at Ephesus by Tissaphernes and Syracusans (§§ 1—11).

Takes four Syracusan vessels off Lesbos. Joins Alcibiades and Athenian armament at Sestus. United forces fortify Lampsacus, and establish winter-quarters. Soldiers of Alcibiades refuse to fraternize with those of Thrasyllus. Joint ex-

pedition against Abydus: defeat of Pharnabazus. Concord in Athenian ranks (§§ 12—17).

Lacedæmonians dismiss under treaty from Pylos revolted Helots. Achæans at Heraclea in Trachis betray settlers. Labotas governor from Sparta slain with seven hundred. Revolt of Medes from Darius and subsequent submission (§§ 18, 19).

CHAPTER III.

Temple at Phocæa struck by lightning. Athenians attack Calchedon. Alcibiades extorts Calchedonians' property from Bithynian Thracians. Hippocrates governor from Sparta slain in defence of Calchedon (§§ 1—6).

Convention concluded by Athenians with Pharnabazus. Calchedon becomes a tributary dependency of Athens. Pharnabazus engages to escort Athenian envoys to Susa. Special covenant of Alcibiades with the satrap (§§ 7—13).

Byzantium besieged by Athenians. Failure of assault. Clearchus seeks aid from Pharnabazus, Citizens meanwhile pressed by famine admit Alcibiades and Athenians. Surrender of Byzantium (§§ 14—22).

CHAPTER IV.

Lacedæmonian embassy favourably received at Persian court. Pharnabazus detains Athenian envoys at Cyrus' instigation. Unlimited authority over sea-coast entrusted to Cyrus. Envoys sent back from Cappadocia in third year to Athenian armament (§§ 1—7).

Alcibiades brings Athenian fleet to Samos: levies one hundred talents on coast of Caria. Thrasybulus attacks Thrace: reduces Thasos and revolted towns. Thrasyllus conducts remaining armament to Athens. Alcibiades in exile elected general (§§ 8—10).

Return of Alcibiades to Athens. Visits Paros and Gythium. Arrives at Pirseus on festival of Plynteria. Varied sentiment and feelings of Athenians (§§ 11—17).

Hesitation and distrust of Alcibiades on landing. Support of friends and kinsmen. Defends himself in council and assembly. Is proclaimed general with full powers. Renews procession by land to Eleusis. Sails against Andros, thence to Samos (§§ 18—28).

CHAPTER V.

Lysander supersedes Cratesippidas as high-admiral. Sails by Rhodes Cos and Miletus to Ephesus. Lacedemonian complaints before Cyrus of Tissaphernes. Promises of Cyrus. Increase of seamen's pay. Athenian envoys not received by Cyrus. Lysander refits at Ephesus (§§ 1—10).

Alcibiades joins Thrasybulus at Phocæa. Athenian fleet left at Samos under Antiochus. Defeat of Antiochus at Notium during absence of Alcibiades. Lysander refuses engagement with Alcibiades before harbour of Ephesus. Lacedæmonians take Delphinium and Eion (§§ 11—15).

Displeasure at Athens against Alcibiades. Conon named general with nine colleagues. Complaints against Alcibiades in camp. Retires to Thracian Chersonese. Phanosthenes captures two Thurian triremes. Dorieus liberated. Conon plunders enemy's coasts. Carthaginians reduce Agrigentum by famine (§§ 16—21).

CHAPTER VI.

Callicratidas supersedes Lysander. Silences the boasts of Lysander. Murmurs and ill-will repressed by his rectitude, Refuses to court Persians. His appeal to the Milesians, Receives supplies from Miletus and Chios (§§ 1—12).

Storms Methymna. Liberates captives and Athenian garrison, Blockades Conon and Athenian fleet at Mitylene. Strong position of Callicratidas. Stratagem of Conon to send for relief to Athens. Callicratidas defeats squadron of Diomedon (88 13—23).

Great Athenian fleet equipped and sent to Arginuss. Callicratidas leaves Eteonicus with fifty sail at Mitylene, himself withdraws to Cape Malea. Marshalling of respective fleets. Battle of Arginuss. Defeat of Lacedsmonians, and death of Callicratidas. Eteonicus escapes to Chios (§§ 24—38).

CHAPTER VII.

Recal of generals except Conon. Adimantus and Philocles named colleagues. Protomachus and Aristogenes abscond. Archedemus brings Erasinides to trial. Arrest of remaining generals by senate on motion of Timocrates. Debate in public assembly. Theramenes accuses generals of not saving shipwrecked crews (§§ 1—4).

Defence of generals favourably received. Adjournment to future assembly. Method of trial entrusted to senate. Occurrence of Apaturian festival. Unconstitutional proposition of Callixenus. Assembly inflamed by narrative of shipwrecked seamen (§§ 5—11).

Opposition by Euryptolemus. Lyciscus threatens opponents. Euryptolemus withdraws indictment against Callixenus. Opposition by presidents of assembly overruled. Socrates alone refuses to put the question (§§ 12—15).

Amendment and speech of Euryptolemus. Moves separate trial for generals according to decree of Cannonus. Amendment carried by show of hands. Objection on oath of Menceles. Six generals condemned and executed. Subsequent repentance of Athenians. Impeachment of Callixenus and others proposed. Escape of prisoners. Disgrace and death of Callixenus (88 16—35).

BOOK II.

CHAPTER I.

Eteonicus suppresses plot of his distressed forces to plunder Chios. Levies money upon the Chians. Allies ask for Lysander as high-admiral. Is sent as vice-admiral. Cyrus puts to death Autoboesaces and Mitræus (§§ 1—9).

Lysander summons Eteonicus from Chios and refits fleet. Solicits and receives supplies from Cyrus. Tributes and revenues assigned to him by Cyrus, who goes up to visit his dying father. Storms Cedrese and sails to Rhodes (§§ 10—15).

Athenians plunder King's country. Lysander sails to Abydus and storms Lampsacus. Athenian fleet anchors at Elseus. Proceeds to Sestus and Ægospotami. Lysander declines battle. Athenians reject advice of Alcibiades (§§ 16—26).

Surprise and capture of Athenian fleet. Athenian commanders taken except Conon, who seeks refuge with Evagoras in Cyprus. Massacre of Philocles and prisoners. Adimantus alone saved alive (§§ 27—32).

CHAPTER II.

Lysander occupies Byzantium and Calchedon. Sends the garrisons which surrender to Athens. Refits at Lampsacus. State-ship Paralus brings news of defeat at Ægospotami to Athens. Citizens prepare for siege (§§ 1-4).

Lysander establishes oligarchy in Lesbos. Eteonicus spreads revolt Thrace-ward. Samos alone continues Athenian allegiance. Pausanias encamps in the Academy. Lysander restores Æginetans and Melians and blockades Piræus (§§ 5—9).

Sufferings at Athens. Amnesty proposed and adopted. Ravages of famine. Propositions for capitulation refused by ephors. Lacedæmonians require demolition of long walls. Archestratus imprisoned for proposing to submit to demands. Theramenes sent as envoy to Lysander. After delay reports necessity of treating with ephors (§§ 10—17).

Theramenes sent to Sparta to conclude peace on any terms. Debate about terms at Sparta. Corinthians and Thebaus deprecate truce. Peace granted on severe conditions. Surrender of Athens: demolition of long walls: Piræus dismantled: fleet given up. Dionysius tyrant of Syracuse (§§ 18—24).

CHAPTER III.

Nomination of the Thirty. Agis disbands army. Lycophron of Pheræ defeats Larisæans and others. Dionysius loses Gela and Camarina to Carthaginians. Lysander restores oligarchy at Samos. His triumphant return to Sparta (88 1—10).

Thirty delay to draw up laws. New Senate appointed. Execution of democrats without trial. Lacedsmonian garrison introduced with Callibius as Governor. Multiplied and indiscriminate executions by the Thirty (§§ 11—14).

Dissentient views of Critias and Theramenes. Opposition of Theramenes to violent measures. Critias and Thirty nominate three thousand partisans. Remaining hoplites disarmed. Murders and spoliations by the Thirty. Seizure of resident aliens (§§ 15—21).

Theramenes refuses to join in seizure. Is denounced by Critias in Senate. Speech of Critias. Reply of Theramenes favourably received. Violence of Critias. Condemnation, seizure, and death of Theramenes (§§ 22—56).

CHAPTER IV.

Increased tyranny of the Thirty. Thrasybulus occupies Phyle from Thebes. Beinforced by exiles repulses Thirty. Attacks and defeats enemy by surprise. Thirty seize Eleusis by stratagem. Execution of Eleusinians at Athens (§§ 1—9).

Thrasybulus marches by night to Pirsus. Occupies Munychia and defeats Thirty. Critias slain. Colloquy during burial-truce. Speech of Cleocritus. Discouragement of oligarchs. Deposition of Thirty and appointment of Ten (§§ 10—23).

Thirty retire to Eleusis. Ten carry on war with exiles. Increasing strength of Thrasybulus. Lysander invited by Thirty visits Attica to reduce exiles. Pausanias envying Lysander joins forces (§§ 24—30).

Pausanias attacks Pirsus with partial success. Favours cause of peace. Embassy sent to Sparta on question of peace. Pacification granted by Pausanias and Lacedæmonian authorities. Evacuation of Attica. Thrasybulus and exiles restored. Harangue of Thrasybulus. Restoration of democracy. Capture of Eleusis. General amnesty (§§ 31—48).

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

A.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα οὐ πολλαῖς ἡμεραις 1 Α. С. 411. υστερον ήλθεν έξ 'Αθηνών Θυμοχάρης έχων ναθς όλίγας καλ εθθύς έναυμάγησαν αθθίς Λακεδαιμόνιοι καὶ 'Αθηναΐοι, ἐνίκησαν δὲ Λακεδαιμόνιοι ήγουμένου 'Αγησανδρίδου. μετ' όλίγον 2 δε τούτων Δωριεύς δ Διαγόρου εκ 'Ρόδου είς Έλλήσποντον είσέπλει άργομένου γειμώνος τέτταρσι καὶ δέκα ναυσίν αμα ήμέρα, κατιδών δὲ ὁ τών 'Αθηναίων ήμεροσκόπος έσήμηνε τοίς στρατηγοίς. οί δὲ ἀνηγάγοντο ἐπ' αὐτὸν εἴκοσι ναυσίν, ᾶς δ Δωριεύς φυγών πρός την γην ανεβίβαζε τας αύτοῦ τριήρεις, ώς ήνοιγε, περί τὸ 'Ροίτειον. έγγυς δὲ ε γενομένων των 'Αθηναίων εμάγοντο από τε των νεών καὶ της γης, μέχρι οἱ ᾿Αθηναῖοι ἀπέπλευσαν είς Μάδυτον πρός τὸ ἄλλο στρατόπεδον οὐδὲν πράξαυτες. Μίνδαρος δὲ κατιδών την μάχην ἐν Ἰλίφ κ θύων τη 'Αθηνά έβοήθει έπι την θάλατταν καὶ καθελκύσας τὰς ἐαυτοῦ τριήρεις ἀπέπλει, ὅπως

s αναλάβοι τὰς μετά Δωριέως. οἱ δὲ 'Αθηναίοι ανταναγόμενοι έναυμάχησαν περί "Αβυδον κατά την ήόνα μέχρι δείλης έξ έωθινοῦ. καὶ τὰ μὲν νικώντων, τὰ δὲ νικωμένων, 'Αλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ δυοίν ο δεούσαις είκοσι ναυσίν. Εντεύθεν δε φυγή των Πελοπουνησίων εγένετο πρός την "Αβυδον και δ Φαρνάβαζος παρεβοήθει καὶ ἐπεισβαίνων τῷ ἵππφ είς την θάλατταν μέχρι δυνατόν ην εμάχετο καί τοις άλλοις τοις αυτου ίππευσι και πεζοις παρετ κελεύετο. συμφράξαντες δὲ τὰς ναῦς οἱ Πελοποννήσιοι καὶ παραταξάμενοι πρὸς τῆ γἢ ἐμάγοντο. 'Αθηναίοι δὲ ἀπέπλευσαν, τριάκοντα ναθς των πολεμίων λαβόντες κενάς καὶ ας αυτοί απώλεσαν η κομισάμενοι, είς Σηστόν. Εντεύθεν πλην τετταράκουτα νεών άλλαι άλλη ώχοντο έπ' αργυρολογίαν έξω τοῦ Ελλησπόντου καὶ ὁ Θρασύλος, εἶς ὧν τών στρατηγών, εἰς ᾿Αθήνας ἔπλευσε ταῦτα έξαγο γελών και στρατιάν και ναθς αιτήσων, μετά δέ ταθτα Τισσαφέρνης ηλθεν είς Έλλήσποντον άφικόμενον δὲ παρ' αὐτὸν μιᾶ τριήρει 'Αλκιβιάδην ξένιά τε καὶ δώρα ἄγοντα συλλαβών εξρξεν ἐν Σάρδεσι, φάσκων κελεύειν βασιλέα πολεμεῖν 'Αθηιο ναίοις. ήμέραις δὲ τριάκοντα ὕστερον 'Αλκιβιάδης έκ Σάρδεων μετά Μαντιθέου τοῦ άλόντος έν Καρία ίππων ευπορήσαντες νυκτός απέδρασαν 11 είς Κλαζομενάς, οἱ δ' ἐν Σηστω ᾿Αθηναίοι, A. C. 410. αἰσθόμενοι Μίνδαρον πλεῖν ἐπ' αὐτοὺς μέλλοντα ναυσίν έξήκοντα, νυκτός ἀπέδρασαν είς Καρδίαν. ένταθθα δὲ καὶ 'Αλκιβιάδης ήκεν έκ των Κλαζομενών σύν πέντε τριήρεσι καί

έπακτρίδι. πυθόμενος δὲ ὅτι αἱ τῶν Πελοποννησίων νήες εξ 'Αβύδου ανηγμέναι είεν είς Κίζικον αὐτὸς μὲν πεζη ήλθεν εἰς Σηστόν, τὰς δὲ ναῦς περιπλείν ἐκείσε ἐκέλευσεν. 🦪 ἐπεὶ δ' ήλθον, ἀνάγεσθαι 12 ήδη αυτού μέλλοντος ώς έπι ναυμαχίαν, έπεισπλεί 🚙 Θηραμένης είκοσι ναυσίν ἀπὸ Μακεδονίας, αμα δὲ καὶ Θρασύβουλος εἴκοσιν ἐτέραις ἐκ Θάσου, ἀμφότεροι ηργυρολογηκότες. 'Αλκιβιάδης δὲ εἰπων καὶ 15/1τούτοις διώκειν αὐτὸν ἐξελομένοις τὰ μεγάλα ίστία 🤫 αὐτὸς ἔπλευσεν εἰς Πάριον ἀθρόαι δὲ γενόμεναι αί υήες απασαι εν Παρίω εξ καὶ ογδοήκοντα τής επιούσης νυκτὸς ἀνηγάγοντο, καὶ τῆ ἄλλη ἡμέρα περὶ άρίστου ώραν ήκον είς Προικόννησον. έκει δ' έπύ- 14 θοντο ότι Μίνδαρος εν Κυζίκφ είη και Φαρνάβαζος μετά τοῦ πεζοῦ. ταύτην μεν οὖν την ήμέραν αὐτοῦ έμειναν, τη δε ύστεραία 'Αλκιβιάδης εκκλησίαν ποιήσας παρεκελεύετο αὐτοῖς, ὅτι ἀνάγκη εἴη καὶ ναυμαχείν καὶ πεζομαχείν καὶ τειχομαχείν Οὐ γάρ έστιν, έφη, χρήματα ήμιν, τοις δε πολεμίοις άφθονα παρά βασιλέως. τη δὲ προτεραία, ἐπειδή 15 ώρμίσαντο, τὰ πλοῖα πάντα καὶ τὰ μικρὰ συνήθροισε παρ' έαυτόν, όπως μηδείς έξαγγείλαι τοῖς πολεμίοις τὸ πλήθος των νεών, ἐπεκήρυξέ τε, δς αν άλίσκηται είς τὸ πέραν διαπλέων, θάνατον τὴν ζημίαν. μετά δὲ τὴν ἐκκλησίαν παρασκευασάμενος 16 ώς έπὶ ναυμαχίαν ἀνηγάγετο ἐπὶ τὴν Κύζικον βοντος πολλφ. ἐπειδή δ' ἐγγὺς τῆς Κυζίκου ἡν, αἰθρίας γενομένης καὶ τοῦ ήλίου ἐκλάμψαντος καθορά τὰς τοῦ Μινδάρου ναῦς γυμναζομένας πόρρω ἀπὸ τοῦ λιμένος καλ απειλημμένας ύπ' αὐτοῦ, ἐξήκοντα

17 ούσας. οί δὲ Πελοποννήσιοι ίδοντες τὰς τῶν 'Αθηναίων τριήρεις ούσας πλείους τε πολλώ ή πρότερον καὶ πρὸς τῷ λιμένι ἔφυγον πρὸς τὴν γῆν καὶ συνορμίσαντες τὰς ναθς ἐμάχοντο ἐπιπλέουσι τοῖς ἐναν-18 τίοις. 'Αλκιβιάδης δὲ ταῖς εἴκοσι τῶν νεῶν περιπλεύσας ἀπέβη είς την γην. ιδών δὲ ὁ Μίνδαρος καλ αὐτὸς ἀποβὰς ἐν τῆ γῆ μαγόμενος ἀπέθανεν οί δὲ μετ' αὐτοῦ ὄντες ἔφυγον. τὰς δὲ ναῦς οί 'Αθηναίοι φυνοντο άγοντες άπάσας είς Προικόννησον πλην των Συρακοσίων έκείνας δε αυτοί κατέκαυσαν 19 οί Συρακόσιοι. Εκείθεν δε τη ύστεραία επλεον οί 'Αθηναίοι έπὶ Κύζικον, οί δὲ Κυζικηνοί τῶν Πελοπουνησίων και Φαρναβάζου έκλιπόντων αὐτην 20 έδέχοντο τους 'Αθηναίους. 'Αλκιβιάδης δὲ μείνας αὐτοῦ εἴκοσιν ἡμέρας καὶ χρήματα πολλά λαβών παρά των Κυζικηνών οὐδεν άλλο κακόν εργασάμενος εν τη πόλει απέπλευσεν είς Προικόννησον. 21 ἐκείθεν δ' ἔπλευσεν εἰς Πέρινθον καὶ Σηλυβρίαν. καλ Περίνθιοι μέν είσεδέξαντο είς τὸ άστυ τὸ στρατόπεδον Σηλυβριανοί δὲ ἐδέξαντο μὲν οῦ, χρήματα 22 δὲ ἔδοσαν. ἐντεῦθεν δ' ἀφικόμενοι τῆς Καλχηδονίας είς Χρυσόπολιν ετείχισαν αὐτήν, καὶ δεκατευτήριον κατεσκεύασαν εν αυτή, και την δεκατην εξέλεγον των έκ του Πόντου πλοίων, και φυλακήν έγκαταλιπόντες ναθς τριάκοντα καλ στρατηγώ δύο, Θηραμένην καὶ Εύμαχον, τοῦ τε χωρίου ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν ἐκπλεόντων πλοίων καὶ εἴ τι ἄλλο δύναιντο 🦿 βλάπτειν τούς πολεμίους, οἱ δ' ἄλλοι στρατηγοὶ 38 είς του Ελλήσποντον ώχοντο. παρά δὲ Ἱπποκράτους τοῦ Μινδάρου ἐπιστολέως εἰς Λακεδαίμονα

γραμματα πεμφθέντα εάλωσαν είς 'Αθήνας λέγοντα τάδε "Ερρει τὰ καλά. Μίνδαρος ἀπέσσυα. πειυωντι τωνδρες. ι απορίσμες τί χρη δρην. / Φαρνά- 24 βαζος δὲ παντὶ τῷ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματι καὶ τοῖς συμμάγοις παρακελευσάμενος μή αθυμείν ένεκα ξύλων, ώς δντων πολλών εν τή βασιλέως, έως δυ τὰ σώματα σῶα ἢ, ἱμάτιου τ' έδωκεν έκάστω καλ έφόδιον δυοίν μηνοίν, καλ όπλίσας τούς ναύτας φύλακας κατέστησε της έαυτοῦ παραθαλαττίας γής / καὶ συγκαλέσας τούς τε ἀπό 25 τών πόλεων στρατηγούς και τριηράρχους εκέλευε ναυπηγείσθαι τριήρεις εν 'Αντάνδρφ δσας εκαστοι απώλεσαν, χρήματά τε διδούς καὶ ύλην ἐκ τῆς *Ιδης κομίζεσθαι φράζων. ναυπηγουμένων δὲ οί 26 Συρακόσιοι αμα τοις 'Αντανδρίοις του τείχους τι έπετέλεσαν, καλ εν τή φρουρά ήρεσαν πάντων μά- Φε λιστα. διά ταῦτα δὲ εὐεργεσία τε καὶ πολιτεία Συρακοσίοις εν 'Αντάνδρφ εστί. Φαρνάβαζος μέν οὖν ταῦτα διατάξας εὐθὺς εἰς Καλχηδόνα ἐβοήθει.

Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ἠγγέλθη τοῖς τῶν Συρα- 27 κοσίων στρατηγοῖς οἴκοθεν ὅτι φεύγοιεν ὑπὸ τοῦ δήμου. συγκαλέσαντες οὖν τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας Ἑρμοκράτους προηγοροῦντος ἀπωλοφύροντο τὴν ἑαυτῶν συμφοράν, ὡς ἀδίκως φεύγοιεν ἄπαντες παρὰ τὸν νόμον παρήνεσάν τε προθύμους εἶναι καὶ τὰ λοιπά, ώσπερ τὰ πρότερα, καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς πρὸς τὰ ἀεὶ παραγγελλόμενα, μεμνημένους ὅσας τε ναυμαχίας αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς νενικήκατε καὶ ναῦς εἰληφατε, ὅσα τε μετὰ τῶν ἄλλων ἀήττητοι γεγόνατε ἡμῶν ἡγουμένων, τάξιν ἔχοντες τὴν κρατίσ-

την διά τε την ημετέραν άρετην και την ύμετέραν προθυμίαν καὶ κατά γῆν καὶ κατά θάλατταν ὑπάργουσαν ελέσθαι δε εκέλευον άρχοντας, μέχρι αν 28 αφίκωνται οι ήρημένοι αντ' έκείνων. οι δ' αναβοήσαντες εκέλευον εκείνους άρχειν καὶ μάλιστα οί τριήραρχοι καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ κυβερνηται. δ' οὐκ ἔφασαν δεῖν στασιάζειν πρὸς τὴν ἐαυτῶν 🖰 πόλιν εί δέ τις ἐπικαλοίη τι αὐτοῖς, λόγον ἔφασαν δεομένων έμειναν έως αφίκοντο οἱ αντ' ἐκείνων στρατηγοί, Δήμαρχός τε Ἐπιδόκου καὶ Μύσκων Μενεκράτους καὶ Πόταμις Γνώσιος. των δὲ τριηράρχων ομόσαντες οι πλείστοι κατάξειν αὐτούς, έπαν είς Συρακούσας αφίκωνται, απεπέμψαντο 30 όποι ηβούλοντο πάντας ἐπαινοῦντες / ίδία δὲ οί πρὸς Ερμοκράτην προσομιλοῦντες μάλιστα ἐπόθησαν τήν τε έπιμέλειαν καὶ προθυμίαν καὶ κοινότητα. , ών γὰρ ἐγίγνωσκε τοὺς ἐπιεικεστάτους τῶν τριηράρχων καὶ κυβερνητών καὶ ἐπιβατών ἐκάστης ήμέρας πρώ και πρὸς ἐσπέραν συναλίζων πρὸς τὴν σκηνήν την έαυτοῦ ἀνεξυνοῦτο ό, τι έμελλεν ή λέγειν ή πράττειν, κακείνους εδίδασκε κελεύων λέγειν τα μεν ἀπό τοῦ παραχρημα, τὰ δὲ βουλευσαμένους. 31 έκ τούτων Έρμοκράτης τὰ πολλά ἐν τῷ συνεδρίω εὐδόξει, λέγειν τε δοκών καὶ Βουλεύειν τὰ κράτιστα. κατηγορήσας δε Τισσαφέρνους εν Λακεδαίμονι Έρμοκράτης, μαρτυρούντος καὶ ᾿Αστυόχου, καὶ δόξας τὰ όντα λέγειν, ἀφικόμενος παρὰ Φαρνάβαζον, πρίν αἰτήσαι χρήματα λαβών, παρεσκευάζετο πρός την είς Συρακούσας κάθοδον ξένους τε

καὶ τριήρεις. ἐν τούτφ δὲ ἦκον οἱ διάδοχοι τῶν Συρακοσίων εἰς Μίλητον καὶ παρέλαβον τὰς ναῦς καὶ τὸ στράτευμα.

Έν Θάσφ δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον στάσεως 22 γενομένης εκπίπτουσιν οί λακωνισταί και ό Λάκων άρμοστης Ἐπεόνικος. καταιτιαθείς δε ταθτα πράξαι σύν Τισσαφέρνει Πασιππίδας ὁ Λάκων ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης ἐπὶ δὲ τὸ ναυτικόν, δ ἐκεῖνος ήθροίκει από των συμμάχων, εξεπέμφθη Κρατησιππίδας. καὶ παρέλαβεν εν Χίφ. περί δὲ τούτους τοὺς χρό- 33 νους Θρασύλου ἐν ᾿Αθήναις ὅντος ᾿Αγις ἐκ τῆς Δεκελείας προνομήν ποιούμενος πρός αὐτὰ τὰ τείγη ηλθε τών 'Αθηναίων' Θρασύλος δε εξαγαγών 'Αθηναίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῆ πόλει ὅντας άπαντας παρέταξε παρά τὸ Λύκειον γυμνάσιον ώς μαχούμενος, αν προσίωσιν. ίδων δε ταθτα 'Αγις 34 ἀπήγαγε ταχέως, καί τινες αὐτῶν ὀλίγοι τῶν ἐπὶ πασιν ύπὸ των ψιλων απέθανον. οί οὐν 'Αθηναίοι τῷ Θρασύλφ διὰ ταῦτα ἔτι προθυμότεροι ἦσαν ἐφ' ά ήκε, καὶ ἐψηφίσαντο ὁπλίτας τε αὐτὸν καταλέξασθαι γιλίους, ίππέας δὲ έκατόν, τριήρεις δὲ πεντήκοντα. 'Αγις δε εκ της Δεκελείας ίδων πλοία 25 πολλά σίτου είς Πειραιά καταθέοντα, οὐδὲν ὄφελος έφη είναι τούς μετ' αὐτοῦ πολύν ήδη γρόνον 'Αθηναίους είργειν της γης, εί μή τις σχήσοι καὶ δθεν δ κατά θάλατταν σίτος φοιτά κράτιστον τε είναι καί Κλέαρχον τον 'Ραμφίου πρόξενον δυτα Βυζαντίων πέμψαι είς Καλχηδόνα τε καὶ Βυζάντιον. δόξαντος 38 δὲ τούτου, πληρωθεισῶν νεῶν ἔκ τε Μεγάρων καὶ παρά των άλλων συμμάχων πεντεκαίδεκα στρατιωτίδων μάλλον ή ταχειών φχετο. καὶ αὐτοῦ τών νεών τρεῖς ἀπόλλυνται ἐν τῷ Ἑλλησπόντω ὑπὸ τῶν ᾿Αττικῶν ἐννέα νεῶν, αῖ ἀεὶ ἐνταῦθα τὰ πλοῖα διεφύλαττον, αἱ δ᾽ ἄλλαι ἔφυγον εἰς Σηστόν, εἰ ἐκεῖθεν δὲ εἰς Βυζάντιον ἐσώθησαν. καὶ δ᾽ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ῷ Καρχηδονιοι ᾿Αννίβα ἡγουμένου στρατεύσαντες ἐπὶ Σικελίαν δέκα μυριάσι στρατιᾶς αἰροῦσιν ἐν τρισὶ μησὶ δύο πόλεις Ἑλληνίδας Σελινοῦντα καὶ Ἡμέραν.

Τφ δὲ ἄλλφ ἔτει, ῷ ἦν 'Ολυμπιὰς 2 Δ. С. 409. τρίτη καὶ ἐνενηκοστή, ἢ προστεθεῖσα ξυνωρίς ενίκα Εὐαγόρου Ἡλείου, τὸ δὲ στάδιον Εύβώτας Κυρηναίος, έπὶ ἐφόρου μέν ὅντος ἐν Σπάρτη Εὐαρχίππου, ἄρχοντος δ' ἐν 'Αθήναις Εὐκτήμονος, 'Αθηναίοι μὲν Θορικὸν ἐτείχισαν, Θρασύλος δὲ τά τε ψηφισθέντα πλοία λαβών καὶ πεντακισγιλίους τών ναυτών πελταστάς ποιησάμενος, ώς άμα καί πελτασταίς έσομένους, έξέπλευσεν αρχομένου τοῦ α θέρους είς Σάμον. ἐκεῖ δὲ μείνας τρεῖς ἡμέρας έπλευσεν είς Πύγελα και ένταθθα τήν τε χώραν έδήου καὶ προσέβαλλε τῷ τείγει. ἐκ δὲ τῆς Μιλήτου βοηθήσαντές τινες τοις Πυγελεύσι διεσπαρμένους όντας των 'Αθηναίων τούς ψιλούς έδίωκον. ε οί δὲ πελτασταὶ καὶ τῶν ὁπλιτῶν δύο λόχοι βοηθήσαντες πρός τούς αύτων ψιλούς ἀπέκτειναν ἄπαντας τους έκ Μιλήτου έκτος όλίγων, και άσπίδας ἐλαβον ώς διακοσίας, καὶ τρόπαιον ἔστησαν. τῆ 🕝 δ΄ ύστεραία ἔπλευσαν είς Νότιον, καὶ ἐντεῦθεν παρασκευασάμενοι έπορεύοντο είς Κολοφώνα. Κολοφώνιοι δε προσεχώρησαν. καὶ της επιούσης

νυκτός ενέβαλον είς την Λυδίαν ακμάζοντος τοῦ σίτου, καὶ κώμας τε πολλάς ἐνέπρησαν καὶ γρήματα έλαβον καὶ ἀνδράποδα καὶ ἄλλην λείαν πολλήν. Στάγης δὲ ὁ Πέρσης περί ταῦτα τὰ γωρία s ου, επει οι 'Αθηναίοι εκ του στρατοπέδου διεσκεδασμένοι ήσαν κατά τὰς ίδίας λείας, βοηθησάντων των ίππέων ένα μέν ζωὸν έλαβεν, έπτα δε απέκτεινε. Θρασύλος δὲ μετὰ ταῦτα ἀπήγαγεν ἐπὶ θάλατταν ε την στρατιάν ώς είς Εφεσον πλευσόμενος. Τισσαφέρνης δὲ αἰσθόμενος τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα στρατιάν τε συνέλεγε πολλήν καὶ ίππεις ἀπέστελλε παραγγέλλων πασιν είς "Εφεσον βοηθείν τη Αρτέμιδι. Θρασύλος δε εβδόμη και δεκάτη ήμερα μετά την τ είσβολην είς "Εφεσον έπλευσε, και τούς μεν δπλίτας πρός του Κορησσου αποβιβάσας, τους δε ίππεις και πελταστάς καὶ ἐπιβάτας καὶ τοὺς ἄλλους πάντας πρὸς τὸ ἔλος ἐπὶ τὰ ἔτερα τῆς πόλεως, ἄμα τῆ ἡμέρα προσηγε δύο στρατόπεδα, οι δ' έκ της πόλεως έβοήθησαν ε σφίσιν, οι τε σύμμαχοι, ους Τισσαφέρνης ήγαγε, καὶ Συρακόσιοι οί τ' ἀπὸ τῶν προτέρων εἴκοσι νεῶν καὶ ἀπὸ ἐτέρων πέντε, αι ἔτυγον τόπε παραγενόμεναι, νεωστί ηκουσαι μετα Εὐκλέους τε τοῦ "Ιππωνος καὶ 'Ηρακλείδου τοῦ 'Αριστογένους στρατηγών, καὶ Σελινουσιαι δύο. οὖτοι δὲ πάντες πρῶτον 9 μέν πρός τούς όπλίτας τούς έν Κορησσώ έβοήθησαν τούτους δε τρεψάμενοι και αποκτείναντες εξ αὐτῶν ώς εί έκατον και είς την θάλατταν καταδιώξαντες πρός τους παρά τὸ έλος ἐτράποντο. ἔφυγον δὲ κάκει οι 'Αθηναίοι και απώλοντο αυτών ώς τριακόσιοι. οί δὲ Ἐφέσιοι τρόπαιον ἐνταῦθα ἔστησαν 10

καὶ ἔτερον πρὸς τῷ Κορησσῷ. τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ Σελινουσίοις κρατίστοις γενομένοις αριστεία έδωκαν καὶ κοινή καὶ ίδία πολλοῖς, καὶ οἰκεῖν ἀτέλειαν έδοσαν τω βουλομένω αεί. Σελινουσίοις δέ. 11 έπεὶ ή πόλις ἀπωλώλει, καὶ πολιτείαν ἔδοσαν. οί δ' Αθηναίοι τους νεκρούς ύποσπόνδους απολαβόντες απέπλευσαν είς Νότιον, κάκει θάψαντες αὐτούς 12 έπλεον έπλ Λέσβου καὶ Ελλησπόντου, δρμοθντες δὲ ἐν Μηθύμνη τῆς Λέσβου είδον παραπλεούσας έξ Έφέσου τὰς Συρακοσίας ναῦς πέντε καὶ είκοσι καὶ ἐπ' αὐτὰς ἀναχθέντες τέτταρας μὲν ἔλαβον αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς δ' ἄλλας κατεδίωξαν εἰς 13 "Εφεσον, καλ τούς μέν άλλους αίγμαλώτους Θρασύλος εἰς 'Αθήνας ἀπέπεμψε πάντας, 'Αλκιβιάδην δὲ 'Αθηναΐον, 'Αλκιβιάδου δυτα ανεψιὸν καὶ συμφυγάδα, ἀπέλυσεν. ἐντεῦθεν δὲ ἔπλευσεν εἰς τὴν Σηστον προς το άλλο στράτευμα: ἐκείθεν δὲ ἄπασα 14 ή στρατιά διέβη είς Λάμψακον. καὶ χειμών ἐπήει, έν δ οἱ αἰγμάλωτοι Συρακόσιοι, εἰργμένοι τοῦ Πειραιώς εν λιθοτομίαις, διορύξαντες την πέτραν, αποδράντες νυκτός φχοντο είς Δεκέλειαν, οί δ' είς 15 Μέγαρα. ἐν δὲ τῆ Λαμψάκω συντάττοντος 'Αλκιβιάδου τὸ στράτευμα πᾶν οἱ πρότεροι στρατιῶται οὐκ ήβούλοντο τοις μετὰ Θρασύλου συντάττεσθαι, ώς αὐτοὶ μὲν ὄντες ἀήττητοι, ἐκεῖνοι δὲ ήττημένοι ηκοιεν. Ενταθθα δη εχείμαζον απαντες Λάμψακον 16 τειχίζοντες. καὶ ἐστράτευσαν πρὸς "Αβυδον' Φαρνάβαζος δ' έβοήθησεν ἵπποις πολλοῖς, καὶ μάχη ήττηθεὶς ἔφυγεν. 'Αλκιβιάδης δὲ ἐδίωκεν ἔγων τούς τε ίππέας καὶ των όπλιτων είκοσι καὶ έκατύν.

δν ήρχε Μένανδρος, μέχρι σκότος ἀφείλετο. ἐκ 17 δὲ τῆς μάχης ταύτης συνέβησαν οἱ στρατιῶται αὐτοὶ αὐτοῖς καὶ ἠσπάζοντο τοὺς μετὰ Θρασύλου. ἐξῆλθου δέ τινας καὶ ἄλλις ἐξόδους τοῦ χειμῶνος εἰς τὴν ἤπειρον καὶ ἐπόρθουν τὴν βασιλέως χώραν. τῷ δ΄ αὐτῷ χρόνῳ καὶ Λακεδαιμόνιοι τοὺς εἰς τὸ 18 Κορυφάσιον τῶν Εἰλώτων ἀφεστῶτας ἐκ Μαλέας ὑποσπόνδους ἀφῆκαν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ἐν Ἡρακλεία τῆ Τραχινία ᾿Αχαιοὶ τοὺς ἐποίκους, ἀντιτεταγμένων πάντων πρὸς Οἰταίους πολεμίους ὅντας, προέδοσαν, ὅστε ἀπολέσθαι αὐτῶν πρὸς ἐπτακοσίους σὺν τῷ ἐκ Λακεδαίμονος άρμοστῆ Λαβώτη. καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν οὖτος, ἐν ῷ καὶ 19 Μῆδοι ἀπὸ Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀποστάντες πάλιν προσεχώρησαν αὐτῷ.

Α.C. 408. Τοῦ δ΄ ἐπιόντος ἔτους ὁ ἐν Φωκαίᾳ 3 νεως τῆς ᾿Αθηνῶς ἐνεπρήσθη πρηστῆρος ἐμπεσόντος. ἐπεὶ δ΄ ὁ χειμων ἔληγε, Παντακλέους μὲν ἐφορεύοντος, ἄρχοντος δ΄ ᾿Αντιγένους, ἔαρος ἀρχομένου, δυοῦν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν τῷ πολέμω παρεληλυθότων, οἱ ᾿Αθηναῖοι ἔπλευσαν εἰς Προικόννησον παντὶ τῷ στρατοπέδω. ἐκεῖθεν δ΄ ἐπὶ ² Καλχηδόνα καὶ Βυζάντιον ὁρμήσαντες ἐστρατοπεδεύσαντο πρὸς Καλχηδόνι. οἱ δὲ Καλχηδόνιοι προσιόντας αἰσθόμενοι τοὺς ᾿Αθηναίους τὴν λείαν ἄπασαν κατέθεντο εἰς τοὺς Βιθυνοὺς Θρῷκας ἀστυγείτονας ὄντας. ᾿Αλκιβιάδης δὲ λαβών τῶν τε з ὁπλιτῶν ὀλίγους καὶ τοὺς ἱππέας, καὶ τὰς ναῦς παραπλεῖν κελεύσας, ἐλθών εἰς τοὺς Βιθυνοὺς ἀπήτει τὰ τῶν Καλχηδονίων χρήματα εἰ δὲ μή,

* πολεμήσειν έφη αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀπέδοσαν. `Αλκιβιάδης δὲ ἐπεὶ ἡκεν εἰς τὸ στρατόπεδον τήν τε λείαν έχων καὶ πίστεις πεποιημένος, απετείχιζε την Καλχηδόνα παντί τῷ στρατοπέδω ἀπὸ θαλάττης είς θάλατταν καὶ τοῦ ποταμοῦ ὅσον οίον τ' s ην ξυλίνω τείχει, ενταθθ 'Ιπποκράτης μεν δ Λακεδαιμόνιος άρμοστής έκ τής πόλεως έξήγαγε τούς στρατιώτας ώς μαχούμενος οί δε 'Αθηναίοι αντιπαρετάξαντο αὐτῷ, Φαρνάβαζος δὲ ἔξω τῶν περιτειγισμάτων προσεβοήθει στρατιά τε καί ε ἵπποις πολλοῖς. Ἱπποκράτης μὲν οὖν καὶ Θρασύλος εμάχοντο εκάτερος τοις δπλίταις χρόνον πολύν, μέχρι 'Αλκιβιάδης έχων δπλίτας τέ τινας καὶ τοὺς ἱππέας ἐβοήθησε. καὶ Ἱπποκράτης μὲν απέθανεν, οί δε μετ' αὐτοῦ ὅντες ἔφυγον εἰς τὴν τ πόλιν. ἄμα δὲ καὶ Φαρνάβαζος, οὐ δυνάμενος συμμίξαι πρός του Ίπποκράτην δια την στενοπορίαν, τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ἀποτειχισμάτων ἐγγὺς δυτων, απεχώρησεν είς το 'Ηράκλειον το των s Καλγηδονίων, οῦ ἢν αὐτῶ τὸ στρατόπεδον. ἐκ τούτου δε 'Αλκιβιάδης μεν ώχετο είς τον Έλλήσποντον καὶ εἰς Χερρόνησον γρήματα πράξων οί δέ λοιποί στρατηγοί συνεχώρησαν πρός Φαρνάβαζον ύπερ Καλχηδόνος είκοσι τάλαντα δούναι Αθηναίοις Φαρνάβαζον και ώς βασιλέα πρέσβεις ο 'Αθηναίων αναγαγείν, και δρκους έδοσαν και έλαβον παρά Φαρναβάζου υποτελείν τον φόρον Καλχηδονίους 'Αθηναίοις δσονπερ ειώθεσαν καὶ τὰ όφειλόμενα χρήματα αποδούναι, 'Αθηναίους δε μή πολεμείν Καλχηδονίοις, έως αν οί παρά βασιλέως πρέσβεις έλθωσιν. 'Αλκιβιάδης δὲ τοῖς ὅρκοις 10 ούκ ετύγγανε παρών, άλλά περί Σηλυβρίαν ήν έκείνην δ' έλων προς το Βυζάντιον ήκεν έχων Χερρονησίτας τε πανδημεί και άπο Θράκης στρατιώτας καὶ ίππεῖς πλείους τριακοσίων. Φαρνά- 11 βαζος δε άξιων δείν κάκείνον όμνύναι περιέμενεν έν Καλχηδόνι, μέχρι ἔλθοι ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἐπεὶ δ' ήλθεν, οὐκ ἔφη ομεῖσθαι, εἰ μὴ κάκεῖνος αὐτῷ ομείται. μετά ταῦτα ὅμοσεν ὁ μὲν ἐν Χρυσοπόλει 12 οίς Φαρνάβαζος έπεμψε Μιτροβάτει καὶ 'Αρνάπει, ό δ' ἐν Καλγηδόνι τοῖς παρ' 'Αλκιβιάδου Εὐρυπτολέμω καλ Διοτίμω του τε κοινὸν δρκον καλ ίδια άλλήλοις πίστεις ἐποιήσαντο. Φαρνάβα- 13 ζος μεν οθν εθθύς απήει, καλ τούς παρά βασιλέα πορευομένους πρέσβεις απαντάν εκέλευσεν είς Κύζικον. ἐπέμφθησαν δὲ ᾿Αθηναίων μὲν Δωρόθεος, Φιλοδίκης, Θεοιγένης, Ευρυπτόλεμος, Μαντίθεος, σὺν δὲ τούτοις 'Αργείοι Κλεόστρατος, Πυρρόλοχος' έπορεύοντο δε καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις Πασιππίδας καὶ έτεροι, μετά δὲ τούτων καὶ Ερμοκράτης, ήδη φεύγων έκ Συρακουσών, και ὁ άδελφὸς αὐτοῦ Πρόξενος, καὶ Φαρνάβαζος μέν τούτους ήγεν οί 14 δὲ 'Αθηναίοι τὸ Βυζάντιον ἐπολιόρκουν περιτειγίσαντες, καὶ πρὸς τὸ τεῖχος ἀκροβολισμούς καὶ προσβολάς ἐποιούντο. ἐν δὲ τῷ Βυζαντίω ἡν 15 Κλέαρχος Λακεδαιμόνιος άρμοστής καὶ σὺν αὐτῷ των περιοίκων τινές και των νεοδαμώδων ού πολλοί καὶ Μεγαρείς καὶ ἄρχων αὐτῶν Ελιξος Μεγαρεύς καὶ Βοιωτοὶ καὶ τούτων ἄρχων Κοιρατάδας. οί 16 δ' 'Αθηναίοι ώς οὐδεν ηδύναντο διαπράξασθαι κατ'

ίσχύν, ἔπεισάν τινας των Βυζαντίων προδούναι 17 την πόλιν. Κλέαρχος δὲ ὁ άρμοστης οἰόμενος οὐδένα αν τοῦτο ποιησαι, καταστήσας δὲ ἄπαντα ώς εδύνατο κάλλιστα καὶ επιτρέψας τὰ εν τῆ πόλει Κοιρατάδα και Έλίξω, διέβη παρά του Φαρνάβαζον είς τὸ πέραν, μισθόν τε τοῖς στρατιώταις παρ' αὐτοῦ ληθόμενος καὶ ναῦς συλλέξων. αί ήσαν έν τφ Ελλησπόντφ άλλαι καταλελειμμέναι φρουρίδες ύπο Πασιππίδου καλ ἐν ᾿Αντάνδρφ καὶ ᾶς 'Αγησανδρίδας είγεν ἐπὶ Θράκης, ἐπιβάτης ών Μινδάρου, καὶ ὅπως ἄλλαι ναυπηγηθείησαν. άθρόαι δε γενόμεναι πάσαι κακώς τούς συμμάγους των 'Αθηναίων ποιούσαι αποσπάσειαν τὸ στρατό-18 πεδον από τοῦ Βυζαντίου. ἐπεὶ δ' ἐξέπλευσεν ὁ Κλέαργος, οί προδιδόντες την πόλιν των Βυζαντίων Κύδων καὶ 'Αρίστων καὶ 'Αναξικράτης καὶ Λυ-19 κούργος καὶ 'Αναξίλαος, δς ύπαγόμενος θανάτου υστερον εν Λακεδαίμονι διά την προδοσίαν απέφυγεν, ότι οὐ προδοίη τὴν πόλιν, άλλὰ σώσαι, παίδας δρών και γυναίκας λιμώ απολλυμένους, Βυζάντιος ών καὶ οὐ Λακεδαιμόνιος τον γὰρ ἐνόντα σίτον Κλέαρχον τοίς Λακεδαιμονίων στρατιώταις διδόναι δια ταθτ' οθν τους πολεμίους έφη είσέσθαι, ούκ αργυρίου ένεκα ούδε διά το μισείν Λακεδαιμο-20 νίους επεί δε αὐτοῖς παρεσκεύαστο, νυκτὸς ἀνοίξαντες τὰς πύλας τὰς ἐπὶ τὸ Θράκιον καλούμενον 21 εἰσήγαγον τὸ στράτευμα καὶ τὸν ᾿Αλκιβιάδην. ὁ δὲ Έλιξος καὶ ὁ Κοιρατάδας οὐδὲν τούτων εἰδότες έβοήθουν μετά πάντων είς την άγοράν έπει δέ πάντη οἱ πολέμιοι κατεῖχον, οὐδὲν ἔχοντες ὅ, τι ποιήσαιεν, παρέδοσαν σφάς αύτους. καὶ οὖτοι μὲν 22 ἀπεπέμφθησαν εἰς ᾿Αθήνας, καὶ ὁ Κοιρατάδας ἐν τῷ ὅχλῳ ἀποβαινόντων ἐν Πειραιεῖ ἔλαθεν ἀποδοὰς καὶ ἀπεσώθη εἰς Δεκέλειαν.

Φαρνάβαζος δὲ καὶ οἱ πρέσβεις τῆς 4 A.C. 407. Φρυγίας εν Γορδιείω όντες τον χειμώνα τὰ περί το Βυζάντιον πεπραγμένα ήκουσαν. άργομέ- 2 νου δὲ τοῦ ἔαρος πορευομένοις αὐτοῖς παρὰ βασιλέα άπήντησαν καταβαίνοντες οί τε Λακεδαιμονίων πρέσβεις, Βοιώτιος δνομα καὶ οί μετ' αὐτοῦ καὶ οί άλλοι άγγελοι, καὶ έλεγον ὅτι Λακεδαιμόνιοι πάντων δυ δέονται πεπραγότες είεν παρά βασιλέως, καί Κύρος, ἄρξων πάντων τών ἐπὶ θαλάττη καὶ συμ- 3 πολεμήσων Λακεδαιμονίοις, επιστολήν τε έφερε τοίς κάτω πασι το βασίλειον σφράγισμα έχουσαν, έν ή ένην καὶ τάδε Καταπέμπω Κύρον κάρανον τών είς Καστωλον άθροιζομένων. το δε κάρανον έστι κύριον. ταθτ' οθν ακούοντες οἱ των 'Αθηναίων πρέσβεις, 4 καὶ ἐπειδή Κῦρον είδον, ἐβούλοντο μὲν μάλιστα παρά βασιλέα ἀναβηναι, εἰ δὲ μή, οἴκαδε ἀπελθεῖν. Κύρος δε Φαρναβάζω είπεν ή παραδούναι τούς 5 πρέσβεις έαυτῷ ἡ μὴ οἴκαδέ πω ἀποπέμψαι, βουλόμενος τους 'Αθηναίους μη είδεναι τα πραττόμενα. Φαρνάβαζος δε τέως μεν κατείχε τους ε πρέσβεις, φάσκων τοτέ μέν ανάξειν αὐτούς παρά Βασιλέα, τοτε δε οίκαδε αποπέμψειν, ώς μηδεν μέμψηται, ἐπειδή δὲ ἐνιαυτοὶ τρεῖς ήσαν, ἐδεήθη τ τοῦ Κύρου ἀφείναι αὐτούς, φάσκων ὀμωμοκέναι απάξειν επί θάλατταν, επειδή οὐ παρά βασιλέα. πέμψαντες δε 'Αριοβαρζάνει παρακομίσαι αὐτούς

έκελευον ο δε απήγαγεν είς Κίον της Μυσίας, δθεν προς το άλλο στρατόπεδον απέπλευσαν.

'Αλκιβιάδης δὲ βουλόμενος μετὰ τῶν στρατιωτῶν αποπλείν οίκαδε ανήχθη εύθυς επί Σάμου εκείθεν δὲ λαβών τῶν νεῶν εἴκοσιν ἔπλευσε τῆς Καρίας 9 είς του Κεραμικου κόλπου. ἐκείθευ δὲ συλλέξας έκατὸν τάλαντα ήκεν εἰς τὴν Σάμον. Θρασύβουλος δὲ σὺν τριάκοντα ναυσὶν ἐπὶ Θράκης ἄγετο, ἐκεῖ δὲ τά τε ἄλλα γωρία τὰ πρὸς Λακεδαιμονίους μεθεστηκύτα κατεστρέψατο καὶ Θάσον ἔγουσαν κακώς ύπό τε τών πολέμων καὶ στάσεων καὶ λιμοῦ. 10 Θρασύλος δὲ σὺν τῆ ἄλλη στρατιά εἰς 'Αθήνας κατέπλευσε πρίν δε ήκειν αὐτόν, οι 'Αθηναίοι στρατηγούς είλουτο 'Αλκιβιάδην μεν φεύγουτα καλ Θρασύβουλον ἀπόντα, Κόνωνα δὲ τρίτον ἐκ τῶν 11 οἴκοθεν. 'Αλκιβιάδης δ' ἐκ τῆς Σάμου ἔχων τὰ γρήματα κατέπλευσεν είς Πάρον ναυσίν είκοσιν, έκειθεν δ' ανήχθη εύθυ Γυθείου έπι κατασκοπήν των τριήρων, ας επυνθάνετο Λακεδαιμονίους αὐτόθι παρασκευάζειν τριάκοντα, καλ τοῦ οἴκαδε κατάπλου 12 όπως ή πόλις πρὸς αὐτὸν ἔγει. ἐπεὶ δ' ἐώρα έαυτώ εθνουν οθσαν καὶ στρατηγον αὐτον ήρημένους καλ ιδία μεταπεμπομένους τους επιτηδείους, κατέπλευσεν είς τὸν Πειραια ἡμέρα, ἡ Πλυντήρια ἡγεν ή πόλις, τοῦ έδους κατακεκαλυμμένου τῆς 'Αθηνᾶς, ο τινες οιωνίζοντο ανεπιτήδειον είναι και αυτώ καὶ τῆ πόλει 'Αθηναίων γὰρ οὐδεὶς ἐν ταύτη τῆ ήμέρα οὐδενός σπουδαίου έργου τολμήσαι αν αψα-13 σθαι. καταπλέοντος δ' αὐτοῦ ό τε ἐκ τοῦ Πειραιῶς καὶ ὁ ἐκ τοῦ ἄστεος ὄγλος ήθροίσθη πρὸς τὰς ναῦς, θαυμάζοντες καὶ ίδεῖν βουλόμενοι τὸν 'Αλκιβιάδην, λέγοντες οἱ μέν, ὡς κράτιστος εἴη τῶν πολιτῶν καὶ μόνος ἀπελογήθη ώς οὐ δικαίως φύγοι, ἐπι-Βουλευθείς δε ύπο των Ελαττον εκείνου δυναμένων μογθηρότερά τε λεγόντων καὶ πρὸς τὸ αὐτῶν ἴδιον κέρδος πολιτευόντων, έκείνου ἀεὶ τὸ κοινὸν αὕξοντος καὶ ἀπὸ τῶν αύτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως δυνατοῦ, ἐθέλοντος δὲ τότε κρίνεσθαι παραχρημα της 14 αίτίας άρτι γεγενημένης ώς ησεβηκότος είς τὰ μυστήρια, ύπερβαλλόμενοι οἱ ἐχθροὶ τὰ δοκοῦντα δίκαια είναι απόντα αὐτὸν ἐστέρησαν τῆς πατρίδος εν ο γρόνω ύπο άμηγανίας δουλεύων ήναγ- 15 κάσθη μεν θεραπεύειν τούς έχθίστους, κινδυνεύων άεὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀπολέσθαι τοὺς δὲ οίκειστάτους πολίτας τε καλ συγγενείς και την πόλιν απασαν δρών έξαμαρτάνουσαν, οὐκ είγεν . δπως ώφελοίη φυγή ἀπειργόμενος οὐκ ἔφασαν δὲ 16 των οίωνπερ αὐτὸς ὄντων είναι καινών δείσθαι πραγμάτων οὐδὲ μεταστάσεως ὑπάρχειν γὰρ ἐκ τοῦ δήμου αὐτῷ μὲν τῶν τε ήλικιωτῶν πλέον ἔχειν των τε πρεσβυτέρων μη έλαττοῦσθαι, τοῖς δ' αὐτοῦ έγθροις τοιούτοις δοκείν είναι οίοισπερ πρότερον, ύστερον δὲ δυνασθείσιν ἀπολλύναι τοὺς βελτίστους, αὐτοὺς δὲ μόνους λειφθέντας δι' αὐτὸ τοῦτο ἀγαπασθαι ύπο των πολιτων, δτι έτέροις βελτίοσιν ούκ είγον γρησθαι οἱ δέ, ὅτι τῶν παροιχομένων 17 αὐτοῖς κακῶν μόνος αἴτιος εἴη, τῶν τε Φοβερῶν δυτων τη πόλει γενέσθαι μόνος κινδυνεύσαι ήγεμων καταστήναι. 'Αλκιβιάδης δὲ πρὸς τὴν γῆν δρμισ- 18 θείς ἀπέβαινε μέν οὐκ εὐθέως, φοβούμενος τούς

έχθρούς επαναστάς δε επί του καταστρώματος 19 ἐσκόπει τοὺς αὐτοῦ ἐπιτηδείους, εἰ παρείησαν. κατιδών δὲ Εὐρυπτόλεμον τὸν Πεισιάνακτος, αύτοῦ δὲ ἀνεψιόν, καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους καὶ τοὺς φίλους μετ' αὐτῶν, τότε ἀποβὰς ἀναβαίνει εἰς τὴν πόλιν μετά των παρεσκευασμένων, εί τις απτοιτο, 20 μη επιτρέπειν. εν δε τη βουλή και τη εκκλησία απολογησάμενος ώς οὐκ ήσεβήκει, εἰπών δὲ ώς ηδίκηται, λεχθέντων δὲ καὶ ἄλλων τοιούτων καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος διὰ τὸ μὴ ἀνασχέσθαι ᾶν τὴν έκκλησίαν, αναρρηθείς άπάντων ήγεμών αὐτοκράτωρ, ώς οίος τε ών σωσαι την προτέραν της πόλεως δύναμιν, πρότερον μεν τὰ μυστήρια τῶν 'Αθηναίων κατά θάλατταν άγόντων διά τον πόλεμον, κατά γην 21 εποίησεν εξαγαγών τούς στρατιώτας απαντας μετά δὲ ταῦτα κατελέξατο στρατιάν, ὁπλίτας μὲν πεντακοσίους καὶ γιλίους, ἱππεῖς δὲ πεντήκοντα καὶ έκατόν, ναθς δ' έκατόν. καὶ μετά τὸν κατάπλουν τρίτο μηνὶ ἀνήχθη ἐπ' Ανδρον ἀφεστηκυῖαν τῶν Αθηναίων, καὶ μετ' αὐτοῦ 'Αριστοκράτης καὶ 'Αδείμαντος ό Λευκολοφίδου συνεπέμφθησαν ήρημένοι κατά 22 γην στρατηγοί. 'Αλκιβιάδης δὲ ἀπεβίβασε τὸ στράτευμα της 'Ανδρίας χώρας είς Γαύρειον' έκβοηθήσαντας δὲ τοὺς 'Ανδρίους ἐτρέψαντο καὶ κατέκλεισαν είς την πόλιν καί τινας ἀπέκτειναν οὐ πολλούς, 23 καὶ τοὺς Λάκωνας, οἱ αὐτόθι ἢσαν. `Αλκιβιάδης δὲ τρόπαιόν τε έστησε καλ μείνας αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας έπλευσεν είς Σάμον, κάκειθεν δρμώμενος επολέμει.

5 Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι πρότερον τούτων οὐ πολλῷ χρόνφ Κρατησιππίδα τῆς ναυαρχίας παρεληλυθυίας

Λύσανδρον εξέπεμψαν ναύαρχον. δ δε άφικόμενος είς 'Ρόδον και ναῦς ἐκείθεν λαβών είς Κῶ και Μίλητον έπλευσεν, έκειθεν δ' είς "Εφεσον, και έκει έμεινε ναῦς ἔγων ἐβδομήκοντα, μέγρι οδ Κῦρος εἰς Σάρδεις αφίκετο, έπει δ' ήκεν, ανέβη προς αυτον σύν 2 τοις έκ Λακεδαίμονος πρέσβεσιν. ένταθθα δή κατά τε τοῦ Τισσαφέρνους έλεγον à πεποιηκώς είη, αὐτοῦ τε Κύρου εδέοντο ώς προθυμοτάτου πρός τον πόλεμον γενέσθαι. Κύρος δὲ τόν τε πατέρα ἔφη ταῦτα 3 έπεσταλκέναι και αὐτὸς οὐκ ἄλλ' ἐγνωκέναι, ἀλλά πάντα ποιήσειν έγων δε ήκειν τάλαντα πεντακόσια εάν δε ταθτα εκλίπη, τοις ίδίοις γρήσεσθαι έφη, α ό πατήρ αὐτῷ ἔδωκεν ἐὰν δὲ καὶ ταῦτα, καὶ τον θρόνον κατακόψειν, έφ' οδ έκάθητο, δντα άργυρούν και γρυσούν. οι δε ταθτ' επήνουν και εκέλευον 4 αὐτὸν τάξαι τῶ ναύτη δραγμην 'Αττικήν, διδάσκοντες ότι αν ούτος ὁ μισθὸς γένηται, οἱ τών 'Αθηναίων ναθται ἀπολείψουσι τὰς ναθς καὶ μείω χρήματα αναλώσει. ό δε καλώς μεν έφη αὐτούς λέγειν, 5 ού δυνατόν δ' είναι παρ' à βασιλεύς επέστειλεν αὐτώ ἄλλα ποιείν, είναι δὲ καὶ τὰς συνθήκας ούτως έχούσας, τριάκοντα μνάς έκάστη νηὶ τοῦ μηνὸς διδόναι, όποσας αν βούλωνται τρέφειν Λακεδαιμόνιοι. ό δὲ Λύσανδρος τότε μὲν ἐσιώπησε 6 μετά δὲ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ αὐτῷ προπιών ὁ Κῦρος ήρετο, τί αν μάλιστα γαρίζοιτο ποιών, είπεν ότι Εί πρὸς τὸν μισθὸν ἐκάστω ναύτη ὀβολὸν προσθείης. ἐκ δὲ τουτου τέτταρες ὀβολοὶ ἢν ὁ μισθός, τ πρότερον δὲ τριώβολον. καὶ τόν τε προσοφειλόμενον απέδωκε και έτι μηνός προέδωκεν, ώστε τὸ

8 στράτευμα πολύ προθυμότερον είναι. οί δè Αθηναιοι ακούοντες ταιτα αθύμως μέν είχον, έπεμπον 9 δὲ πρὸς τὸν Κῦρον πρέσβεις διὰ Τισσαφέρνους. δ δὲ οὐ προσεδέχετο, δεομένου Τισσαφέρνους καὶ λέγοντος, απερ αυτός εποίει πεισθείς ύπ' 'Αλκιβιάδου, σκοπείν όπως των Ελλήνων μηδε οίτινες ισχυροί ωσιν, άλλα πάντες άσθενείς, αὐτοὶ έν αύτοις στα-10 σιάζοντες. καὶ ὁ μὲν Λύσανδρος, ἐπεὶ αὐτῷ τὸ ναυτικόν συνετέτακτο, ανελκύσας τας έν τη Ἐφέσφ ούσας ναθς ενενήκοντα ήσυχίαν ήγεν, επισκευάζων 11 καὶ ἀναψύχων αὐτάς. 'Αλκιβιάδης δὲ ἀκούσας Θρασύβουλον ἔξω Έλλησπόντου ηκοντα τειχίζειν Φώκαιαν διέπλευσε πρός αὐτόν, καταλιπών ἐπὶ ταῖς ναυσλυ 'Αντίοχον τον αύτοῦ κυβερνήτην, ἐπιστείλας 12 μη έπιπλειν έπι τὰς Λυσάνδρου ναῦς. ὁ δὲ 'Αντίογος τη τε αύτου νηι και άλλη έκ Νοτίου είς τον λιμένα των 'Εφεσίων είσπλεύσας παρ' αὐτάς τάς 13 πρώρας τῶν Λυσάνδρου νεῶν παρέπλει. ὁ δὲ Λύσανδρος τὸ μέν πρώτον ὀλίγας τών νεών καθελκύσας έδίωκεν αὐτόν, ἐπεὶ δὲ οἱ ᾿Αθηναῖοι τῷ ᾿Αντιόχο έβοήθουν πλείοσι ναυσί, τότε δή καὶ πάσας συντάξας ἐπέπλει, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐκ τοῦ Νοτίου καθελκύσαντες τὰς λοιπὰς τριήρεις τι ανήγθησαν, ώς εκαστος ήνοιξεν. ἐκ τούτου δ' ἐναυμάχησαν οί μεν εν τάξει, οί δε 'Αθηναίοι διεσπαρμέναις ταις ναυσί, μέχρι οδ ἔφυγον ἀπολέσαντες πεντεκαίδεκα τριήρεις. των δε ανδρών οί μεν πλείστοι έξέφυγον, οί δ' έζωγρήθησαν. Λύσανδρος δέ τάς τε ναθς αναλαβών και τρόπαιον στήσας έπι τοῦ Νοτίου διέπλευσεν εἰς Εφεσον, οἱ δ' Αθηναίοι

είς Σάμον. μετά δὲ ταῦτα 'Αλκιβιάδης ἐλθών είς 16 Σάμον ανήγθη ταις ναυσίν απάσαις έπι του λιμένα των 'Εφεσίων, καλ πρό του στόματος παρέταξεν, εξ τις βούλοιτο ναυμαχείν. ἐπειδή δὲ Λύσανδρος οὐκ άντανήγαγε διά τὸ πολλαίς ναυσίν έλαττοῦσθαι, απέπλευσεν είς Σάμον. Λακεδαιμόνιοι δε ολίγω υστερου αίρουσι Δελφίνιον και 'Ηιόνα, οί δὲ ἐν 16 οίκω 'Αθηναίοι, ἐπειδη ήγγέλθη ή ναυμαχία, χαλεπως είγον τω 'Αλκιβιάδη, οιόμενοι δι' αμέλειάν τε καὶ ἀκράτειαν ἀπολωλεκέναι τὰς ναῦς, καὶ στρατηγούς είλοντο άλλους δέκα, Κόνωνα, Διομέδοντα, Λέοντα, Περικλέα, 'Ερασινίδην, 'Αριστοκράτην, Αρχέστρατον, Πρωτόμαχον, Θρασύλον, 'Αριστογένην. 'Αλκιβιάδης μεν ουν πονήρως και εν τή 17 στρατιά φερόμενος, λαβών τριήρη μίαν απέπλευσεν είς Χερρόνησον είς τὰ έαυτοῦ τείχη. μετὰ δὲ ταῦτα 18 Κόνων έκ της "Ανδρου σύν αίς είχε ναυσίν είκοσι Ψηφισαμένων 'Αθηναίων είς Σάμον ἔπλευσεν ἐπὶ τὸ ναυτικόν. ἀντὶ δὲ Κόνωνος εἰς Ανδρον ἔπεμψαν Φανοσθένην τέτταρας ναθς έχοντα. οδτος περιτυ- 19 γων δυοίν τριήροιν Θουρίαιν έλαβεν αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ τοὺς μὲν αἰγμαλώτους ἄπαντας ἔδησαν 'Αθηναῖοι, τὸν δὲ ἄρχοντα αὐτῶν Δωριέα, ὅντα μὲν 'Ρόδιον, πάλαι δὲ φυγάδα ἐξ 'Αθηνών καὶ 'Ρόδου ύπὸ ᾿Αθηναίων κατεψηφισμένων αὐτοῦ θάνατον καλ των έκείνου συγγενών, πολιτεύοντα παρ' αὐτοίς, έλεήσαντες άφεισαν οὐδε χρήματα πραξάμενοι. Κό- 20 νων δ' έπεὶ εἰς τὴν Σάμον ἀφίκετο καὶ τὸ ναυτικὸν κατέλαβεν άθύμως έχου, συμπληρώσας τριήρεις έβδομήκοντα άντὶ τῶν προτέρων, οὐσῶν πλέον ἡ

έκατόν, καλ ταύταις αναγόμενος μετά των άλλων στρατηγών άλλοτε άλλη αποβαίνων τής των πολε
1 μίων χώρας έληίζετο. καλ ό ένιαυτός έληγεν, έν φ Καρχηδόνιοι εἰς Σικελίαν στρατεύσαντες εἴκοσι καλ έκατὸν τριήρεσι καλ πεζής στρατιάς δώδεκα μυριάσιν εἶλον ᾿Ακράγαντα λιμῷ, μάχη μὲν ἡττηθέντες, προσκαθεζόμενοι δὲ ἐπτὰ μῆνας.

6 Τφ δ' ἐπιόντι ἔτει, ῷ ἥ τε σελήνη ἐξέλιπεν έσπέρας και ό παλαιός της 'Αθηνάς νεως εν 'Αθήναις ενεπρήσθη, Πιτύα μεν εφορεύοντος, άρχουτος δὲ Καλλίου 'Αθήνησιν, οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶ Λυσάνδρφ παρεληλυθότος ήδη τοῦ χρόνου καὶ τώ πολέμω τεττάρων καὶ εἴκοσιν ἐτών ἔπεμψαν ἐπὶ 2 τὰς ναῦς Καλλικρατίδαν. ὅτε δὲ παρεδίδου ὁ Λύσανδρος τὰς ναῦς, ἔλεγε τῶ Καλλικρατίδα ὅτι θαλαττοκράτωρ τε παραδιδοίη και ναυμαχία νενικηκώς. ὁ δὲ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἐξ Ἐφέσου ἐν ἀριστερά Σάμου παραπλεύσαντα, οδ ήσαν αι των 'Αθηναίων νήες, εν Μιλήτω παραδούναι τὰς ναύς. ε και δμολογήσειν θαλαττοκρατείν. οὐ φαμένου δέ τοῦ Λυσάνδρου πολυπραγμονεῖν ἄλλου ἄργοντος, αὐτὸς ὁ Καλλικρατίδας πρὸς αίς παρά Λυσάνδρου έλαβε ναυσί προσεπλήρωσεν έκ Χίου και 'Ρόδου καὶ ἄλλοθεν ἀπὸ τῶν συμμάχων πεντήκοντα ναῦς. ταύτας δὲ πάσας ἀθροίσας, οδσας τετταράκοντα καὶ ἐκατόν, παρεσκευάζετο ώς ἀπαντησόμενος τοῖς πολεμίοις. καταμαθών δὲ ὑπὸ τών Λυσάνδρου φίλων καταστασιαζόμενος, ου μόνον απροθύμως ύπηρετούντων, άλλα και διαθροούντων έν ταις πόλεσιν ότι Λακεδαιμόνιοι μέγιστα παραπίπτοιεν έν

τῷ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους, πολλάκις ανεπιτηδείων γιγνομένων καὶ ἄρτι συνιέντων τὰ ναυτικὰ
καὶ ἀνθρώποις ὡς χρηστέον οὐ γυγνωσκόντων, ἀπείρους δὲ θαλάττης πέμποντες καὶ ἀγνῶτας τοῖς ἐκεῖ,
κινδυνεύοιέν τι παθεῖν διὰ τοῦτο, ἐκ τούτου δὲ ὁ
Καλλικρατίδας συγκαλέσας τοὺς Λακεδαιμονίων
ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν αὐτοῖς τοιάδε

Έμοὶ μὲν ἀρκεῖ οἴκοι μένειν, καὶ εἴτε Λύσανδρος ε εἴτε ἄλλος τις ἐμπειρότερος περὶ τὰ ναυτικὰ βούλεται εἶναι, οὐ κωλύω τὸ κατ' ἐμέ' ἐγὼ δ' ὑπὸ τῆς
πόλεως ἐπὶ τὰς ναῦς πεμφθεὶς οὐκ ἔχω τί ἄλλο
ποιῶ ἡ τὰ κελευόμενα ὡς ἄν δύνωμαι κράτιστα,
ὑμεῖς δὲ πρὸς ὰ ἐγώ τε φιλοτιμοῦμαι καὶ ἡ πόλις
ἡμῶν αἰτιάζεται, ἴστε γὰρ αὐτὰ ὥσπερ καὶ ἐγώ,
συμβουλεύετε τὰ ἄριστα ὑμῖν δοκοῦντα εἶναι περὶ
τοῦ ἐμὲ ἐνθάδε μένειν ἡ οἴκαδε ἀποπλεῖν ἐροῦντα τὰ
καθεστῶτα ἐνθάδε.

Οὐδενὸς δὲ τολμήσαντος ἄλλο τι εἰπεῖν ἢ τοῖς ε οἴκοι πείθεσθαι ποιεῖν τε ἐφ' ὰ ἥκει, ἐλθών παρὰ Κῦρον ἤτει μισθὸν τοῖς ναύταις ὁ δὲ αὐτῷ εἶπε δύο ἡμέρας ἐπισχεῖν. Καλλικρατίδας δὲ ἀχθεσθεὶς τῷ τ ἀναβολῷ καὶ ταῖς ἐπὶ τὰς θύρας φοιτήσεσιν, ὁργισθεὶς καὶ εἰπών ἀθλιωτάτους εἶναι τοὺς Ἑλληνας, ὅτι βαρβάρους κολακεύουσιν ἔνεκα ἀργυρίου, φάσκων τε, ἢν σωθῷ οἴκαδε, κατά γε τὸ αὐτοῦ δυνατὸν διαλλάξειν ᾿Αθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἀπέπλευσεν εἰς Μίλητον κὰκεῖθεν πέμψας τριήρεις εἰς ε Λακεδαίμονα ἐπὶ χρήματα, ἐκκλησίαν ἀθροίσας τῶν Μιλησίων τάδε εἶπεν.

Έμοὶ μέν, ὁ Μιλήσιοι, ἀνάγκη τοῦς οἴκοι ἄρ-

γουσι πείθεσθαι ύμας δε εγώ αξιώ προθυμοτάτους είναι είς πόλεμον διά το οίκουντας έν βαρβάροις ο πλείστα κακά ήδη ύπ' αὐτών πεπονθέναι. δεί δ' ύμας εξηγείσθαι τοις άλλοις συμμάχοις όπως αν τάγιστά τε καὶ μάλιστα βλάπτωμεν τούς πολεμίους, έως αν οί εκ Λακεδαίμονος ήκωσιν, ούς εγώ 10 ἔπεμινα γρήματα ἄξοντας, ἐπεὶ τὰ ἐνθάδε ὑπάργοντα Λύσανδρος Κύρφ αποδούς ώς περιττά δυτα οίγεται Κύρος δὲ ἐλθόντος ἐμοῦ ἐπ' αὐτὸν ἀεὶ ανεβάλλετό μοι διαλεχθήναι, έγω δε επί τας εκείνου 11 θύρας φοιτάν οὐκ ήδυνάμην ἐμαυτὸν πείσαι. ὑπισχνοθμαι δ' ύμιν αντί των συμβάντων ήμιν αγαθών έν τῷ γρόνω ῷ αν ἐκείνα προσδεγώμεθα γάριν άξιαν αποδώσειν. άλλα σύν τοις θεοίς δείξωμεν τοις βαρβάροις ότι και άνευ του έκείνους θαυμάζειν δυνάμεθα τους έχθρους τιμωρείσθαι.

12 Έπει δὲ ταῦτ' εἰπεν, ἀνιστάμενοι πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ αἰτιαζόμενοι ἐναντιοῦσθαι, δεδιότες εἰσηγοῦντο πόρον χρημάτων καὶ αὐτοὶ ἐπαγγελλόμενοι ἰδία. λαβών δὲ ταῦτα ἐκεῖνος καὶ ἐκ Χίου πεντεδραχμίαν ἐκάστω τῶν ναυτῶν ἐφοδιασάμενος ἔπλευσε τῆς Λέσβου ἐπὶ Μήθυμναν 13 πολεμίαν οὖσαν. οὐ βουλομένων δὲ τῶν Μηθυμναίων προσχωρεῖν, ἀλλ' ἐμφρούρων ὄντων 'Αθηναίων καὶ τῶν τὰ πράγματα ἐχόντων ἀττικιζόντων, 14 προσβαλών αἰρεῖ τὴν πόλιν κατὰ κράτος. τὰ μὲν οὖν χρήματα πάντα διήρπαζον οἱ στρατιῶται, τὰ δὲ ἀνδράποδα πάντα συνήθροισεν ὁ Καλλικρατίδας εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ κελευόντων τῶν συμμάχων ἀποδόσθαι καὶ τοὺς Μηθυμναίους οὐκ ἔφη ἑαυτοῦ

γε άρχουτος ουδένα Έλλήνων είς το έκείνου δυνατου αυδραποδισθήναι. τή δ' ύστεραία τους μέν 15 έλευθέρους αφήκε, τους δε των 'Αθηναίων φρουρούς καὶ τὰ ἀνδράποδα τὰ δοῦλα πάντα ἀπέδοτο Κόνωνι δὲ εἶπεν ὅτι παύσει αὐτὸν μοιχώντα τὴν θάλατταν. κατιδών δε αὐτὸν ἀναγόμενον ἄμα τῆ ἡμέρα, εδίωκεν ύποτεμνόμενος του είς Σάμου πλούν, δπως μή έκεισε φύγοι. Κόνων δ' έφευγε ταις ναυσίν εὐ 16 πλεούσαις δια τὸ ἐκ πολλών πληρωμάτων είς όλίγας εκλελέχθαι τούς άρίστους ερέτας, καὶ καταφεύγει είς Μυτιλήνην της Λέσβου καὶ σὺν αὐτῷ των δέκα στρατηγών Λέων καὶ Ἐρασινίδης. Καλλικρατίδας δε συνεισέπλευσεν είς του λιμένα, διώκων ναυσίν έκατὸν καὶ έβδομήκοντα. Κόνων δὲ 17 ώς έφθη ύπὸ τῶν πολεμίων κατακωλυθείς, ήναγκάσθη ναυμαγήσαι πρός τῷ λιμένι, καὶ ἀπώλεσε ναῦς τριάκοντα οἱ δ' ἄνδρες εἰς τὴν γῆν ἀπέφυγον τας δε λοιπάς τών νεών, τετταράκοντα οδσας, ύπὸ τῶ τείγει ἀνείλκυσε. Καλλικρατίδας δὲ ἐν τῶ 18 λιμένι δρμισάμενος επολιόρκει ενταθθα, τον έκπλουν έγων, καὶ κατά γην μεταπεμινάμενος τούς Μηθυμναίους πανδημεί και έκ της Χίου το στράτευμα διεβίβασε χρήματά τε παρά Κύρου αὐτῷ ήλθεν. ὁ δὲ Κόνων ἐπεὶ ἐπολιορκεῖτο καὶ ω κατά γην και κατά θάλατταν, και σίτων οὐδαμόθεν ήν εύπορησαι, οί δε άνθρωποι πολλοί έν τη πόλει ήσαν καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι οὐκ ἐβοήθουν δια τὸ μὴ πυνθάνεσθαι ταῦτα, καθελκύσας τῶν νεών τας άριστα πλεούσας δύο έπλήρωσε πρὸ ήμέρας, έξ άπασων των νεών τούς άρίστους έρέτας

έκλέξας και τους έπιβάτας είς κοίλην ναθν μετα-20 βιβάσας καὶ τὰ παραρρύματα παραβαλών. μεν ουν ήμεραν ουτως ανείχον, είς δε την έσπεραν, έπεὶ σκότος είη, εξεβίβαζεν, ώς μη καταδήλους είναι τοις πολεμίοις ταύτα ποιούντας, πέμπτη δὲ ἡμέρα εἰσθέμενοι σῖτα μέτρια, ἐπειδὴ ήδη μέσον ήμέρας ήν και οι έφορμοθντες όλιγώρως είγον και ένιοι ανεπαύοντο, εξέπλευσαν έξω τοῦ λιμένος, καὶ ή μὲν ἐπὶ Ἑλλησπόντου ὥρμησεν, ή δὲ εἰς 21 τὸ πέλαγος. τῶν δ' ἐφορμούντων ὡς ἔκαστοι ἤνοιγου, τάς τε άγκύρας ἀποκόπτουτες καὶ ἐγειρόμενοι έβοήθουν τεταραγμένοι, τυχόντες έν τη γη άριστοποιούμενοι είσβάντες δε εδίωκον την είς το πέλαγος ἀφορμήσασαν, καὶ ἄμα τῷ ἡλίω δύνοντι κατέλαβου, καὶ κρατήσαντες μάχη ἀναδησάμενοι 22 ἀπηγον είς τὸ στρατόπεδον αὐτοῖς ἀνδράσιν. ή δ έπλ τοῦ Ελλησπόντου φυγοῦσα ναῦς διέφυγε, καὶ άφικομένη είς τὰς 'Αθήνας έξαγγέλλει την πολιορκίαν. Διομέδων δὲ βοηθών Κόνωνι πολιορκουμένω δώδεκα ναυσίν ώρμίσατο είς τον εθριπον τον τών 23 Μυτιληναίων. ὁ δὲ Καλλικρατίδας ἐπιπλεύσας αὐτῷ ἐξαίφνης δέκα μὲν τῶν νεῶν ἔλαβε, Διομέδων 24 δ' ἔφυγε τη τε αύτοῦ καὶ ἄλλη. οἱ δὲ ᾿Αθηναῖοι τὰ γεγενημένα καὶ τὴν πολιορκίαν ἐπεὶ ἤκουσαν, έψηφίσαντο βοηθείν ναυσίν έκατον καὶ δέκα, είσβιβάζοντες τούς εν τη ήλικία δυτας απαυτας καλ δούλους καὶ έλευθέρους καὶ πληρώσαντες τὰς δέκα καὶ έκατὸν ἐν τριάκοντα ἡμέραις ἀπηραν, εἰσέ-23 βησαν δε και των ίππεων πολλοί. μετά ταθτα ανήγθησαν είς Σάμον, κακείθεν Σαμίας ναθς έλαβον

δέκα ήθροισαν δὲ καὶ ἄλλας πλείους ἡ τριάκοντα παρά των άλλων συμμάχων, εἰσβαίνειν ἀναγκάσαντες ἄπαντας, όμοίως δὲ καὶ εἴ τινες αὐτοῖς ἔτυγον έξω οὐσαι. ἐγένοντο δὲ αὶ πᾶσαι πλείους ἡ πεντήκουτα καὶ ἐκατόν. ὁ δὲ Καλλικρατίδας ἀκούων 26 την βοήθειαν ήδη εν Σάμφ ούσαν, αὐτοῦ μεν κατέλιπε πεντήκοντα ναῦς καὶ ἄρχοντα Ἐτεόνικον, ταῖς δε είκοσι και εκατου αναγθείς εδειπνοποιείτο της Λέσβου ἐπὶ τῆ Μαλέα ἄκρα ἀντίον τῆς Μυτιλήνης. τη δ' αὐτη ήμέρα ἔτυχον καὶ οί 'Αθηναίοι δειπνο- 27 ποιούμενοι έν ταις 'Αργινούσαις' αδται δ' είσιν αντίον της Λέσβου. της δε νυκτός ίδων τα πυρά, 20 καί τινων αὐτῷ ἐξαγγειλάντων ὅτι οἱ ᾿Αθηναῖοι είεν, ανήγετο περί μέσας νύκτας, ώς έξαπιναίως προσπέσοι ύδωρ δ' επιγενόμενον πολύ και βρονταί διεκώλυσαν την αναγωγήν. ἐπεὶ δὲ ἀνέσχεν, ἄμα τη ήμέρα έπλει έπὶ τὰς 'Αργινούσας. οίδ' 'Αθηναίοι 29 αντανήγοντο είς τὸ πέλαγος τῷ εὐωνύμο, παρατεταγμένοι ώδε. 'Αριστοκράτης μεν το εὐώνυμον έχων ήγειτο πεντεκαίδεκα ναυσί, μετά δε ταυτα Διομέδων ετέραις πεντεκαίδεκα επετέτακτο δε 'Αριστοκράτει μέν Περικλής, Διομέδοντι δὲ 'Ερασινίδης παρά δε Διομέδοντα οι Σάμιοι δέκα ναυσίν έπὶ μιᾶς τεταγμένοι ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Σάμιος ονόματι Ίππεύς εγόμεναι δ' αι των ταξιάρχων δέκα καὶ αὐταὶ ἐπὶ μιᾶς ἐπὶ δὲ ταύταις αἱ τῶν ναυάργων τρείς καὶ εἴ τινες ἄλλαι ήσαν συμμαγίδες. τὸ δὲ δεξιὸν κέρας Πρωτόμαχος είχε πεντεκαίδεκα 30 ναυσί παρά δ' αὐτὸν Θρασύλος έτέραις πεντεκαίδεκα επετέτακτο δε Πρωτομάγω μεν Λυσίας,

έχων τὰς ἴσας ναῦς, Θρασύλφ δὲ ᾿Αριστογένης. 31 ούτω δ' ετάχθησαν, ίνα μη διέκπλουν διδοίεν γείρου γάρ ἔπλεου. αί δὲ τῶν Λακεδαιμονίων ἀντιτεταγμέναι ήσαν απασαι έπὶ μιᾶς ώς πρὸς διέκπλουν καὶ περίπλουν παρεσκευασμέναι διά τὸ βέλτιον πλείν. είχε δὲ τὸ δεξιὸν κέρας Καλλικρατίδας. 82 Έρμων δὲ Μεγαρεὺς ὁ τῷ Καλλικρατίδα κυβερνῶν είπε πρὸς αὐτόν, ὅτι εἴη καλῶς ἔχον ἀποπλεῦσαι. αί γαρ τριήρεις των 'Αθηναίων πολλώ πλέονες ήσαν. Καλλικρατίδας δὲ εἶπεν ότι ή Σπάρτη οὐδὲν μὴ κάκιον οἰκεῖται αὐτοῦ ἀποθανόντος, Φεύγειν δὲ 38 αισχρον έφη είναι. μετά δε ταθτα εναυμάχησαν γρόνον πολύν, πρώτον μεν άθρήαι, έπειτα δε διεσκεδασμέναι. ἐπεὶ δὲ Καλλικρατίδας τε ἐμβαλούσης της νεώς αποπεσών είς την θάλατταν ηφανίσθη Πρωτόμαγός τε καὶ οί μετ' αὐτοῦ τῶ δεξιῶ τὸ εὐωνυμον ἐνίκησαν, ἐντεῦθεν φυγή των Πελοποννησίων εγένετο είς Χίον, πλείστων δε και είς Φώκαιαν οι δε 'Αθηναίοι πάλιν είς τὰς 'Αργινούσας 24 κατέπλευσαν. ἀπώλοντο δὲ τῶν μὲν ᾿Αθηναίων νηες πέντε καὶ εἴκοσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν ἐκτὸς ὁλίγων των πρός την γην προσενεχθέντων, των δὲ Πελοπουνησίων Λακωνικαὶ μεν εννέα, των πασων οὐσων δέκα, τῶν δ' ἄλλων συμμάγων πλείους ἡ ἐξήκοντα. ss έδοξε δè τοις των 'Αθηναίων στρατηγοις έπτά μέν και τετταράκοντα ναυσι Θηραμένην τε καί Θρασύβουλον τριηράρχους όντας καὶ τῶν ταξιάρχων τινάς πλείν έπι τάς καταδεδυκυίας ναύς και τούς έπ' αὐτῶν ἀνθρώπους, ταῖς δ' ἄλλαις ἐπὶ τὰς μετ' Έτεονίκου τη Μυτιλήνη έφορμούσας. ταθτα δέ

βουλομένους ποιείν άνεμος και χειμών διεκώλυσεν αὐτοὺς μέγας γενόμενος τρόπαιον δὲ στήσαντες αὐτοῦ ηὐλίζοντο. τῷ δ' Ἐτεονίκω ὁ ὑπηρετικὸς 36 κέλης πάντα έξήγγειλε τὰ περὶ τὴν ναυμαγίαν. ό δὲ αὐτὸν πάλιν ἐξέπεμψεν εἰπών τοῖς ἐνοῦσι σιωπή έκπλειν και μηδενί διαλέγεσθαι, παραχρήμα δὲ αἰθις πλεῖν εἰς τὸ ἐαυτῶν στρατόπεδον ἐστεφανωμένους καὶ βοώντας ὅτι Καλλικρατίδας νενίκηκε ναυμαχών καὶ ὅτι αἱ τών ᾿Αθηναίων νῆες απολώλασιν απασαι. και οί μεν τουτ' εποίουν ετ αυτός δ', ἐπειδή ἐκείνοι κατέπλεον, ἔθυε τὰ εὐαγγέλια, καὶ τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε δειπνοποιείσθαι, και τοις έμπόροις τὰ χρήματα σιωπή ενθεμένους είς τὰ πλοία ἀποπλείν είς Χίον, ήν δὲ τὸ πνεθμα οδριον, καὶ τὰς τριήρεις τὴν ταχίστην. αὐτὸς δὲ τὸ πεζὸν ἀπῆγεν εἰς τὴν Μήθυμναν τὸ 38 στρατόπεδον εμπρήσας. Κόνων δε καθελκύσας τας ναύς, έπει οί τε πολέμιοι απεδεδράκεσαν και ό ἄνεμος εὐδιαίτερος ήν, ἀπαντήσας τοῖς 'Αθηναίοις ήδη ανηγμένοις έκ των Αργινουσων έφρασε τά πεοί του 'Ετεονίκου. οί δε 'Αθηναίοι κατέπλευσαν είς την Μυτιλήνην, εκείθεν δ' επανήγθησαν είς την Χίου, καὶ οὐδὲν διαπραξάμενοι ἀπέπλευσαν ἐπὶ Σάμου.

Οἱ δ' ἐν οἴκῷ τούτους μὲν τοὺς στρατηγοὺς ἔπαυ- 7 σαν πλην Κόνωνος πρὸς δὲ τούτῷ εἴλοντο 'Αδείμαντον καὶ τρίτον Φιλοκλέα. τῶν δὲ ναυμαχησάντων στρατηγῶν Πρωτόμαχος μὲν καὶ 'Αριστογένης οὖκ ἀπῆλθον εἰς 'Αθήνας, τῶν δὲ ἔξ κατα- 2 πλευσάντων, Περικλέους καὶ Διομέδοντος καὶ Λυσίου

καὶ 'Αριστοκράτους καὶ Θρασύλου καὶ 'Ερασινίδου. Αργέδημος δ τοῦ δήμου τότε προεστηκώς ἐν ᾿Αθήναις καὶ της διωβελίας ἐπιμελόμενος Ἐρασινίδη έπιβολην επιβαλών κατηγόρει εν δικαστηρίω, φάσκων έξ Έλλησπόντου αυτον έγειν χρήματα όντα τοῦ δήμου κατηγόρει δὲ καὶ περὶ τῆς στρατηγίας. καὶ ἔδοξε τῷ δικαστηρίω δήσαι τὸν Ἐρασινίδην. 3 μετά δὲ ταῦτα ἐν τῆ βουλή διηγοῦντο οἱ στρατηγοὶ περί τε της ναυμαχίας καὶ τοῦ μεγέθους τοῦ χειμώνος. Τιμοκράτους δ' είποντος, ότι και τους άλλους χρη δεθέντας είς τον δημον παραδοθήναι, 4 ή βουλή ἔδησε. μετά δὲ ταθτα ἐκκλησια ἐγένετο, έν ή των στρατηγών κατηγόρουν άλλοι τε καὶ Θηραμένης μάλιστα, δικαίους είναι λόγον ύποσχείν, διότι οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ναυαγούς. ὅτι μὲν γὰρ οὐδενὸς ἄλλου καθήπτοντο ἐπιστολὴν ἐπεδείκνυε μαρτύριον, ην έπεμψαν οί στρατηγοί είς την βουλήν καλ είς του δήμου, άλλο οὐδευ αἰτιώμενοι ή του ε χειμώνα, μετά ταῦτα δὲ οἱ στρατηγοὶ βραχέως εκαστος ἀπελογήσατο, οὐ γὰρ προὐτέθη σφίσι λόγος κατά τὸν νόμον, καὶ τὰ πεπραγμένα διηγούντο, δτι αὐτοὶ μέν ἐπὶ τοὺς πολεμίους πλέοιεν, τὴν δὲ αναίρεσιν των ναυαγών προστάξαιεν των τριηράρχων ανδράσιν ίκανοις και έστρατηγηκόσιν ήδη, Θηραμένει καὶ Θρασυβούλω καὶ ἄλλοις τοιούτοις. 6 καὶ είπερ γέ τινας δέοι, περὶ της ἀναιρέσεως οὐδένα άλλον έγειν αὐτοὺς αἰτιάσασθαι ή τούτους, οίς προσετάχθη. καὶ οὐχ, ὅτι γε κατηγοροῦσιν ἡμῶν, έφασαν, ψευσόμεθα φάσκοντες αυτούς αιτίους είναι, άλλα το μέγεθος του χειμώνος είναι το κωλύσαν την αναίρεσιν. τούτων δε μάρτυρας παρείχοντο τοὺς κυβερνήτας καὶ ἄλλους τῶν συμπλεόντων πολλούς, τοιαθτα λέγοντες έπειθον τον δημον έ- 1 βούλοντο δὲ πολλοὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐγγυᾶσθαι ἀνιστάμενοι έδοξε δε αναβαλέσθαι είς ετέραν εκκλησίαν τότε γάρ όψε ην και τάς γείρας οὐκ άν καθεώρων την δε βουλην προβουλεύσασαν είσενεγκείν ότω τρόπω οἱ ἄνδρες κρίνοιντο. μετα δè s ταῦτα εγύγνετο 'Απατούρια, εν οίς οί τε πατέρες καὶ οἱ συγγενεῖς σύνεισι σφίσιν αὐτοῖς. οἱ οὖν περὶ τον Θηραμένην παρεσκεύασαν ανθρώπους μέλανα ίμάτια έγοντας καὶ ἐν γρῷ κεκαρμένους πολλούς έν ταύτη τη έορτη, ίνα πρὸς την έκκλησίαν ηκοιεν, ώς δή συγγενείς όντες των απολωλότων, καί Καλλίξενον έπεισαν έν τη βουλή κατηγορείν των στρατηγών. ἐντεῦθεν ἐκκλησίαν ἐποίουν, εἰς ἡν » ή βουλή εἰσήνεγκε τὴν ἐαυτής γνώμην Καλλιξένου εἰπόντος τήνδε 'Επειδή των τε κατηγορούντων κατά τών στρατηγών καλ έκείνων άπολογουμένων έν τη προτέρα εκκλησία ακηκόασι, δια Ψηφίσασθαι 'Αθηναίους πάντας κατά φυλάς' θείναι δὲ εἰς τὴν φυλην έκάστην δύο ύδρίας εφ' έκάστη δὲ τῆ φυλη κήρυκα κηρύττειν, δτω δοκοῦσιν άδικεῖν οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἀνελόμενοι τοὺς νικήσαντας ἐν τῆ ναυμαγία, είς την προτέραν ψηφίσασθαι, ότφ δὲ μή, είς την ύστέραν αν δε δόξωσιν άδικειν, θανάτω ζημιώσαι 10 καὶ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι καὶ τὰ χρήματα δημοσιεύσαι, τὸ δ' ἐπιδέκατον τῆς θεοῦ είναι. παρῆλθε 11 δέ τις είς την εκκλησίαν φάσκων επί τεύχους άλφίτων σωθήναι έπιστέλλειν δ' αὐτῷ τοὺς ἀπολ-

λυμένους, έὰν σωθή, ἀπαγγεῖλαι τῷ δήμῷ ὅτι οί στρατηγοί οὐκ ἀνείλουτο τοὺς ἀρίστους ὑπὲρ τῆς 12 πατρίδος γενομένους, τον δε Καλλίξενον προσεκαλέσαντο παράνομα φάσκοντες συγγεγραφέναι Ευρυπτόλεμός τε ὁ Πεισιάνακτος καὶ άλλοι τινές. τοῦ δὲ δήμου ἔνιοι ταῦτα ἐπήνουν, τὸ δὲ πληθος έβόα δεινόν είναι, εί μή τις έάσει τον δήμον πράτις τειν δ αν βούληται, καὶ ἐπὶ τούτοις εἰπόντος Λυκίσκου καὶ τούτους τῆ αὐτῆ ψήφω κρίνεσθαι ήπερ καὶ τοὺς στρατηγούς, ἐὰν μὴ ἀφῶσι τὴν κλησιν, επεθορύβησε πάλιν δ δχλος, καὶ ηναγιι κάσθησαν ἀφιέναι τὰς κλήσεις. τῶν δὲ πρυτάνεών τινων οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρά τον νόμον, αθθις Καλλίξενος άναβάς κατηγόρει αὐτῶν τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἐβόων καλεῖν 15 τούς οὐ φάσκοντας, οἱ δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες ώμολόγουν πάντες προθήσειν πλην Σωκράτους τοῦ Σωφρονίσκου οδτος δ' οὐκ ἔφη ἀλλ' ή κατὰ 16 νόμον παντα ποιήσειν. μετά δὲ ταῦτα ἀναβὰς Ευρυπτόλεμος έλεξεν ύπερ των στρατηγών τάδε

Τὰ μὲν κατηγορήσων, ὦ ἄνδρες ᾿Αθηναῖοι, ἀνέβην ἐνθάδε Περικλέους ἀναγκαίου μοι ὄντος καὶ ἐπιτηδείου καὶ Διομέδοντος φίλου, τὰ δ᾽ ὑπεραπολογησόμενος, τὰ δὲ συμβουλεύσων ἄ μοι δοκεῖ ἄριστα εἶναι ἀπάση τῆ πόλει. κατηγορῶ μὲν οὖν αὐτῶν, ὅτι ἔπεισαν τοὺς συνάρχοντας, βουλομένους πέμπειν γράμματα τῆ τε βουλῆ καὶ ὑμῖν, ὅτι ἐπέταξαν τῷ Θηραμένει καὶ Θρασυβούλῷ τετταράκοντα καὶ ἑπτὰ τριήρεσιν ἀνελέσθαι τοὺς ναυαγούς, 18 οἱ δὲ οὖκ ἀνείλοντο. εἶτα νῦν τὴν αἰτίαν κοινὴν

έγουσιν εκείνων ίδια άμαρτόντων, και άντι της τότε φιλανθρωπίας νῦν ὑπ' ἐκείνων τε καί τινων άλλων επιβουλευόμενοι κινδυνεύουσιν απολέσθαι. ούκ, αν ύμεις γέ μοι πείθησθε τα δίκαια και δσια 19 ποιούντες, καὶ όθεν μάλιστα τάληθη πεύσεσθε καὶ ού μετανοήσαντες ύστερον εύρησετε σφάς αὐτούς ήμαρτηκότας τὰ μέγιστα είς θεούς τε καὶ ύμᾶς αὐτούς. συμβουλεύω δ' ύμιν, έν οίς οὔθ' ὑπ' έμοῦ οδθ' ύπ' άλλου οὐδενὸς ἔστιν ἐξαπατηθήναι ύμας. καὶ τοὺς ἀδικοῦντας εἰδότες κολάσεσθε ή αν βούλησθε δίκη, καὶ ἄμα πάντας καὶ καθ' ἔνα ἔκαστον. εί μη πλέον άλλα μίαν ημέραν δόντες αὐτοῖς ὑπὲρ αύτων ἀπολογήσασθαι, μη ἄλλοις μάλλον πιστεύοντες ή ύμιν αὐτοις. ἴστε δέ, ω ἄνδρες Αθηναίοι, 20 πάντες ότι τὸ Καννωνοῦ ψήφισμά ἐστιν ἰσχυρότατον, δ κελεύει, έάν τις τον των 'Αθηναίων δήμον αδική. δεδεμένον αποδικείν εν τώ δήμω, και εαν καταγνωσθή άδικειν, αποθανείν είς το βάραθρον έμβληθέντα, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημευθήναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον είναι. κατὰ τοῦτο τὸ ψή- 21 φισμα κελεύω κρίνεσθαι τούς στρατηγούς καὶ νη Δία, αν ύμιν γε δοκή, πρώτον Περικλέα τον έμοι προσήκοντα αίσχρον γάρ μοί έστιν έκεινον περί πλείονος ποιείσθαι ή την όλην πόλιν, τοῦτο δ' εί 22 βούλεσθε, κατά τόνδε τὸν νόμον κρίνατε, ος ἐστιν έπὶ τοις ιεροσύλοις καὶ προδόταις, ἐάν τις ἡ τὴν πόλιν προδιδώ ή τὰ ἱερὰ κλέπτη, κριθέντα ἐν δικαστηρίω, αν καταγνωσθή, μη ταφήναι έν τή 'Αττική, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημόσια είναι. τούτων όποτέρω βούλεσθε, ω ανδρες 'Αθηναίοι, τω νόμω 23

κρινέσθωσαν οἱ ἄνδρες κατὰ ἔνα ἔκαστον διηρημένων της ημέρας τριών μερών, ένὸς μεν έν ώ συλλέγεσθαι ύμας δεί και διαψηφίζεσθαι, έάν τε αδικείν δοκώσιν έάν τε μή, έτέρου δ' έν φ κατηγορήσαι, έτέρου δ' 24 εν ω απολογήσασθαι. τούτων δε γιγνομένων οι μεν άδικοθντες τεύξονται της μεγίστης τιμωρίας, οί δ' αναίτιοι έλευθερωθήσονται ύφ' ύμων, ω 'Αθηναίοι. 25 καὶ οὐκ ἀδικοῦντες ἀπολοῦνται, ὑμεῖς δὲ κατὰ τον νόμον εὐσεβοῦντες καὶ εὐορκοῦντες κρινεῖτε καὶ ού συμπολεμήσετε Λακεδαιμονίοις τούς εκείνους έβδομήκοντα ναῦς ἀφελομένους καὶ νενικηκότας. 26 τούτους ἀπολλύντες ἀκρίτους παρά τον νόμον. τί δὲ καὶ δεδιότες σφόδρα ούτως ἐπείγεσθε; ἡ μὴ ούχ ύμεις δυ αν βούλησθε αποκτείνητε και έλευθερώσητε, αν κατά τὸν νόμον κρίνητε, άλλ' οὐκ αν παρά τὸν νόμον, ώσπερ Καλλίξενος την βουλην 21 έπεισεν είς τὸν δημον είσενεγκείν μια ψήφω; ἀλλ' ίσως ἄν τινα καὶ οὐκ αἴτιον ὄντα ἀποκτείναιτε. μεταμελήσει δε ύστερον. αναμνήσθητε ώς αλγεινών καὶ ἀνωφελèς ἤδη ἐστί, πρὸς δ' ἔτι καὶ περὶ θανάτου 28 ανθρώπου ήμαρτηκότες. δεινά δ' αν ποιήσαιτε, εί 'Αριστάρχω μεν πρότερον τον δημον καταλύοντι. είτα δὲ Οἰνόην προδιδόντι Θηβαίοις πολεμίοις οὖσιν, ἔδοτε ἡμέραν ἀπολογήσασθαι ή ἐβούλετο καὶ τάλλα κατά τὸν νόμον προύθετε, τους δὲ στρατηγούς τούς πάντα ύμιν κατά γνώμην πράξαντας. νικήσαντας δὲ τοὺς πολεμίους, τῶν αὐτῶν τούτων 29 ἀποστερήσετε. μὴ ύμεῖς γε, δ 'Αθηναῖοι, ἀλλ' έαυτων όντας τους νόμους, δι' ους μάλιστα μέγιστοί έστε, φυλάττοντες, ἄνευ τούτων μηδέν πράττειν πειρασθε. ἐπανέλθετε δὲ καὶ ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα, καθ' α και αι άμαρτίαι δοκούσι γεγενήσθαι τοίς στρατηγοίς. ἐπεὶ γὰρ κρατήσαντες τῆ ναυμαγία είς την γην κατέπλευσαν, Διομέδων μέν έκέλευεν αναγθέντας έπὶ κέρως απαντας αναιρείσθαι τὰ ναυάγια καὶ τοὺς ναυαγούς, Ἐρασινίδης δὲ ἐπὶ τοὺς πρὸς Μυτιλήνην πολεμίους τὴν ταχίστην πλείν απαντας Θρασύλος δ' αμφύτερα έφη γενέσθαι, αν τας μεν αὐτοῦ καταλίπωσι, ταῖς δὲ έπὶ τοὺς πολεμίους πλέωσι καὶ δοξάντων τούτων 30 καταλιπείν τρείς ναύς έκαστον έκ τής αύτου συμμορίας, τών στρατηγών όκτω δυτων, και τάς τών ταξιάργων δέκα και τὰς Σαμίων δέκα και τὰς τῶν ναυάρχων τρείς αδται άπασαι γύγνονται έπτα καί τετταράκουτα, τέτταρες περί ξκάστην ναθν των απολωλυιών δώδεκα οὐσών. τών δὲ καταλειφθέντων 31 τριηράρχων ήσαν καί Θρασύβουλος καί Θηραμένης, δς εν τη προτέρα εκκλησία κατηγόρει των στρατηγών, ταις δὲ ἄλλαις ναυσίν ἔπλεον ἐπὶ τὰς πολεμίας. τί τούτων οὐχ ἱκανῶς καὶ καλῶς ἔπραξαν; ούκοῦν δίκαιον τὰ μὲν πρὸς τοὺς πολεμίους μή καλώς πραχθέντα τούς πρός τούτους ταχθέντας ύπέχειν λόγον, τους δὲ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, μὴ ποιήσαντας α οί στρατηγοί εκέλευσαν, διότι οὐκ ανείλοντο κρίνεσθαι. τοσοῦτον δ' έχω εἰπεῖν ὑπέρ 32 αμφοτέρων ότι ό χειμών διεκώλυσε μηδέν πράξαι δυ οί στρατηγοί παρεσκευάσαντο, τούτων δε μάρτυρες οί σωθέντες ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὧν είς τῶν ήμετέρων στρατηγών έπὶ καταδύσης νεώς διασωθείς, ον κελεύουσι τη αὐτη ψήφω κρίνεσθαι, καὶ

αὐτὸν τότε δεόμενον ἀναιρέσεως, ἢπερ τοὺς οὐ τράξαντας τὰ προσταχθέντα. μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες ᾿Αθηναῖοι, ἀντὶ μὲν τῆς νικης καὶ τῆς εὐτυχίας ὅμοια ποιήσητε τοῖς ἡττημένοις τε καὶ ἀτυχοῦσιν, ἀντὶ δὲ τῶν ἐκ θεοῦ ἀναγκαίων ἀγνωμονεῖν δόξητε, προδοσίαν καταγνοντες ἀντὶ τῆς ἀδυναμίας οὐχ ἰκανοὺς γενομένους διὰ τὸν χειμῶνα προξαι τὰ προσταχθέντα ἀλλὰ πολὺ δικαιότερον στεφάνοις γεραίρειν τοὺς νικῶντας ἡ θανάτω ζημιοῦν πονηροῖς ἀνθρώποις πειθομένους.

Ταῦτ' εἰπων Εὐρυπτόλεμος έγραψε γνωμην κατὰ τὸ Καννωνοῦ ψήφισμα κρίνεσθαι τοὺς ἄνδρας δίχα έκαστον ή δὲ τῆς βουλῆς ἦν μιὰ ψήφω άπαντας κρίνειν. τούτων δὲ διαγειροτονουμένων τὸ μὲν πρώτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου ὑπομοσαμένου δε Μενεκλέους και πάλιν διαγειροτονίας γενομένης ἔκριναν την της βουλης. καὶ μετά ταῦτα κατεψηφίσαντο των ναυμαχησάντων στρατηγών 35 οκτώ όντων απέθανον δε οι παρόντες έξ. και ου πολλώ γρόνω ύστερον μετέμελε τοις 'Αθηναίοις, καὶ έψηφίσαντο, οίτινες τὸν δημον έξηπάτησαν, προβολάς αὐτῶν είναι καὶ ἐγγυητὰς καταστήσαι. έως αν κριθώσιν, είναι δὲ καὶ Καλλίξενον τούτων. προύβλήθησαν δὲ καὶ ἄλλοι τέτταρες καὶ ἐδέθησαν ύπὸ τῶν ἐγγυησαμένων. ὕστερον δὲ στάσεώς τινος γενομένης, εν ή Κλεοφων απέθανεν, απέδρασαν οδτοι πρίν κριθήναι Καλλίξενος δε κατελθών, ότε καὶ οἱ ἐκ Πειραιώς εἰς τὸ ἄστυ, μισούμενος ὑπὸ πάντων λιμῷ ἀπέθανεν.

B.

Οί δ' εν τη Χίω μετά τοῦ Έτεονίκου στρατιώται 1 όντες, έως μεν θέρος ήν, από τε της ώρας ετρέφοντο καὶ ἐργαζόμενοι μισθοῦ κατὰ τὴν χώραν ἐπεὶ δὲ γειμών εγένετο και τροφήν ουκ είχον γυμνοί τε ήσαν καὶ ἀνυπόδητοι, συνίσταντο ἀλλήλοις καὶ συνετίθεντο ώς τῆ Χίφ ἐπιθησόμενοι οίς δὲ ταῦτα αρέσκοι κάλαμον φέρειν έδόκει, ίνα αλλήλους μάθοιεν δπόσοι εξησαν. πυθόμενος δε το σύνθημα δ 2 Έτεόνικος ἀπόρως μέν είγε τι χρώτο τῷ πράγματι, διὰ τὸ πληθος τῶν καλαμηφόρων τό τε γάρ έκ του έμφανους έπιγειρήσαι σφαλερον έδόκει είναι, μη είς τὰ ὅπλα δρμήσωσι καὶ την πόλιν κατασγόντες καὶ πολέμιοι γενόμενοι απολέσωσι πάντα τὰ πράγματα, ᾶν κρατήσωσι, τό τ' αὖ απολλύναι ανθρώπους συμμάγους πολλούς δεινόν έφαίνετο είναι, μή τινα καὶ είς τους άλλους "Ελληνας διαβολήν σχοίεν καὶ οί στρατιώται δύσνοι πρός τὰ πράγματα ὦσιν ἀναλαβών δὲ μεθ' ἐαυτοῦ ε ανδρας πεντεκαίδεκα έγχειρίδια έγοντας έπορεύετο κατά την πόλιν, καὶ ἐντυχών τινι ὀφθαλμιῶντι ανθρώπω απιόντι έξ ιατρείου, κάλαμον έγοντι, απέκτεινε. θορύβου δὲ γενομένου καὶ ἐρωτώντων 4 τινών διὰ τί ἀπέθανεν ὁ ἄνθρωπος παραγγέλλειν έκέλευεν ό Ἐτεόνικος, ὅτι τὸν κάλαμον είγε. κατὰ δὲ τὴν παραγγελίαν ἐρρίπτουν πάντες ὅσοι εἶχον τούς καλάμους, αει ο ακούων δεδιώς μη οφθείη έχων. μετά δὲ ταῦτα ὁ Ἐτεόνικος συγκαλέσας ε

τούς Χίους χρήματα έκέλευσε συνενεγκείν, ὅπως οί ναθται λάβωσι μισθόν και μή νεωτερίσωσί τι οί δὲ εἰσήνεγκαν ἄμα δὲ εἰς τὰς ναῦς ἐσήμηνεν είσβαίνειν προσιών δὲ ἐν μέρει παρ' ἐκάστην ναθν παρεθάρρυνέ τε καλ παρήνει πολλά, ώς τοῦ γεγενημένου οὐδεν εἰδώς, καὶ μισθον εκάστφ μηνος 6 διέδωκε. μετά δὲ ταῦτα οἱ Χῖοι καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαγοι συλλεγέντες είς "Εφεσον έβουλεύσαντο περί των ένεστηκότων πραγμάτων πέμπειν είς Λακεδαίμονα πρέσβεις ταῦτά τε ἐροῦντας καὶ Λύσανδρον αἰτήσοντας ἐπὶ τὰς ναῦς, εὖ Φερόμενον παρά τοῖς συμμάχοις κατά τὴν προτέραν ναυαργίαν, ότε και την έν Νοτίω ενίκησε ναυμαχίαν. 7 καὶ ἀπεπέμφθησαν πρέσβεις, σύν αὐτοῖς δὲ καὶ παρά Κύρου ταὐτά λέγοντες άγγελοι. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι έδοσαν τὸν Λύσανδρον ώς ἐπιστολέα, ναύαρχον δὲ "Αρακον' οὐ γάρ νόμος αὐτοῖς δὶς τον αὐτον ναυαρχείν τὰς μέντοι ναῦς παρέδοσαν Λυσάνδρω, ετών ήδη τω πολέμω πέντε καὶ εἴκοσι παρεληλυθότων.

Τούτφ δὲ τῷ ἐνιαυτῷ καὶ Κῦρος ἀπέκτεινεν Αὐτοβοισάκην καὶ Μιτραῖον, υἰεῖς ὅντας τῆς Δαρειαίου ἀδελφῆς τῆς τοῦ Ξέρξου τοῦ Δαρείου πατρός, ὅτι αὐτῷ ἀπαντῶντες οὐ διέωσαν διὰ τῆς κόρης τὰς χεῖρας, ὁ ποιοῦσι βασιλεῖ μόνον [ἡ δὲ κόρη ἐστὶ μακρότερον ἡ χειρίς, ἐν ἡ τὴν χεῖρα ἔχων οὐδὲν ᾶν δύναιτο ποιῆσαι]. Ἱεραμένης μὲν οὖν καὶ ἡ γυνὴ ἔλεγον πρὸς Δαρειαῖον δεινὸν εἶναι εἰ περιόψεται τὴν λίαν ὕβριν τούτου ὁ δὲ αὐτὸν μεταπέμπεται ὡς ἀρρωστῶν, πέμψας ἀγγέλους.

Α. C. 405. Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει, ἐπὶ 'Αρχύτα μὲν 10 ἐφορεύοντος, ἄρχοντος δ' ἐν 'Αθήναις Αλεξίου, Λύσανδρος ἀφικόμενος εἰς Έφεσον μετεπέμψατο Ἐτεόνικον ἐκ Χίου σὰν ταῖς ναυσὶ καὶ τὰς ἄλλας πάσας συνήθροισεν, εἴ πού τις ἡν, καὶ ταύτας τ' ἐπεσκεύαζε καὶ ἄλλας ἐν 'Αντάνδρφ ἐναυπηγεῖτο. ἐλθὰν δὲ παρὰ Κῦρον χρήματα ἤτει' ὁ δ' 11 αὐτῷ εἶπεν ὅτι τὰ μὲν παρὰ βασιλέως ἀνηλωμένα εἴη καὶ ἔτι πλείω πολλῷ, δεικνύων ὅσα ἔκαστος τῶν ναυάρχων ἔχοι, ὅμως δ' ἔδωκε. λαβὰν δὲ ὁ 12 Λύσανδρος τὰργύριον ἐπὶ τὰς τριήρεις τριηράρχους ἐπέστησε καὶ τοῖς ναύταις τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν ἀπέδωκε. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ τῶν 'Αθηναίων στρατηγοὶ πρὸς τὸ ναυτικὸν ἐν τῆ Σάμφ.

Κύρος δ' ἐπὶ τούτοις μετεπέμψατο Λύσανδρον, 13 ἐπεὶ αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς ἦκεν ἄγγελος λέγων ὅτι ἀρρωστῶν ἐκεῖνον καλοίη, ῶν ἐν Θαμνηρίοις τῆς Μηδίας ἐγγὸς Καδουσίων, ἐφ' οὖς ἐστράτευσεν ἀφεστῶτας. ἤκοντα δὲ Λύσανδρον οὐκ εἴα ναυμα- 14 χεῖν πρὸς ᾿Αθηναίους, ἐὰν μὴ πολλῷ πλείους ναῦς ἔχη: εἰναι γὰρ χρήματα πολλὰ καὶ βασιλεῖ καὶ αὐτῷ, ὡστε τούτου ἔνεκεν πολλὰς πληροῦν. παρέδειξε δ' αὐτῷ πάντας τοὺς φόρους τοὺς ἐκ τῶν πόλεων, οῖ αὐτῷ ἴδιοι ἦσαν, καὶ τὰ περιττὰ χρήματα ἔδωκε' καὶ ἀναμνήσας ὡς εἶχε φιλίας πρός τε τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πόλιν καὶ πρὸς Λύσανδρον ἰδία, ἀνέβαινε παρὰ τὸν πατερα.

Λύσανδρος δ', ἐπεὶ αὐτῷ Κῦρος πάντα παραδούς ιδ τὰ αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα ἀρρωστοῦντα μετάπεμπτος ἀνέβαινε, μισθὸν διαδούς τῷ στρατιῷ ἀνήχθη

της Καρίας είς του Κεράμειου κόλπου. καὶ προσβαλών πόλει των 'Αθηναίων συμμάγω όνομα Κεδρείαις τη ύστεραία προσβολή κατά κράτος αίρει καὶ ἐξηνδραπόδισεν, ήσαν δὲ μιξοβάρβαροι οἱ ἐνοι-16 κούντες, έκειθεν δε άπεπλευσεν είς 'Ρόδον, οί δ' 'Αθηναίοι έκ της Σάμου δρμώμενοι την βασιλέως κακώς έποίουν, καὶ έπὶ τὴν Χίον καὶ τὴν "Εφεσον έπέπλεον, καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαγίαν, καὶ στρατηγούς πρός τοις ύπάρχουσι προσείλοντο Μέ-17 νανδρον, Τυδέα, Κηφισόδοτον. Λύσανδρος δ' έκ της 'Ρόδου παρὰ τὴν Ἰωνίαν ἐκπλεῖ πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον πρός τε των πλοίων τον έκπλουν καὶ ἐπὶ τας αφεστηκυίας αὐτῶν πόλεις. ἀνήγοντο δὲ καλ οί 'Αθηναίοι έκ της Χίου πελάγιοι' ή γάρ 'Ασία 18 πολεμία αὐτοῖς ἦν Λύσανδρος δ' ἐξ' Αβύδου παρέπλει είς Λάμψακον σύμμαχον οδσαν 'Αθηναίων' καλ οί `Αβυδηνοί και οί άλλοι παρήσαν πεζή ήγειτο δέ 19 Θώραξ Λακεδαιμόνιος. προσβαλόντες δὲ τῆ πόλει αίροθσι κατά κράτος, καὶ διήρπασαν οί στρατιώται ούσαν πλουσίαν καὶ οίνου καὶ σίτου καὶ τών ἄλλων ἐπιτηδείων πλήρη τὰ δὲ ἐλεύθερα σώματα πάντα 20 ἀφηκε Λύσανδρος. οἱ δ' ᾿Αθηναῖοι κατὰ πόδας πλέοντες ώρμίσαντο της Χερρονήσου εν 'Ελαιουντι ναυσίν ογδοήκοντα καὶ έκατόν. ἐνταῦθα δὴ ἀριστοποιουμένοις αὐτοῖς ἀγγέλλεται τὰ περὶ Λάμψακον, 21 καλ εὐθὺς ἀνήγθησαν εἰς Σηστόν. ἐκείθεν δ' εὐθὺς ἐπισιτισάμενοι ἔπλευσαν εἰς Αἰγὸς ποταμούς ἀντίον της Λαμψάκου διέχει δ' δ Έλλησποντος ταύτη 22 σταδίους ώς πεντεκαίδεκα. ἐνταῦθα δὲ ἐδειπνοποιούντο. Λύσανδρος δὲ τῆ ἐπιούση νυκτί, ἐπεὶ.

δρθρος ήν, εσήμηνεν είς τὰς ναῦς ἀριστοποιησαμένους είσβαίνειν, πάντα δὲ παρασκευασάμενος ώς είς ναυμαχίαν καὶ τὰ παραβλήματα παραβαλών προείπεν ώς μηδείς κινήσοιτο έκ της τάξεως μηδέ ανάξοιτο. οι δὲ ᾿Αθηναῖοι αμα τῷ ἡλίω ἀνίσγοντι 23 έπὶ τῶ λιμένι παρετάξαντο ἐν μετώπω ὡς εἰς ναυμαγίαν. ἐπεὶ δὲ οἰκ ἀντανήγαγε Λύσανδρος, καὶ της ήμέρας όψε ην, απέπλευσαν πάλιν είς τούς Αίγὸς ποταμούς. Λύσανδρος δὲ τὰς ταχίστας 24 των νεων εκέλευσεν επεσθαι τοις 'Αθηναίοις, επειδαν δε εκβώσι, κατιδόντας ό,τι ποιούσιν αποπλείν καὶ αὐτῷ ἐξαγγεῖλαι. καὶ οὐ πρότερον ἐξεβίβασεν έκ των νεων πρίν αθται ήκον, ταθτα δ' ἐποίει τέτταρας ήμέρας καὶ οἱ 'Αθηναῖοι ἐπανήγοντο. 'Αλκιβιάδης δὲ κατιδών ἐκ τών τειχών τοὺς μὲν 25 'Αθηναίους εν αίγιαλώ δρμούντας και πρός οὐδεμιά πόλει, τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐκ Σηστοῦ μετιόντας πεντεκαίδεκα σταδίους όπο τών νεών, τούς δε πολεμίους έν λιμένι καὶ πρὸς πύλει ἔχοντας πάντα, οὐκ ἐν καλφ έφη αὐτούς όρμεῖν, άλλά μεθορμίσαι είς Σηστον παρήνει πρός τε λιμένα καὶ πρὸς πόλιν οδ δυτες ναυμαχήσετε, έφη, όταν βούλησθε. οί 26 δὲ στρατηγοί, μάλιστα δὲ Τυδεύς καὶ Μένανδρος, απιέναι αὐτὸν ἐκέλευσαν αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγείν, ούκ έκείνον. καὶ ὁ μὲν ἄγετο. Λύσανδρος 27 δ', ἐπεὶ ἢν ἡμέρα πέμπτη ἐπιπλέουσι τοῖς 'Αθηναίοις, είπε τοις παρ' αὐτοῦ ἐπομένοις, ἐπὴν κατίδωσιν αὐτοὺς ἐκβεβηκότας καὶ ἐσκεδασμένους κατὰ την Χερρόνησον, όπερ εποίουν πολύ μαλλον καθ' έκάστην ήμέραν τά τε σιτία πόρρωθεν ώνούμενοι

καλ καταφρονούντες δή του Λυσάνδρου, ότι ούκ αντανηγεν, αποπλέοντας τουμπαλιν παρ' αὐτὸν άραι ἀσπίδα κατὰ μέσον τὸν πλοῦν. οἱ δὲ ταῦτα 28 εποίησαν ώς εκέλευσε. Λύσανδρος δ' εὐθὺς εσήμηνε την ταχίστην πλείν συμπαρήει δε καί Θώραξ τὸ πεζὸν ἔχων. Κόνων δὲ ἰδών τὸν ἐπίπλουν ἐσήμηνεν είς τὰς ναθς βοηθείν κατὰ κράτος. διεσκεδασμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων ὅντων, αἱ μὲν τῶν νεών δίκροτοι ήσαν, αί δὲ μονόκροτοι, αί δὲ παντελώς κεναί ή δε Κόνωνος καὶ άλλαι περὶ αὐτὸν έπτα πλήρεις ανήχθησαν άθρόαι και ή Πάραλος, τας δ' άλλας πάσας Λύσανδρος έλαβε πρός τη γή, τούς δὲ πλείστους ἄνδρας ἐν τή γή συνέλεξεν 29 οί δὲ καὶ ἔφυγον εἰς τὰ τειχύδρια. Κόνων δὲ ταῖς έννέα ναυσί Φεύγων, έπεὶ έγνω των 'Αθηναίων τὰ πράγματα διεφθαρμένα, κατασχών ἐπὶ τὴν 'Αβαρνίδα την Λαμψάκου άκραν έλαβεν αὐτόθεν τὰ μεγάλα των Λυσάνδρου νεων ίστία, καλ αὐτὸς μέν οκτώ ναυσίν ἀπέπλευσε παρ' Εὐαγόραν είς Κύπρον, ή δὲ Πάραλος εἰς τὰς ᾿Αθήνας, ἀπαγγέλλουσα τὰ 30 γεγονότα. Λύσανδρος δὲ τάς τε ναῦς καὶ τοὺς αίγμαλώτους και τάλλα πάντα είς Λάμψακον απήγαγεν, έλαβε δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν ἄλλους τε καὶ Φιλοκλέα καὶ 'Αδείμαντον. ή δ' ήμέρα ταθτα κατειργάσατο, ἔπεμψε Θεόπομπον τὸν Μιλήσιον ληστήν είς Λακεδαίμονα, απαγγελούντα τά sι γεγονότα, δς αφικόμενος τριταΐος απήγγειλε. μετά δὲ ταῦτα Λύσανδρος ἀθροίσας τοὺς συμμάγους έκέλευσε βουλεύεσθαι περί των αίγμαλώτων. ένταθθα δή κατηγορίαι εγύγνοντο πολλαί των 'Αθηναίων, ἄ τε ἤδη παρανενομήκεσαν καὶ ἃ ἐψηφισμένοι ἦσαν ποιεῖν, εἰ κρατήσειαν τἢ ναυμαχία, τὴν
δεξιὰν χεῖρα ἀποκόπτειν τῶν ζωγρηθέντων πάντων,
καὶ ὅτι λαβόντες δύο τριήρεις, Κορινθίαν καὶ
᾿Ανδρίαν, τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πάντας κατακρημνίσειαν Φιλοκλῆς δ΄ ἢν στρατηγὸς τῶν ᾿Αθηναίων,
δς τούτους διέφθειρεν. ἐλέγετο δὲ καὶ ἄλλα πολλά, 32
καὶ ἔδοξεν ἀποκτεῖναι τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἢσαν
᾿Αθηναῖοι πλὴν ᾿Αδειμάντου, ὅτι μόνος ἐπελάβετο
ἐν τῆ ἐκκλησία τοῦ περὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν
ψηφίσματος ἢτιάθη μέντοι ὑπό τινων προδοῦναι
τὰς ναῦς. Λύσανδρος δὲ Φιλοκλέα πρῶτον ἐρωτήσας, δς τοὺς ᾿Ανδρίους καὶ Κορινθίους κατεκρήμνισε, τί εἴη ἄξιος παθεῖν ἀρξάμενος εἰς ¨Ελληνας
παρανομεῖν, ἀπέσφαξεν.

Επεὶ δὲ τὰ ἐν τῆ Λαμψάκω κατεστήσατο, 2 ἔπλει ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ Καλχηδόνα. οἱ δ΄ αὐτὸν ὑπεδέχοντο, τοὺς τῶν ᾿Αθηναίων φρουροὺς ὑποσπόνδους ἀφέντες. οἱ δὲ προδόντες ᾿Αλκιβιάδη τὸ Βυζάντιον τότε μὲν ἔφυγον εἰς τὸν Πόντον, ὕστερον δ΄ εἰς ᾿Αθήνας καὶ ἐγένοντο ᾿Αθηναίοι. Λύσανδρος δὲ τούς τε φρουροὺς τῶν ᾿Αθηναίων 2 καὶ εἴ τινά που ἄλλον ἴδοι ᾿Αθηναίον, ἀπέπεμπεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας, διδοὺς ἐκεῖσε μόνον πλέουσιν ἀσφάλειαν, ἄλλοσε δ΄ οὕ, εἰδὼς ὅτι ὅσω ἀν πλείους συλλεγώσιν εἰς τὸ ἄστυ καὶ τὸν Πειραιά, θῶττον τῶν ἐπιτηδείων ἔνδειαν ἔσεσθαι. καταλιπών δὲ Βυζαντίου καὶ Καλχηδόνος Σθενέλαον ἀρμοστὴν Λάκωνα, αὐτὸς ἀποπλεύσας εἰς Λάμψακον τὰς ναῦς ἐπεσκεύαζεν.

3 Έν δὲ ταῖς 'Αθήναις τῆς Παράλου ἀφικομένης νυκτὸς ἐλέγετο ἡ συμφορά, καὶ οἰμωχὴ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν εἰς ἄστυ διῆκεν, ὁ ἔτερος τῷ ἐτέρῳ παραγγέλλων' ὅστ' ἐκείνης τῆς νυκτὸς οὐδεὶς ἐκοιμήθη, οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας Ζ΄ πενθοῦντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔτι αὐτοὶ ἑαυτούς, πείσεσθαι νομίζοντες οἱα ἐποίησαν Μηλίους τε Λακεδαιμονίων ἀποίκους ὅντας, κρατήσαντες πολιορκία, καὶ Ἱστιαιέας καὶ Σκιωναίους καὶ Τορωναίους καὶ Αἰγινήτας καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν τελλήνων. τῷ δ' ὑστεραία ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ῷ ἔδοξε τούς τε λιμένας ἀποχώσαι πλὴν ἐνὸς καὶ τὰ τείχη εὐτρεπίζειν καὶ φυλακὰς ἐφιστάναι καὶ τὰλλα πάντα ὡς εἰς πολιορκίαν παρασκευάζειν τὴν πόλιν. καὶ οὖτοι μὲν περὶ ταῦτα ἦσαν.

Δύσανδρος δ' ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶ διακοσίαις ἀφικόμενος εἰς Λέσβον κατεσκευάσατο τάς τε ἄλλας πόλεις ἐν αὐτἢ καὶ Μυτιλήνην εἰς δὲ τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία ἔπεμψε δέκα τριήρεις ἔχοντα Ἐτεόνικον, θς τὰ ἐκεῖ πάντα πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν. εὐθὺς δὲ καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἀφειστήκει ᾿Αθηναίων μετὰ τὴν ναυμαχίαν πλὴν Σαμίων οῦτοι δὲ σφαγὰς τῶν γνωρίμων ποιήσαντες κατεῖχον τὴν πόλιν. Λύσανδρος δὲ μετὰ ταῦτα ἔπεμψε πρὸς ᾿Αγίν τε εἰς Δεκέλειαν καὶ εἰς Λακεδαιμονα ὅτι προσπλεῖ σὺν διακοσίαις ναυσί. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐξήεσαν πανδημεὶ καὶ οἱ ἄλλοι Πελοποννήσιοι πλὴν ᾿Αργείων, παραγγείλαντος τοῦ ἐτέρου Λακεδαιμονίων ε βασιλέως Παυσανίου. ἐπεὶ δ΄ ἄπαντες ἡθροίσθησαν, ἀναλαβών αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέρου, ἀναλαβών αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέρος.

δευσεν ἐν τῷ ᾿Ακαδημεία τῷ καλουμένφ γυμνασίφ. Λύσανδρος δὲ ἀφικόμενος εἰς Αἴγιναν ἀπέδωκε τὴν ν πόλιν Αἰγινήταις, ὅσους ἐδύνατο πλείστους ἀθροίσας αὐτῶν, ὡς δ᾽ αἴτως καὶ Μηλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι τῆς αὐτῶν ἐστέροντο. μετὰ δὲ τοῦτο (δηώσας) Σαλαμῖνα ὡρμίσατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πεντηκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ τὰ πλοῖα εἶργε τοῦ εἴσπλου,

Οί δ' 'Αθηναίοι πολιορκούμενοι κατά γην και κ κατά θάλατταν ηπόρουν τί χρη ποιείν, οδτε νεών ούτε συμμάχων αὐτοῖς όντων ούτε σίτου ἐνόμιζον δ' οὐδεμίαν είναι σωτηρίαν τοῦ μὴ παθεῖν ά οὐ τιμωρούμενοι εποίησαν, άλλα δια την υβριν ηδίκουν ανθρώπους μικροπολίτας οὐδ' ἐπὶ μια αἰτία ἐτέρα ἡ ότι εκείνοις συνεμάχουν. διὰ ταῦτα τοὺς ἀτίμους 11 επιτίμους ποιήσαντες εκαρτέρουν, και αποθυησκόντων Κ.Υ. έν τη πόλει λιμώ πολλών οὐ διελέγοντο περί διαλλαγής. ἐπεὶ δὲ παντελώς ήδη ὁ σίτος ἐπελελοίπει, έπεμψαν πρέσβεις παρ' Αγιν, βουλόμενοι σύμμαχει είναι Λακεδαιμονίοις έχοντες τὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιά, και έπι τούτοις συνθήκας ποιείσθαι. ό 12 δε αὐτούς είς Λακεδαίμονα εκέλευεν ίεναι οὐ γαρ είναι κύριος αὐτός. ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν οί πρέσβεις ταῦτα τοῖς 'Αθηναίοις, ἔπεμψαν αὐτοὺς είς Λακεδαίμονα, οί δ' έπει ήσαν έν Σελλασία 13 πλησίον της Λακωνικής και επύθοντο οι έφοροι αὐτῶν & ἔλεγον, ὅντα οἶάπερ καὶ πρὸς Αγιν, αὐτόθεν αύτους εκέλευον απιέναι, και εί τι δέονται είρηνης. κάλλιον ήκειν βουλευσαμένους. οί δὲ πρέσβεις 14 έπει ήκου οίκαδε και απήγγειλαν ταθτα είς την πόλιν, αθυμία ενέπεσε πασιν φοντο γαρ ανδραπο-

δισθήσεσθαι, καὶ ἔως αν πέμπωσιν ἐτέρους πρέσ-15 βεις, πολλούς τῷ λιμῷ ἀπολεῖσθαι. περὶ δὲ τῶν τειχών της καθαιρέσεως οὐδεὶς έβούλετο συμβου-. λεύειν 'Αρχέστρατος γάρ είπων έν τη βουλή Λακεδαιμονίοις κράτιστον είναι έφ' οίς προϋκαλοῦντο εἰρήνην ποιεῖσθαι, ἐδέθη προυκαλούντο δὲ τών μακρών τειχών ἐπὶ δέκα σταδίους καθελεῖν ἑκατέρου εγένετο δε ψήφισμα μή (έξειναι περί τούτων συμ-16 βουλεύειν. τοιούτων δὲ οντων Θηραμένης ἐν ἐκκλησία είπεν δτι εί βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρά Λύσανδρον, είδως ήξει Λακεδαιμονίους πότερον έξανδραποδίσασθαι την πόλιν βουλόμενοι αντέχουσι περί των τειχων ή πίστεως ένεκα. πεμφθείς δέ διέτριβε παρά Λυσάνδρω τρείς μήνας και πλείω, έπιτηρών ὁπότε 'Αθηναίοι ἔμελλον διά τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σῖτον ἄπαντα ὅ,τι τις λέγοι ὁμολογ-17 ήσειν.; έπεὶ δ' ήκε τετάρτφ μηνί, ἀπήγγειλεν έν έκκλησία ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι, είτα κελεύοι είς Λακεδαίμονα ίέναι ου γάρ είναι κύριος ών έρωτώτο ύπ' αὐτοῦ, ἀλλά τοὺς ἐφόρους. μετά ταῦτα ήρέθη πρεσβευτής είς Λακεδαίμονα 18 αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός. Ι Λύσανδρος δὲ τοῖς έφόροις έπεμψεν αγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων 'Αριστοτέλην, φυγάδα 'Αθηναίον δυτα, δτι αποκρίναιτο Θηραμένει έκείνους κυρίους είναι είρή-19 νης και πολέμου. Θηραμένης δὲ και οι άλλοι πρέσβεις έπεὶ ήσαν έν Σελλασία, έρωτώμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγω ηκοιεν είπον ότι αὐτοκράτορες περί εἰρήνης, μετά ταθτα οί έφοροι καλείν έκέλευον αθτούς. έπελ δ' ήκου, εκκλησίαν εποίησαν, εν ή αντέλεγου Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Έλλήνων, μη σπένδεσθαι 'Αθηναίοις, άλλ' έξαιρειν. Λακεδαιμόνιοι δε ουκ έφασαν πόλιν Έλληνίδα αν- 20 δραποδιείν μέγα άγαθον είργασμένην έν τοίς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τη Ελλάδι, άλλ' έποιούντο εἰρήνην ἐφ' ὧ τά τε μακρά τείχη καὶ τὸν Πειραιά καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν έχθρον καλ φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις έπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὅποι ᾶν ἡγῶνται. Θηραμένης δε και οι συν αυτώ πρέσβεις έπαν- 11 έφερον ταθτα είς τὰς 'Αθήνας. εἰσιόντας δ' αὐτοὺς όχλος περιεχείτο πολύς, φοβούμενοι μη απρακτοι ηκοιεν ου γαρ έτι ένεχώρει μέλλεια δια το πλήθος των απολλυμένων τω λιμώ. τη δ' ύστεραία απήγ- 22 γελλον οί πρέσβεις έφ' οίς οί Λακεδαιμόνιοι ποιοίντο την ειρήνην προηγόρει δε αὐτών Θηραμένης, λέγων ώς χρή πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τείχη περιαιρείν. ἀντειπόντων δέ τινων αὐτῷ, πολύ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέγεσθαι τὴν ειρήνην. μετά δε ταθτα Λύσανδρός τε κατέπλει είς 23 τον Πειραιά και οι φυγάδες κατήεσαν και τα τείχη κατέσκαπτον ύπ' αὐλητρίδων πολλή προθυμία, νομίζουτες εκείνην την ημέραν τη Έλλάδι ἄρχειν της έλευθερίας.

Καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ῷ μεσοῦντι Διονύσιος » ὁ Ἑρμοκράτους Συρακόσιος ἐτυράννησε, μάχη μὲν πρότερον ἡττηθέντων ὑπὸ Συρακοσίων Καρχηδονίων, σπάνει δὲ σίτου ἐλόντων ᾿Ακράγαντα, ἐκλιπόντων τῶν Σικελιωτῶν τὴν πολιν.

- Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει, ῷ ἢν. Ὀλυμπιάς, δ τὸ στάδιον ἐνίκα Κροκίνας Θετταλός, 'Ενδίου εν Σπάρτη εφορεύοντος, Πυθοδώρου δ' εν 'Αθήναις ἄρχοντος, δυ 'Αθηναῖοι, ὅτι ἐν ὀλιγαρχία ήρέθη, οὐκ ὀνομάζουσιν, άλλ' ἀναρχίαν τὸν ἐνιαυτὸν 2 καλούσιν. ἐγένετο δὲ αυτη ή ολιγαρχία ώδε. ἔδοξε τώ δήμω τριάκοντα ἄνδρας έλέσθαι, οι τούς πατρίους νόμους συγγράψουσι, καθ' οθς πολιτεύσουσι. ήρεθησαν οίδε, Πολυχάρης, Κριτίας, Μηλόβιος, Ίππόλογος, Εὐκλείδης, Ίέρων, Μνησίλογος, Χρέμων, Θηραμένης, 'Αρεσίας, Διοκλής, Φαιδρίας, Χαιρέλεως, 'Αναίτιος, Πείσων, Σοφοκλής, 'Ερατοσθένης, Χαρικλής, 'Ονομακλής, Θέογνις, Αἰσχίνης, Θεογένης, Κλεομήδης, Έρασίστρατος, Φείδων, Δρακοντίδης, Εὐμάθης, 'Αριστοτέλης, 'Ιππόμαγος, Μνησιε θείδης. τούτων δὲ πραχθέντων ἀπέπλει Λύσανδρος πρός Σάμον, 'Αγις δ' έκ της Δεκελείας ἀπαγαγών τὸ πεζὸν στράτευμα διέλυσε κατά πόλεις έκάστους.
- Κατά δὲ τοῦτον τὸν καιρον περὶ ἡλίου ἔκλειψιν Λυκόφρων ὁ Φεραῖος, βουλόμενος ἄρξαι ὅλης τῆς Θετταλίας, τοὺς ἐναντιουμένους αὐτῷ τῶν Θετταλῶν, Λαρισαίους τε καὶ ἄλλους, μάχῃ ἐνίκησε καὶ πολλοὺς ἀπέκτεινεν.
- Έν δὲ τῷ αἰτῷ χρόνφ καὶ Διονύσιος ὁ Συρακόσιος τύραννος μάχη ήττηθεὶς ὑπὸ Καρχηδονίων Γέλαν καὶ Καμάριναν ἀπώλεσε. μετ' ὁλίγον δὲ καὶ Λεοντῖνοι Συρακοσίοις συνοικοῦντες ἀπέστησαν εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν ἀπὸ Διονυσίου καὶ Συρακοσίων. παραχρῆμα δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἱππεῖς ὑπὸ Διονυσίου εἰς Κατάνην ἀπεστάλησαν.

Οί δὲ Σάμιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Λυσάνδρου 6 πάντη, έπει ου βουλομένων αυτών το πρώτον όμολογείν προσβάλλειν ήδη έμελλεν ο Λύσανδρος, ώμολόγησαν εν ίμάτιον έγων έκαστος απιέναι των έλευθέρων, τὰ δ' ἄλλα παραδοῦναι καὶ οὕτως ἐξῆλθον. Λύσανδρος δὲ τοῖς ἀρχαίοις πολίταις παρα- 1 δούς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα καὶ δέκα άρχοντας καταστήσας φρουρείν, άφηκε τὸ τῶν συμμάχων ναυτικόν κατά πόλεις, ταις δε Λακωνικαις ε. ναυσίν ἀπέπλευσεν είς Λακεδαίμονα, ἀπάγων τά τε των αίγμαλώτων νεών ακρωτήρια και τας έκ τοῦ Πειραιώς τριήρεις πλην δώδεκα και στεφάνους, ούς παρά των πόλεων ελάμβανε δώρα ίδία, καὶ άργυρίου τετρακόσια καὶ εβδομήκοντα τάλαντα, ἃ περιεγένοντο των φόρων, οθς αὐτῷ Κῦρος παρέδειξεν εἰς τον πόλεμον, και εί τι άλλο εκτήσατο εν τῷ πολέμω. ταθτα δὲ πάντα Λακεδαιμονίοις ἀπέδωκε, τελευ- 9 τώντος του θέρους, είς δ έξάμηνος και όκτω και είκοσιν έτη τω πολέμω έτελεύτα, έν οίς έφοροι οί αριθμούμενοι οίδε εγένοντο, Αίνησίας πρώτος, εφ' οδ ήρξατο ὁ πόλεμος, πέμπτω καὶ δεκάτω έτει των μετ' Ευβοίας άλωσιν τριακονταετίδων σπονδών, μετά δὲ τοῦτον οίδε, Βρασίδας, Ἰσάνωρ, Σωστρατί- 10 δας, "Εξαρχος, 'Αγησίστρατος, 'Αγγενίδας, 'Ονομακλής, Ζεύξιππος, Πιτύας, Πλειστόλας, Κλεινόμαχος, Ίλαρχος, Λέων, Χαιρίλας, Πατησιάδας, Κλεοσθένης, Λυκάριος, Έπήρατος, 'Ονομάντιος, 'Αλεξυππίδας, Μισγολαίδας, Ίσίας, Αρακος, Εὐάρχυππος, Παντακλής. Πιτύας, 'Αρχύτας, "Ενδιος, έφ' οδ Λύσανδρος πράξας τὰ εἰρημένα οἴκαδε κατέπλευσεν.

Οί δὲ τριάκοντα ἡρέθησαν μέν, ἐπεὶ τάχιστα τὰ 11 μακρά τείχη καὶ τὰ περὶ τὸν Πειραιά καθηρέθη. αίρεθέντες δὲ ἐφ' ῷτε συγγράψαι νόμους, καθ' οὕστινας πολιτεύσοιντο, τούτους μέν αεί εμελλον συγγράφειν τε καὶ ἀποδεικνύναι, βουλήν δὲ καὶ τὰς 12 άλλας ἀρχὰς κατέστησαν ώς ἐδόκει αὐτοῖς. [ἔπειτα πρώτον μεν οθς πάντες ήδεσαν εν τη δημοκρατία άπὸ συκοφαντίας ζώντας καὶ τοῖς καλοῖς κάγαθοῖς βαρεις όντας, συλλαμβάνοντες ύπηγον θανάτου καὶ η τε βουλη ήδέως αὐτών κατεψηφίζετο οί τε άλλοι, δσοι συνήδεσαν έαυτοίς μη δντες τοιούτοι, 13 οὐδὲν ήχθοντο. / ἐπεὶ δὲ ήρξαντο βουλεύεσθαι ὅπως αν εξείη αὐτοῖς τἢ πόλει χρησθαι ὅπως βούλοιντο, έκ τούτου πρώτον μέν πέμψαντες είς Λακεδαίμονα Αἰσχίνην τε καὶ ᾿Αριστοτέλην ἔπεισαν Λύσανδρον φρουρούς σφίσι συμπράξαι έλθειν, έως δή τούς πονηρούς έκποδών ποιησάμενοι καταστήσαιντο την 14 πολιτείαν · θρέψειν δὲ αὐτοὶ ὑπισχνοῦντο. πεισθείς τούς τε φρουρούς και Καλλίβιον άρμοστήν συνέπραξεν αὐτοῖς πεμφθηναι. οί δ' ἐπεὶ την φρουράν έλαβον, του μέν Καλλίβιον έθεράπευον πάση θεραπεία, ώς πάντα ἐπαινοίη ὰ πράττοιεν, των δε φρουρών τούτου συμπέμποντος αὐτοῖς οὓς έβούλοντο συνελάμβανον οὐκέτι τοὺς πονηρούς τε καλ ολύγου άξίους, άλλ' ήδη οθς ενόμιζον ηκιστα μεν παρωθουμένους ανέχεσθαι, αντιπράττειν δέ τι ἐπιχειροῦντας πλείστους αν τοὺς συνεθέλοντας λαμ-15 βάνειν. τῷ μέν οὖν πρώτφ χρόνφ ὁ Κριτίας τῷ Θηραμένει όμογνώμων τε καὶ φίλος ην έπεὶ δὲ αὐτὸς μὲν προπετής ήν ἐπὶ τὸ πολλοὺς ἀποκτείνειν,

άτε καὶ φυγών ύπὸ τοῦ δημου, ὁ δὲ Θηραμένης αντέκοπτε λέγων ότι ουκ είκὸς είη θανατούν, εί τις έτιματο ύπο του δήμου, τους δέ καλους κάγαθους μηδεν κακον είργάζετο, έπει και έγώ, έφη, και σύ πολλά δή του άρέσκειν ένεκα τή πόλει και εξπομεν καὶ ἐπράξαμεν ὁ δέ, ἔτι γὰρ οἰκείως ἐγρῆτο τῶ 16 Θηραμένει, αντέλεγεν ότι οὐκ ἐγχωρόιη τοις πλεονεκτείν βουλομένοις μή ούκ έκποδών ποιείσθαι τούς ικανωτάτους διακωλύειν εί δέ, δτι τριάκοντά έσμεν και ούχ είς, ήττον τι οίει ωσπέρ τυράννίδος ταύτης της άρχης χρηναι έπιμελεισθαι, εὐήθης εί. έπει 17 δε αποθυησκόντων πολλών και αδίκως πολλοί δήλοι ήσαν συνιστάμενοί τε καὶ θαυμάζοντες τί ἔσοιτο ή πολιτεία, πάλιν έλεγεν δ Θηραμένης δτι εί μή τις κοινωνούς ίκανούς λήψοιτο τών πραγμάτων, άδύνατον έσοιτο την όλιγαρχίαν διαμένειν. ἐκ τούτου 18 μέντοι Κριτίας καὶ οἱ ἄλλοι τριάκοντα, ἤδη Φοβούμενοι καὶ οὐχ ηκιστα τὸν Θηραμένην, μη συρρυείησαν πρός αὐτὸν οἱ πολιται, καταλέγουσι τρισχιλίους τοὺς μεθέξοντας δὴ τῶν πραγμάτων. ὁ δ' αὖ Θηρα- 19 μένης καὶ πρὸς ταῦτα ἔλεγεν ὅτι ἄτοπον δοκοίη έαυτώ γε είναι το πρώτον μέν βουλομένους τούς βελτίστους των πολιτών κοινωνούς, ποιήσασθαι τρισγιλίους, ώσπερ του αριθμου τοῦτου έγοντα τινα ανάγκην καλούς καὶ άγαθούς είναι καὶ οὕτ' ἔξω τούτων σπουδαίους οὖτ' ἐντὸς τούτων πονηροὺς οἶόν τε είη γενέσθαι έπειτα δ', έφη, όρω έγωγε δύο ήμας τὰ ἐναντιώτατα πράττοντας, βιαίαν τε τὴν ἀρχὴν καλ ήττονα των άρχομένων κατασκευαζομένους. δ μεν ταθτ' έλεγεν. οι δ' εξέτασιν ποιήσαντες των 20

μεν τρισχιλίων εν τη άγορα, των δ' έξω τοῦ καταλόγου άλλων άλλαχοῦ, ἔπειτα κελεύσαντες ἐπὶ τὰ δπλα, εν ώ εκείνοι απεληλύθεσαν, πεμψαντες τους Φρουρούς καὶ τῶν πολιτῶν τοῦς ὁμογνώμονας αὐτοῖς τα όπλα πάντων πλήν των τρισχιλίων παρείλοντο καλ ανακομίσαντες ταθτα είς την ακρόπολιν συνέ-21 θηκαν ἐν τῷ ναῷ. τούτων δὲ γενομένων, ὡς [ἐξὸν [6] ήδη ποιείν αύτοις ό,τι βούλοιντο, πολλούς μεν έχθρας ένεκα ἀπέκτεινον, πολλούς δὲ χρημάτων. έδοξε δ' αὐτοῖς, ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρουροῖς χρήματα διδόναι, και των μετοίκων ένα έκαστον λαβείν καὶ αὐτούς μὲν ἀποκτείναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν 22 αποσημήνασθαι. ἐκέλευον δὲ καὶ τὸν Θηραμένην λαβείν δυτινα βούλοιτο. ό δ' απεκρίνατο, 'Αλλ' οὐ δοκεί μοι, έφη, καλον είναι φάσκοντας βελτίστους είναι αδικώτερα των συκοφαντών ποιείν. Εκείνοι μέν γὰρ παρ' ὧν χρήματα λαμβάνοιεν ζῆν εἴων, ήμεις δε αποκτενούμεν μηδεν αδικούντας, ίνα χρήματα λαμβάνωμεν; πώς ού ταῦτα τῷ παντὶ ἐκείνων 28 αδικώτερα; οί δ' έμποδών νομίζοντες αὐτὸν είναι τῷ ποιείν ὅ,τι βούλοιντο ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ, καὶ ίδια πρός τους βουλευτάς άλλος πρός άλλον διέβαλλον ώς λυμαινόμενον την πολιτείαν. καὶ παραγγείλαντες νεανίσκοις οδ έδόκουν αὐτοις θρασύτατοι είναι ξιφίδια ύπο μάλης έχοντας παραγενέσθαι, 24 συνέλεξαν την βουλήν. Επεί δε δ Θηραμένης παρην, αναστάς ὁ Κριτίας έλεξεν ώδε

³Ω ἄνδρες βουλευταί, εἰ μέν τις ὑμῶν νομίζει πλείονας τοῦ καιροῦ ἀποθνήσκειν, ἐννοησάτω ὅτι, ὅπου πολιτεῖαι μεθίστανται, πανταχοῦ ταῦτα γύγνε-

ται πλείστους δ' ανάγκη ενθάδε πολεμίους είναι τοις είς ολυγαρχίαν μεθιστάσι διά τε τὸ πολυανθρωποτάτην των Έλληνίδων την πόλιν είναι καλ διά τὸ πλείστον χρόνον ἐν ἐλευθερία τὸν δημον . Ψπεθράφθαι√ ήμεῖς δὲ γυόντες μὲν τοῖς οίοις ήμῖν 25 τέ και υμίν χαλεπήν πολιτείαν είναι δημοκρατίαν, γυόντες δε ότι Λακεδαιμονίοις τοις περισώσασιν ήμας ό μεν δήμος οδποτ' αν φίλος γένοιτο, οί δε βέλτιστοι αεί αν πιστοί διατελοίεν, δια ταθτα σύν τη Λακεδαιμονίων γνώμη τήνδε την πολιτείαν καθίσταμεν, καὶ ἐάν τινα αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῆ 26 όλυγαρχία, όσον δυνάμεθα έκποδών ποιούμεθα. πολύ δὲ μάλιστα ἡμίν δοκεί δίκαιον είναι, εἴ τις ήμων αὐτων λυμαίνεται ταύτη τη καταστάσει, δίκην αὐτὸν διδόναι. νῦν οὖν αἰσθανόμεθα Θηρα- 27 μένην τουτονί οις δύναται απολλύντα ήμας τε καί ύμας. ως δὲ ταῦτα ἀληθη, ην κατανοήτε, εύρήσετε /. 🛫 ούτε ψέγοντα οὐδένα μάλλον Θηραμένους (τουτουί) τὰ παρόντα οὖτε ἐναντιούμενον, ὅταν τινὰ ἐκποδών βουλώμεθα ποιήσασθαι των δημαγωγών. εί μεν τοίνυν έξ άρχης ταθτα έγγνωσκε, πολέμιος μεν ήν, β οὐ μέντοι πονηρός γ' ἄν δικαίως ἐνομίζετο νῦν δὲ 28 αὐτὸς μὲν ἄρξας τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καλ φιλίας, αὐτὸς δὲ τῆς τοῦ δήμου καταλύσεως, μάλιστα δὲ ἐξορμήσας ήμᾶς τοῖς πρώτοις ὑπαγομένοις είς ήμας δίκην επιτιθέναι, νῦν επεί και ύμεις καὶ ήμεῖς φανερώς έχθροὶ τῷ δήμφ γεγενήμεθα, οὐκέτ' αὐτῷ τὰ γυγνόμενα ἀρέσκει, ὅπως αὐτὸς μὲν αὐ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καταστῆ, ἡμεῖς δὲ δίκην δῶμεν τῶν πεπραγμένων. Εστε οὐ μόνον ώς έχθρῷ αὐτῷ 26

0

προσήκει άλλά και ώς προδότη ύμου τε και ήμουν διδόναι την δίκην. καίτοι τοσούτω μέν δεινότερον προδοσία πολέμου, δσφ χαλεπώτερον φυλάξασθαι τὸ ἀφανèς τοῦ φανεροῦ, τοσούτω δ' ἔχθιον, ὅσω πολεμίοις μεν άνθρωποι και σπένδονται αθθις και πιστοὶ γίγνονται, ον δὲ προδιδόντα λαμβάνωσι, τούτφ ούτε <u>ἐσπείσα</u>το πώποτε οὐδεὶς οὐτ' ἐπί-30 στευσε τοῦ λοιποῦ. Τυα δὲ εἰδῆτε ὅτι οὐ καινὰ ταῦτα ούτος ποιεί, άλλὰ φύσει προδότης ἐστίν, αναμνήσω ύμας τα τούτω πεπραγμένα. οδτος γαρ έξ άρχης μεν τιμώμενος ύπο τοῦ δήμου κατά τον πατέρα "Αγνωνα προπετέστατος εγένετο την δημοκρατίαν μεταστήσαι είς τούς τετρακοσίους, καὶ έπρώτευεν εν εκείνοις. επεί δ' ήσθετο αντίπαλόν τι τη ολιγαρχία συνιστάμενου, πρώτος αὖ ήγεμων 81 τῷ δήμω ἐπ' ἐκείνους ἐγένετο δθεν δήπου καὶ κόθορνος ἐπικαλεῖται [•καὶ γὰρ ὁ κόθορνος άρμόττειν μέν τοις ποσίν αμφοτέροις δοκεί, αποβλέπει δ' απ' άμφοτέρων]. δει δέ, ω Θηράμενες, ἄνδρα τὸν άξιον ζην ου προάγειν μεν δεινον είναι είς πράγματα τούς συνόντας, ην δέ τι αντικόπτη, εὐθύς μεταβάλλεσθαι, άλλ' ώσπερ εν νηλ διαπονείσθαι, έως αν είς οθρον καταστώσιν εί δὲ μή, πώς αν αφίκοιντό ποτε ενθα δεί, εί επειδάν τι αντικόψη, 22 εὐθὺς εἰς τὰναντία πλέοιεν; καὶ εἰσὶ μὲν δήπου πάσαι μεταβολαί πολιτειών θανατηφόροι, σύ δέ διά το εθμετάβολος είναι πλείστοις μέν μεταίτιος εὶ ἐξ ὀλιγαρχίας ὑπὸ τοῦ δήμου ἀπολωλέναι, πλείστοις δ' έκ δημοκρατίας ύπὸ τῶν βελτιόνων. ούτος δέ τοί έστιν δς καὶ ταχθεὶς ἀνελέσθαι ὑπὸ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ Β. 3.

+11, 100

των στρατηγών τους καταδύντας 'Αθηναίων έν τή περί Λέσβον ναυμαχία αὐτὸς οὐκ ἀνελόμενος δμως των στρατηγών κατηγορών απέκτεινεν αὐτούς, ΐνα αὐτὸς περισωθείη. όστις γε μὴν φανερός έστι τοῦ 33 μεν πλεονεκτείν ἀεὶ ἐπιμελόμενος, τοῦ δὲ καλοῦ καὶ τῶν φίλων μηδὲν ἐντρεπόμενος, πῶς τούτου χρή ποτε φείσασθαι; πῶς δ' οὐ φυλάξασθαι, εἰδότας αὐτοῦ τὰς -- μεταβολάς, ώς μη καὶ ήμας ταὐτὸ δυνασθή ποιήσαι JO 7 3 ήμεις οθυ τουτου υπάγομεν και ώς επιβουλεύοντα καὶ ώς προδιδόντα ήμᾶς τε καὶ ύμᾶς. ώς δ' εἰκότα ποιουμεν, καὶ τάδ' ἐννοήσατε. / καλλίστη μὲν γὰρ 34 δήπου δοκει πολιτεία εἶναι ἡ Λακεδαιμονίων εἰ δὲ ἐκεῖ ἐπιχειρήσειέ τις τῶν ἐφόρων ἀντὶ τοῦ τοῖς πλείοσι πείθεσθαι ψέγειν τε την άρχην και έναντιοῦσθαι τοῖς πραττομένοις, οὐκ αν οἴεσθε αὐτὸν καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλης άπάσης πόλεως της μεγίστης τιμωρίας άξιωθήναι; αὐτῶν φείσεσθε, ὡς οὖτος σωθεὶς μὲν πολλοὺς αν 🖟 μέγα φρονεῖν ποιήσειε τῶν ἐνατί ύμιν, ἀπολόμενος δὲ πάντων καὶ τῶν ἐν τῆ πόλει καὶ τῶν ἔξω ὑποτέμοι αν τὰς ἐλπίδας.

'Ο μεν ταῦτ' είπων ἐκαθέζετο Θηραμένης δὲ ss ἀναστὰς ἔλεξεν' Αλλὰ πρῶτον μεν μνησθήσομαι,
ω ἄνδρες, δ τελευταίον κατ' ἐμοῦ είπε. φησὶ γάρ
με τοὺς στρατηγοὺς ἀποκτείναι κατηγοροῦντα. ἐγωὰ
δὲ οὐκ ἤρχον δήπου κατ' ἐκείνων λόγου, ἀλλ'
ἐκείνοι ἔφασαν προσταχθεν μοι ὑφ' ἑαυτῶν οὐκ
ἀνελέσθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἐν τῆ περὶ Λέσβον
ναυμαχία. ἐγωὰ δὲ ἀπολογούμενος ως διὰ τὸν χει-

Concern 1

μώνα οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἀνδρας δυνατών ήν, έδοξα τη πόλει εἰκότα λέγειν, ἐκείνοι δὲ ἐαυτῶν κατηγορεῖν ἐφαίνοντο. φάσκοντες γὰρ οίον τε είναι σώσαι τους άνδρας, προέμενοι αυτούς 36 ἀπολέσθαι ἀποπλέοντες φχοντο. ου μέντοι θαυ-μάζω γε το Κριτίαν παρανενομηκέναι. ὅτε γαρ ταῦτα ἢν, οὐ παρών ἐτύγχανεν, ἀλλ' ἐν Θετταλία μετά Προμηθέως δημοκρατίαν κατεσκεύαζε καλ τούς ει πενέστας ωπλιζεν έπι τους δεσπότας. Δυ μέν ουν οδτος έκει έπραττε μηδεν ενθάδε γένοιτο / τάδε γε μέντοι όμολογω έγω τούτω, εἴ τις ύμας μεν τῆς αρχής βούλεται παῦσαι, τοὺς δ' ἐπιβουλεύοντας ύμιν Ισχυρούς ποιεί, δίκαιον είναι τής μεγίστης αὐτὸν τιμωρίας τυγγάνειν/ ὅστις μέντοι ὁ ταῦτα πράττων έστιν οίομαι αν ύμας κάλλιστα κρίνειν, τά τε πεπραγμένα και α νῦν πράττει ἔκαστος ἡμῶν 38 εἰ κατανοήσετε. Τοὐκοῦν μέχρι μὲν τοῦ ὑμᾶς τε καταστήναι είς την βουλείαν και άρχας αποδειχθήναι καὶ τοὺς δμολογουμένως συκοφάντας ὑπάγεσθαι πάντες ταὐτὰ ἐγυγνώσκομεν ἐπεὶ δέ γε οὖτοι ήρξαντο ανδρας καλούς τε καγαθούς συλλαμβάνειν, έκ τούτου κάγω ήρξάμην τάναντία τούτοις γυγνώ-39 σκειν. ήδειν γάρ δτι, αποθυήσκουτος μεν Λέουτος τοῦ Σαλαμινίου, ἀνδρὸς καὶ ὅντος καὶ δοκοῦντος ίκανοῦ είναι, άδικοῦντος δ' οὐδὲ ἔν, οἱ ὅμοιοι τούτο φοβήσοιντο, φοβούμενοι δὲ ἐναντίοι τῆδε τῆ πολιτεία εσοιντο. εγίγνωσκον δε ότι συλλαμβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου καὶ οὐδὲν πώποτε δημοτικόν ούτε αύτου ούτε του πατρός πράξαντος, οί τούτφ δμοιοι δυσμενείς ήμιν γενήσοιντο. άλλα μην και Αντιφώντος ύφ' ήμων το απολλυμένου, δς εν τώ πολέμω δύο τριήρεις ευ πλεούσας παρείγετο, ηπιστάμην δτι καὶ οί πρόθυμοι τη πόλει γεγενημένοι πάντες ύπόπτως ήμιν εξοιεν, αντείπον δε και ότε των μετοίκων ένα έκαστον λαβείν έφασαν χρηναι εύδηλον γάρ ην δτι τούτων απολομένων και οι μέτοικοι απαντές πολέμιοι τη πολιτεία έσοιντο. αντεῦπον δὲ καὶ 41 ότε τὰ ὅπλα τοῦ πλήθους παρηροῦντο, οὐ νομίζων γρηναι ἀσθενή την πόλιν ποιείν οὐδὲ γὰρ τους Λακεδαιμονίους έώρων τούτου ένεκα βουλομένους περισώσαι ήμας, όπως όλίγοι γενέμενοι μηδέν δυναίμεθα αὐτοὺς ώφελεῖν έξην γὰρ αὐτοῖς, εἰ τούτου γε δέοιντο, καλ μηδένα λιπεῖν όλύγον ἔτι γρόνον τῷ λιμώ πιέσαντας. οὐδέ γε τὸ φρουρούς μισθοῦσθαι 12 συνήρεσκέ μοι, έξον αὐτῶν τῶν πολιτῶν τοσούτους προσλαμβάνειν, έως ραδίως οι άρχοντες εμέλλομεν των άργομένων κρατήσειν. ἐπεί γε μὴν πολλούς έώρων εν τη πόλει τη άρχη τηδε δυσμενείς, πολλούς δε φυγάδας γιγνομένους, ούκ αδ εδόκει μοι ούτε Θρασύβουλον ούτε "Ανυτον ούτε 'Αλκιβιάδην φυγαδεύειν ήδειν γαρ ότι ούτω γε τὸ ἀντίπαλον ίσγυρον έσοιτο, εί τω μέν πλήθει ήγεμόνες ίκανοί προσγενήσοιντο, τοις δ' ήγεισθαι βουλομένοις σύμμαγοι πολλοί φανήσοιντο. ό ταῦτα οὖν νουθετών 48 έν τῷ φανερῷ πότερα εὐμενής αν δικαίως ή προδότης νομίζοιτο; ούχ οἱ ἐχθρούς, ω Κριτία, κωλύοντες πολλούς ποιείσθαι, οὐδ' οἱ συμμάγους πλείστους διδάσκοντες κτασθαι, ούτοι τούς πολεμίους ἰσχυρούς ποιοῦσιν, άλλα πολύ μαλλον οί

άδίκως τε χρήματα άφαιρούμενοι καλ τούς οὐδὲν άδικοῦντας άποκτείνοντες, οὖτοί εἰσιν οἱ καὶ πολλούς τους εναντίους ποιούντες και προδιδόντες ου μονον τούς φίλους άλλά καὶ έαυτούς δι' αίσχρο-44 κέρδειαν. εἰ δὲ μὴ ἄλλως γνωστὸν ὅτι ἀληθῆ λέγω, ώδε ἐπισκέψασθε. πότερον οἴεσθε Θρασύ-Βουλον καὶ "Ανυτον καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας ά έγω λέγω μᾶλλον αν ενθάδε βούλεσθαι γίγνεσθαι ή α ούτοι πράττουσιν; έγω μέν γαρ οίμαι νύν μέν αύτούς νομίζειν συμμάγων πάντα μεστά είναι εί δὲ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως προσφιλώς ἡμῖν είχε, γαλεπον αν ήγεισθαι είναι και το επιβαίνειν ποι 45 της γώρας. α δ' αὐ εἶπεν ώς ἐγώ εἰμι οίος ἀεί ποτε μεταβάλλεσθαι, κατανοήσατε καὶ ταῦτα. την μεν γαρ επί των τετρακοσίων πολιτείαν και αὐτὸς δήπου ὁ δημος εψηφίσατο, διδασκόμενος ώς οί Λακεδαιμόνιοι πάση πολιτεία μαλλον αν ή δημο-46 κρατία πιστεύσειαν. ἐπεὶ δέ γε ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲν ανίεσαν, οι δε αμφί 'Αριστοτέλην και Μελάνθιον καὶ 'Αρίσταργον στρατηγούντες φανεροὶ έγένοντο έπὶ τῷ χώματι ἔρυμα τειχίζοντες, εἰς δ ἐβούλοντο τούς πολεμίους δεξάμενοι ύφ' αυτοίς και τοίς έταίροις την πόλιν ποιήσασθαι, εί ταῦτ' αἰσθόμενος έγω διεκωλυσα, τοῦτ' έστὶ προδότην είναι 47 των φίλων; ἀποκαλεῖ δὲ κόθορνόν με, ώς ἀμφοτέροις πειρώμενον άρμόττειν. δστις δε μηδετέροις άρέσκει, τοῦτον ὁ πρὸς τών θεών τί ποτε καὶ καλέσαι χρή; σὺ γάρ δὴ ἐν μὲν τῆ δημοκρατία πάντων μισοδημότατος ενομίζου, εν δε τη άριστομε κρατία πάντων μισογρηστότατος γεγένησαι. έγω

δ', & Κριτία, ἐκείνοις μὲν ἀεί ποτε πολεμῶ τοῖς οὐ πρόσθεν ολομένοις καλήν αν δημοκρατίαν είναι, πρίν και οι δούλοι και οι δι' απορίαν δραγμής ον αποδόμενοι την πόλιν δραχμής μετέχοιεν, καὶ τοῖσδέ γ' αὖ ἀεὶ ἐναντίος εἰμὶ οἱ οὖκ οἴονται καλήν αν εγγενέσθαι όλυγαργίαν, πρίν είς το ύπ' όλύγων τυραννείσθαι την πόλιν καταστήσειαν. το μέντοι σύν τοις δυναμένοις και μεθ' ίππων και μετ' άσπίδων ώφελείν διά τούτων την πολιτείαν πρόσθεν άριστον ήγούμην είναι καὶ νῦν οὐ μεταβάλλομαι. εί δ' έγεις είπειν, ω Κριτία, ὅπου έγω σύν τοις 49 δημοτικοίς ή τυραννικοίς τους καλούς τε κάγαθους αποστερείν πολιτείας επεγείρησα, λέγε εάν γάρ έλεγχθω ή νῦν ταῦτα πράττων ή πρότερον πώποτε πεποιηκώς, όμολογῶ τὰ πάντων ἐσχατώτατα παθών αν δικαίως αποθνήσκειν.

'Ως δ΄ εἰπων ταῦτα ἐπαύσατο καὶ ἡ βουλὴ δήλη 50 ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα, γνοὺς ὁ Κριτίας ὅτι εἰ ἐπιτρέψοι τῷ βουλῷ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ, ἀναφεύξοιτο, καὶ τοῦτο οὐ βιωτὸν ἡγησάμενος, προσελθών καὶ διαλεχθείς τι τοῦς τριάκοντα ἐξῆλθε, καὶ ἐπιστῆναι ἐκέλευσε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας φανερῶς τῷ βουλῷ ἐπὶ τοῦς δρυφάκτοις. πάλιν δ΄ εἰσελθών εἶπεν 'Εγώ, ὡ βουλή, νομίζω 51 προστάτου ἔργον εἶναι οἴου δεῦ, ôς ἀν ὁρῶν τοὺς φίλους ἐξαπατωμένους μὴ ἐπιτρέπη. καὶ ἐγώ οὖν τοῦτο ποιήσω. καὶ γὰρ οἴδε οἱ ἐφεστηκότες οῦ φασιν ἡμῶν ἐπιτρέψειν, εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. ἔστι δὲ ἐν τοῦς καινοῦς νόμοις τῶν μὲν ἐν τοῦς τρισχιλίοις ὄντων

μηδένα αποθνήσκειν άνευ της ύμετέρας ψήφου, των δ' έξω τοῦ καταλόγου κυρίους είναι τοὺς τριάκοντα θανατούν. έγω ούν, έφη, Θηραμένην τουτονί έξαλείφω έκ τοῦ καταλόγου, συνδοκοῦν ἄπασιν ἡμῖν. 13 καὶ τοῦτον, ἔφη, ἡμεῖς θανατοῦμεν. ἀκοίσας ταῦτα ό Θηραμένης ανεπήδησεν έπλ την Εστίαν καλ είπεν, 'Εγω δ', ἔφη, ω ἄνδρες, ίκετεύω τὰ πάντων ἐννομώτατα, μη έπλ Κριτία είναι έξαλείφειν μήτε έμε μήτε ύμων ον αν βούληται, αλλ' όνπερ νόμον ούτοι έγραψαν περί των έν τω καταλόγω, κατά τοῦτον 53 καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν είναι. καὶ τοῦτο μέν, έφη, μὰ τοὺς θεοὺς οὖκ ἀγνοῶ, ὅτι οὐδέν μοι ἀρκέσει όδε ὁ βωμός, ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδείξαι, ότι οὖτοι οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι, άλλα και περί θεούς ασεβέστατοι, ύμων μέντοι, έφη, ω ἄνδρες καλοί κάγαθοί, θαυμάζω, εί μη βοηθήσετε ύμιν αὐτοις, και ταθτα γυγνώσκοντες ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὅνομα εὐεξαλειπτότερον ἡ τὸ ὑμῶν 54 έκάστου. ἐκ δὲ τούτου ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κήρυξ τούς ενδεκα έπὶ τὸν Θηραμένην έκεινοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ θρασυτάτου τε καὶ ἀναιδεστάτου, εἶπε μέν ὁ Κριτίας, Παραδίδομεν ύμιν, ἔφη, Θηραμένην τουτονί κατακεκριμένον κατά τὸν νόμον ύμεις δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες οἱ ἔνδεκα οῦ δεῖ τὰ ἐκ ες τούτων πράττετε. ώς δὲ ταῦτα εἶπεν, εἶλκε μὲν άπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ Σάτυρος, είλκον δὲ οἱ ὑπηρέται. ό δὲ Θηραμένης ώσπερ εἰκὸς καὶ θεούς ἐπεκαλεῖτο καὶ ἀνθρώπους καθοράν τὰ γιγνόμενα. ἡ δὲ βουλή ήσυχίαν είχεν όρωσα καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις

όμοίους Σατύρφ καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πληρες τῶν φρουρῶν, καὶ οὐκ ὰγνοοῦντες ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρησαν. οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα εκ
διὰ τῆς ἀγορᾶς μάλα μεγάλη τῆ φωνῆ δηλοῦντα οἶα
ἔπασχε. λέγεται δ' ἐν ῥημα καὶ τοῦτο αὐτοῦ. ὡς
εἶπεν ὁ Σάτυρος ὅτι οἰμώξοιτο, εἰ μὴ σιωπήσειεν,
ἐπήρετο, *Αν δὲ σιωπῶ, οὐκ ἄρ', ἔφη, οἰμώξομαι;
καὶ ἐπεί γε ἀποθνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κώνειον
ἔπιε, τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἰπεῖν
αὐτόν Κριτία τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ. καὶ τοῦτο μὲν
οὐκ ἀγνοῶ, ὅτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα,
ἐκεῖνο δὲ κρίνω τοῦ ἀνδρὸς ἀγαστόν, τὸ τοῦ θανάτου
παρεστηκότος μήτε τὸ φρόνιμον μήτε τὸ παιγνιῶδες
ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς.

Θηραμένης μὲν δη οὕτως ἀπέθανεν οἱ δὲ τριά- 4 κοντα, ὡς ἐξὸν ήδη αὐτοῖς τυραννεῖν ἀδεῶς, προεῖπον μὲν τοῖς ἔξω τοῦ καταλόγου μὴ εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ήγον δὲ ἐκ τῶν χωρίων, ἵν' αὐτοὶ καὶ οἱ φίλοι τοὺς τούτων ἀγροὺς ἔχοιεν. φευγόντων δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐντεῦθεν πολλοὺς ἄγοντες ἐνέπλησαν καὶ τὰ Μέγαρα καὶ τὰς Θήβας τῶν ὑποχωρούντων.

Ἐκ δὲ τούτου Θρασύβουλος όρμηθεὶς ἐκ Θηβῶν 2 ώς σὺν ἑβδομήκοντα Φυλὴν χωρίον καταλαμβάνει ἰσχυρόν. οἱ δὲ τριάκοντα ἐβοήθουν ἐκ τοῦ ἀστεος σύν τε τοῖς τρισχιλίοις καὶ σὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ μάλ' εὐημερίας οὐσης. ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, εὐθὺς μὲν θρασυνόμενοί τινες τῶν νέων προσεβαλον πρὸς τὸ χωρίον καὶ ἐποίησαν μὲν οὐδέν, τραύματα δὲ λαβόντες ἀπῆλθον. βουλομένων δὲ τῶν τριάκοντα 3 ἀποτειχίζειν, ὅπως ἐκπολιορκήσειαν αὐτοὺς ἀπο-

κλείσαντες τὰς ἐφόδους τῶν ἐπιτηδείων, ἐπιγίγνεται της νυκτός χιών παμπληθής και τη ύστεραία. οί δε νιφόμενοι απηλθον είς το άστυ, μάλα συχνούς των σκευοφόρων ύπὸ των έκ Φυλής αποβαλύντες. 4 γυγνώσκοντες δὲ ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν λεηλατήσοιεν, εὶ μή τις φυλακή ἔσοιτο, διαπέμπουσιν εἰς τὰς ἐσγατιὰς ὅσον πεντεκαίδεκα στάδια ἀπὸ Φυλῆς τούς τε Λακωνικούς πλήν όλίγων φρουρούς καὶ τών ίππέων δύο φυλάς. οδτοι δὲ στρατοπεδευσάμενοι 5 ἐν γωρίω λασίω ἐφύλαττον. ὁ δὲ Θρασύβουλος, ήδη συνειλεγμένων είς την Φυλήν περί έπτακοσίους, λαβών αὐτούς καταβαίνει της νυκτός θέμενος δέ τὰ ὅπλα ὅσον τρία ἡ τέτταρα στάδια ἀπὸ τῶν φρουρών ήσυγίαν είγεν. ἐπεὶ δὲ πρὸς ήμέραν ἐγίγ-6 νετο, καὶ ήδη ανίσταντο όποι έδεῖτο εκαστος απὸ των ὅπλων, καὶ οἱ ἱπποκόμοι ψήχοντες τοὺς ἵππους ψόφον εποίουν, εν τούτφ αναλαβόντες οι περί Θρασύβουλον τὰ ὅπλα δρόμφ προσέπιπτον καὶ έστι μέν οθς αθτών κατέβαλον, πάντας δε τρεψάμενοι εδίωξαν εξ ή επτά στάδια, και απέκτειναν των μέν όπλιτων πλέον ή είκοσι καὶ έκατόν, των δὲ ίππέων Νικόστρατόν τε τὸν καλὸν ἐπικαλούμενον, καὶ ἄλλους δὲ δύο, ἔτι καταλαβόντες ἐν ταῖς τ εύναις. ἐπαναχωρήσαντες δὲ καὶ τρόπαιον στησάμενοι καὶ συσκευασάμενοι ὅπλα τε ὅσα ἔλαβον καὶ σκεύη ἀπηλθον ἐπὶ Φυλής. οἱ δὲ ἐξ ἄστεος ίππεις βοηθήσαντες των μεν πολεμίων οὐδένα ἔτι είδου, προσμείναντες δέ, έως τούς νεκρούς ανείλοντο ε οί προσήκοντες, ανεχώρησαν είς άστυ. Εκ δε τούτου οί τριάκοντα, οὐκέτι νομίζοντες ἀσφαλή σφίσι τὰ πράγματα, έβουλήθησαν Έλευσινα έξιδιώσασθαι, ώστε είναι σφίσι καταφυγήν, εί δεήσειε. καὶ παραγγείλαντες τοις ίππευσιν ήλθον είς 'Ελευσίνα Κριτίας τε καὶ οἱ ἄλλοι τῶν τριάκοντα ἐξέτασίν τε ποιήσαντες έν τοις ίππευσι, φάσκοντες ειδέναι βούλεσθαι πόσοι είεν καὶ πόσης φυλακής προσδεήσοιντο, ἐκέλευον ἀπογράφεσθαι πάντας τὸν δ' ἀπογραψάμενον ἀεὶ διὰ τῆς πυλίδος ἐπὶ τὴν θάλατταν εξιέναι. επί δε τῷ αἰγιαλῷ τοὺς μεν ίππέας ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατέστησαν, τὸν δ' ἐξιόντα ἀεὶ οἱ ὑπηρέται συνέδουν, έπει δε πάντες συνειλημμένοι ήσαν, Λυσίμαγον τὸν ἵππαργον ἐκέλευον ἀναγαγόντα παραδούναι αὐτοὺς τοῖς ἔνδεκα. τῆ δ' ὑστεραία εἰς 9 τὸ 'Ωιδείον παρεκάλεσαν τούς ἐν τῷ καταλόγφ όπλίτας καὶ τοὺς ἄλλους ἱππέας. ἀναστὰς δὲ Κριτίας έλεξεν, Ήμεις, έφη, ω άνδρες, οὐδεν ήττον ύμιν κατασκευάζομεν την πολιτείαν ή ήμιν αὐτοίς. δεί οὖν ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ τιμῶν μεθέξετε, οὕτω καὶ τῶν κινδύνων μετέχειν. των ούν συνειλημμένων Έλευσινίων καταψηφιστέον έστίν, ίνα ταὐτά ἡμίν καὶ θαρρήτε καὶ φοβήσθε. δείξας δέ τι χωρίον, εἰς τοῦτο ἐκέλευε φανεράν φέρειν την ψηφον, οί δὲ 10 Λακωνικοί φρουροί έν τῷ ἡμίσει τοῦ 'Ωιδείου έξωπλισμένοι ήσαν ήν δὲ ταῦτα ἀρεστὰ καὶ τῶν πολιτών δσοις τὸ πλεονεκτεῖν μόνον ἔμελεν.

Έκ δὲ τούτου λαβων ὁ Θρασύβουλος τοὺς ἀπὸ Φυλής περὶ χιλίους ήδη συνειλεγμένους ἀφικνεῖται τῆς νυκτὸς εἰς τὸν Πειραιᾶ. οἱ δὲ τριάκοντα ἐπεὶ ἤσθοντο ταῦτα, εὐθὺς ἐβοήθουν σύν τε τοῖς Λακωνικοῖς καὶ σὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ τοῖς ὁπλίταις.

έπειτα εγώρουν κατά την είς τον Πειραιά άμαξιτον 11 αναφέρουσαν. οί δὲ ἀπὸ Φυλης ἔτι μὲν ἐπεχείρησαν μη ανιέναι αὐτούς, ἐπεὶ δὲ μέγας ὁ κύκλος ὧν πολλής φυλακής έδόκει δείσθαι οὔπω πολλοίς οὖσι, συνεσπειράθησαν έπὶ τὴν Μουνυχίαν. οί δ' ἐκ τοῦ άστεος είς την Ιπποδάμειον αγοράν έλθόντες πρώτον μέν συνετάξαντο, ώστε έμπλησαι την όδόν, ή φέρει πρός τε τὸ ίερὸν τῆς Μουνυχίας Αρτέμιδος καὶ τὸ Βενδίδειον καὶ ἐγένοντο βάθος οὖκ ἔλαττον η έπι πεντήκοντα ασπίδων, ούτω δε συντεταγμένοι 12 έγώρουν ἄνω. οί δὲ ἀπὸ Φυλης ἀντενέπλησαν μὲν την όδον, βάθος δε ου πλέον ή είς δέκα όπλίτας έγένοντο. ἐτάχθησαν μέντοι ἐπ' αὐτοῖς πελτοφόροι τε καὶ ψιλοὶ ἀκοντισταί, ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ πετροβόλοι. οὖτοι μέντοι συχνοὶ ἦσαν καὶ γὰρ αὐτόθεν προσεγένοντο. εν ώ δε προσήεσαν οι εναντίοι, Θρασύβουλος τοὺς μεθ' αύτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας καὶ αὐτὸς θέμενος, τὰ δ' ἄλλα ὅπλα ἔχων, 13 κατά μέσον στάς έλεξεν "Ανδρες πολίται, τούς μέν διδάξαι, τους δε αναμνήσαι ύμων βούλομαι ότι είσι των προσιόντων οί μεν το δεξιον έχοντες, οθς ύμεις ήμέραν πέμπτην τρεψάμενοι έδιώξατε, οί δ' έπὶ τοῦ εὐωνύμου ἔσχατοι, οδτοι δή οί τριάκοντα, οδ ήμας καὶ πόλεως ἀπεστέρουν οὐδὲν ἀδικοῦντας καὶ οἰκιῶν έξήλαυνον και τους φιλτάτους των ήμετέρων άπεάλλα νῦν τοι παραγεγένηνται οδ ούτοι μεν ούποτε φοντο, ήμεις δε αει ευχόμεθα. Η έγοντες γαρ δπλα εναντίοι μεν αυτοίς καθέσταμεν οί δὲ θεοί, ὅτι ποτὲ καὶ δειπνοῦντες συνελαμβανόμεθα καὶ καθεύδοντες καὶ ἀγοράζοντες, οἱ δὲ καὶ

ούχ όπως αδικούντες, αλλ' ούδ' επιδημούντες εφυγαδευόμεθα, νῦν φανερώς ἡμίν συμμαγούσι. καὶ γὰρ έν εύδία γειμώνα ποιούσιν, όταν ήμιν συμφέρη, καί όταν έγχειρώμεν, πολλών όντων έναντίων όλίγοις οὖσι τρόπαια Ιστασθαι διδόασι καὶ νῦν δὲ κεκομί- 15 κασιν ήμας είς γωρίον, έν ω ούτοι μέν ούτε βάλλειν ούτε ακοντίζειν ύπερ των προτεταγμένων διά τὸ πρός δρθιον ιέναι δύναιντ' άν, ήμεις δε είς το κάταντες καὶ δόρατα ἀφιέντες καὶ ἀκόντια καὶ πέτρους έξιξόμεθά τε αὐτῶν καὶ πολλούς κατατρώσομεν. καὶ φετο μεν αν τις δεήσειν τοῖς γε πρωτοστάταις 16 έκ του Ισου μάγεσθαι νυν δέ, αν ύμεις, ώσπερ προσήκει, προθύμως άφιητε τὰ βέλη, άμαρτήσεται μέν ούδεις ών γε μεστή ή όδός, φυλαττόμενοι δέ δραπετεύσουσιν αεί ύπο ταις ασπίσιν ωστε εξέσται ώσπερ τυφλούς καὶ τύπτειν όπου αν βουλώμεθα καὶ ἐναλλομένους ἀνατρέπειν. ἀλλ', ὧ ἄνδρες, οῦτω 17 χρή ποιείν όπως έκαστός τις έαυτώ συνείσεται τής νίκης αἰτιώτατος ών. αυτη γαρ ήμιν, αν θεός θέλη, νῦν ἀποδώσει καὶ πατρίδα καὶ οἴκους καὶ ἐλευθερίαν καὶ τιμάς καὶ παίδας, οίς εἰσί, καὶ γυναίκας. ὦ μακάριοι δήτα, οδ αν ήμων νικήσαντες επίδωσι την πασών ήδίστην ήμέραν. εὐδαίμων δὲ καὶ ἄν τις αποθάνη μνημείου γαρ οὐδεὶς οῦτω πλούσιος ών καλοῦ τεύξεται. ἐξάρξω μὲν οὖν ἐγώ, ἡνίκ' ᾶν καιρός ή, παιάνα όταν δέ τον Ένυάλιον παρακαλέσωμεν, τότε πάντες όμοθυμαδον ανθ ων ύβρίσθημεν τιμωρώμεθα τούς ἄνδρας.

Ταῦτα δ' εἰπών καὶ μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς 18
ἐναντίους ἡσυχίαν εἶχε' καὶ γὰρ ὁ μάντις παρήγ-

γελλεν αὐτοῖς μὴ πρότερον ἐπιτίθεσθαι, πρὶν τῶν σφετέρων ή πέσοι τις ή τρωθείη ἐπειδὰν μέντοι τοῦτο γένηται, ήγησόμεθα μέν, ἔφη, ήμεις, νίκη δ' ύμιν ἔσται ἐπομένοις, ἐμολ μέντοι θάνατος, ώς γέ το μοι δοκεί. και οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνέλαβον τὰ ὅπλα, αὐτὸς μὲν ὥσπερ ὑπὸ μοίρας τινὸς ἀγόμενος έκπηδήσας πρώτος έμπεσών τοῖς πολεμίοις αποθνήσκει, καὶ τέθαπται ἐν τῷ διαβάσει τοῦ Κηφισοῦ οἱ δ' ἄλλοι ἐνίκων καὶ κατεδίωξαν μέχρι τοῦ όμαλοῦ. ἀπέθανον δ' ἐνταῦθα τῶν μὲν τριάκοντα Κριτίας τε καὶ Ἱππόμαγος, τῶν δ' ἐν Πειραιεῖ δέκα άρχουτων Χαρμίδης ὁ Γλαύκωνος, των δ' άλλων περί έβδομήκοντα. και τὰ μὲν ὅπλα ἔλαβου, τους δε χιτώνας ούδενος των πολιτών έσκύέπει δε τούτο έγένετο και τούς νεκρούς ύποσπόνδους απεδίδοσαν, προσιόντες αλλήλοις 20 πολλοί διελέγοντο. Κλεόκριτος δε δ τών μυστών κῆρυξ, μάλ' εὖφωνος ὧν, κατασιωπησάμενος ἔλεξεν' "Ανδρες πολίται, τί ήμας έξελαύνετε; τί αποκτείναι βούλεσθε; ήμεις γὰρ ὑμᾶς κακὸν μὲν οὐδὲν πώποτε έποιήσαμεν, μετεσχήκαμεν δε ύμιν και ίερων των σεμνοτάτων καὶ θυσιών καὶ έρρτών τών καλλίστων, καὶ συγχορευταὶ καὶ συμφοιτηταὶ γεγενήμεθα καὶ συστρατιώται, καὶ πολλά μεθ' ύμῶν κεκινδυνεύκαμεν καὶ κατά γῆν καὶ κατά θάλατταν ύπερ τῆς κοινής δμφοτέρων ήμων σωτηρίας τε καὶ έλευθερίας. 21 πρές θεών πατρώων καὶ μητρώων καὶ συγγενείας καὶ κηδεστίας καὶ έταιρίας, πάντων γάρ τούτων πολλοί κοινωνούμεν άλλήλοις, αίδούμενοι καί θεούς και ανθοώπους παύσασθε άμαρτάνοντες είς την

πατρίδα, καὶ μὴ πείθεσθε τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα, οῖ ἰδίων κερδέων ἔνεκα ὀλίγου δεῖν πλείους
ἀπεκτόνασιν ᾿Αθηναίων ἐν ὀκτὰ μησὶν ἡ πάντες
Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες. ἐξὸν δ' 22
ἡμῖν ἐν εἰρήνη πολιτεύεσθαι, οὖτοι τὸν πάντων
αἴσχιστόν τε καὶ χαλεπώτατον καὶ ἀνοσιώτατον
καὶ ἔχθιστον καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις πόλεμον
ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους παρέχουσιν. ἀλλ' εὖ γε μέντοι
ἐπίστασθε ὅτι καὶ τῶν νῦν ὑφ' ἡμῶν ἀποθανόντων
οὐ μόνον ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἔστιν οῦς πολλὰ
κατεδακρύσαμεν.

Ο μεν τοιαύτα έλεγεν οί δε λοιποί άρχοντες καὶ διὰ τὸ τοιαύτα προσακούειν τους μεθ΄ αὐτῶν ἀπήγαγον εἰς τὸ ἄστυ. τῆ δ΄ ὑστεραία οἱ μεν τριάκοντα 23 πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι συνεκάθηντο ἐν τῷ συνεδρίῷ τῶν δὲ τρισχιλίων ὅπου ἔκαστοι τεταγμένοι ἢσαν, πανταχοῦ διεφέροντο πρὸς ἀλλήλους. ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιήκεσάν τι βιαιότερον καὶ ἐφοβοῦντο, ἐντονως ἔλεγον ὡς οὐ χρείη καθυφίεσθαι τοῦς ἐν Πειραιεῖ. ὅσοι δὲ ἐπίστευον μηδὲν ἢδικηκέναι, αὐτοί τε ἀνελογίζοντο καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκον ὡς οὐδὲν δέοιντο τούτων τῶν κακῶν, καὶ τοῦς τριάκοντα οὐκ ἔφασαν χρῆναι πείθεσθαι οὐδ΄ ἐπιτρέπειν ἀπολλύναι τὴν πόλιν. καὶ τὸ τελευταῖον ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλλους δὲ ἐλέσθαι, καὶ εἴλοντο δέκα, ἔνα ἀπὸ φυλῆς.

Α. C. 403. Καὶ οἱ μὲν τριάκοντα Ἐλευσινάδε ἀπῆλθον οἱ δὲ δέκα τῶν ἐν ἄστει καὶ μάλα τεταραγμένων καὶ ἀπιστούντων ἀλλήλοις σὺν τοῖς ἱππάρχοις ἐπεμέλοντο, ἐξεκάθευδον δὲ καὶ

οί ίππεις εν τω 'Ωιδείω, τους τε ίππους και τας ασπίδας εγοντες, και δι' απιστίαν εφώδευον τὸ μεν αφ' έσπέρας σύν ταις ασπίσι κατά τὰ τείχη, τὸ δὲ πρὸς ὅρθρον σὺν τοῖς ἵπποις, ἀεὶ φοβούμενοι μη επεισπέσοιέν τινες αυτοίς των έκ του Πειραιώς. 25 οι δε πολλοί τε ήδη όντες και παντυδαποί όπλα έποιοῦντο, οἱ μὲν ξύλινα, οἱ δὲ οἰσύινα, καὶ ταῦτα έλευκούντο, πρίν δὲ ήμέρας δέκα γενέσθαι, πιστά δόντες, οίτινες συμπολεμήσειαν, καλ εί ξένοι είεν. ισοτέλειαν ἔσεσθαι, ἐξήεσαν πολλοὶ μὲν ὁπλιται, πολλοί δὲ γυμνήτες εγένοντο δὲ αὐτοῖς καὶ ίππεῖς ώσει έβδομήκοντα προνομάς δε ποιούμενοι και λαμβάνοντες ξύλα καὶ οπώραν ἐκάθευδον πάλιν ἐν 26 Πειραιεί. των δ' έκ τοῦ ἄστεος ἄλλος μέν οὐδείς σὺν ὅπλοις ἐξήει, οἱ δὲ ἱππεῖς ἔστιν ὅτε καὶ ληστὰς έγειρούντο των έκ Πειραιώς, καλ την φάλαγγα αὐτῶν ἐκακούργουν. περιέτυχον δὲ καὶ τῶν Αίξωνέων τισίν είς τούς αύτων αγρούς έπι τα έπιτήδεια πορευομένοις και τούτους Λυσίμαχος δ ίππαργος ἀπέσφαξε πολλά λιτανεύοντας καὶ πολλών 21 χαλεπώς φερόντων ίππέων. ανταπέκτειναν δε καί οί ἐν Πειραιεί τῶν ἱππέων ἐπ' ἀγροῦ λαβόντες Καλλίστρατον φυλής Λεοντίδος, καὶ γὰρ ήδη μέγα ἐφρόνουν, ώστε καὶ πρὸς τὸ τεῖγος τοῦ άστεος προσέβαλλου. εί δὲ καὶ τοῦτο δεῖ εἰπεῖν τοῦ μηχανοποιοῦ τοῦ ἐν τῷ ἄστει, δς ἐπεὶ ἔγνω ότι κατά του έκ Λυκείου δρόμου μέλλοιεν τὰς μηχανάς προσάγειν, τὰ ζεύγη ἐκέλευσε πάντα άμαξιαίους λίθους άγειν και καταβάλλειν όπου εκαστος βούλοιτο τοῦ δρόμου. ώς δὲ τοῦτο ἐγένετο, πολλά είς εκαστος των λίθων πράγματα παρείγε. πεμπόντων δε πρέσβεις είς Λακεδαίμονα 28 των μέν τριάκοντα έξ 'Ελευσίνος, των δ' έν τώ καταλόγω έξ άστεος, και βοηθείν κελευόντων, ώς άφεστηκότος τοῦ δήμου ἀπὸ Λακεδαιμονίων, Λύσανδρος λογισάμενος ότι οδόν τε είη ταχύ έκπολιορκήσαι τους έν τώ Πειραιεί κατά τε γήν καί κατα θάλατταν, εί των επιτηδείων αποκλεισθείησαν, συνέπραξεν έκατόν τε τάλαντα αὐτοῖς δανεισθήναι, καὶ αὐτὸν μὲν κατὰ γήν άρμοστήν, Λίβυν δὲ τὸν ἀδελφὸν ναυαρχοῦντα ἐκπεμφθῆναι. καὶ 29 έξελθών αὐτός μεν Ἐλευσινάδε συνέλεγεν όπλίτας πολλούς Πελοποννησίους δ δε ναύαργος κατά θάλατταν εφύλαττεν όπως μηδεν είσπλέοι αὐτοῖς των επιτηδείων ωστε ταχύ πάλιν εν απορία ήσαν οί ἐν Πειραιεῖ, οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει πάλιν αὖ μέγα έφρόνουν έπὶ τῷ Λυσάνδρω, οὕτω δὲ προγωρούντων Παυσανίας ὁ βασιλεύς φθονήσας Λυσάνδρω, εί κατειργασμένος ταθτα άμα μεν εθδοκιμήσοι, άμα δὲ ίδίας ποιήσοιτο τὰς 'Αθήνας, πείσας τῶν ἐφόρων τρείς έξάγει φρουράν. συνείποντο δε και οι σύμ- 30 μαχοι πάντες πλήν Βοιωτών και Κορινθίων. οδτοι δὲ ἔλεγον μὲν ὅτι οὐ νομίζοιεν εὐορκεῖν αν στρατευόμενοι επ' 'Αθηναίους μηδεν παράσπονδον ποιούντας έπραττον δὲ ταῦτα, ὅτι ἐγίγνωσκον Λακεδαιμονίους βουλομένους την των 'Αθηναίων γώραν οἰκείαν καὶ πιστην ποιήσασθαι. ὁ δὲ Παυσανίας έστρατοπεδεύσατο μέν έν τῷ Αλιπέδω καλουμένω πρὸς τώ Πειραιεί δεξιον έχων κέρας, Λύσανδρος δὲ σὺν τοῖς μισθοφόροις τὸ εὐώνυμον.

31 πέμπων δὲ πρέσβεις ὁ Παυσανίας πρός τους ἐν Πειραιεί εκέλευεν απιέναι επί τα εαυτών επεί δ' οὖκ ἐπείθοντο, προσέβαλλεν ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔιεκεν, όπως μη δηλος είη ευμενής αυτοίς ών. έπει δ' οὐδὲν ἀπὸ τῆς προσβολῆς πράξας ἀπῆλθε, τῆ ύστεραία λαβών των μέν Λακεδαιμονίων δύο μόρας. των δε 'Αθηναίων ίππέων τρείς φυλάς, παρήλθεν έπλ τὸν κωφὸν λιμένα, σκοπῶν πῆ εὐαποτειγιστ-32 όπαιος είη ὁ Πειραιεύς. ἐπεὶ δὲ ἀπιόντος αὐτοῦ προσέθεον τινες καλ πράγματα αυτώ παρείγον, άχθεσθείς παρήγγειλε τούς μέν ίππέας έλαν είς αὐτοὺς ἐνέντας, καὶ τὰ δέκα ἀφ' ήβης συνέπεσθαι σύν δὲ τοῖς ἄλλοις αὐτὸς ἐπηκολούθει, καὶ ἀπέκτειναν μέν έγγυς τριάκοντα των ψιλων, τούς δ' 33 ἄλλους κατεδίωξαν πρὸς τὸ Πειραιοί θέατρον. ἐκεί δὲ ἔτυγον ἐξοπλιζόμενοι οί τε πελτασταὶ πάντες καλ οί όπλιται τών έκ Πειραιώς. και οί μεν ψιλοί εὐθύς ἐκδραμόντες ἡκόντιζον, ἔβαλλον, ἐτόξευον, έσφενδόνων οι δε Λακεδαιμόνιοι, έπει αὐτῶν πολλοί ετιτρώσκοντο, μάλα πιεζόμενοι ανεχώρουν επί πόδα οί δ' ἐν τούτφ πολύ μαλλον ἐπέκειντο. ένταῦθα δὲ ἀποθνήσκει Χαίρων τε καὶ Θίβραχυς, άμφω πολεμάρχω, καὶ Λακράτης ὁ όλυμπιονίκης καὶ ἄλλοι οἱ τεθαμμένοι Λακεδαιμονίων πρὸ τῶν s πυλών εν Κεραμεικώ, όρων δε ταυτα ό Θρασύβουλος καὶ οἱ ἄλλοι ὁπλῖται ἐβοήθουν καὶ ταχὺ παρετάξαντο πρό των άλλων ἐπ' ὀκτώ. ὁ δὲ Παυσανίας μάλα πιεσθείς και αναχωρήσας όσον στάδια τέτταρα ή πέντε πρὸς λόφον τινὰ παρήγγειλε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς άλλοις συμμάγοις ἐπιχωρείν πρός έαυτόν, έκει δὲ συνταξάμενος παντελώς βαθείαν την φάλαγγα ήγεν έπι τους 'Αθηναίους. οί δ' είς χείρας μεν εδέξαντο, επειτα δε οί μεν έξεώσθησαν είς τὸν ἐν ταῖς Αλαῖς πηλόν, οἱ δὲ ένέκλιναν καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐτῶν ὡς πεντήκοντα καὶ έκατόν. ὁ δὲ Παυσανίας τρόπαιον στη- 35 σάμενος ανεγώρησε και ουδ' ως ωργίζετο αυτοίς, αλλα λάθρα πέμπων εδίδασκε τους εν Πειραιεί οία χρη λέγοντας πρέσβεις πέμπειν πρός έαυτον καί τους παρόντας εφόρους. οι δ' επείθοντο. διίστη δὲ καὶ τους ἐν τῷ ἄστει, καὶ ἐκέλευε πρὸς σφάς προσιέναι ώς πλείστους συλλεγομένους, λέγοντας ότι οὐδεν δέονται τοῖς εν τῷ Πειραιεί πολεμείν, άλλα διαλυθέντες κοινή αμφότεροι Λακεδαιμονίοις φίλοι είναι. ήδέως δὲ ταῦτα καὶ Ναυκλείδας 36 έφορος ῶν συνήκουεν ὥσπερ γὰρ νομίζεται σὺν βασιλεί δύο τῶν ἐφόρων συστρατεύεσθαι, καὶ τότε παρην ουτός τε και άλλος, αμφότεροι της μετά Παυσανίου γνώμης όντες μάλλον ή τής μετά Λυσάνδρου. διὰ ταῦτα οὖν καὶ εἰς τὴν Λακεδαίμονα προθύμως έπεμπον τούς τ' έκ τοῦ Πειραιώς έχοντας τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδάς καὶ τούς άπο των εν τω άστει ίδιώτας, Κηφισοφώντά τε καὶ Μέλητον. ἐπεὶ μέντοι οδτοι φχοντο εἰς Λακε- 37 δαίμονα, ἔπεμπον δή καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ άστεος λέγοντας δτι αὐτοὶ μέν παραδιδόασι καὶ τὰ τείχη α έχουσι καὶ σφας αὐτοὺς Λακεδαιμονίοις γρήσθαι %, τι βούλονται άξιοῦν δ' ἔφασαν καὶ τούς εν Πειραιεί, εί φίλοι φασίν είναι Λακεδαιμονιοις, παραδιδόναι τόν τε Πειραιά καὶ την Μουνυ38 γίαν. ἀκούσαντες δὲ πάντων αὐτῶν οἱ ἔφοροι καὶ οί εκκλητοι εξέπεμψαν πεντεκαίδεκα ανδρας είς τας 'Αθήνας, και επέταξαν σύν Παυσανία διαλλάξαι όπη δύναιντο κάλλιστα. οἱ δὲ διήλλαξαν έφ' ώτε εἰρήνην μεν έχειν πρὸς ἀλλήλους, ἀπιέναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστον πλην τῶν τριάκοντα καὶ . των ενδεκα καὶ των εν τῷ Πειραιεί ἀρξάντων δέκα. εί δέ τινες φοβοίντο των έξ άστεος, έδοξεν αὐτοίς 39 Έλευσινα κατοικείν, τούτων δὲ περανθέντων Παυσανίας μεν διήκε τὸ στράτευμα, οἱ δ' ἐκ τοῦ Πειραιώς άνελθόντες σύν τοις ὅπλοις εἰς τὴν ἀκρόπολιν 40 έθυσαν τη 'Αθηνά. Επεί δε κατέβησαν οί στρατηγοί, ένθα δη ό Θρασύβουλος έλεξεν, Υμίν, έφη, ω έκ τοῦ ἄστεος ἄνδρες, συμβουλεύω έγω γνωναι ύμας αὐτούς. μάλιστα δ' αν γνοίητε, εὶ ἀναλογίσαισθε έπὶ τίνι ύμιν μέγα φρονητέον έστίν, ώστε ήμων άρχειν επιχειρείν. πότερον δικαιότεροί εστε; άλλ' δ μεν δήμος πενέστερος ύμων ων οὐδεν πώποτε ένεκα χρημάτων ύμας ηδίκηκεν ύμεις δέ πλουσιώτεροι πάντων όντες πολλά καὶ αἰσχρά ένεκα κερδέων πεποιήκατε. ἐπεὶ δὲ δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει, σκέψασθε εἰ ἄρα ἐπ' ἀνδρεία 1 ύμιν μέγα Φρονητέον, και τίς αν καλλίων κρίσις τούτου γένοιτο ή ώς ἐπολεμήσαμεν πρὸς ἀλλήλους; άλλά γνώμη φαίητ' αν προέχειν, οδ έχοντες καὶ τείχος καὶ ὅπλα καὶ χρήματα καὶ συμμάχους Πελοπουνησίους ύπὸ τῶν οὐδὲν τούτων ἐγουτων παρελύθητε: άλλ' έπὶ Λακεδαιμονίοις δη οἴεσθε μέγα φρονητέον είναι; πώς, οίγε ώσπερ τους δάκνοντας κύνας κλοιώ δήσαντες παραδιδόασιν, ούτω

κακείνοι ύμας παραδόντες τω ήδικημένω τούτω δήμω οίγονται απιόντες; ου μέντοι γε ύμας, ώ 12 ανδρες, αξιώ εγώ ων ομωμόκατε παραβήναι ουδέν, άλλα και τουτο προς τοις άλλοις καλοίς ἐπιδείξαι, ότι και εύορκοι και όσιοί έστε. είπων δε ταύτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ ὅτι οὐδὲν δέοι ταράττεσθαι, άλλα τοις νόμοις τοις άρχαίοις χρησθαι, ανέστησε την εκκλησίαν. και τότε μεν άργας καταστησά- κε μενοι επολιτεύοντο ύστέρω δε γρονω ακούσαντες ξένους μισθούσθαι τούς 'Ελευσίνι, στρατευσάμενοι πανδημεί έπ' αὐτούς τούς μέν στρατηγούς αὐτῶν είς λόγους ελθόντας απέκτειναν, τοῖς δὲ ἄλλοις είσπέμψαντες τούς φίλους καὶ αναγκαίους επεισαν συναλλαγηναι καὶ ομόσαντες δρκους ή μην μή μνησικακήσειν έτι καὶ νῦν δμοῦ τε πολιτεύονται καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένει ὁ δῆμος.

		t
A		
·		

NOTES.

BOOK I.

P. 7. c. 1. § 1. Μετὰ δὲ ταῦτα] This is a general formula used (especially in Xenophon) in connecting one part of a subject with that which has preceded. Ταῦτα does not appear to be intended to refer to any particular fact, such as the sacrifice of Tissaphernes at Ephesus, with the mention of which the history of Thucydides concludes (vm. 109).

 $\eta \lambda \theta \epsilon \nu$] into the Hellespont, to the Athenian fleet at Sestus.

Θυμοχάρη: Thymochares had followed the Peloponnesian fleet to Eubosa (Thuc. viii. 95. 2), and had been defeated by Agesandridas.

έχων] "with." Cp. the use of dναλαβών, 11. 2. 8; Thuo. v. 7. 2 ἀναλαβών $\hat{\gamma}$ γε. So άγων, φέρων. Jelf, § 698. f. Obs. 2.

'Aγησανδρίδου] Agesandridas, son of Agesander, had commanded the Peloponnesian fleet against Eubœa (Thuc. viii. 91. 2), and surprised Athens on his way (id. viii. 94. 1, 2).

§ 2. μετ' δλίγον δὲ τούτων] equivalent to μετὰ δὲ ταῦτα όλίγω νστερον. The genitive τούτων arises from the notion of comparison. Herodotus gives us τρίτω έτει τούτων, δευτέρω έτει τούτων (vi. 40; vii. 80). Jelf, § 532.

Δωριεθε] Dorieus, a Rhodian, twice victor at Olympia (Thuc. 111. 8. 1), had taken refuge at Thurii, and commanded ten Thurian ships (id. v111. 35. 1).

άρχομένου χειμῶνος] i.e. about the beginning of October.

ήμεροσκόποs] "day-watcher." These are opposed to the signalmen who gave alarm by beacon-fires (φρυκτωροί). We find the Greeks posting them on the headlands of Euboea (περὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς Εὐβοίης) to keep their look-out (Hdt. vII. 182). Cp. Hell. vII. 2. 6 τοὺς ἡμεροφύλακας.

ανεβίβαζε] "drew ashore," on the Rhætean promontory.

Ha.

- ώς ffrocye] "as he was making the open sea." Cp. 5. 13; 6. 21. Note the less regular form frocye, used exclusively in nautical terms. Contrast Anab. v. 5. 20 έπεὶ δὲ οὐκ ἀνέψιγον τὰς πόλας.
- § 3. Mdðvror] The beach between Sestus and Madytus had been the connecting point of the bridge of Xerxes with Abydus (Hdt. vn. 83).
- § 4. Μίνδαροτ] Mindarus had superseded Astyochus as high-admiral (ναύαρχοι) of the Lacedsomonian fleet (Thuc. VIII. 85. 1).
  - P. 8. araλάβοι] "resone."
- § 5. jóra] a poetical word, used also by Herodotus and the tragedians. Cp. ήλίβατοι (Anab. 1. 4. 4), έτρεσεν (1. 9. 6), ἐπέπατο (1. 9. 19), ἐσίνοντο (11. 4. 16), ἀναχάζεν (1ν. 1. 16), θαμινά (1ν. 1. 16), μόλωσιν (νιι. 1. 38).
- μέχρι δείλης έξ ἐωθινοῦ] The word δείλη (δείλη πρωΐα and δψία, cp. Thuc. III. 74. 2 περὶ δείλης δψίας) was used both for the early afternoon, and the late afternoon or evening. Cp. Hell. rv. 1. 22 ἄμα δείλη καλλιερησάμενος κατέλυσε την θυσίας. ἐκ δὲ τούτου δειπτήσαντας παρήγγειλε παρείναι πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου, where we see that the δείλη there mentioned came on before the δείννον which usually took place about sunset. For the expression ἐξ ἐωθινοῦ, cp. Arist. Thesm. 2.

έπεισπλεί] "sails up into the straits," from Samos, whither (Thuc. viii. 108. 2) he had returned at the beginning of September (πρός τὸ μετόπωρον) after having exacted large contributions from Halicarnassus, fortified Cos, and planted in it an Athenian officer.

- § 6. ἐπεισβαίνων...ἐμάχετο] Pharnabazus reminds Agesilaus and the Lacedæmonians of this: Hell. IV. 1. 32 ἐν δὲ τῆ γῆ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἴππου μαχόμενος μεθ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατεδίωκον τοὺς πολεμίους.
- § 7. συμφράξαντες τὰς ναῦς καὶ παραταξάμενοι] "having closed up their ships and ranged them in line." Τὰς ναῦς seems to apply to παραταξάμενοι as well as συμφράξαντες. Cp. Thuc. 1. 52. 2 παραταξάμενοι μετεώρους (τὰς ναῦς). Thuc. 1. 29. 8, we find ἀνταναγύμενοι καὶ παραταξάμενοι, where we must understand τὰς ναῦς or ἐαντούς.
- § 8. $\tilde{\varphi}\chi or \tau o$] Xenophon (cp. 1. 18; 3. 8; H. 1. 26) appears not to observe the idiomatic usage of this verb according to which, as in $\tilde{\eta}\kappa \omega$, the present is used in a perfect, and the imperfect in a pluperfect sense. Homer uses the imperfect

of οξχομαι in its proper sense: Π. ν. 495, 6 πάλλων δ' όξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ψχετο (was going) πάντη, Ότρύνων μαχέσασθαι, έγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. Thuoydides uses it as an Aorist: 1. 90. 4 Θεμιστοκλής ταῦτα διδάξας ψχετο. Jelf, § 396. 1. Obs. 1, 2.

Θρασύλοs] This is the reading of all the Manuscripts, not Θράσυλλοs. Thuc. v. 59. 5, the reading varies between Θράσυλλοs and Θράσυλοs.

§ 9. ηλθεν είς Ἑλλήσποντον] from Ephesus, where he had offered sacrifice to Diana (Thuc. viii. 109).

ξένια τε καὶ δῶρα] Ξένια include chiefly meat and drink: Æsch. Ag. 1590—3 ξένια...παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν. Hell. VII. 2. 3 άλλως τε ἐτίμων αὐτούς καὶ βοῦν ξένια ἔτεμψαν. It seems especially used of presents sent by peaceful inhabitants to an army: Anab. IV. 8. 28 καὶ ἐδέξαντό τε τοὺς "Ελληνας καὶ ξένια ἔδοσαν βοῦς καὶ ἀλφιτα καὶ οῦνον. Schneider remarks with justice that ξένια are usually presented by not to the host.

φάσκων κ.τ.λ.] The real fact was that Tissaphernes wished to reconcile himself, if possible, to the Peloponnesians, διαβεβλησθαι νομίσας αὐτοῖς σφόδρα (Thuc. VIII. 109).

βασιλέα] When applied to the Persian king, the article was omitted with βασιλεύς, as if it were a proper name. Cp. Hdt. VII. 174 βασιλείος τε (Xerxes) μέλλοντος διαβαίνειν ές τὴν Βύρώπην έκ τῆς 'Ασίης. Arist. Ach. 61 οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. Contrast τοῦ Περσῶν βασιλέως, 2. 19. ὁ Περσῶν βασιλεύς, Hell. III. 4. 25.

- § 10. 'Αλκιβιάδης...μετὰ Μαντιθέου...απέδρασαν] Cp. Thue. 111. 109. 2 Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατηγῶν σπένδονται. Jelf, § 393. 2. Obs. 3.
- P. 9. § 11. Κύζικον] The Athenians had attacked and recovered Cyzicus which had revolted: Thuc. VIII. 107 ἀφικόμενοι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν Κύζικον ἀτείχιστον οὖσαν προσηγάγοντο πάλιν, καὶ χρήματα ἀνέπραξαν. It was a colony from Miletus.

περιπλεῖν ἐκεῖσε] so. to sail round the Mastusian promontory from Cardia to Sestus.

§ 13. διώκειν αὐτὸν] "to follow him (i.e. Alcibiades)." Cp. Hipparch. IV. 5 ώς μὴ κατακόπτωσι τοὺς Ίππους οἱ τελευταῖοι τὸν ἡγεμόνα διώκοντες. It seems hardly probable that αὐτὸν refers to Mindarus (§ 11).

έξελομένοις τὰ μεγάλα lorla] so, that the ships might be free and unencumbered for a sea-fight. Cp. Hell. vi. 2. 27 ἄμα δὲ πάντα δσα εἰς ναυμαχίαν παρεσκευάζετο (ὁ Ἰφικράτης).

εὐθὸς μὰν γὰρ τὰ μεγάλα Ιστία αὐτοῦ κατέλιπεν, ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν πλέων. Similarly Lysander had left τὰ μεγάλα Ιστία at Cape Abarnis (n. 1. 29) before the battle of Aegospotami, which Conon took away, so as to lessen the enemy's powers of pursuit. Probably the two sails belonging to the mainmast were called Ιστία μεγάλα, those of the foremast Ιστία ἀκάτεια οτ ἀκάτια. Cp. Thuo, viii. 28. 1 ἐβούλοντο (οΙ Πελοποντήσιοι) πλεύσαι ἐπὶ τὰ σκεύη ἀ ἐξείλοντο ἐτ Τειχιοῦσσαν πόλιν (i. e. the sails, &c. which had been left on shore in expectation of going into action).

περὶ ἀρίστου ὥραν] "Suidas places the ἄριστον as περὶ ὧραν τρίτην. This at the equinoxes would be about nine o'clock. But we have various reasons for distrusting this account. The ἀριστον must be fixed nearer noon. It would appear to have been the midday meal, answering to the Roman 'prandium.' Cp. Xen. Œcon. XI. 14—18." Becker, Char. pp. 312, 3. Cp. note, 6, 21.

§ 14. τῆ ὑστεραία] Herodotus (viii. 22) gives us the full expression: τὰ Τωνες ἐπελθύντες τῆ ὑστεραίη ἡμέρη ἐπὶ τὸ Αρτεμιοιο ἐπελέξωντο. So τῆ προτεραία (ἡμέρα) "on the day before," Lat. "gridie."

αὐτοῖς] his men.

§ 15. ἀρμίσαντο] 'Ορμεῖν, "be at anchor;" ὀρμίζειν, "bring a ship to anchor (as a pilot);" ὀρμίζεσθαι, "bring oneself to anchor."

τὰ μικρά] "small craft."

§ 16. νοντος πολλ $\hat{\varphi}$] 80. τον Δως. Cp. note, 6. 28. For πολλ $\hat{\varphi}$ (80. $\hat{v}$ ετ $\hat{\varphi}$) cp. Hdt. 1. 193 ή δὲ γή των Ασσυρίων νεται μὲν δλίγ φ .

γυμναζομένας] "exercising, practising manœuvres."

ἀπειλημμένας ὑπ' αὐτοῦ] "cut off by himself from the port."

There is another reading ἀπ' αὐτοῦ (sc. τοῦ λιμένος).

P. 10. § 18. ταῖς είκοσι τῶν νεῶν] "The use of the Article with adjectives of number is one of the remarkable peculiarities of the Greek language." Arnold. The article is used here with a part of the whole number, where no definite mention has been made of the other part. Cp. Thuc. 1. 116. 1; vIII. 39. 3. Cp. also infr. 6. 26 ταῖς δὲ είκοσι καὶ ἐκατὸν ἀναχθείς. Jelf, § 455. 1.

 $\tau \hat{\omega}_{r} \sum \nu_{\rho} a \kappa \sigma \sigma l \omega_{r}$ "those of the Syracusans." We learn from Thuc. viii. 26 that twenty Syracusan ships sailed from Sicily to assist the Peloponnesians against Athens at the instigation of Hermocrates.

- § 21. Πέρινθον και Σηλυβρίαν] Herodotus (vi. 88) includes these in his list of towns on the Chersonese: Χερσόνησός τε ἐν τῷ πόλιες συχναί ἔνεισι, και Πέρινθος, και τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηίκης, και Σηλυβρίη τε και Βυζάντιον. Perinthus was colonized from Samos, and afterwards called Heracles.
- § 22. $X \rho \nu \sigma \delta \pi \sigma \lambda \nu$] the modern Scutari. Strabo (xx. 4) calls it $\kappa \dot{\omega} \mu \eta$ (an unwalled country-town).

την δεκάτην] Cp. Polyb. IV. 44. 4 ην 'Αθηναίοι ποτε κατασχόντες (Χρυσόπολιν), 'Αλκιβιάδου γνώμη παραγωγιάζειν (demand a transit duty from) έπεβάλουτο πρώτον τους είς Πόντον πλέοντας.

έπιμελεῖσθαι] Cp. note, II. 8. 13.

- § 28. $\ell \pi \omega \tau \sigma \lambda \ell \omega s$] "vice-admiral." This officer was second in command in the Spartan fleet, and succeeded to the command if anything happened to the high-admiral $(r \alpha \omega a \rho \chi o s)$. Cp. II. 1, 7.
- P. 11. γράμματα] This despatch would be written in the hard Doric dialect, which was spoken in Laconia, Crete, Cyrene, and Magna Græcia. The soft was spoken in Sicily, Messene, Argolis, Megara, and the islands near Asia Minor; and was used by Theocritus, Epicharmus, and Sophron. The principal characteristics of the dialect are breadth and openness, and dislike of sibilant forms: cp. Theocr. Id. 15. 88 ἐκκναυσεῦντι πλατειόσδοισαι ἄπαντα.

ėάλωσαν els 'Αθήνας] Cp. Plat. Rep. v. 468 A τον δὲ ζώντα els τους πολεμίους άλόντα. Cp. note, π. 3. 54. Anab. r. 2. 2 παρήσαν els Σάρδεις. The idea of previous motion is implied. Jelf, § 646. 1. For the plural verb, cp. note π. 8. 8.

ξρρει...δρῆν] Compare, for the true Laconic brevity of the despatch, Thuc. iv. 17. 2: ἐπιχώριον δν ἡμῶν οῦ μὲν βραχεῖς (λόγοι) ἀρκῶσι μὴ πολλοῖς χρῆσθαι. Herodotus (III. 46) gives us a very amusing anecdote illustrating Spartan taciturnity.

τὰ καλά] "our prosperity." This seems to suit ξρρει, as an abstract idea, better than τὰ κᾶλα, "timbers" i.e. "ahips," for which op. Arist. Lysistr. 1253. So Sophoeles (Œd. Τyτ. 910) ξρρει δὲ τὰ θεία. Xen. Symp. 1. 15 ξρρει τὰ ἐμὰ πράγματα (cp. Lat. actum est). Τὰ καλά is the Manuscript reading. It may be as well to remark here that Hickie in his otherwise thorough and painstaking edition of Book I. gives ξρρει as the imp. of ῥέω, to flow.

ἀπέσσυα] 80. ἀπεσσύθη.

πεινώντι] contracted from πεινάοντι; Attic πεινάουσι, πεινώσι. Cp., for the termination, Lat. amant. So in the treaty between Lacedæmon and Argos (Thuc. v. 77) we find είκωντι, έχοντι, έντι. dπορίομες] The old termination -μες here is parallel to the Latin -mus. Cp. the Megarian's διαπεισάμες, Ικομες, Arist. Ack. 750, 1.

§ 24. Ενεκα ξόλων] "as far as timber was concerned." Cp. II. 1. 14. Brasidas (Thuc. IV. 11. 4) uses the same word contemptuously: έβδα λέγων ως ούν είκδι είη ξύλων φειδομένους τοὺς πολεμίους ἐν τῷ χώρα περιδεῖν τεῖχος πεποιημένους. Compare the speech of Mardonius, Hdt. VIII. 100: οὐ γὰρ ξύλων ἀγῶν ὁ τὸ πῶν φέρων ἐστὶ ἡμῖν, ἀλλ' ἀνδρῶν τε καὶ ἔπτων.

 $τ\hat{y}$ βασιλέωτ] so. χώρα. Cp. Thue, viii. 84. 5 ἐν τ $\hat{y}$ βασιλέωτ. We have the full expression τὴν βασιλέωτ χώραν, 2. 17.

§ 25. 'Αντάνδρφ] Cp. Thuc. IV. 52. 3 καὶ πάντων μάλιστα την 'Αντανδρον, καὶ κρατυνάμενοι αὐτην (ναῦς τε γὰρ εὐπορία ήν ποιεῖσθαι αὐτόθεν, ξύλων ὑπαρχόντων καὶ τῆς 'Ιδης ἐπικειμένης)...Virg. Æn. III. 5, 6 classemque sub ipsa Antandro et Phrygiæ molimur montibus Idæ. Cp. also II. 1. 10.

§ 26. ναυπηγουμένων] 80. των Πελοποννησίων.

εὐεργεσία] Xerxes in correspondence with Pausanias (Thuc. 1. 129. 2) Βαγβ κείται σοι εὐεργεσία (title of εὐεργέτης) ἐν τῷ ημετέρω οίκω είσαει ανάγραπτος. Themistocles writes to Artaxerxes (id. 1. 137. 7) καί μοι εθεργεσία δφείλεται. Cp. Hdt. VIII. 85. Xenophon shows (de Vect. III. 11) that the name and rights of an everyétrys were eagerly sought by leading men in other states, when conferred by the people of Athens: oluar oe έγωγε, εί μέλλοιεν αναγραφήσεσθαι εθεργέται els τον απαντα χρόνον, και ξένους αν πολλούς είσενεγκείν, έστι δε ας αν και πόλεις της αναγραφής δρεγομένας. The privileges of these public benefactors included public maintenance in the Prytaneum: Dem. F. L. 446 δοίητ' αν έν πρυτανείω σίτησιν ή άλλην τινά δωρεάν, als τιμάτε τους ευεργέτας; Socrates, towards the close of his defence (Plat. Apol. 36 D, E), claims this privilege at the hands of the Athenians: τί οὖν πρέπει ἀνδρὶ πένητι εὐεργέτη;... ό μεν γαρ (ὁ 'Ολυμπιάσι νενικηκώς) ύμας ποιεί εὐδαίμονας δοκείν είναι, εγώ δε είναι και ο μεν τροφής ούδεν δείται, εγώ δε δεομαι. εί οθη δεί με κατά τὸ δίκαιος της άξιας τιμάσθαι, τούτου τιμώμαι, έν πρυτανείω σιτήσεως.

Καλχηδόνα] a Megarian colony.

§ 27. 'Ερμοκράτουs] son of Hermon, whom we are first acquainted with (Thuo. rv. 58—64) as urging the Siceliots to peace with each other in the face of the impending Athenian invasion. He is described by Thucydides (vi. 72. 2) as άνηρ καὶ ἐτ τάλλα ξύνεουν οὐδενὸς λειπόμενος, καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρία τε ἰκανὸς γενόμενος καὶ ἀνδρία ἐπιφανής.

προηγορούντος] " acting as spokesman." Cp. 11. 2. 22; Anab. ... 5 προηγορού δε Εκατώνυμος δεινός νομιτύμενος λέγειν.

dγαθούς πρός τὰ del παραγγελλόμετα] "brave in following out each successive order." Archidamus insists upon this point: Thuc. II. 11. 10 και τὰ παραγγελλόμετα όξέως δεχόμενοι. Cp. id. I. 121, 2.

μεμνημένουτ... δπάρχουσαν] As to the position of this clause, Schneider's observation appears to me satisfactory: "non inficior, Hell. v. 2. 20, διδόναι λόγον τινὶ significare dicendi potestatem alicui facere: sed ea notio locum non habet, ubi accusandi mentio præcedit." Διδόναι λόγον (§ 28) = "give an account," "answer for," "rationem reddere." For the transition from indirect to direct narration, σp. Hell. IV. 1. 13 τέλος δὲ λέγει Σπιθριδάτης πῶν ποιεῦν ἄν ηδέως δ τι σοι δοκοίη. Απαδ. 1. 3. 14 πέμψαι δὲ καὶ προκαταληψομένουν τὰ ἀκρα, ὅπως μὴ φθάσωσι μήτε Κῦρος μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες, ὧν πολλούς καὶ πολλὰ χρήματα έχομεν ἀνηρπακότες. Infr. II. 1. 25.

- P. 12. απ' έκείνων] 80. απθ' έαυτών. Cp. 6. 14 οὐκ ἔφη έαυτοῦ γε ἄρχοντος...els τὸ ἐκείνου δυνατόν. Μεποτ. I. 2. 8 ἐποίει τοὺς συνδιατρίβοντας ἐαυτῷ μιμουμένους ἐκείνου τοιούσδε γενήσεσθαι. Dem. de Cor. 276 (148) ἢ τῶν παρ' ἐαυτοῦ πεμπομένων ἰερομνημόνων ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων.
- § 28. στασιάζειν πρός την έαυτῶν πόλιν] Cp. Anab. vi. 1. 29 δστις...στασιάζει πρός άρχοντα, τοῦτον πρός την έαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζειν.
- § 29. δεομένων] "at the request of the crews." Cp. dπο-βαινόντων, 3. 22. Jelf, § 695. 3. Obs. 1.

ἀπεπέμψαντο] " dimiserunt."

§ 30. ἐπόθησαν] "felt the loss of," "missed," "desideraverunt."

κοινότητα] "affability." Cp. Cyn. xin. 9 οι μὲν γὰρ σοφισται πλουσίους και νέους θηρώνται, οι δὲ φιλόσοφοι πάσι κοινοί και φίλοι. "Communis," in Latin, very nearly approaches the same sense. Pausanias incurred odium because δυσπρόσοδον αὐτὸν παρείχε (Thuo. 1. 180. 2).

dreξυνοῦτο] 80. dreκοινοῦτο, ξυνός differing from κοινός only in dialect. Cp. Hell. VI. 8. 8 ποιεῦσθε δὲ πολεμίους οὐκ draκοινού-μενοι τοῦς συμμάχοις.

ἀπὸ τοῦ παραχρημα] "off-hand," "on the spur of the moment," "impromptu." Cp. the use of αὐτοσχεδιάζειν.

§ 31. δοκών] "having the reputation of."

κατηγορήσας Τισσαφέρνους] Cp. Thue. VIII. 85.

τὰ δυτα] "the truth." Cp. Symp. IV. 45 roulforres τὰ δυτα

είρηκέναι αὐτόν. Thue. vii. 8. 2 φοβούμενος μη...οὐ τὰ όντα άπαγγελλωσιν.

- P. 13. § 32. ἐν Θάσω] The insurrection was headed by Ecphantus: Dem. c. Lept. 474, 5 Θασίονς τοὺς μετ' Ἐκφάντου οτ παραδόντες ὑμῖν Θάσω καὶ τὴν Λακεδαιμονίων φρουρὸν μεθ' ὅπλων ἐκβαλόντες...The island of Thasos was colonized from Paros, being situate S. W. of Abdera, and distant half a day's sail from Amphipolis (Thuc. ιν. 104. 3). It revolted from Athens B.C. 465 in consequence of a dispute concerning the tradingmarts and mining works on the Thracian coast (id. 1. 100. 2, 3). The inhabitants at that time solicited aid from Lacedæmon, which the great earthquake and revolt of the Helots prevented from being sent, and the island surrendered. In the year 411 B.C. Diotrephes of Pisander's party put down the democracy and established an oligarchical government: upon which the Thasians proceeded to rebuild their city wall and negotiate through their exiles with the Lacedæmonians.
- § 33. Aerekeias] This outpost, about midway between Athens and Besotia, was occupied and fortified by the Lacedsmonians on the advice of Alcibiades (Thuc. vi. 91. 6, 7; vii. 19. 1). The occupation was the cause of heavy losses and great distress to the Athenians (id. vii. 27, 28).

τούς άλλους... άπαντας] sc. resident-aliens (μέτοικοι), strangers (ξένοι), and others.

- § 34. των έπι πασιν] "those in the extreme rear:" sc. των όπισθοφυλάκων, "novissimi agminis." Cp. 11. 4. 12, for a similar use of έπι. Απαδ. VI. δ έπι τῷ μέσφ ἔπεσθαι. Jelf, § 634. 1. α.
- § 35. ἐκ τῆς Δεκελείας ίδων] Cp. Thuc. vII. 19. 2 ἐπὶ δὲ τῷ πεδίω καὶ τῆς χώρας τοῖς κρατίστοις ἐς τὸ κακουργεῖν ψκοδομεῖτο τὸ τεῖχος, ἐπιφανὲς μέχρι τῆς τῶν ᾿Αθηναίων πόλεως.

καταθέοντα] Cp. note, 11. 2. 23.

el μή τις σχήσοι] Cp. note, 11. 8. 17.

φοιτῷ] "kept coming in (of repeated action)." Cp. Hdt. VII. 23 σῖτος δέ σφισι πολλὸς ἐφοίτα ἐκ τῆς 'Ασίης ἀληλεσμένος. Infr. 6. 7 ταῖς ἐπὶ τὰς θύρας φοιτήσεσιν (repeated visitings). Cp. also Anab. VI. 6. 3 ἀγοραὶ πάντοθεν ἀφικνοῦντο ἐκ τών Ἑλληνίδων πόλεων.

Kλέαρχον τον 'Ραμφίον] This Clearchus, after peace had been established, led a Lacedsmonian army against Thrace; and on refusing to obey the summons of the ephors to return home, was condemned to death in his absence. Subsequently he

joined the expedition of Cyrus, and we find him represented (Anab. II. 6. 1—15) as a brave and keen soldier (Δνηρ πολεμικός και φιλοπόλεμος), adventurous yet full of tact (φιλοκίνδυνος και ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος), adapted to command (Δρχικός), of surly countenance and harsh voice (δράν στυγνὸς και τῷ φωνῦ τραχύς).

- § 36. δόξαντος δὲ τούτου] Similarly the nominative absolute is used: Hell. III. 2. 19 δόξαντα δὲ ταῦτα καὶ περανθέντα. Cp. 7. 30.
- P. 14. Σηστόν] described in Hell. IV. 8. 5, as κατ' ἀντικρύ ὅντα 'Αβύδου καὶ ἀπέχοντα οὐ πλεῖον ὀκτὰ σταδίων. Grote (VII. p. 370, n.) thinks that Sestus, the Athenian station, is put by inadvertence for Abydus, the Peloponnesian station.
  - § 37. 'Arrißa] grandson of Hamilear.

Σελινοθντα] Virgil, Æn. III. 705 teque datis linquo velis, palmosa Selinus.

c. II. § 1. $\tau \hat{\varphi}$ ā $\lambda \lambda \psi$ free] "the next year." Cp. 1. 18 $\tau \hat{y}$ ā $\lambda \lambda \eta$ $\eta \mu \epsilon \rho \varphi$. For the attraction of $\hat{\varphi}$ to its antecedent, cp. Jelf, § 822. 2. Obs. 8.

ένικα] "was the victor." Cp. κατηγόρει, 7. 31; προηγόρει, 11. 2. 22; ένικων και κατεδίωξαν, 11. 4. 19.

τὸ δὲ στάδιον] 80. ἐνίκα. Cp. Ὁλύμπια, παγκράτιον νικάν. Jelf, § 564.

πλοία] 80, πλοία μακρά (1. 84 τριήρεις δὲ πεντήκοντα). Cp. Εcon. VIII. 12 πολλοίς δὲ μηχανήμασιν ἀνθώπλισται πρὸς τὰ πολέμια πλοία.

ώς άμα καὶ πελτασταῖς ἐσομένους] "considering that they were about to engage with targeteers." Jelf, § 603. 2. We first find πελτασταί in the army of Brasidas (Thuc. IV. 111. 1). The πέλτη appears to have been a light shield, less cumbrous than the ὅπλον, and consisting of a frame of wood or wickerwork covered with skin or leather without the metallic rim (ਓτυς). A shield of similar construction was part of the national armour of Thrace and of other kindred nations. Iphicrates (Hell. IV. 5. 11—17) almost totally destroyed a mora of Lacedæmonian heavy-armed troops with a body of these targeteers.

άρχομένου τοῦ θέρους] about the beginning of April.

§ 2. Πόγελα] Livy XXXVII. 11 post solis occasum profectus septuaginta navibus tectis vento adverso ante lucem Pygela portum tenuit.

διεσπαρμένους δυτας] The double participle is worthy of notice: cp. 11. 1. 28; Symp. v111. 2 Κριτόβουλος έρώμενος ών.

- § 3. ἐκτὸς] "except." Infr. 6. 34. Cp. the use of the Latin extra: Cio. ad Fam. vii. 8. 2 extra ducem paucosque præterea reliqui in bello rapaces. Liv. viii. 32 extra ea cave vocem mittas. We find έξω used with a similar meaning: Hdt. vii. 29 οὐδενὶ ἀνδρὶ συνέμιξα ἐς τόδε... έξω σεῦ.
- § 4. Νότιον] Notium was occupied by the Colophonians on the loss of Colophon: Thuc, 11. 84. 1 is Νότιον τό Κολοφωνίων, οδ κατψκηντο Κολοφώνια τῆς ἄνω πόλεως ἐαλωκιίας ὑπό Ἰταμένους καὶ τῶν βαρβάρων κατὰ στάσν ἰδὶς ἐπαχθέντων. Herodotus (τ. 149) reckons it among the Æolian towns. Livy (xxxvii. 26) says "ipse copias ad Notium ducit: id oppidum Colophonium mari imminens abest a vetere Colophone duo ferme milita passuum."
- P. 15. ἀκμάζοντος τοῦ σίτου] in the month of June. Cp. Arnold on Thue. II. 19. 1 τοῦ σίτου ἀκμάζοντος.

λεία»] esp. of cattle: cp. Thuc. 11. 94. 4 άνθρώπους και λεία» λαβόντες. VIII. 3. 1 τ θς λείας τ ην πολλην άπολαβώ». Soph. Aj. 25 έφθαρμένας γὰρ άρτίως εὐρίσκομεν Λείας άπάσσς και κατηναρισμένας Έκ χειρός αὐτοῖς ποιμνίων έπιστάταις: 58 σύμμκτά τε Λείας άδαστα βουκόλων φρουρήματα: 145 βοτά και λείαν. Cp. infr. 3. 2.

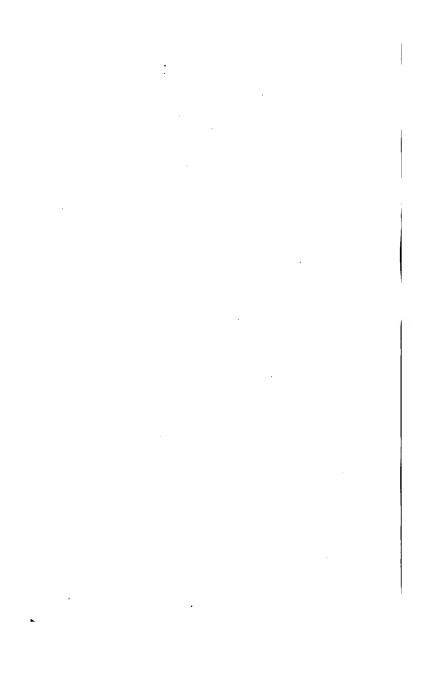
πολλήν] "in great abundance." Jelf, § 714. 1. c.

- § 5. Στάγης] υπαρχος Τισσαφέρνους (Thue. VIII. 16. 8).
- § 6. supéreye kal diféstérrérdé] "proceeded to collect and despatch."
- τη 'Αρτέμιδι] Thucydides (III. 104. 6) compares the Ephesian festival with the ancient Delian meeting: ξύν τε γλρ γυναιξι και παισίν έθεώρουν, ώσπερ νῦν ἐς τὰ Ἑφέσια Ίωνες, και άγων ἐποιεῦτο αὐτόθι, και γυμνικός και μουσικός, χόρους τε ἀνῆγον αι πόλεις.
- § 9. $\pi \rho \delta s$ rods onlines $\delta \beta o i \theta \eta \sigma a v$] "came to aid against the hoplites:" supr. § 3, $\pi \rho \delta s$ rods $a v r \delta v \psi \lambda \rho \delta s = "to the aid of their light-armed." So <math>\beta o \eta \theta e v \ell v \ell \lambda \rho \delta v$ the name of a person, is "to carry aid against him"; followed by the name of a place, "to carry aid to it." Arnold, Thue. viii. 11.
- P. 16. § 10. ἐδωκαν...ἐδοσαν] Xenophon not unfrequently delights to vary his style of writing: cp. Anab. t. 7. 3 άμεθνονας και κρείττους. v. 7. 7 Βορέας... δ Βορόας. Hell. iv. 8. 15 στερηθεῖεν ....ἀναγκασθείησαν.

άπωλώλει] Cp. 1. 37.

- § 12. $\alpha \dot{\nu} \tau o i s$ $d \sigma \partial \rho d \sigma i$] "crews and all." The notion here is that of an accompaniment or accessory. In Homer and the Attic poets we find $\sigma \dot{\nu} \nu$ also used with this expression; sometimes also the article is added. Cp. 5. 19. Jelf. § 604. 1.
  - § 13. Λάμψακον] a colony from Miletus and Phocæa.
- § 14. &ν λιθοτομίωι: This was in retaliation for the confinement of the Athenian prisoners in the quarries of Syracuse at the close of the Sicilian expedition (Thuc. vii. 86, 87).
- ol δ' els Μέγαρα] "and some few to Megara." The second clause is not in the speaker's mind when he conceives the first. For a similar ellipse, ep. Plat. Apol. 18 D δσοι δὲ (οι μὲν) φθόνφ καὶ διαβολῆ χρώμενοι ὑμᾶς ἀνέπειθον, οι δὲ καὶ αὐτοὶ πεπεισμένοι ἄλλους πείθοντες. Dem. F. L. 397, 8 καὶ δσοι διὰ ταῦτ' ἀπολώλασι παρ ὑμῖν οι δὲ χρήματα πάμπολλ ὡρλήκασιν (where Shilleto says that the ellipse is more common in Plato than in other writers). Jelf. § 767. 1, 2.
- § 15. οὐκ ἡβούλοντο...συντάττεσθαί] Cp. Plut. Alc. 29 οὕτω δ' ἐπήρθησαν οἱ μετὰ τοῦ ᾿Αλκιβιάδου στρατευσάμενοι καὶ τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὥστ' ἀπαξιοῦν ἔτι τοῦς άλλοις καταμιγνύναι στρατιώταις ἐαυτοὺς πολλάκις ἡττημένοις ἀηττήτους ὅντας.
- P. 17. § 16. docthero] either "precluded farther pursuit," or "concealed Pharnabazus,"
  - § 17. ἐκ] "immediately after (following upon)." Lat. "ab."
- ηπειρον] the Asiatic continent: op. Hell. III. 1. 5 έκ των έν τῆ ἡπείρω Ἑλληνίδων πόλεων. Hdt. III. 184 ἐκ τῆσδε τῆς ἡπείρου (Asia) ἐς τὴν ἐτέρην ἡπειρον (Europe).
- § 18. τὸ Κορυφάσιον] Cp. Thuc. IV. 3. 2 ἀπέχει γὰρ σταδίους μάλιστα ἡ Πύλος τῆς Σπάρτης τετρακοσίους, καὶ ἔστιν ἐν τῷ Μεσσηνία ποτὲ οδση γῷ, καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον. It appears from Diodorus (xiii. 64) that Pylus was retaken by the Lacedsmonians after a severe assault (Anytus having failed to relieve it with his fleet). Demosthenes had fortified it B.C. 425.

'Hρακλεία τŷ Τραχυία] Heraclea was founded by the Lacedæmonians B.C. 426. On that occasion none had been excluded from participating in the colony except Achæans and Ionians and some others (Thuc. III. 92. 7). Its failure was owing in a great measure to the tyranny of the Lacedæmonian governors (id. III. 93. 4). Thucydides mentions the hostility of the Etæans against the Trachinians; III. 92. 2 τούτων δὲ οἱ Τραχύνοι πολέμφ ἐφθαρμένοι ὑπὸ Οἰταίων ὁμόρων ὅστων: also against

NOTES.

BOOK I.

P. 7. c. r. § 1. Merà δὲ ταῦτα] This is a general formula used (especially in Xenophon) in connecting one part of a subject with that which has preceded. Ταῦτα does not appear to be intended to refer to any particular fact, such as the sacrifice of Tissaphernes at Ephesus, with the mention of which the history of Thucydides concludes (vm. 109).

 $f\lambda\theta\epsilon r$] into the Hellespont, to the Athenian fleet at Sestus.

Θυμοχάρη:] Thymochares had followed the Peloponnesian fleet to Eubosa (Thuc. viii. 95. 2), and had been defeated by Agesandridas.

 $\ell \chi \omega \nu$] "with." Cp. the use of drahabor, 11. 2. 8; Thuc. v. 7. 2 drahabor $\dot{\eta}_{\gamma e}$. So d $\gamma \omega \nu$, $\phi \ell \rho \omega \nu$. Jelf, § 698. f. Obs. 2.

'Aγησανδρίδου] Agesandridas, son of Agesander, had commanded the Peloponnesian fleet against Eubœa (Thuc. viii. 91. 2), and surprised Athens on his way (id. viii. 94. 1, 2).

§ 2. μετ' δλίγον δὲ τούτων] equivalent to μετὰ δὲ ταῦτα όλίγω υστερον. The genitive τούτων arises from the notion of comparison. Herodotus gives us τρίτω ἐτεῖ τούτων, δευτέρω ἔτεῖ τούτων (vɪ. 40; vɪ. 80). Jelf, § 532.

Δωριεθε] Dorieus, a Rhodian, twice victor at Olympia (Thuc. 111. 8. 1), had taken refuge at Thurii, and commanded ten Thurian ships (id. viii. 35, 1).

ἀρχομένου χειμῶνος] i.e. about the beginning of October.

ήμεροσκόπος] "day-watcher." These are opposed to the signalmen who gave alarm by beacon-fires (φρυκτωροί). We find the Greeks posting them on the headlands of Eubeea (περί τὰ ὑψηλὰ τῆς Εὐβοίης) to keep their look-out (Hdt. vII. 182). Op. Hell. vII. 2. 6 τοὺς ἡμεροφύλακας.

aνεβίβαζε] "drew ashore," on the Rhætean promontory.

6

100

- ώς προιγε] "as he was making the open sea." Cp. 5. 13; 6. 21. Note the less regular form προιγε, used exclusively in nautical terms. Contrast Anab. v. 5. 20 έπει δὲ οὐκ ἀνέψγον τὰς πόλας.
- § 3. Máðuræ] The beach between Sestus and Madytus had been the connecting point of the bridge of Xerxes with Abydus (Hdt. vii. 83).
- § 4. Μίσδαροτ] Mindarus had superseded Astyochus as high-admiral (ναόαρχοι) of the Lacedsmonian fleet (Thue, VIII. 85. 1).
  - P. 8. araλdβοι] "rescue."
- § 5. jóra] a poetical word, used also by Herodotus and the tragedians. Cp. ηλίβατοι (4nab. 1. 4. 4), ξτρεσεν (1. 9. 6), ἐπέπατο (1. 9. 19), ἐσίνοντο (111. 4. 16), ἀναχάζειν (1ν. 1. 16), θαμινά (1ν. 1. 16), μόλωσιν (νι. 1. 33).
- μέχρι δείλης έξ ἐωθινοῦ] The word δείλη (δείλη πρωΐα and δψία, cp. Thuc. 111. 74. 2 περὶ δείλης δψίας) was used both for the early afternoon, and the late afternoon or evening. Cp. Hell. rv. 1. 22 ἄμα δείλη καλλιερησάμενος κατέλυσε τὴς θυσίας. ἐκ δὲ τούτου δειπνήσαντας παρήγγειλε παρεῖναι πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου, where we see that the δείλη there mentioned came on before the δείπνον which usually took place about sunset. For the expression έξ ἐωθινοῦ, cp. Arist. Thesm. 2.

έπεισπλεί] "sails up into the straits," from Samos, whither (Thuc. viii. 108. 2) he had returned at the beginning of September (πρὸς τὸ μετόπωρον) after having exacted large contributions from Halicarnassus, fortified Cos, and planted in it an Athenian officer.

- § 6. ἐπεισβαίνων...ἐμάχετο] Pharnabazus reminds Agesilaus and the Lacedæmonians of this: Hell. IV. 1. 32 ἐν δὲ τῷ γῷ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἴππου μαχόμενος μεθ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατεδίωκον τοὺς πολεμίους.
- § 7. συμφράξαντες τὰς ναῦς καὶ παραταξάμενοι] "having closed up their ships and ranged them in line." Τὰς ναῦς seems to apply to παραταξάμενοι as well as συμφράξαντες. Cp. Thuo, 1. 52. 2 παραταξάμενοι μετεώρους (τὰς ναῦς). Thuo, 1. 29. 3, we find ἀνταναγόμενοι καὶ παραταξάμενοι, where we must understand τὰς ναῦς οτ ἐαυτούς.
- § 8. $\tilde{\psi}\chi orro]$ Xenophon (cp. 1. 18; 3. 8; II. 1. 26) appears not to observe the idiomatic usage of this verb according to which, as in $\tilde{\eta}\kappa\omega$, the present is used in a perfect, and the imperfect in a pluperfect sense. Homer uses the imperfect

of οξχομαι in its proper sense: Π. ν. 495, 6 πάλλων δ' όξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν Φχετο (was going) πάντη, Ότρύνων μαχέσασθαι, έγερε δὲ φύλοπιν αἰνήν. Thuoydides uses it as an Aorist: 1. 90. 4 Θεμιστοκλής ταῦτα διδάξας Φχετο. Jelf, § 396. 1. Obs. 1. 2.

Θρασύλοs] This is the reading of all the Manuscripts, not Θράσυλλοs. Thuc. v. 59. 5, the reading varies between Θράσυλλοs and Θράσυλοs.

§ 9. ηλθεν είς Έλλήσποντον] from Ephesus, where he had offered sacrifice to Diana (Thuc. viii. 109).

ξένια τε καὶ δῶρα] Ξένια include chiefly meat and drink: Æsch. Ag. 1590—3 ξένια...παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν. Hell. vii. 2. 3 άλλως τε ἐτἰμων αὐτούς καὶ βοῦν ξένια ἔτεμψαν. It seems especially used of presents sent by peaceful inhabitants to an army: Anab. iv. 8. 23 καὶ ἐδέξαντό τε τοὺς Ἑλληνας καὶ ξένια ἔδοσαν βοῦς καὶ ἀλφιτα καὶ οὐνον. Schneider remarks with justice that ξένια are usually presented by not to the host.

 $\phi d\sigma \kappa \omega r \kappa.\tau.\lambda.$] The real fact was that Tissaphernes wished to reconcile himself, if possible, to the Peloponnesians, διαβεβλησθαι νομίσας αὐτοῖς σφόδρα (Thuc. VIII. 109).

βασιλέα] When applied to the Persian king, the article was omitted with βασιλεύς, as if it were a proper name. Cp. Hdt. VII. 174 βασιλέος τε (Χετχεθ) μέλλοντος διαβαίνειν ές την Ευρώπην έκ της 'Ασίης. Arist. Ach. 61 οι πρέσβεις οι παρά βασιλέως. Contrast τοῦ Περσών βασιλέως. 2. 19. ὁ Περσών βασιλεύς, Hell. III. 4. 25.

- § 10. 'Αλκιβιάδης...μετὰ Μαντιθέου...απέδρασαν] Cp. Thue. III. 109. 2 Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατηγῶν σπένδονται. Jelf, § 393. 2. Obs. 3.
- P. 9. § 11. Κύζικον] The Athenians had attacked and recovered Cyzicus which had revolted: Thuc. VIII. 107 ἀφικόμενοι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν Κύζικον ἀτείχιστον οὖσαν προσηγάγοντο πάλιν, καὶ χρήματα ἀνέπραξαν. It was a colony from Miletus.

περιπλεῖν ἐκεῖσε] sc. to sail round the Mastusian promontory from Cardia to Sestus.

§ 13. διώκειν αὐτὸν] "to follow him (i.e. Alcibiades)." Cp. Hipparch. IV. 5 ώς μή κατακόπτωσι τοὺς Ιππους οΙ τελευταῖοι τὸν ήγεμόνα διώκοντες. It seems hardly probable that αὐτὸν refers to Mindarus (§ 11).

έξελομένοις τὰ μεγάλα lorla] so, that the ships might be free and unencumbered for a sea-fight. Cp. Hell. vi. 2, 27 ἄμα δὲ πάντα δσα εἰς ναυμαχίαν παρεσκευάζετο (ὁ Ἰζοικράτης).

εὐθὸς μὲν γὰρ τὰ μεγάλα ἰστία αὐτοῦ κατέλιπεν, ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν πλέων. Similarly Lysander had left τὰ μεγάλα ἰστία at Cape Abarnis (n. 1. 29) before the battle of Aegospotami, which Conon took away, so as to lessen the enemy's powers of pursuit. Probably the two sails belonging to the mainmast were called ἰστία μεγάλα, those of the foremast ἰστία ἀκάτεια οτ ἀκάτια. Cp. Thue. viii. 28. 1 ἐβούλοντο (οἱ Πελοποννήσιοι) πλεύσαι ἐπὶ τὰ σκεύη ἀ ἐξείλοντο ἐς Τειχιοῦσσαν πόλιν (i. ε. the sails, &c. which had been left on shore in expectation of going into action).

περὶ ἀρίστου ὥραν] "Suidas places the ἀρίστον as περὶ ὧραν τρίτην. This at the equinoxes would be about nine o'clock. But we have various reasons for distrusting this account. The ἀρίστον must be fixed nearer noon. It would appear to have been the midday meal, answering to the Roman 'prandium.' Op. Xen. Œcon. XI. 14—18." Becker, Char. pp. 312, 3. Op. note, 6, 21.

§ 14. $\tau \hat{\eta}$ vortepaiq] Herodotus (viii. 22) gives us the full expression: $\tau \hat{\alpha}$ "Lowes $\hat{\epsilon}\pi \epsilon \lambda \theta \hat{\nu} \hat{\tau} \hat{\tau} \hat{\tau}$ vortepaiy $\hat{\eta}\mu \hat{\epsilon}\eta \hat{\tau}$ $\hat{\epsilon}\pi \hat{\tau}$ 'Artemistic of $\hat{\tau}\hat{\pi}\hat{\tau}\hat{\tau}\hat{\tau}$'s the full expression. So $\hat{\tau}\hat{\eta}$ protepaiq $(\hat{\eta}\mu \hat{\epsilon}\rho q)$ "on the day before," Lat. "pridic."

αὐτοῖs] his men.

§ 15. ἀρμίσαντο] 'Ορμεῖν, "be at anchor;" ὀρμίζειν, "bring a ship to anchor (as a pilot);" ὀρμίζεσθαι, "bring oneself to anchor."

τὰ μικρά] "small craft."

§ 16. ὖοντος πολλ $\hat{\varphi}$] 80. τοῦ Δώς. Cp. note, 6. 28. For πολλ $\hat{\varphi}$ (80. ὑετ $\hat{\varphi}$) cp. Hdt. 1. 193 ή δὲ γῆ τῶν ᾿Ασσυρίων ὕεται μὲν ὀλίγ φ .

γυμναζομένας] "exercising, practising manœuvres."

ἀπειλημμένας ὑπ' αὐτοῦ] "out off by himself from the port." There is another reading $d\pi'$ αὐτοῦ (so. τοῦ λιμένος).

P. 10. § 18. ταῖε εἰκοσι τῶν νεῶν] "The use of the Article with adjectives of number is one of the remarkable peculiarities of the Greek language." Arnold. The article is used here with a part of the whole number, where no definite mention has been made of the other part. Cp. Thuc. 1. 116. 1; VIII. 39. 3. Cp. also infr. 6. 26 ταῖε δὲ εἰκοσι καὶ ἐκατὸν ἀναχθείε. Jelf, § 455. 1.

τῶν Συρακοσίων] "those of the Syracusans." We learn from Thuc. viii. 26 that twenty Syracusan ships sailed from Sicily to assist the Peloponnesians against Athens at the instigation of Hermocrates.

- § 21. Πέρινθον και Σηλυβρίαν] Herodotus (νι. 33) includes these in his list of towns on the Chersonese: Χερσόνησός τε ἐν τἢ πόλιες συχναί ἔνεισι, και Πέρινθος, καὶ τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηίκης, καὶ Σηλυβρίη τε καὶ Βυζάντιον. Perinthus was colonized from Samos, and afterwards called Heracles.
- § 22. $\mathbb{X}\rho\nu\sigma\delta\pi\circ\lambda\nu$] the modern Scutari. Strabo (xii. 4) calls it $\kappa\omega\mu\eta$ (an unwalled country-town).

την δεκάτην] Cp. Polyb. IV. 44. 4 ην 'Αθηναίοι ποτε κατασχόντες (Χρυσόπολιν), 'Αλκιβιάδου γνώμη παραγωγιάζειν (demand a transit duty from) ἐπεβάλοντο πρώτον τους είς Πόντον πλέοντας.

έπιμελείσθαι] Cp. note, H. 3. 13.

- § 23. $\ell\pi\omega\tau\circ\lambda\ell\omega n$] "vice-admiral." This officer was second in command in the Spartan fleet, and succeeded to the command if anything happened to the high-admiral $(r\alpha\ell\alpha\rho\chi\circ n)$. Cp. II. 1. 7.
- P. 11. γράμματα] This despatch would be written in the hard Doric dialect, which was spoken in Laconia, Crete, Cyrene, and Magna Græcia. The soft was spoken in Sicily, Messene, Argolis, Megara, and the islands near Asia Minor; and was used by Theocritus, Epicharmus, and Sophron. The principal characteristics of the dialect are breadth and openness, and dislike of sibilant forms: cp. Theocr. Id. 15. 88 ἐκκνασεῦντι πλατειόσδοισαι ἄπαντα.

έάλωσαν els 'Αθήνας' Cp. Plat. Rep. v. 468 A τον δε ζώντα els τους πολεμίους άλόντα. Cp. note, π. 3. 54. Anab. i. 2. 2 παρήσαν els Σάρδεις. The idea of previous motion is implied. Jelf, § 646. 1. For the plural verb, cp. note π. 8. 8.

έρρει...δρήν] Compare, for the true Laconic brevity of the despatch, Thuc. iv. 17. 2: ἐπιχώριον δν ἡμῶν οδ μὲν βραχεῖς (λόγοι) ἀρκῶσι μὴ πολλοῖς χρῆσθαι. Herodotus (III. 46) gives us a very amusing anecdote illustrating Spartan taciturnity.

τὰ καλά] "our prosperity." This seems to suit ξρρει, as an abstract idea, better than τὰ κᾶλα, "timbers" i.e. "ships," for which cp. Arist. Lysistr. 1253. So Sophoeles (Œd. Tyr. 910) ξρρει δὲ τὰ θεῖα. Xen. Symp. 1. 15 ξρρει τὰ ἐμὰ τράγματα (cp. Lat. actum est). Τὰ καλά is the Manuscript reading. It may be as well to remark here that Hickie in his otherwise thorough and painstaking edition of Book I. gives ξρρει as the imp. of ῥέω, to flow.

ἀπέσσυα] 80. ἀπεσσύθη.

πεινώντι] contracted from πεινάοντι; Attio πεινάουσι, πεινώσι. Cp., for the termination, Lat. amant. So in the treaty between Lacedsmon and Argos (Thuc. v. 77) we find είκωντι, έχοντι, έντι,

dπορίομες] The old termination -μες here is parallel to the Latin -mus. Cp. the Megarian's διαπεινάμες, ίκομες, Arist. Ach. 750, 1.

§ 24. Ενεκα ξύλων] "as far as timber was concerned." Op. ii. 1. 14. Brasidas (Thuc. iv. 11. 4) uses the same word contemptuously: έβδα λέγων ως οὐν εἰκὸι εἶη ξύλων φειδομένους τοὺς πολεμίους ἐν τῷ χώρα περειιδεῖν τεῖχος πεποσημένους. Compare the speech of Mardonius, Hdt. viii. 100: οὐ γὰρ ξύλων ἀγών ὁ τὸ πῶν φέρων ἐστὶ ἡμῖν, ἀλλ ἀνδρών τε καὶ ἔπων,

τ $\hat{y}$ βασιλέωs] sc. χώρα. Cp. Thue, viii. 84. 5 ἐν τ $\hat{y}$ βασιλέωs. We have the full expression την βασιλέως χώραν, 2. 17.

§ 25. 'Αντάνδρφ] Cp. Thuc. IV. 52. 3 καὶ πάντων μάλιστα την "Αντανδρων, καὶ κρατυνάμενοι αὐτήν (ναῦς τε γὰρ εὐπορία ῆν ποιεῖσθαι αὐτόθεν, ξύλων ὑπαρχύντων καὶ τῆς 'Ιδης ἐπικειμένης)... Virg. Æn. III. 5, 6 classemque sub ipsa Antandro et Phrygiæ molimur montibus Idæ. Cp. also II. 1. 10.

§ 26. ναυπηγουμένων] 80. των Πελοποννησίων.

εὐεργεσία | Xerxes in correspondence with Pausanias (Thuc. 1. 129. 2) Βαγε κείται σοι εὐεργεσία (title of εὐεργέτης) ἐν τῷ ημετέρω οίκω είσαει ανάγραπτος. Themistocles writes to Artaxerxes (id. 1. 137. 7) kal poe everyerla opelherae. Cp. Hdt. viii. Xenophon shows (de Vect. III. 11) that the name and rights of an εὐεργέτης were eagerly sought by leading men in other states, when conferred by the people of Athens: ofuce of έγωγε, el μέλλοιεν ἀναγραφήσεσθαι εθεργέται els τὸν ἄπαντα χρόνον, και ξένους αν πολλούς είσενεγκείν, έστι δε ας αν και πόλεις της αναγραφης ορεγομένας. The privileges of these public benefactors included public maintenance in the Prytaneum: Dem. F. L. 446 δοίητ' αν έν πρυτανείω σίτησιν ή άλλην τινά δωρεάν, als τιμάτε τους εὐεργέτας; Socrates, towards the close of his defence (Plat. Apol. 36 D, E), claims this privilege at the hands of the Athenians: τί οὖν πρέπει ἀνδρὶ πένητι εὐεργέτη;... ό μέν γάρ (ὁ 'Ολυμπιάσι νενικηκώς) ύμας ποιεί εὐδαίμονας δοκείν είναι, έγω δε είναι και δ μεν τροφής ουδεν δείται, έγω δε δέομαι. el οθν δεί με κατά τὸ δίκαιον της άξιας τιμάσθαι, τούτου τιμώμαι, έν πρυτανείω σιτήσεως.

Καλχηδόνα] a Megarian colony.

§ 27. 'Ερμοκράτουs] son of Hermon, whom we are first acquainted with (Thuc. rv. 58—64) as urging the Siceliots to peace with each other in the face of the impending Athenian invasion. He is described by Thucydides (vr. 72. 2) as δτηρ καὶ ἐς τάλλα ξύνεουν οὐδενὸς λειτόμενος, καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρία τε Ικανὸς γενόμενος καὶ ἀτὸρμα ἐπιφανής.

προηγορούντος] " acting as spokesman." Cp. tt. 2. 22; Anab. ... 5 προηγορεί δε Εκατώνυμος δεωός νομιζύμενος λέγευ.

άγαθούς πρός τὰ del παραγγελλόμετα] "brave in following out each successive order." Archidamus insists upon this point: Thue, II, 10 και τὰ παραγγελλόμετα όξέως δεχόμετοι. Cp. id. I. 121, 2.

μεμνημένους... ὑπάρχουσαν] As to the position of this clause, Schneider's observation appears to me satisfactory: "non infictor, Hell. v. 2. 20, διδόναι λόγον των significare dicendi potestatem alicui facere: sed ea notio locum non habet, ubi accusandi mentio præcedit." Διδόναι λόγον (§ 28) = "give an account," "answer for," "rationem reddere." For the transition from indirect to direct narration, sp. Hell. IV. 1. 13 τέλος δὲ λέγει Σπιθριδάτης πῶν ποιεῦν ἀν ηδέως δ τι σοι δοκοίη. Απαδ. Ι. 3. 14 πέμψαι δὲ καὶ προκαταληψομένους τὰ ἄκρα, ὅνως μὴ φθάσωσι μήτε Κύρος μήτε οἱ Κίλικες καταλαβύττες, ὧν πολλούς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἀνηρπακότες. Infr. II. 1. 25.

- P. 12. ἀντ' ἐκείνων] Βο. ἀνθ' ἐαυτών. Cp. 6. 14 οὐκ ἔφη ἐαυτοῦ γε ἄρχοντος...εἰς τὸ ἐκείνου δυνατόν. Μεποτ. I. 2. 8 ἐποίει τοὺς συνδιατρίβοντας ἐαυτῷ μιμουμένους ἐκεῖνον τοιούσδε γενήσεσθαι. Dem. de Cor. 276 (148) ἢ τῶν παρ' ἐαυτοῦ πεμπομένων ἰερομνημόνων ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων.
- § 28. στασιάζειν πρός την έαυτῶν πόλιν] Cp. Anab. τι. 1. 29 δστις...στασιάζει πρός άρχοντα, τοῦτον πρός την έαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζειν.
- § 29. δεομέτωτ] "at the request of the crews." Cp. αποβαινόττωτ, 3. 22. Jelf, § 695. 3. Obs. 1.

ἀπεπέμψαντο] "dimiserunt."

§ 30. επόθησαν] "felt the loss of," "missed," "desidera-

κοινότητα] "affability." Op. Cyn. xIII. 9 οι μὲν γὰρ σοφισται πλουσίους και νέους θηρώνται, οι δὲ φιλόσοφοι πάσι κοινοι και φίλοι. "Communis," in Latin, very nearly approaches the same sense. Pausanias incurred odium because δυσπρόσοδον αὐτὸν παρείχε (Thuo. I. 180. 2).

dreξυνοῦτο] 86. dreκοινοῦτο, ξυνός differing from κοινός only in dialect. Cp. Hell. VI. 8. 8 ποιεῖσθε δὲ πολεμίους οὐκ draκοινού-μενοι τοῦς συμμάχοις.

άπὸ τοῦ παραχρημα] "off-hand," "on the spur of the moment," "impromptu." Cp. the use of αὐτοσχεδιάζειν.

§ 31. δοκῶν] "having the reputation of."

κατηγορήσας Τισσαφέρνους] Cp. Thuc. VIII. 85.

τὰ δντα] "the truth." Cp. Symp. IV. 45 νομίζοντες τὰ δντα

είρηκέναι αὐτόν. Thuc. ▼ΙΙ. 8. 2 φοβούμενος μη...οὐ τὰ όντα άπαγγέλλωσιν.

- P. 13. § 32. ἐν θάσω | The insurrection was headed by Ecphantus: Dem. c. Lept. 474, 5 θασίους τοὺς μετ' Ἐκφάντου οτ παραδόντες ὑμῶν θάσω καὶ τὴν Λακεδαιμονίων φρουρὰν μεθ' ὅπλων ἐκβαλόντες... The island of Thasos was colonized from Paros, being situate S. W. of Abdera, and distant half a day's sail from Amphipolis (Thuc. rv. 104. 8). It revolted from Athens B.C. 465 in consequence of a dispute concerning the tradingmarts and mining works on the Thracian coast (id. 1. 100. 2, 3). The inhabitants at that time solicited aid from Lacedæmon, which the great earthquake and revolt of the Helots prevented from being sent, and the island surrendered. In the year 411 B.C. Diotrephes of Pisander's party put down the democracy and established an oligarchical government: upon which the Thasians proceeded to rebuild their city wall and negotiate through their exiles with the Lacedæmonians.
- § 33. Δεκελείας] This outpost, about midway between Athens and Bœotia, was occupied and fortified by the Lacedæmonians on the advice of Alcibiades (Thuc. vr. 91. 6, 7; vrr. 19. 1). The occupation was the cause of heavy losses and great distress to the Athenians (id. vrr. 27, 28).

τούς άλλους... άταντας] sc. resident-aliens (μέτοικοι), strangers (ξένοι), and others.

- § 34. τῶν ἐπὶ πᾶσω] "those in the extreme rear:" sc. τῶν ὁπισθοφυλάκων, "novissimi agminis." Cp. 11. 4. 12, for a similar use of ἐπὶ. Anab. VI. δ ἐπὶ τῷ μέσῳ ἔπεσθαι. Jelf, § 634. 1. a.
- § 85. ἐκ τῆς Δεκελείας ίδων] Cp. Thuo. VII. 19. 2 ἐπὶ δὲ τῷ πεδίῳ καὶ τῆς χώρας τοῖς κρατίστοις ἐς τὸ κακουργεῖν ψκοδομεῖτο τὸ τεῖχος, ἐπιφανὲς μέχρι τῆς τῶν ᾿Αθηναίων πόλεως.

καταθέοντα] Cp. note, 11. 2. 23.

el μή τις σχήσοι] Cp. note, 11. 8. 17.

φοιτά] "kept coming in (of repeated action)." Cp. Hdt. VII. 28 σίτος δέ σφισι πολλὸς έφοίτα έκ τῆς 'Ασίης ἀληλεσμένος. Infr. 6. 7 ταις έπὶ τὰς θύρας φοιτήσεσι» (repeated visitings). Cp. also Anab. VI. 6. 8 ἀγοραὶ πάντοθεν ἀφικνοῦντο ἐκ τών Ἑλληνίδων πόλεων.

Kλέαρχον τὸν 'Ραμφίον] This Clearchus, after peace had been established, led a Lacedsmonian army against Thrace; and on refusing to obey the summons of the ephors to return home, was condemned to death in his absence. Subsequently ha

joined the expedition of Cyrus, and we find him represented (Anab. II. 6. 1—15) as a brave and keen soldier (Δνηρ πολεμικός και φιλοπόλεμος), adventurous yet full of tast (φιλοκίνδυνος και ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος), adapted to command (Δρχικός), of surly countenance and harsh voice (δράν στυγνὸς και τῷ φωνῦ τραχύς).

- § 36. δόξαντος δὲ τούτου] Similarly the nominative absolute is used: Hell. 111. 2. 19 δόξαντα δὲ ταθτα καὶ περανθέντα. Op. 7. 30.
- P. 14. Σηστόν] described in Hell. IV. 8. 5, as κατ' ἀντικρύ ὅντα ᾿Αβύδου καὶ ἀπέχοντα οὐ πλεῖον ὀκτὰ σταδίων. Grote (VII. p. 370, n.) thinks that Sestus, the Athenian station, is put by inadvertence for Abydus, the Peloponnesian station.
  - § 37. 'Arrißa] grandson of Hamilear.

Σελινοθντα] Virgil, Æn. III. 705 teque datis linquo velis, palmosa Selinus.

c. n. § 1. $\tau \hat{\varphi}$ ā $\lambda \lambda \psi$ free] "the next year." Cp. 1. 18 $\tau \hat{y}$ ā $\lambda \lambda \eta \ \eta \mu \dot{e} \rho a$. For the attraction of $\hat{\varphi}$ to its antecedent, cp. Jelf, § 822. 2. Obs. 8.

ένίκα] "Was the victor." Cp. κατηγόρει, 7. 81; προηγόρει, 11. 2. 22; ένίκων και κατεδίωξαν, 11. 4. 19.

τὸ δὲ στάδιον] 80. ἐνίκα. Ορ. Ὁλύμπια, παγκράτιον νικᾶν. Jelf, § 564.

πλοία] 80. πλοία μακρά (1. 84 τριήρεις δὲ πεντήκοντα). Cp. Εςοπ. VIII. 12 πολλοίς δὲ μηχανήμασιν ἀνθώπλισται πρὸς τὰ πολέμια πλοία.

ώς άμα καὶ πελτασταῖς ἐσομένους] "considering that they were about to engage with targeteers." Jelf, § 603. 2. We first find πελτασταί in the army of Brasidas (Thuc. rv. 111, 1). The πέλτη appears to have been a light shield, less cumbrous than the $\delta \pi \lambda o \nu$, and consisting of a frame of wood or wickerwork covered with skin or leather without the metallic rim ($\ell r v s$). A shield of similar construction was part of the national armour of Thrace and of other kindred nations. Iphicrates (Hell. rv. 5. 11—17) almost totally destroyed a mora of Lacedæmonian heavy-armed troops with a body of these targeteers.

άρχομένου τοῦ θέρους] about the beginning of April.

§ 2. Πόγελα] Livy XXXVII. 11 post solis occasum profectus septuaginta navibus tectis vento adverso ante lucem Pygela portum tenuit.

διεσπαρμένους δντας] The double participle is worthy of notice: op. 11. 1. 28; Symp. VIII. 2 Κριτόβουλος έρώμενος ών.

- § 3. ἐκτὸς] "except." Infr. 6. 34. Cp. the use of the Latin extra: Cio. ad Fam. VII. 3. 2 extra ducem paucosque præterea reliqui in bello rapaces. Liv. VIII. 32 extra ea cave vocem mittas. We find έξω used with a similar meaning: Hdt. VII. 29 οὐδενὶ ἀνδρὶ συνέμιξα ἐς τόδε... ἔξω σεῦ.
- § 4. Νότιον] Notium was occupied by the Colophonians on the loss of Colophon: Thuc. 11. 84. 1 ές Νότιον τό Κολοφωνίων, οδ κατψκηντο Κολοφώνιο τῆς ἄνω πόλεως ἐαλωκυίας ὑπὸ Ἰταμένους καὶ τῶν βαρβάρων κατὰ στάσν ἰδίᾳ ἐπαχθέντων. Herodotus (1. 149) reckons it among the Æolian towns. Livy (xxxv11. 26) says "ipse copias ad Notium ducit: id oppidum Colophonium mari imminens abest a vetere Colophone duo ferme millia passuum."
- P. 15. daμάζοντος τοῦ σίτου] in the month of June. Cp. Arnold on Thue. II. 19. 1 τοῦ σίτου ἀκμάζοντος.

λείαν] esp. of cattle: cp. Thuc. II. 94. 4 άνθρώπους και λείαν λαβόντες. VIII. 8. 1 της λείας την πολλην άπολαβών. Soph. Aj. 25 έφθαρμένας γλρ άρτίως ευρίσκομεν Λείας άπάσας και κατηναρισμένας Έκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων έπιστάταις: 58 σύμμκτά τε Λείας άδαστα βουκόλων φρουρήματα: 145 βοτὰ και λείαν. Cp. infr. 8.2.

πολλήν] "in great abundance." Jelf, § 714. 1. c.

- § 5. Στάγης] ὔπαρχος Τισσαφέρνους (Thue. VIII. 16. 8).
- § 6. surfleye kal diffstall "proceeded to collect and despatch."
- τῆ 'Αρτέμιδι] Thucydides (111. 104. 6) compares the Ephesian festival with the ancient Delian meeting: ξύν τε γὰρ γυναιξί και παισίν ἐθεώρουν, ὥσπερ νῦν ἐς τὰ Ἑφέσια Ἰωνες, καὶ ἀγὼν ἐποιεῦτο αὐτόθι, καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικὸς, χόρους τε ἀνῆγον αὶ πόλεις.
- § 9. πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἐβοήθησαν] "came to aid against the hoplites:" supr. § 3, πρὸς τοὺς αὐτῶν ψιλοὺς = "to the aid of their light-armed." So βοηθεῖν ἐπὶ, followed by the name of a person, is "to carry aid against him"; followed by the name of a place, "to carry aid to it." Arnold, Thuc. viii. 11.
- P. 16. § 10. ξδωκαν...ξδοσαν] Xenophon not unfrequently delights to vary his style of writing: op. Anab. 1. 7. 3 duelvovas και κρείττους. v. 7. 7 Βορέας... δ Βορόας. Hell. iv. 8. 15 στερηθείεν ... ἀναγκασθείησαν.

ἀπωλώλει] Cp. 1. 37.

- § 12. αὐτοῖι ἀνδράσι] "crews and all." The notion here is that of an accompaniment or accessory. In Homer and the Attic poets we find σὐν also used with this expression; sometimes also the article is added. Cp. 5. 19. Jelf, § 604. 1.
  - § 13. Λάμψακον] a colony from Miletus and Phoesea.
- § 14. &ν λιθοτομίαι:] This was in retaliation for the confinement of the Athenian prisoners in the quarries of Syracuse at the close of the Sicilian expedition (Thuc. vii. 86, 87).
- ol δ' els Μέγαρα] "and some few to Megara." The second clause is not in the speaker's mind when he conceives the first. For a similar ellipse, cp. Plat. Apol. 18 D δσοι δὲ (οι μὲν) φθόνω καὶ διαβολή χρώμενοι ὑμᾶς ἀνέπειθον, οl δὲ καὶ αὐτοὶ πεπεισμένοι άλλους πείθοντες. Dem. F. L. 397, 8 καὶ δσοι διὰ ταῦτ' ἀπολώλασι παρ ὑμῖν οl δὲ χρήματα πάμπολλ ὡφλήκασιν (where Shilleto says that the ellipse is more common in Plato than in other writers). Jelf. § 767. 1, 2.
- § 15. οὐκ ἡβούλοντο...συντάττεσθαι] Cp. Plut. Δίο. 29 οὕτω δ΄ ἐπήρθησαν οἱ μετὰ τοῦ ᾿Αλκιβιάδου στρατευσάμενοι καὶ τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὥστ' ἀπαξιοῦν ἔτι τοῖς άλλοις καταμιγνύναι στρατιώταις ἐαυτοὺς πολλάκις ἡττημένοις ἀηττήτους ὅντας.
- P. 17. § 16. dφείλετο] either "precluded farther pursuit," or "concealed Pharnabazus,"
  - § 17. $\epsilon \kappa$] "immediately after (following upon)." Lat. "ab."
- ηπειρον] the Asiatic continent: op. Hell. III. 1. 5 έκ των έν τῆ ἡπείρω Ἑλληνίδων πόλεων. Hdt. III. 184 ἐκ τῆσδε τῆς ἡπείρου (Asia) ἐς τὴν ἐτέρην ἡπειρον (Europe).
- § 18. τὸ Κορυφάσιον] Cp. Thue. IV. 8. 2 ἀπέχει γὰρ σταδίουν μάλιστα ἡ Πύλος τῆς Σπάρτης τετρακοσίους, καὶ ἔστιν ἐν τῷ Μεσσηνία ποτὲ οδοη γῷ, καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον. It appears from Diodorus (xiii. 64) that Pylus was retaken by the Lacedemonians after a severe assault (Anytus having failed to relieve it with his fleet). Demosthenes had fortified it B.G. 425.

'Hρακλεία τŷ Τραχυία] Heraclea was founded by the Lacedæmonians B.O. 426. On that occasion none had been excluded from participating in the colony except Achæans and Ionians and some others (Thuc. III. 92. 7). Its failure was owing in a great measure to the tyranny of the Lacedæmonian governors (id. III. 93. 4). Thucydides mentions the hostility of the Etæans against the Trachinians; III. 92. 2 τούτων δὲ οἰ Τραχίνιοι πολέμφ ἐφθαρμένοι ὑπὸ Οἰταίων ὁμόρων ὅντων; also against

the Dorians; III. 92. 8 ἐτὸ γὰρ τῶν Olrales καl αὐτοί (οἱ Δωρεής) ἐφθείροντο. We find Agis punishing the Œtsans for their ancient feud, Thuc. vIII. 8. 1. On this occasion he also exacted money and hostages from them.

πρὸς ἐπτακοσίους] "about (almost up to) seven hundred." Cp. Anab. rv. 5.2 καὶ διέβαισον αὐτὸν βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὁμφαλόν. πρός defines the number more loosely than els. Cp. the expressions πρὸς ἐσπέραν, ἡμέραν, &c.

c. III. § 2. $Ka\lambda\chi\eta\delta\delta\sigma a$] "The true name of this city, as given universally on its coins, is $Ka\lambda\chi\eta\delta\delta\sigma a$. But the Attic writers, or at least the existing MSS, of them, have adopted the form $Ka\lambda\kappa\eta\delta\delta\omega$, and the Bomans followed them in writing "Chalchedon," and not "Calchedon." Arnold on Thuc. vv. 75. 3.

helar] moveable property which could be pillaged.

κατέθεντο] "deposited (in a place of safety)." Plutarch (Alc. 29) gives us els Βιθυνοὺς ἐκτίθενται ("export").

Βιθυνούς Θράκας] This people originally came from the banks of the Strymon in Thrace: Hdt. vii. 75 οὖται δὲ διαβάντες μὲν ἐς τὴν Ἰασίην, ἐκλήθησαν Βιθυνοί: τὸ δὰ πρότερον ἐκαλέοντο, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Στρυμόνιοι, οἰκέοντες ἐπὶ Στρυμόνι: ἐξαναστήναι δέ φασι ἐξ ἡθέων ὑπὸ Τευκρῶν τε καὶ Μυσών.

- § 3. wapawdeûr] "oram legere."
- P. 18. § 4. **eronuéros] "having effected for himself."

άπὸ θαλάττης els θάλαττας] sc. from the Bosphorus to the Propontis.

- § 8. φχετο] Cp. note, 1. 8.
- of δέ λοιποί στρατηγοί] Thrasyllus and Theramenes.

drayayeir] "conduct up (from the coast into the interior)."

§ 9. τὰ δφειλόμενα χρήματα] "arrears."

πολεμεῖν Καλχηδονίοις] "I agree with the remark made by Schneider in his note upon the passage $^{\circ}A\theta \gamma palous$ δὲ μη πολεμεῖν Καλχηδονίοις. He notices the tenor of the covenant as it stands in Plutarch— τ ην Φαρναβάζου δὲ χώραν μη ἀδικεῖν (Alc. 31), which is certainly far more suitable to the circumstances. Instead of Καλχηδονίοις he proposes to read Φαρναβάζω. At any rate, this is the meaning." Grote, vii. p. 374. For the dative, cp. Jelf, § 601. 1.

παρά] "returning from." Cp. Arist. Ach. 61 οι πρέσβεις οί παρά βασιλέως: 184 προσίτω Θέωρος ὁ παρά Σιτάλκους.

P. 19. § 10. $\pi e \rho l \ \Sigma \eta \lambda \nu \beta \rho l a \nu l$ "in the neighbourhood of Selybria." Cp. 1. 5 $\pi e \rho l \ A \beta \nu \delta \sigma \nu$. Jelf, § 632. 3, 1. b.

πανδημεί] " en masse."

§ 15. περιοίκων] The Periaci were the outlying population of the Laconian towns, of Achean origin and subject to their Dorian conquerors. They enjoyed civil but not political liberty. The rights which were granted to them at the conquest were forfeited on an attempt to regain their independence; henceforward they were made tributary to Sparta; they lost the right of intermarriage with the Dorians, had no voice in the public assembly, and could not be elected to important offices. On the rising of the Helots, B.c. 464, some of the Periaci joined them (Thuc. 1. 101). Hell. vi. 5. 25, we find them inviting the Thebans to invade Laconia. In connexion with Cinadon's conspiracy (Hell. III. 3. 6) they appear most bitter against the Spartans: ὅπου γὰρ ἐν τούτοις τις λόγος γένοιτο περί Σπαρτιατών, οὐδένα δύνασθαι κρύπτειν το μη ούχ ήθέως αν και ώμων έσθιευ αὐτών. Τ. Quint. Flaminius placed several of their provincial communities under the protection of the Achean league, and Augustus Cosar restored them to the full possession of their civic rights.

recδαμώδων] This was the name by which those Helots were known who had been freed by the state in reward for service in war: Thuc. vii. 58. 3 δύναται δὲ τὸ Νεοδαμώδει ελεύθερον ήδη είναι. We find this liberty given to the Helots who fought under Brasidas, B.C. 421 (Thuc. v. 34). In respect of their civil rights they ranked above the Periaci.

"Ελιξος] Cp. Thue. viii. 80. 3.

P. 20. § 17. ἐπιβάτηκ] Cp. Thuc. VIII. 61. 2 Λέοντά τε ἄνδρα Σπαρτιάτην, δε 'Αντισθένει ἐπιβάτης ξυνεξήλθε, where the Scholiast says οὐ τριήραρχος, οὐδ ἀλλην ἀρχήν ἔχων. Krüger there supposes it to be the title of an inferior officer in the Spartan naval service, like ἐπιστολεὺς (supr. 1. 23). "Perhaps," says Arnold, "it only signifies one who was on board, without having anything to do with the management of the ship; as if it had been the custom for one or two Spartans, without any distinct command, like Demosthenes before the occupation of Pylus (IV. 2. 4 Δημοσθένει δυτι ιδιώτη μετὰ τὴν ἀπαχώρησιν τὴν ἐξ 'Ακαρνανίας, αὐτῷ δεθθέντι εἶπον χρῆσθαι ταῖς κανοί ταύταις, ἢν βούληται, περὶ τὴν Πελοπόννησον), to accompany the Spartan admiral; in order that they might be ready to take the command on any separate service where a Spartan might be needed."

§ 18. of $\pi \rho o \delta i \delta \delta \rho r e s$ $\tau \eta r \pi \delta \lambda i r$] "who were ready to be tray the city."

§ 19. σωσαι] Xenophon frequently uses the common form of the optative: op. ποιήσαιεν, § 21; τολμήσαι, 4. 12; κινδυνεύσαι, 4. 17; παρείησαν, 4. 18.

είσέσθαι] Cobet here proposes είσφρέσθαι, comparing Hell. vi. 5. 43 είλωντο μαχόμενοι ἀποθανεῖν μᾶλλον ή ζώντες ἐπεισφρέσθαι τὸν βάρβαρον τῷ Ἑλλάδι.

- § 20. &] "well then, I say," "however." Lat. "ergo." Cp. 6. 4. Jelf, § 767. 4.
- το Θράκιον] Cp. Anab. VII. 1. 24 το δε χωρίον οδον κάλλιστοι εκτάξασθαί έστι, το Θράκιον καλούμενον, Ερημον οίκιῶν καί πεδινόν.
- P. 21. § 22. dτοβανόντων] genitive absolute, where τῶν άλλων or something similar must be supplied: cp. note, 1. 29. For the construction, cp. Thuc. VIII. 24. 8 έν τε Καρδαμύλη ἀποβάντες καὶ ἐν Βολίσσφ.
- c. iv. § 2. οἱ άλλοι άγγελοι] "the other ambassadors." Cp. Hell. iii. 2. 18 προῆλθε πρὸς τοὺς ἀγγέλους. Anab. vii. 6. 12 Σεύθου τουτουτ πολλούς άγγέλους πρὸς έμὲ πέμποντος.

πάντων $\mathring{\omega}_{r}$ δέονται] 80. πάντα $\mathring{\omega}_{r}$ δέονται, πάντων being attracted into the genitive case by $\mathring{\omega}_{r}$. Jelf, § 824. 1. 1. Dindorf would read πάνθ' $\mathring{\omega}_{r}$.

καὶ Κῦρος] Βο. ἀπήντησεν.

- § 3. πάντων τῶν ἐπὶ θαλάττη] "the whole sea-board." Cp. Anab. 1. 9. 7 ἐπεὶ δὲ κατεπέμφθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς σατράπης Αυδίας τε καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης καὶ Καππαδοκίας, στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδιεχθη, οἶς καθήκει εἰς Καστωλοῦ πεδίον ἀθροίζεσθα.... "His command did not at that time comprise the Greek cities on the coast, which were still left to Tissaphernes and Pharnabazus." Grote, vii. p. 377.
- τὸ βασίλειον σφράγισμα] The Scholiast on Thue. 1, 129 gives us the following information: ἡ σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως εἶχε κατὰ μέν τινας τὴν βασιλέως εἰκονα, κατὰ δέ τινας τὴν Κύρου τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτῶν, κατὰ δέ τινας τὸν Δαρείου ἔπον, δι' δν χρεμετίσαντα έβασίλευσεν (Hdt. 111. 85, 86, 87). Cp. Hell. VII. 1. 89 δ Πέρσης ὁ φέρων τὰ γραμματα δείξας τὴν βασιλέως σφραγίδα ἀνέγνω τὰ γεγραμμένα.

 $\kappa a i \ \tau \acute{a} \delta \epsilon$] "these words amongst other information."

κάρανον] "chief (head-man)," akin to κάρα, κοίρανος.

§ 4. μὲν μάλιστα...el δὲ μή] "if possible...failing that." Hell. v. 8. 7, we find an equivalent expression μάλιστα μὲν οδν, with which compare Thuc. IV. 104. 4 ἐβούλετο φθάσαι μάλιστα μὲν

οθε τήν 'Αμφίπολιε, πρίε τι ένδοθεαι, εί δὲ μή, τήν 'Ηιόνα προκαταλαβών.

- § 5. μη...πω] "not...at present."
- § 6. φάσκων] "alleging." This word usually conveys a collateral notion of pretence, as supr. 1. 9 φάσκων κελεύεων βασιλέα πολεμῶν ΆθηναΙοις. II. 4. 8. Cp. however 6. 7; 7. 11; Μεπ. 1. 2. 29 φάσκων ἀνελεύθερὸν τε εἶναι. Grote (vm. p. 441) contends for the simple sense of "affirming," infr. 7. 11; and refers to Plat. Αροί. 21 B, where Apollo at Delphi styles Socrates in riddles the wisest man: τί οῦν ποτε λέγει (ὁ θεὸς) φάσκων ἐμὲ σοφώτατον εἶναι; The meaning there appears to be intentionally ambiguous.

ώς μηδέν μέμψηται] 80. ὁ Κῦρος.

- § 7. ένιαυτοι τρεῖς ήσαν] "three years had passed." Cp. Thue. III. 29. 2 ήμέραι δὲ μάλιστα ήσαν τῷ Μυτιλήνη ἐαλωκυίᾳ ἐπτὰ ὅτε ἐς τὸ Ἐμβατον κατέπλευσαν. Herodotus uses γίγνεσθαι, II. 2: ώς γὰρ διέτης χρόνος ἐγεγόνες ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσσοντι. Cp. ingr. II. 1. 27; 4. 25.
- P. 22. § 11. του οίκαδε κατάπλου... εχει] "(to see) how the state was affected towards him with regard to his return home." Jelf. § 528.
- § 12. ημέρα ή Πλυντήρια ήγεν η πόλις] on the 25th of the month Thargelion (about the end of May). The day of this festival (πλύνειν, to wash) was reckoned among the ἀποφράδει or dies nefasti, on which no assembly or court was held; while the statue of the goddess Athena was stripped of its ornaments, in order that they might be cleansed by the Πραξιεργίδαι, and covered up from human sight, her temple being surrounded by a rope.

ἀνεπιτήδειον] "unfavourable." Cp. Hdt. IX. 87 Μαρδονίφ οδκ ἐπιτήδεα ἐγίνετο τὰ ἰρά.

σπουδαίου ξργου] " serious undertaking."

- § 18. doreos] the upper town: cp. Dem. c. Lept. 460 τῶν μὲν τοὺς δανεισαμένους ἀποδοῦναι κελευδντων, τοὺς ἐξ ἄστεος (ί.ε. the Thirty and their followers who supported the Oligarchy as opposed to the popular party in the Piræus). Cp. π. 4. 1.
- P. 23. $\tau \delta r$ 'Αλκιβιάδην] It is certainly tempting to render "the great Alcibiades." The article generally omitted with proper names is sometimes added for the sake of emphasis. So Arist. Ach. 10 $\pi \rho o \sigma \delta o \kappa \omega r$ $\tau \delta r$ Aloχύλον, "expecting to hear the famous Æschylus." Jelf, § 450. 1.

άπελογήθη] "Indicativus άπελογήθη bene habet, quippe in re facta." Wolf,

μοχθηρότερά τε λεγόντων] "and more pernicious in their harangues," "who spoke with less principle."

ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως δυνατοῦ] "with the power of the state."

§ 14. ἐθέλοντος δὲ τότε κρίνεσθαι] Cp. Thuo. viii. 29. 1 ἀ δ' ('Αλκιβιάδης) ἔν τε τῷ παρόντι πρὸς τὰ μηνύματα ἀπελογείτο (was ready to defend himself), καὶ ἐτοῦμος ἦν πρὶν ἐκπλεῦν κρίνεσθαι, κ.τ.λ.

ήσεβηκότος els τὰ μυστήρια] Cp. Thuc. vi. 28. 1 μηνύεται οδν...και τὰ μυστήρια ἄμα ὡς ποιείται ἐν οικίαις ἐψ΄ ὕβρει. Plut. Δlc. 19 ταῦτα γὰρ ἐν τῆ εἰσαγγελία γέγραπται Θεσσαλοῦ τοῦ Κίμωνος εἰσαγγελιαντος ᾿Αλκιβιάδην ἀσεβεῖν περὶ τὼ Θεώ (Demeter and Persephone).

§ 15. δουλεύων] used in the same sense, Thuo. VIII. 84. 5: ξφη τε χρήναι Τισσαιφέρνει καὶ δουλεύειν Μιλησίους καὶ τοὺς άλλους τοὺς ἐν τῷ βασιλέως τὰ μέτρια καὶ ἐπιθεραπεύειν.

θεραπεύειν] "pay court to."

τους έχθιστους] sc. the Peloponnesians and Tissaphernes. Cp. Thuc. viii. 45.

§ 16. τῶν οἴωντερ αὐτὸς ὅντων] "such men as he." When the subject of the abbreviated adjectival sentence and the article are of different number, the subject is in the nominative, without being affected by the attraction: cp. Arist. Ach. 601 νεανίας δ' οἴους σὴ διαδεδρακότας. Jelf, § 823. Obs. 6. Contrast II. 3. 25 οἴοις ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν.

καινών πραγμάτων] "innovations."

ὑπάρχεω αὐτῷ] "he had to start with." "Υπάρχεω keeps its proper meaning, 'to be at hand to begin with,' just as εἰνω is simply 'to be,' and γίγνεσθαι, the opposite to ὑπάρχεω, signifies 'to come into being,' as opposed to that which was in being beforehand." Arnold on Thuc. vi. 87. 4.

ἐκ τοῦ δήμου] "at the hands of the people."

δυνασθεῖσω] "when they had become powerful." Cp. note, II. 2. 24.

 $d\gamma a\pi \hat{a}\sigma\theta ai$] "be tolerated."

§ 17. τῶν παροιχομένων κακῶν] Alcibiades had incited the Lacedæmonians to aid Syracuse (Thuc. vr. 88), had urged the necessity of fortifying Decelea (id. vr. 91), had effected the revolt of Chios (id. vrr. 14) and Miletus (id. vrr. 17), and had originated the conspiracy of the Four Hundred.

iγεμών] " auctor."

- § 18. δριμσθείς] Cp. note, 1. 15. Soph. Phil. 546 τύχη δέ πως πρός ταὐτὸν δριμσθείς πέδον. In Thucydides we usually find δριμσάμενος.
- P. 24. καταστρώματος] Pliny ascribes the invention of decks to the Thasians. At the time of the Persian war, the Athenian ships were without a complete deck: Thue. I. 14. 4 και αδται ούπω είχον διά πάσης καταστρώματα. Ships which had a complete deck were called κατάφρακτοι (Thuc. I. 10. 6).
- § 19. μη ἐπιτρέπειν] "not to put up with it." This seems to be rather a favourite phrase with Thucydides, who uses it 1.71. 1; 1.82.1; 1.95.1; vi. 40.2. Cp. Dem. F. L. 426 εδ φρονεῦν καὶ μη ἐπιτρέπειν τὰ τοιαῦτα.
- § 20. ἀναρρηθεὶς ἀνάντων ἡγεμῶν αὐτοκράτωρ] Cp. Corn. Nep. Alc. 7 quum ei omnes essent honores decreti, totaque respublica domi bellique tradita, ut unius arbitrio gereretur.
- τά μυστήρια] the great Eleusinian mysteries which were celebrated in the month of Boedromion, and on the sixth day of which the statue of Iacchus was carried along the sacred road from the Ceramicus to Eleusis. Cp. Plut. Alc. 34 βταν έξελαύνωσι τὸν Τακχον. Hdt. viii. 65. Arist. Ran. 816, sqq.

έποιησεν] "Intellige ἀγεσθαι" Schneider: so. "caused them to be conducted." Έποίησεν might also be used here to avoid repetition of the verb of the first clause (ἀγόντων). Below we have (Hell. v. 5. 2) ποιέν τὴν θυσίαν, παιέν Τσθμια ("sacra facere"), which might raise a question whether we should not understand it here also in the sense of "celebrate" (sc. τὰ μυστήρια).

- § 21. 'Αριστοκράτης καl 'Αδείμαντος] Diodorus and Cornelius Nepos both state Thrasybulus and Adimantus as the colleagues of Alcibiades. Aristocrates, son of Scellias, took part with Theramenes in the outbreak for the suppression of the Four Hundred (Thuc. viii. 89. 2), and subsequently separated from the extreme oligarchical party (id. viii. 92. 2). Aristophanes (Av. 125) plays upon his name: dριστοκρατεῖσθαι δῆλας εἰ ζητῶν. ἐγώς: Ἡκιστα. καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
- § 22. Γαύρειον] Cp. Livy, xxxx. 45 in portu quem Gaureleon vocant.
- § 23. ορμώμενος] "making it his base of operations." Cp. Thuc. III. 31. 1 των έν Ίωνία πόλεων καταλαβεῖν τινα ἢ Κύμην την Αλολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὁρμώμενοι τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν. Cp. also ἐπɨτ. II. 1. 16.

c. v. § 1. $\tau o \acute{\nu} \tau \omega r$] i.e. the series of events included in c. 4. §§ 8—23.

P. 25. § 3. πάντα ποιήσειν] "would use all endeavours ('leave no stone unturned')." Lat. "omnia experiri," "nihil intentatum relinquere." Cp. Plat. Apol. 39 A δπως ἀποφεύξεται πάν ποιών θάνατον. We find it in construction with ὅπως, ὡς, ὡστε. Infr. 7. 15, it seems merely equivalent to "would do everything," and the sense may be the same in this passage, sc. "would execute all his father's commands."

κατακόψειν] "would coin into money." Cp. Hdt. III. 96 έπεὰν δὲ δεηθῆ χρημάτων, κατακόπτει (ὁ Δαρεῖοι) τοσοῦτο όσου δν έκάστοτε δέηται. Compare the promise of Tissaphernes to the Athenians, Thue. vIII. 81. δ: μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, οὐδ' ἢν δέῃ τελευτώντα τὴν ἐαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρίσαι.

§ 4. εκελευον] "urged." Whether the imperfect is used in this sense ("urge," "request") and the sorist in that of "ordering," "bidding" seems questionable. The best Manuscripts read in Thuc. 1. 138. 1 έθαύμασε τε καὶ ἐκελευε, where Artaxerxes could hardly be said to make a request to Themistocles. The imperfect use Arist. Ach. 960, 962 is however well satisfied in denoting the request of Lamachus to Diesopolis; and we find the acrist ἐκελευσε (II. 3. 54) of the positive order for the seizure of Theramenes. Cp. Anab. I. 6. 3; VII. 1. 38; II. 3. 20; IV. 2. 16.

τῷ ναύτη] "a sailor." Cp. Anab. 1. 3. 21 τρία ἡμιδαρεικά του μηνὸς τῷ στρατιώτη.

δραχμὴν ᾿Αττικήν] The Athenian sailors received an Attic drachma or six obols per diem (the Æginetan drachma being equal to ten Attic obols) in the Sicilian expedition: Thuc. vt. 81. 3 τοῦ μἐν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναὐτη ἐκάστῳ διδόττος. At the siege of Potidæa the Athenian hoplites, their servants, and the ships' crews received equal pay, viz., a drachma a day (Thuc. 111. 17. 4). Tissaphernes also paid the Peloponnesian fleet at the same rate, but wished to reduce their wages to three obols a day (the usual rate of pay): Thuc. viii. 29. 1 καὶ μηνὸς μὲν τροφὴν, ὧσπερ ὑπέστη ἐν τῷ Λακεδαίμονι, ἐς δραχμὴν ᾿Αττικὴν ἐκάστῳ πάσαις ταῖς νανεί διέδωκε, τοῦ δὲ λοιποῦ χρόνου ἐβούλετο τριώβολον διδόναι. The half-drachma was also the pay of the dicasts or jurymen for a day's sitting in court.

διδάσκοντες] "affirming." Cp. Hell. 111. 5. 4 διδάσκοντες ώς οὐκ ήρξαν τοῦ πολέμου.

μείω χρήματα αναλώσει] 80. ο Κυρος.

§ 5. τρέφειν] "maintain." Cp. Thuc. vin. 44. 1 καὶ ἄμα

ήγουμενοι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ξυμμαχίας δυνατοί ἔσεσθαι, Τισσαφέρνην μὴ αἰτοῦντες χρήματα, τρέφειν τὰς ναῦς.

§ 6. προπιών] "having drunk his health." Sometimes we find προπίνειν φιλοτησίαν, φιλοτησίας (i.e. κύλικας), "drink one's health in a loving cup."

etrev δτι] "Οτι must be represented in English by inverted commas. Cp. Hdt. I. 207 είπον μὲν καὶ πρότερόν τοι ὅτι ἐπεὶ με Ζεὐς ἔδωκέ τοι, τὸ ἀν δρῶ σφάλμα ἐδν οίκῳ τῷ σῷ κατὰ δύναμιν ἀποτρέψειν. Blakesley there says that ὅτι sometimes is used to introduce the very words which have been employed on any occasion alluded to; in which case it is not taken into account in the construction. It is not correct to regard the word ὅτι as simply pleonastic.

§ 7. προσοφειλόμενον] The Manuscripts here give προσοφειλόμενον, "owing in addition (to what had been paid, op. note, 11. 4. 22) i.e. in arrear," which we find also in Thuc. vII. 45. 2, τὸ προσοφειλόμενον μισθόν, and in Hdt. vI. 59, τὸν προσοφειλόμενον φόρον. Cp. Thuc. vII. 48. 5 καὶ ἐτι πολλὰ (τάλαντα) προσοφείλόμενον φόρον. Cp. Thuc. vII. 48. 5 καὶ ἐτι πολλὰ (τάλαντα) προσοφείλομενον βοο in Thuc. vI. 31. 5, the Manuscript reading is προσετετελέκει, for which op. Anab. vII. 6. 30 εἰ δὲ δη ὁ συμπαρέχων ὑμῶν ταίτην τὴν ἀσφάλειαν μὴ πάνυ πολὸν μισθὸν προσετέλει τῆς ἀσφαλείας, τοῦτο δὴ τὸ σχέτλιον πάθημα; Many editions there read προστετελέκει, comparing Anab. vII. 7. 25 τὶ προτελέσας ἡμῶν συμμάχουν ἡμῶς ελαβες.

προέδωκεν] "paid in advance." Cp. Hell. v. 1. 24 μηνός μισθόν προέδωκε τοῦς στρατιώταις.

P. 26. § 8. dθόμως είχον] "were in a desponding state of mind." Cp. 5. 16; 6. 20. Xenophon gives us also ἀκολάστως, ἐπιφθόνως, εὐνοϊκῶς, φιλοτίμως έχευ. We find the simple dative or πρός c. accus. after these expressions.

§ 9. πεισθείς ὖπ' 'Αλκιβιάδου] Cp. Thuc. viii. 46.

§ 10. ἀναψύχων] lit. "airing," i.e. by hauling them up high and dry, and exposing them to the wind. Cp. Thuc. vii. 12. 3, 4 το γάρ ναυτικον...το μέν πρώτον ήκμαζε...τών νεών τῆ ξηρότητι νύν δὲ αἴ τε νήες διάβροχοι (soaked and rotten), τοσούτον χρόνον ήδη θαλασσεύουσαι...τάς μέν γάρ ναῦς οὐκ ἔστιν ὀνελκύσαντας διαψύζαι. Cp. also Hdt. vii. 59 ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες, τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντας.

§ 11. $\ell\xi\omega$ Έλλησπόντου] Schneider reads $\ell\xi$ for $\ell\xi\omega$, referring to 4. 9. " $E\xi\omega$ however seems to be used with the genitive in much the same way as $\ell\xi$, especially in Homer and the Attiq

poets. Cp. 6. 20 ἐξέπλευσαν ἔξω τοῦ λιμένος. Herodotus even gives us ἐκπλώσαντές τε ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον (v. 103), and ὁ δὲ ναυτικὸς ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων (vii. 58), where only one Manuscript has τοῦ Ἑλλησπόντου.

τειχίζεω] "was fortifying," probably to make it his base of operations.

'Aρτίοχον' Plutarch tells us (Alc. 10) how Antiochus first won the favour of Alcibiades by catching a tame quail which had escaped from his bosom. He gives him this character c. 35: ἀγαθός μὲν ἢν κυβερνήτης, ἀνόητος δὲ τᾶλλα και φορτικός (coarse).

- § 18. τότε δή] "then, and not till then," "tum demum."
- ώς ξκαστος ήνοιξεν] "as each cleared the harbour, and made the open sea." Op. 1. 2; 6. 21.
- § 14. διεσπαρμέναις ταῖς ναυσί] "with their ships dispersed." Jelf, § 459. 1. δ.
  - P. 27. § 15. el res] Cp. note II. 3. 17.

Δελφίνων] Delphinium in the island of Chios had been fortified by the Athenians B.O. 412: χωρίον άλλως τε έκ γης καρτερον καὶ λιμένας έχον καὶ τῆς τῶν Χίων πόλεως οὐ πολύ ἀπέχον (Thue. VIII. 88. 2).

'Hιόνα] Diodorus says Teos; and Grote (vii. p. 396) would follow him in reading Τέων.

§ 16. ἐν οἴκψ] Cp. 7. 1.

ακράτειαν] "intemperance." Cp. Plut. Alc. 36 παραδιδούς την στρατηγίαν άνθρώποις έκ τούτων και ναυτικής σπερμολογίας (gossip) δυναμένοις παρ' αυτώ μεγιστον, δπως αυτός έπ' άδείας χρηματίζηται περιπλέων και ακολασταίνη μεθυσκόμενος και συνών έταίραις 'Αβυδηναίς και 'Ιωνίου,

§ 17. πονηρῶς φερόμενος] "male audiens": cp. εὖ φερόμενος, "in good estimation," 11. 1. 6. Εὖ φερόμενος (Thuc. v. 16. 1), καλῶς φερόμενος (11. 60. 3) as opposed to κακοτυχῶν, appear to have the meaning of "being successful," with which we may compare Hell. 111. 4. 25 γνοὺς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Περοῶν βασιλεὐς Τισσαφέρνην αίτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ αὐτοῦ.

τὰ ἐαυτοῦ τείχη] Cp. II. 1. 25. Corn. Nep. Alc. 7 se Pactyen contulit, ibique tria castella communiit, Bornos, Bisanthen, Neontichos; manuque collecta primus Græciæ privatus in Thraciam introiit, gloriosius existimans, barbarorum præda locupletari, quam Graiorum. Anab. VII. 3. 19 (where Seuthes to Xenophon) καὶ ἐν τῆθε τῆ χώρα ἴσων ἀξιώσεις καὶ τείχη λαμβάνειν,

ώσπερ και δίλλοι τῶν ὑμετέρων ελαβον. Op. also Gorn. Nep. Milt. 2 tota regions, quam petierat, potitus, loca castellis idonea communiit.

§ 19. αὐτοῖε ἀνδράσι] Cp. note, 2. 12.

Δωριέα...ἀφεῖσων] Pausanias (vi. 7. 1, 2) tells us that this Dorieus, son of Diagoras, had gained the first prize at three Olympic festivals in succession, eight victories at the Isthmian games, and seven at the Nemæan; and that when the Athenians saw before them a man of such stature and renown in the garb of a prisoner, they set aside their anger, and at once released him.

αὐτοῖs] sc. the Thurians.

P. 28. c. vi. § 1. d παλαιός $r\hat{\eta}s$ ' $A\theta\eta\nu\hat{\alpha}s$ νεώς] probably the temple of Athena Polias, the Parthenon having been already built (438 B.C.) on the site of the old Hecatompedon. The remarks however on $r\hat{\psi}$ πολέμ ψ τεττάρων καὶ είκοσω ἐτῶν (p. viii, Introduction) may apply to the whole section.

τοῦ χρόνου] "period of office." Cp. note, § 4.

- § 2. ἐκέλευσεν] as his superior officer. Cp. note, 5. 4.
- § 3. ου φαμένου πολυπραγμονείν] "declining to be officious."
- § 4. καταμαθών ... καταστασιαζόμενος] "finding that he was being intrigued against." Cp. Anab. v. 8. 14 κατέμαθον άναστὰς μόλις. So with Lat. "sentire." Jelf, § 683.

διαθροούντων] "noising abroad." Cp. Thuc, vi. 46. 4 άφικόμενοι els τὰς Αθήνας διεθρόησαν ώς χρήματα πολλά ίδοιεν.

ἐν τῷ διαλλάττεν τοὺς ναυάρχονς] The office of ναύαρχος lasted for one year at this period. Earlier in the war Cnemus and Alcidas both held it for two years. Aristotle (Polit. n. 9.83) speaks of the ναυαρχία thus: τῷ δὲ περί τοὺς ναυάρχους νόμω καὶ ἔτεροί τωνε ἐπιτετιμήκασω, ὁρθῶς ἐπιτιμῶντες· στάσεως γὰρ γίνεται αἰτιος. Επὶ γὰρ τοῖς βασιλεῦσω οὖσι στρατηγοῖς ἀίδιος (ἀίδιος) ἡ ναυαρχία σχεδὸν ἐτέρα βασιλεία καθέστηκεν. Cp. Arnold on Thuc. II. 80. 2.

P. 29. τι παθεῖν] "meet with some disaster." ἐκ τούτου δὲ] Cp. note, 3, 20.

§ 5. $\tau \delta \kappa \alpha \tau' \ell \mu \ell \rfloor$ "as far as I am concerned." Sometimes we find $\epsilon l \nu \alpha \iota$ with these expressions, as Anab. I. 6. 9 $\tau \delta \kappa \alpha \tau \delta \tau \delta \nu \tau \epsilon l \nu \alpha \iota$. Cp. Hell. III. 5. 9 $\tau \delta \mu \ell \nu \ell \tau' \ell \kappa \epsilon \ell \nu \alpha \iota$. Thus. IV. 28. 1 $\tau \delta \ell \tau \ell \tau \sigma \phi \delta s \epsilon \ell \nu \alpha \iota$. Jelf. § 679. 2.

 $\pi \rho \delta s$ å $\dot{\epsilon} \gamma \dot{\omega}$ $\tau \epsilon ... a l \tau i d f e \tau a l$ "having regard both to the objects of my ambition, and to the charges laid against our country."

τὰ καθεστῶτα] "state of affairs."

§ 7. φοιτήσεσιν] Cp. note, 1. 85.

P. 30. § 10. τὰ ἐνθάδε ὑπάρχοντα] "the supplies which were here ready." Cp. note, 4. 16. 'Τπάρχεω is stronger than εἶναι, γίγνεσθαι.

έμαυτὸν πείσαι] "bring myself."

§ 11. ἐν τῷ χρόνῳ ῷ] usually more briefly expressed by ἐν ῷ. Cp. Symp. Iv. l ἐγὼ γὰρ ἐν τῷ χρόνῳ ῷ ἄν ὑμῶν ἀκούω ἀπορούντων τὶ τὸ δίκαιον, ἐν τούτῳ δικαιοτέρους τοὺς ἀνθρώπους ποιῶ.

έκεινα] " the supplies from home."

άλλα σὰν τοῖς θεοῖς] 'Aλλὰ is often used thus in quick transition from previous narration to exhortation. Cp. Hom. Il. 1. 274 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὅμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινο. Eur. I. A. 903 ἀλλ' ἀμυνον, ૐ θεᾶς παῖ. Jelf, § 774. For σὰν τοῖς θεοῖς, cp. Livy, xx1. 43 agite cum dis bene juvantibus arma capite.

θαυμάζει»] "paying court to," "worshipping." Cp. Hdt. III. 82 έκ δὲ αὐτῶν θωυμάζεται οὕτος δὴ ὑπὸ τοῦ δήμου θωυμαζόμενος δὲ, ἀν ὧν ἐφάνη μούναρχος ἐών. Eur. Med. 1144 δέσποινα δ ἢν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν. Hor. Od. IV. 14. 42, 3 te profugus Scythes Miratur.

§ 12. πόρον χρημάτων] "a grant of money," lit., "a way or means of getting money (cp. our 'ways and means')." The πορισταί at Athens were a board of commissioners who levied the extraordinary supplies. Cp. Hell. v. 1. 2 ἀφιγμένος κατὰ χρημάτων πόρου (ad cogendas pecunias).

πεντεδραχμίαν] equivalent to ten days' pay at the usual rate.

§ 13. οὐ βουλομένων... ἐμφρούρων ὅντων] Cp. Hell. III. 1. 15 al δὲ ἀλλαι πόλεις οὐκ ἔδέχοντο αὐτὸν, ἀλλὰ Φαρναβάζω ἔσωζων αὐτὰς οἱ ἔνοντες φρουροί. Cobet reads ἐμφρουρούντων, comparing Thuc. IV. 110. 3 τοὐς ᾿Αθηναίους τοὺς ἐμφρουροῦντας: VIII. 60. 1 ᾿Αθηναίων ἐμφρουρούντων.

τῶν τὰ πράγματα ἐχόντων] "those at the head of affairs.' Cp. Thuo. III. 72. 2 τῶν Κερκυραίων οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα: III. 28. 1 γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασυ. Demosthenes uses οἱ ἐπὶ τοῦς πράγμασυ, οἱ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὅντες.

κατὰ κράτος] "by storm," as II. 1. 15. The expression is used as equivalent to ἀνὰ κράτος, "totis viribus," II. 1. 28: ep.

Thue. VIII. 100. 5 παρεσκευάζοντο ώς κατά κράτος μηχαναίς τε καί παντί τρόπω, ην δύνωνται, αίρησωντες την "Ερεσον.

- P. 31. § 14. ἀνδραποδισθήναι] We might expect the Future tense, but the Aorist properly expresses the indefinite notion of time: cp. Hell. v. 1. 32 ὁ δὲ ἀγησίλασι οὐκ ἔφη δέξασθαι τοὺς ὅρκους (where δέξασθαι and not δέξεσθαι is the reading of all the best Manuscripts): Thuc. 1. 26. δ προεῦπον...χρήσασθαι. v. 22. 1 οὐκ ἔφασαν δέξασθαι. Infr. 7. 29 Θρασύλος δὲ ἀμφότερα ἔφη γενέσθαι. We find the present, Anab. 1. 3. 1 οἰ γὰρ στρατιῶται οὐκ ἔφασαν ἐὐναι τοῦ πρόσω: τν. 5. 15 καὶ ούκ ἔφασαν πορεύεσθαι. There does not seem any sufficient reason to suspect that ἄν has been omitted in transcription in these places, or to substitute the future for the aorist (where practicable).
- § 15. τὰ ἀνδράποδα τὰ δοῦλα] "the slaves who had been bondsmen," i.e. those who had not merely become slaves by being captured in war. Cp. Thuc. viii. 28. 4 τό τε πόλισμα Τισσαφέρνει παραδόντες καὶ τὰ ἀνδράποδα πάντα, καὶ δοῦλα καὶ ἐλεόθερα. Λοῦλος is the general term, applying equally to political and to domestic slavery; ἀνδράποδον applies exclusively to domestic. Cp. Arnold on Thuc. v. 9. 6.

μοιχώντα] "dallying with."

- § 16. τῶν δέκα... Ἐρασινίδης] Cp. Thuc. VI. 6. 2 'Αρχίας τῶν 'Ηρακλειδῶν. Απαδ. I. 8. 1 Παταγύας τῶν ἀμφὶ Κῦρον πιστῶν. Jelf, § 534. b.
- P. 32. § 19. κοίλην ναῦν] "the hold." Cp. Hdt. viii. 119 τοὺς μὲν ἐκ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι ἐς κοίλην νῆα. Theocr. xx (xxii). 12 ἐς κοίλην ἔρριψαν.

παραρρύματα] "curtains of hide (or hair)." Cp. Æsch. Suppl. 715 στολμοί τε λαίφους και παραρρύσεις νεώς. These were probably to afford shelter from the enemies' darts: whether they are the same as the παραβλήματα mentioned II. 1. 22, we have no means of determining.

- § 20. Εξω τοῦ λιμένος] Cp. note, 5. 11.
- § 21. ω εκαστοι ήνοιγον] "as each began to clear the harbour, and make the open sea." Cp. note, 1. 2; 5. 13.

dριστοποιούμενοι] Op. § 20 έπειδη ήδη μέσον ήμέρας ην. This agrees with what has been said (note, 1. 13) as to the hour of the άριστον.

dναδησάμενοι] "having taken in tow (by lashing it to the stern)."

- § 22. The every line strait or narrow sea which opened into an interior bay towards the town.
- § 24. τους εν τη ήλικία δντας] "those of military age." Cp. Thue. VI. 24. 3 τοις μέν γάρ πρεσβυτέροις... τοις δ' έν τη ήλικία. Thucydides also uses the word as a collective noun: 111. 67. 2 την ύπο τούτων ηλικίαν ημών διεφθαρμένην. VIII. 1. 2 στερόμενοι... καὶ ήλικίας οίαν ούχ έτέραν έώρων υπάρχουσαν. Cp. Hell. VI. 5. 12 τους δ' ἐν τῷ στρατευσίμω ἡλικία. "The Grecian armies consisted chiefly of free denizens, whom the laws of their country obliged, at a certain age, to appear in arms at the summons of the magistrates. In some places they were admitted into the army at an earlier age than in others. The Athenians at eighteen years of age were appointed to guard the city and the forts belonging to it; and hence they were called περίπολοι; but they were not sent to foreign wars till the age of twenty, and the Spartans seldom till that of thirty. In both cities the young and the aged were left to defend their habitations. At threescore, it was usual, in most places, to allow them to retire. At Athens, no man who was above forty years of age was obliged to serve in war, except in times of great danger." Mitford.

δούλους] Manumission was promised to these slaves as a reward for service,

- P. 33. § 25. ξεω οὖσαι] " scattered abroad." Cp. Dem. de Cor. 262 (107) οὖ τριήρης οὖτ' ξεω (at sea) καταληφθεῖσα ἀπώλετο τἢ πόλει, οὕτ' αὐτοῦ (in harbour) ἀπελείφθη οὐ δυναμένη ἀνάγεσθαι.
  - § 26. ται: δè είκοσι καὶ έκατὸν] Cp. note, 1. 18.

έδειπνοποιείτο] "took his evening meal." The δείπνον usually took place about sunset.

- έπὶ τῆ Μαλέα ἄκρα] Thucydides speaks of a promontory of Malea as lying on the north side of Mitylene: III. 4. 5 of ωρμονν έν τῆ Μαλέα πρὸς βορέαν τῆς πόλεως. There was another promontory of the same name in the Peloponnesus at the south of Laconia.
- § 27. 'Αργινούσαι:] These islands were so called from their bright appearance, owing to the chalky nature of the soil. 'Αργινοῦσαι is contracted from ἀργινόεσαι (sc. νῆσοι). Cp. Pityussæ, Œnussæ (insulæ). Hom. II. II. 647 ἀργινόεντα Λύκαστον: 656 ἀργινόεντα Κάμειρον: 739 πόλιν τ' Όλοοσσόνα λευκήν.
- § 28. ὖδωρ] "rain." Cp. Hell. IV. 5. 4 διὰ τὸ γενέσθαι ὕδωρ και χάλαζαν πρὸς τὴν ἐσπέραν. Hor. Od. III, 17. 12, 13 aquæ nisi fallit augur Annosa cornix. Liv. xxiv. 9 aquæ magnæ bis eo

anno fuerunt. We find the fuller expression, Thuc. 11. 77. 6 ῦδωρ ἐξ οὐρανοῦ πολύ. Anab. Iv. 2. 2 καὶ ὕδωρ πολύ ἦν έξ οὐρανοῦ. Hor. Od. III. 10. 19, 20 aquæ Cælestis patiens latus.

ανέσχεν] "held up." The quasi-impersonal use of this word, compared with Theogn. 26. 7 οὐθὲ γὰρ ὁ Ζεύς Οὔθε των πάντεσο' ἀνδάνει οὕτ' ἀνέχων, seems to make a good addition to Shilleto's note on ξυνεσκόταξε, Thuc. 1. 51. 2, which I roughly transcribe (lest we should be tempted to supply τὸ ΰδωρ οπ ὁ χειμών as a subject to ἀνέσχεν): "it might be pedantic to give too faithful a rendering, but it seems to deserve a remark that all this family of words είς, νίφει, ξυννέφει, ἀπαιθριάζει κ.τ.λ. never is impersonal. The God of the atmosphere Zeds is acknowledged." Cp. Arist. 4v. 1501; Pac. 1141; Ach. 510. So Hell. IV. 7. 4 ἔσεισεν ὁ θεός (Ποσειδών). We find the subject expressed, Hom. Il. xii. 25 διε δ' άρα Ζεὐς Συνεχές. Hdt. III. 117 τὸν μὲν γὰρ χειμώνα ὕει σφι ὁ θεύς. Jelf, § 373. 2.

§ 29. ent mas] "in single line." Cp. note, n. 4. 11.

ταξιάρχων] By taxiarchs appear to be comprehended all officers under the στρατηγοί, i.e. commanders of the subordinate divisions of the army. Cp. Demosthenes at Pylus (Thuc. rv. 4. 1) ώς δὲ οὐκ ἔπειθεν οὖτε τοὺς στρατηγούς οὖτε τοὺς στρατιώτας, ὕστερον καὶ τοῖς ταξιάρχοις κουνώσας, ἡσύχαζεν ὑπὸ ἀπλοίας.

§ 30. παρά δ' αύτον] Cp. Thuc. v. 67. 2 παρά δ' αὐτοὺς οἰ ξύμμαχοι 'Αρκάδων ήσαν, where all the best Manuscripts read αὐτούς. Απαδι. I. 8. 5 τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ ἐππεῖς μὲν Παφλαγόνες εἰς χιλίους παρά Κλέαρχον ἔστησαν. The accusative is correct, where the idea of juxtaposition is intended. Cp. Απαδ. ΗΙΙ. 4. 9 παρά ταύτην την πόλιν ήν πυραμίς λιθίνη.

P. 34. § 31. Ira μη διέκπλουν διδοῦεν] "that they might not give (the Lacedemonians) any opportunity of performing the diecplus." Contrast the altered state of things with Thuo, II, 89, where Phormion τον δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπφ (Gulf of Corinth) ἐκῶν εἰναι (if I can help it) ποιήσομαι, οὐδὲ ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτόν ... διέκπλοι τε ούκ εἰσὶν οὐδὲ ἀναστροφαί, ἄπερ νεῶν ἀμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστίν. Cp. also id. vii. 36. 4 (where the Syracusans introduce improvements in the construction of their ships to suit the peculiar tactics of the Athenians) τοῦς δὲ ᾿λθηναίοις οὐκ ἔσεσθαι σφῶν ἐν στενοχωρία οὖτε περίπλουν οὖτε διέκπλουν, ῷπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον. "The diecplus was a breaking through the enemy's line, in order by a rapid turn of the vessel to strike the enemy's ship on the side or stern, where it was most defenceless, and so to sink it." Arnold on Thue, I. 49. 3.

§ 82. Καλλικρατίδας δέ είπεν, κ.τ.λ.] Cp. Cic. de off. 1. 24

inventi autem multi sunt qui non modo pecuniam sed etiam vitam profundere pro patria parati essent, idem gloriæ jacturam ne minimam quidem facere vellent, ne republica quidem postulante, ut Callicratidas, qui, cum Lacedæmoniorum dux fuisset Peloponnesiaco bello multaque fecisset egregie, vertit ad extremum omnia, cum consilio non paruit eorum qui classem ab Arginusis removendam nee cum Atheniensibus dimicandum putabant. Quibus ille respondit Lacedæmonios classe illa amissa aliam parare posse, se fugere sine suo dedecore non posse.

olkeîrai] The sense seems to require a future as olkeîrai, which some Manuscripts give. But, as Breitenbach says, olkeîrai (olkiệu) nusquam significat "incoletur," sive "se habebit." Schneider proposes οlκήσεται, for which compare Thuc. VIII. 67 γνώμην εἰσενεγκεῖν καθ' ὅτι ἀριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. Οἰκήσει would also be correct.

- § 33. $\eta \phi a \nu i \sigma \theta \eta$] "was seen no more." Cp. Thue. viii. 38. 1 $\Theta \eta \rho a \mu \ell \nu \eta i$ ... $d \pi \sigma \pi \lambda \ell \omega \nu$ $\ell \nu$ $\kappa \ell \lambda \eta \tau i$ $d \phi a \nu i \zeta \epsilon \tau a i$ (was lost at sea).
- § 84. τῶν πασῶν οὐσῶν δέκα] "the ships being ten in all." Cp. Hell. v. 4. 66 γενομένων αὐτῷ τῶν πασῶν πλέον ἐβδομήκοντα. Thuo, 1. 100. 1 καὶ διέφθειραν τὰς πάσας ἐς διακοσίας. 11. 101. 7 μείνας τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας. vii. 60. 4 ξυνεπληρώθησαν νῆες αὶ πᾶσαι δέκα μάλιστα καὶ ἐκατόν. viii. 21 ἐς διακοσίους μέν τινας τοὺς πάντας τῶν δυνατῶν ἀπέκτευνε. Jelf, § 464 1. β. The Manuscripts here read πασῶν οὐσῶν δέκα, εc. "the ships being not less than ten," with which we might compare Hdt. 1. 163 ἐβίωσε δὲ πάντα είκοσι καὶ ἐκατόν (ἔτεα).
- § 35. καταδεδυκνίαs] "water-logged." Cp. Arnold on Thue. 1. 50. 1 "Καταδύειν ναῦν is synonymous with διαφθείρειν. Καταδύειν ναῦν does not mean 'to sink a ship to the bottom,' but to make her water-logged, so that she was useless, although she did not absolutely go down. The Greek triremes were so light and shallow, that they would float in a manner under water, or rather with parts of the vessel still out of water, on which the crew used to take refuge. This appears from a passage in Herodotus, viii. 90, where the crew of a ship, that had been sunk as far as it would sink, were still able to throw their javelins from it with such effect, that they cleared the deek of the ship which had sunk them, and actually took her."
  - P. 35. μέγας γενόμενος] Jelf, § 714. 1. c.
- § 36. ο ὑπηρετικὸς κέλης] "despatch-boat," "tender": cp. Demosth, 1221 άφικνεῖται ἐκ Μεθώνης τῆς Μακεδονίας ὑπηρετικὸν εἰς Θάσον ἄγον ἄνδρα καὶ ἐπιστολάς.
- ό δὲ αὐτὸν κ.τ.λ.] Compare the conduct of Agesilaus, Hell. IV. 3. 13.

\$ 37. κατέπλεον] Cp. note, 11. 2. 23.

εθυε τὰ εὐαγγέλια] Cp. Arist. Eq. 654 Φυδρες, ήδη μοι δοκεί Έπὶ συμφοραίς άγαθαῖσιν εἰσηγγελμένως Εὐαγγέλια θύειν έκατὸν βοῦς τῆ Θεῷ. Hell. IV. 8. 14 ἐβουθύτει ὡς εὐαγγέλια. Βο θύειν ἐπινίκια, διαβατήρια, γενέθλια, Λύκαια, γάμονς. Jelf, § 560. 4.

 $au \hat{c} \hat{c} \ell \mu \pi \delta \rho o cs$] so. the masters of the trading-ships, which followed the fleet.

τὰ χρήματα] "merchandise." Cp. Thuc. III. 74. 2 ώστε καὶ χρήματα πολλὰ έμπόρων κατεκαύθη.

τας τριήρεις] 80. αποπλείν.

§ 38. τὰ περὶ τοῦ Ἐτεονίκου] Cp. Hell. vi. 1, 19 δθεν εἰς τὰς περὶ Ἰάσονος πράξεις ἐξέβην (made a digression).

c. VII. § 1. er okay] more commonly okas. Cp. 5. 16.

P. 36. § 2. 'Αρχέδημοs] ridiculed by Eupolis and Aristophanes, and charged with having embezzled public money.

 $\delta \iota \omega \beta \epsilon \lambda (as)$ "largess of two obols (for theatrical entertainments)."

έπιβολὴν ἐπιβαλὰν] The ἐπιβολή was a limited fine which the various magistrates at Athens might impose without reference to a judicial tribunal.

§ 4. Θηραμέτης] Theramenes, son of Hagnon, we find (Thuc. viri, 68. 4) conspiring against the democracy and described by Thucydides as άτηρ οδτε εἰπεῖν οδτε γπῶται ἀδύνατος. He subsequently led the more moderate aristocrats (id. viii. 89. 2), and even asserted that the oligarchy had invited the Peloponnesian fleet. Ectionia, a fort at the mouth of the Piræus, was destroyed by the people at his suggestion (id. viii. 92. 10). He afterwards joined Alcibiades (supr. 1. 12) with twenty ships from Macedonia, and having shared the victory at Cyzicus, was left in charge of Chrysopolis (1. 22).

δικαίους είναι λόγον ὑποσχεῖν] Lat. "dignos esse qui c. subj." Jelf, § 667.

ούκ ἀνείλοντο] "had not picked up." For this pluperfect use of the acrist, cp. Thuc. 1. 50. 1 τὰ σκάφη τῶν νεῶν ἀς καταδύσειαν: 11. 98. 2 ἐπορεύετο τῷ ὁδῷ ῆν πρότερον αὐτὸς ἐποιήσατο: viii. 93. 1 τόν τε ᾿Αλεξικλέα δν ξυνέλαβον ἀφέντες. Where there is no continuance in the effects resulting from the completed action which is represented as having occurred, the pluperfect is not used but some other simple past tense. Cp. 11. 2. 8; 3. 20. Jelf, § 404.

τούς ναυαγούς] "the shipwrecked crews," i.e. living men

who had suffered shipwreck. Grote (vii. p. 417) calls attention to the fact that the question is not about picking up dead bodies but living men (op. πλεῦν ἐπὶ τὰς καταδεδικνίας καῦς καὶ τοὺς ἐπὶ αὐτῶν ἀκθρώπους, β. 35). "Nαυαγὸς," he says, "corresponds to the Latin 'naufragus'—mersa rate naufragus assem Dum rogat, et picta se tempestate tuetur (Juv. xxv. 301)."

§ 5. οΙ στρατηγοί...ξκαστος ἀπελογήσατο] Cp. Hdt. vii. 104 τούτων τών ἀνδρών, οἱ Ἑλλήνων ἔκαστός φησι τριών ἀξιος εἶναι. The number of the verb is not regulated by the whole subject, but by the apposed particulars. Jelf, § 478. Cp. Anab. 1. 8. 9 πάντες δὲ οὖτοι κατὰ ἔθνη ἐν πλαισίω πλήρει ἀνθρώπων ἔκαστον τὸ ἔθνος ἐπορεύετο. We find the converse Anab. iv. 2. 12, ὅπη ἐδύναντο ἔκαστος οἱ βάρβαροι ἐτόξευον καὶ ἔβαλλον.

οὐ γὰρ...rόμον] i.e. the formal trial had not come on yet, where they would have a set time measured by the κλεψόδρα or water-clock for defence.

lkaroîs] "competent."

έστρατηγηκόσιν ήδη] "who had already held command," i.e. not belonging to those άρτι συνιέντων τὰ ναυτικά, 6. 4.

- § 6. δέοι] 80. αlτιάσασθαι.
- P. 37. *apelxorro] "were ready to bring forward."
- § 7. *πειθον] "were in a fair way to persuade." Sturz misses the force of the imperfect in giving πείθειν (in this one passage) the meaning "mitigare," "placare." Cp. Anab. VII. 8. 7 *ξπειθον (tried to persuade) ἀποτρέπεσθαι. οἱ δ' οὐκ ὑπἡκονον.

ἀναβαλέσθαι] "make an adjournment."

τὰς χεῖρας οὐκ ἀν καθεώρων] "they would not have seen clearly (κατὰ, cp. κατάθηλος, &c.) the show of hands." The method of voting by show of hands (χειροτονία) was employed chiefly in the election of magistrates chosen in the public assemblies, in voting upon laws, and in certain trials on matters which concerned the people. The other decision of the people was given by ballot, i.e. by casting pebbles into urns (ΰδραμ, κάὖσκοι). Cp. 7. 9; II. 4. 9.

elσενεγκεῖν] "bring in a motion."

§ 8. έγίγνετο 'Απατούρια] Thucydides (1. 126. 5) uses a plural verb (according to many Manuscripts) with the neuter plural substantive of festivals, which some explain by imagining a plurality of spectacles. The use of the imperfect here seems to confirm such an explanation, as denoting the continuance of the several events of the festival. The Apaturian festival

(a=āμα, πατόρια) was celebrated by all Greeks of the Ionian name excepting those of Colophon and Ephesus. Cp. Hdt. 1. 147 elol δὲ πάντες "Ιωνες, δσοι ἀπ' 'Αθηνῶν γεγόνασι καὶ 'Απατούρια άγονει δρτήν" ἀγονοι δὲ πάντες πλὴν Εφεσίων καὶ Κολοφωνίων. On the first day of the festival members of the same φρατρία (clan) assembled together to eat a supper of sausages. Cp. Arist. Ach. 146, 7 δ δ' νίδι (Sadocus), δν 'Αθηναῖον ἐπενοήμεθα, "Ηρα φαγεῖν ἀλλῶνται ἐξ 'Απατουρίων. The second day was called ἀνάρρυσις, when sacrifice was offered to Zeus Phratrios and Athena. On the third day (κουρεῶνιε) grown up youths were enrolled among the φράτερες: cp. Arist. Av. 1669 ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας; Theophrastus represents the garrulous man (ἀδολέσχης) as displaying his knowledge that this festival was held in the month of Pyanepsion.

of περί τὸν Θηραμένην] "Theramenes and his party." Cp. Thuc. VIII. 63. 3 of περί τὸν Πείσανδρον πρέσβεις. The preposition dμφί is also thus used, II. 8. 46. Jelf, § 632. 8. 1. b.

μέλανα Ιμάτια...κεκαρμένουτ] These were the two especial signs of mourning: cp. Eur. Hel. 1087 έγω δ' έτ οίκουτ βάσα βοστρόχουτ τεμώ, Πέπλων τε λευκών μέλανας άνταλλάξομαι. Iph. A. 1438 μήτ' οδν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχός Μήτ' ἀμφί σώμα μέλανας άμπίσχη πέπλους. The Barbarians even cut off their hair and the manes of their horses in sign of public mourning: cp. Hdt. Ix. 24; Eur. Alc. 428.

έν χρῷ κεκαρμένους] " olosely shaven." Cp. Hdt. IV. 175 ot λόφους κείρονται, τὸ μέν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αθξεσθαι τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείροντες ἐν χροί.

ώς δη] "in pretence that they were." Cp. m. 3. 13; 3. 18.

§ 9. τήνδε] "as follows."

§ 10. $\tau \hat{\alpha}$; Freeza] Socrates asks (Plat. Apol. 37 C) why he should be content to live in prison and serve a board of these magistrates elected annually ($\tau \hat{\eta}$ del καθισταμένη $d\rho \chi \hat{\eta}$).

τη̂ς θεοῦ] Athena.

Ė

i

§ 11. φάσκων] Cp. note, 4. 6.

P. 38. § 12. παράνομα συγγεγραφέναι] "had proposed an unconstitutional measure," and was therefore liable to an indictment (γραφή παρανόμων) for violating the spirit or letter of any existing law.

δεινόν είναι] "it was monstrous."

τις] sc. Euryptolemus and his party. Cp. note, π. 3. 17.

§ 13. ἐπὶ τούτοις] ΒΟ. μετὰ ταῦτα.

ἀφῶσι τὴν κλῆσιν] "abandon the indictment."

- § 14. καλεῖ»] "would summon."
- § 15. Σωκράτους] Xenophon tells us (Mem. 1. 1. 18) that Socrates was chief president (ἐπιστάτης) on this oocasion. Socrates himself says (Plat. Apol. 32 A—C) ἐγὼ γὰρ, ῷ ἀνδρες ᾿λθηναῖοι, ἀλλην μὲν ἀρχὴν οὐδεμίων πώποτε ῆρξα ἐν τῆ πόλει, ἐβούλευσα δὲ (was member of the council of 500)· καὶ ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ ᾿λντιοχὶς πρυτανεύουσα, ὅτε ὑμεῖς τοὺς δὲκα στρατηγοὺς τοὺς οὐκ ἀνελομένους τοὺς ἐκ τῆς ναυμαχίας ἐβούλεσθε ἀθρόους κρίνειν, παρανόμως, ὡς ἐν τῷ ὑστέρφ χρόνφ πᾶσιν ὑμῶν ἔδοξε. τότ' ἐγὼ μόνος τῶν πρυτανεων ἡναντιώθην ὑμῶν μηδὲν ποιεῖν παρὰ τοὺς νόμους, καὶ ἐναντία ἐψηφισάμην καὶ ἐτοίμων ὅντων ἐνδεικτύνων με καὶ ἀπάγειν τῶν ῥητόρων, καὶ ὑμῶν κελευόντων καὶ βοώντων, μετὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου ψμην μᾶλλόν με δεῖν διακινόυνεύειν ἡ μεθ' ὑμῶν γενέσθαι μὴ δίκαια βουλευσομένων, φοβηθέντα δεσμὸν ἢ θάνατον.
- § 17. έπεισαν] so. μη πέμπειν. Cobet reads μετέπεισαν, but we may compare Thuc. 111. 32. 3 καὶ ὁ μὲν ἐπείσθη τε (was overpersuaded) καὶ Χίων ἀνδρας ὄσους είχεν ἔτι ἀφῆκε.
  - § 18. elra] "accordingly," "in consequence."
- P. 39, § 19. σφαι αὐτοὐι] so, ὑμαι αὐτούι. Cp. § 29 ἐαυτών δνται τοὺι νόμουι.

el867es] "in full possession of the facts."

- § 20. ἀποδικεῖν] " cansam dicere."
- τὸ βάραθρον] This pit, into which criminals were east at Athens, answered to the Spartan καιάδας. The envoys whom Darius sent to ask earth and water (Hdt. vii. 133) were east by the Athenians into this pit, and told to fetch it up thence for the Great King.
- P. 40. § 23. τριών μερών] Cp. Dem. F. L. 878 πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν αἰρεῖς διώκων.
- § 24. οὐκ ἀδικοῦντες ἀπολοῦνται] "will not be put to death as guilty (ἀδικοῦντες, in the character of ἀδικοι)." The negative here must be taken in close connexion with ἀπολοῦνται, as in Hell. III. 5. 18 οὐκέτι ἡσυχίαν ἔχων ἀνέμενε τὸ ἀπὸ Λακεδαίμονος στράτενμα. Cobet reads ἀδίκως. Cp. Anab. v. 7. 29 εἰ μὲν ἀδικεῦ ὑμᾶς, "if he is guilty of having wronged you." Thuc. III. 65. 2 ἀδικοῦμεν, "we are guilty."
  - § 26. τί δὲ και δεδιότες] Cp. note, 11. 8. 47.

σφόδρα οὖτως ἐπείγεσθε] Pausanias (vi. 7. 2) brings a charge

of reckless haste (προπέτεια) against the Athenians in this matter. Such a charge is certainly not unfounded when we consider also their decree that the whole Mitylensean people should be put to death, and their subsequent remorse on the following day, owing to which, upon the motion of Diodotus and after an illegal assembly, a second ship being despatched arrived only just in time to prevent the execution of the decree (Thuc. III. 36—49). Cp. Arist. Ach. 680 έν 'Αθηναίοις ταχυ-βούλοις...632 πρὸς 'Αθηναίους μεταβούλους.

§ 27. ἀλλ' ἴσως...ὖστερον] Cp. note, § 26.

#δη] "by that time."

θανάτου ἀνθρώπου] "a man's life ('capitis')."

§ 28. 'Aριστάρχω] Aristarchus was an extreme opponent of the democracy, άνηρ ἐν τῶς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστον ἐναντίος τῷ δήμω (Thuc. viii. 90. 1). On his flight from Athens he betrayed Œnoe to the Bœotians (id. viii. 98. 8).

τὸν δημον] ΒΟ. τὴν δημοκρατίαν.

κατὰ γνώμην] "according to your satisfaction," "ex sententia."

P. 41. § 29. είς την γην] 80. είς τὰς 'Αργινούσας (6. 83).

έπι κέρως] "in column": Arnold on Thuc. II. 90. 4 (Ιδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατά μίαν ἐπι κέρως παραπλέοντας) Says "this term generally, I think, denotes a long thin column of men or ships; sometimes, however, a long thin line. The notion of extension and thinness is equally preserved in a single rank and in a single file; but usage has generally applied the term ἐπι κέρως to the latter." Cp. note, II. 1. 23.

γενέσθαι] Cp. note, 6. 14.

§ 30. δοξάντων τούτων] Cp. note, 1. 36.

§ 31. κατηγόρει] "was the accuser of." Cp. note, 2. 1.

ούχ Ικανώς και καλώς] Dindorf thinks the words και καλώς a gloss, comparing Plato's frequent use of the simple ικανώς.

§ 32. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου] "by chance." Cp. Plat. Apol. 40 D, where Socrates οὐδὲ τὰ ἐμὰ νῦν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου (casu) γέγονεν.

ών] sc. ἐστίν.

P. 42. § 33. τῶν ἐκ θεοῦ ἀναγκαίων] so, the bad weather (ὁ χειμών, § 32). Cp. Theophr. Char. 25 (where the coward asks the steersman) τἱ αὐτῷ δοκεῖ τὰ τοῦ θεοῦ.

yepalpeur] Cp. note, 1. 5.

§ 34. ή δὲ τῆς βουλῆς ἦν] sc. ή γνώμη. ὑπομοσαμένου] "having taken objection on oath."

§ 35. $\pi \rho o \beta o \lambda ds$] "vote by the public Assembly of impeachment."

έδέθησαν ὑπὸ τῶν ἐγγυησαμένων] In case a person accused in a public action failed to appear, his surety became liable to any punishment that such person had incurred by contempt of court; and so the law allowed the surety to hold the person of the accused in confinement till the day for his appearance.

BOOK IL

γυμικοί] "lightly clad." Cp. Lat. "nudus." ἐδόκει] "it was agreed upon."

§ 2. σύνθημα] This commonly means "the watchword," "tessera militaris," which was given out before battle, and passed down the ranks: cp. Hdt. ix. 98 τοῦ συνθήματος "Ηβης. Xen. Anab. i. 8. 16 ήρετο δ τι καὶ εἰη τὸ σύνθημα: ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Ζεὸς Σωτήρ, 'Ηρακλής 'Ηγεμών. VII. 3. 39 σύνθημα δ' εἶπον 'Αθηναίαν. Here however it appears to be equivalent to συνθήκη, "agreement": cp. Anab. iv. 6. 20 καὶ σύνθημα ἐποιήσαντο, ὅποτε ἔχοιεν τὰ ἄκρα, πυρά καίειν πολλά. Hell. v. 4. 6 ἦν δὲ σύνθημα, ἐπεὶ καθίζουντο, παίειν εὐθὸς ἀνακαλυψαμένους.

 $d\pi \delta \rho \omega s$ ε $l\chi \epsilon$] Cp. note, 1. 5. 8.

τί χρ $\hat{\varphi}$ το τ $\hat{\varphi}$ πράγματι] "how to deal with the matter."

τά πράγματα] "the cause."

- § 3. δφθαλμιῶντι...ἀπιόντι...ξχοντι] The absence of any connecting particle brings forward each notion as distinct and emphatic. Jelf. § 467. 6.
  - § 4. ἀπέθανεν] "had been killed." Cp. 3. 24.

del ὁ ἀκούων] "each one as he heard the news (successively)." Cp. 4. 8 τὸν δὲ ἀπογραψάμενον del.

P. 44. § 5. ἐσήμηνεν] It is difficult to say whether δ Ἐτεόνικοι is the subject to ἐσήμηνεν (cp. 1. 22 Λύσανδρος...ἐσήμηνεν) or whether the subject is implied in the predicate, so. δ σαλτιγκτής. Jelf, § 378. 2. We have the full phrase, Anab. 1v. 8. 29 ἐτειδὰν δ ἀ σαλπιγκτής σημήνη τὸ πολεμκόν.

έν μέρει] Cp. ἀνὰ μέρος, κατὰ μέρος.

- § 6. el φερόμενον] Cp. note, I. 5. 17.
- § 7. ἐπιστολέα] "vice-admiral": cp. note, 1. 1. 23.
- § 8. οὐ διέωσαν κ.τ.λ.] "they had not thrust their hands through the sleeve (of their loose tunio)." Probably the sleeve would be wide and flowing, and on ordinary occasions would either hang at the side, or be thrown back over the shoulder: in the present case they would cover their arms with it as a mark of respect. A similar garment is still retained amongst the neighbouring nations. Op. Cyr. viii. 3. 10 κal of lunes of παντες δε παντες παρήσαν καταβεβηκότες ἀπό τῶν lunew, καl διειρκότες τὰς χείρας διὰ τῶν κανδύων, ιώσπερ καl νῦν διείρουσαν, δταν όρφ βασιλεύς. So the king alone might wear his bonnet erect: cp. Arist. Av. 486, 7 διὰ ταῦτ΄ ἀρ΄ ξχων καl νῦν ιδισπερ βασιλεύς ὁ μέγας διαβάσκει 'Επὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν δρείθων μόνος ὀρθήν. Anab. ii. 5. 23.

χειρίς] The Persians serving in the grand army of the invasion are represented (Hdt. vii. 61) as wearing περί τὸ σῶμα κιθῶνας χειριδωτούς ποικίλους. The old Manuscript reading here is ἢ χειρός. I have ventured to enclose this explanation of the κόρη in brackets (cp. a similar explanation of the κόθορνος, 3. 31), ranking it among Cobet's "insulsa sciolorum additamenta."

έχων] sc. τιs. Cp. Hell. 11. 1. 19 παρὰ τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν ἡκε λέγων (τις) ὅτι ὅτα λέγοιεν οΙ πρόσθεν καὶ αὐτῷ δοκοῦντα λέγοιεν. Jelf, § 373. 6. Cobet reads έχων τιs. The omission is common in Aristotle.

§ 9. 'Ι εραμένης | mentioned by Thucydides (viii. 58. 1) as sharing in the treaty of Tissaphernes with the Lacedæmonians.

P. 45. § 10. 'Αντάνδρω] Cp. note, ι. 1. 25.

H. X.

8

- § 11. πλείω πολλφ] Jelf, § 609. 1.
- § 13. μετεπέμψατο] sc. to Sardis.
- § 13. Kaδουσίων] dwelling on the west coast of the Caspian sea.
  - § 14. τούτου ένεκεν] Cp. note, 1. 1. 24.
  - P. 46. § 15. Κεράμειον] Cp. 1. 4. 8 τον Κεραμικον κόλπον. δνομα] Cp. 1. 6. 29 δνόματι Ίππεύς. Jelf, § 579. 4.

προσβολ $\hat{\eta}$] Dindorf would strike ont this word, alleging that it cannot be taken in connection with either $\tau\hat{\eta}$ ύστεραία or κατά κράτοs. Cp. note 1. 1. 14. But why cannot προσβολ $\hat{\eta}$ be taken with $\tau\hat{\eta}$ ύστεραία? Cp. Poppo on Thuc. vii. 11. 2 μάχη $\tau\hat{\eta}$ μέν πρώτ η ... $\tau\hat{\eta}$ δ΄ ύστεραία. v. 46. 1 $\tau\hat{\eta}$ δ΄ ὑστεραία έκκλησία. Demosthenes gives us κατά κράτοs in close connection with έκ προσβολ $\hat{\eta}$ s: F. L. 360 τὸ μηδεμίαν τῶν πόλεων τῶν έν Φωκεθσων ἀλῶναι πολιοριία μηδ΄ ἐκ προσβολ $\hat{\eta}$ s κατά κράτοs (where see Shilleto's epigrammatic note), so that on all hands we must not concur lightly in Dindorf's "manifesto tollendum."

κατά κράτος] Cp. note, 1. 6. 13.

alpeî καl ἐξηνδραπόδισεν] "The more important action, represented by the Historic Present, is brought vividly before our eyes, while the less important is allowed to pass rapidly by in the Aorist." Jelf, § 401. 6. The Present seems to convey the general statement, while the Past tense singles out some particular incident in close connection with it: cp. Anab. IV. 6. 22 οΙ μὲν ταχθέντες ἄχοντο, καὶ καταλαμβάνουσι τὸ ὅρος. V. 8. 6 ἀναγιγνώσκει τὰ αὐτὸν καὶ ἤρετο. Thue. VII. 83. 4 οΙ Συρακόσιοι αἰσθάνονται καὶ ἐπαιώνισαν.

μιξοβάρβαροι] Cp. Eur. Phæn. 137 ώς άλλόχρως ὅπλοισι, μιξοβάρβαρος.

§ 16. ὀρμώμενοι] Cp. note, 1. 4. 23.

την βασιλέως] 80. χώραν. Cp. note, 1. 1. 24.

πρός τοῖς ὑπάρχουσι] in addition to Conon, Adimantus, and Philocles (1. 7. 1).

§ 17. πρός τε τῶν πλοίων τὸν ἔκπλουν] "both to watch the sailing out of the merchant vessels," "naves onerariæ," as distinguished from "naves longæ." Cp. Thuc. IV. 116. 2 τοῖς τε πλοίοις καὶ ταῖς ναυσί.

πελάγιοι] "keeping the open sea." Cp. Thuc. viii. 101. 1 οὐ πελάγιαι, ໂνα μὴ περιτύχωσι ταῖς ἐν τῷ Ἐρέσω ναυσίν, ἀλλὰ ἐν ἀριστερῷ τὴν Λέσβον ἔχοντες ἔπλεον ἐπί τὴν ἤπειρον.

- § 18. 'Αβύδου] a colony from Miletus: Thuc. VIII. 61. 1 "Αβυδου ἀποστήσων (είσι δὲ Μιλησίων ἀποικοι). Strabo says that the inhabitants came from Cyzicuz.
- Θώραξ] Plutarch tells us (Lysand. c. 19) that this Thorax (αργύριον ιδία κεκτημένον) met his death at the hands of the Lacedæmonians on the complaints of Pharmabazus respecting Lysander's system of oppression.
- § 19. σώματα] Cp. for this use of σώματα (ἀνθρωποι) Dem. c. Lept. 480 τρισχίλια δ΄ αίχμάλωτα σώματα δεῦρ' ήγαγε. de Cor. 231 οὕτε χρήμασι οὕτε σώμασιν (troops) οὕτ' άλλφ οὐδενὶ τῶν ἀπάντων συνελάμβανον ὑμῦν.
- § 20. κατὰ τόδας] "in close pursuit." Cp. Thuc. VIII. 17. 3 καὶ οἱ Αθηναῖοι κατὰ πόδας μιᾶς δεούσαις είκοσι ναυσίν ἐπιπλεύσαντες.
- τής Χερρονήσου] Partitive Genitive of place. Cp. 1. 2. 14 εἰργμένοι τοῦ Πειραιῶς ἐν λιθοτομίαις. Απαδ. 1. 2. 7 εἰς Κελαινὰς τῆς Φρυγίας. II. 2. 6 ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας. Thuc, VIII. 100. 3 Ἐρεσος τῆς Αἐσβου.
- § 21. $\delta\iota \ell \chi \epsilon_l$] The Manuscripts here give $\delta\iota \epsilon i \chi \epsilon_r$, but the breadth of the Hellespont must have remained the same. So in Thuc. 1. 63. 2, $\delta\pi \ell \chi \epsilon_t$ not $\delta\pi \epsilon i \chi \epsilon_r$ seems to be correct; $\delta\iota \ell \chi \epsilon_r \epsilon_r$ not $\delta\iota \epsilon_l \chi \epsilon_r \epsilon_r$, id. II. 86. 3 (where the distance between Rhium and Antirrhium could not have varied between the time of which Thucydides was speaking, and that at which he wrote). Several Manuscripts give $\delta\pi \epsilon \ell \chi \epsilon_r$ for $\delta\pi \ell \chi \epsilon_r$. Thuc, vII. 84. 8. Jelf however (§ 398. 1. Obs. 3) believes that the imperfect is used in consequence of the present fact being stated with reference to past circumstances.
  - P. 47. § 22. παραβλήματα] Cp. note, ι. 6. 19.
- § 23. dνίσχοντι] This is the usual form in this phrase: cp. Hdt. III. 98 έστι τῆς Ἰνδικῆς χώρης τὸ πρὸς ἦλιον ἀνίσχοντα ψάμμος. However Xenophon gives us ἄμ' ἡλίφ ἀνέχοντι, Cyn. 6. 13.
- έν μετώπψ] 80. μετωπηδόν, "in line," opposed to έπὶ κέρως, "in column (1. 7. 29)."
- § 24. $\dot{\epsilon}\xi\epsilon\beta l\beta a\sigma\epsilon\nu$] so. $\tau o \dot{\nu}s \nu a \dot{\nu}\tau as$. For the omission of the object, op. 1. 6. 20.
  - § 25. ἐκ τῶν τειχῶν] Cp. note, 1. 5. 17.

πεντεκαίδεκα σταδίους] nearly two miles.

έν καλφ] Cp. Thuc. v. 59. 4 έν καλφ έδόκει ή μάχη έσεσθαι.

§ 26. αὐτοὶ γάρ...ἐκεῦνον] Many Manuscripts here give αὐτούς. Aὐτοὶ, if not universal, is more congenial to the Greek idiom, as referring to the subject of the sentence: op. 2. 17 οὐ γὰρ εἶναι κύριος...αλλὰ τοὺς ἐφόρους. Cp. also Thuo, Iv. 28, 2 οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλὶ ἐκεῖνον στρατηγεῖν. When however the subject has not yet been mentioned, the accusative is correct, as in Thuo. vi. 4. 2 πρὶν δὲ ἀναστῆναι, ἔτεσιν ὕστερον ἐκατὸν ἢ αὐτοὸς οἰκῆσαι, Πάμιλλον πέμψαντες Σελινοῦντα κτίζουσι.

 $\ddot{\varphi}\chi$ ero] Cp. note, i. 1. 8. The Imperfect of $\ddot{\eta}\kappa\omega$ is also used in an Aorist sense: cp. Anab. i. 2. 6; π. 3. 17. Thuc. vi. 30. 2 ol δὲ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος δχλος κατὰ θέαν $\ddot{\eta}\kappa$ er.

§ 27. enel no...'Adnualois] Cp. note, 1. 4. 7.

P. 49. τοδμπαλω] Cobet reads els τοδμπαλω. Herodotus writes τὰ ἔμπαλω, τάμπαλω.

āραι ἀσπίδα] The Alemæonidæ had the credit of inviting the Persians to sail round the promontory of Sunium and occupy Athens by a similar signal after the battle of Marathon: op. Hdt. vi. 115 τούτους γὰρ συνθεμένους τοῦσι Πέρσησι ἀναδέξαι ἀσπίδα ἐοῦσι ἤδη ἐν τῆσι νηνσί.

§ 28. κατά κράτος] Cp. note, L. 6. 13.

διεσκεδασμένων... δντων] Cp. note, I. 2. 2.

δίκροτοι...μονόκροτοι] "with two tiers of rowers...with one tier." Each trireme had three ranks of rowers (θρανῖται, δυγῖται, θαλαμιοί). Thucydides (1. 13. 2) credits the Corinthians with the invention of triremes. Vessels with more than three ranks of rowers were not constructed in Greece till after the Peloponnesian war, when Dionysius I, built τετρήρειs about 400 B.C. Subsequently we find πεντήρειs, έξήρειs and even a τεσσαρακοντήρης.

 $\dot{\eta}$ $\Pi d\rho \alpha \lambda os$] The Paralus and the Salaminia were the two state-triremes at Athens. Their crews were composed of free citizens, and received four obols *per diem*, i.e. one obol more than the usual pay.

§ 29. τὰ μεγάλα Ιστία] Cp. note, 1. 1. 13.

Εὐαγόραν] prince of Salamis.

ἀπαγγέλλουσα] Cp. note, 4. 37. The action, which reaches into future time, is viewed as now beginning in set or intention: cp. Eur. Androm. 820, 1 και μην έν οίκοις προσπόλων ἀκούομεν Βοὴν ἐφ' οίσω ῆλθες ἀγγέλλουσα σύ. Jelf, § 705. 6. ε.

P. 49. § 31. την δεξιάν χείρα ἀποκόπτευ] Cicero (de Off. 111. 11) refers to a similar decree as having been made with respect to the Æginetans: "durius etiam Athenienses, qui

soiverunt ut Æginetis qui classe valebant, pollices præciderentur."

§ 32. δσοι ήσαν] Pausanias says four thousand.

jridθη μέντοι κ.τ.λ.] Demosthenes (de F. L. 401) tells us that Conon actually preferred an accusation against Adimantus. Op. for the passive sense (usually, alriar έχειν) Thuc. vi. 53. 2 alriaθέντα dνέλεγκτον διαφυγεῦν. VIII. 68. 2 ὑπὲρ αὐτῶν τουτων αlτιαθείς.

dρξάμενος] "having made a beginning (for himself and others)," not "having been the first," which would be άρξας, as Hell. vi. 5. 37 τίνες ήσαν οἱ άρξαντες άδικεῖν. "Αρχεων "make a beginning" (cp. ἀρχεων ἀδικίας, ἀδίκων χειρών, "be the aggressor," &c.), ἀρχεσθαι="make a beginning for oneself." So Thuc. 1. 144. 2 πολέμου δὲ οὐκ ἀρξομεν, ἀρχομένους δὲ ἀμινούμεθα, "we will not be the first to open hostilities, but if they begin the war (for themselves and others), we will resist them: " τητ. 8. 88 ἐπεὶ δὲ γε οὖτοι ἤρξαντο (quum cæpissent) ἀνδρας καλούς τε κάγαθοὺς συλλαμβάνειν. Cp. Anab. 1. 6. 5 ἄρχειν τοῦ λόγου, "open the conference;" 111. 2. 7 τοῦ λόγου δὲ ἤρχετο ῶδε, "began his speech thus."

 $d\pi \ell \sigma \phi a \xi \epsilon r$] Plutarch tells us (Lysand. 13) that Philocles refused to answer the question of Lysander, and walked in a bright cloak to execution at the head of the prisoners.

с. п. § 1. ol тродоттея] Ср. 1. 3. 14, sqq.

έγένοντο 'Αθηναΐοι] i.e. received the Athenian franchise. Cp. Thuc. 11, 67, 2 τον Σάδοκον τον γεγενημένον 'Αθηναΐου'.

§ 2. εἴ τινά που ἄλλω?] This would include the κληροῦχοι, or citizens to whom conquered lands had been allotted. Cp. Memor. II. 8. 1 ἐπειδη γὰρ ἀφηρέθημεν τὰ ἐν τῷ ὑπερορία κτήματα (ὑπὸ τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου).

elδώs ὅτι...έσεσθαι] Xenophon (as Shilleto says on Thuc. 1. 48. 2) not unfrequently departs from his country's usage in these matters. Thucydides himself has a confusion (IV. 37. 1) between γνοὸς διαφθαρήσομένους and γνοὸς ὅτι διαφθαρήσονται. Cp. Hell. III. 4. 27 τοιῷὸς λογισμῷ ὡς...εἰναι. Jelf. § 804. 7.

P. 50. § 3. δ έτερος...παραγγέλλων] not exactly a nominative absolute, but in apposition to and explanatory of οίμωγή, thus taking the place of a following genitive. Cp. Thuc. v. 70. 1 ἡ ξύνοδος ἦν, ᾿Αργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ὀργῷ χωροῦντες—, Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως. Soph. Antig. 259, 60 λόγος δ ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοὶ, Φυλαξ ἐλέγχων φύλακα. Jelf, § 708. 1.

πενθούντες] 80. πάντες.

έποίησαν] Cp. note, 1. 7. 4.

- § 5. κατεσκευdσατο] by establishing a δεκαδαρχία or government of ten in connexion with the Lacedsmonian harmost: Plut. Lysand. 18 ένα μὲν ἀρμοστὴν ἐκάστη Λακεδαιμόνιον κατέλιπεν, δέκα δ΄ ἀρχοντας ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συγκεκροτημένων κατὰ πόλιν ἐταιριῶν. Cp. Arist. Pol. v. 7. 14 οι μὲν γὰρ ᾿Αθηναῖοι πανταχοῦ τὰς ὁλιγαρχίας, οι δὲ Λάκωνες τοὺς δήμους κατέλυον.
- $\tau \grave{\alpha} \in \mathcal{H} \ \Theta \rho (\kappa \eta \pi \ \chi \omega \rho (a)]$ including the Athenian possessions along the northern coast of the Ægæan from Thessaly to the Hellespont, Jelf, § 633. 1. c.
- § 6. σφαγds...πόλω] "having made (on a former occasion) a massacre of the notables, were still keeping possession (not κατέσχον, cp. 1. 2 τὴν πόλω κατασχόντες) of the city." This former occasion Grote refers to Thuc. VIII. 21, by which the island was firmly secured to the alliance of Athens. Οἱ γνώρωμοι are opposed to ὁ δῆμος. Aristotle calls them καλοὶ κάγαθοἱ ("gentlemen").
  - § 7. $\epsilon \pi \epsilon \mu \psi \epsilon$] "sent word."
- P. 51. § 8. τῷ καλουμέτῳ γυμνασίῳ] not exactly "in the gymnasium called the Academy," but, "in the Academy, as that gymnasium is called." Cobet omits these words as spurious.
  - § 9. τῆς αὐτῶν] 80. γῆς, πατρίδος. Cp. note, r. 1. 24. ἐστέροντο] "were lacking (had been deprived of)."
  - § 10. excluses] sc. the Peloponnesians.
- § 11. τους ατίμους επίτιμους ποιήσαντες] Such a decree as the present one (proposed by Patroclides) had never been submitted to the people since the advance of Xerxes in the Persian war. It consisted in the restoration of those who had become άτιμοι, i.e. judicially deprived owing to crime of civil rights and privileges (Lat. "ærarii"), to their rights and franchises. The άτιμοι could not hold office, speak in the senate or assembly, bring actions, appear as witnesses, or claim any state-protection. A law mentioned by Demosthenes ordained that the releasing of άτιμοι should never be proposed in the public assembly unless an assembly of at least 6000 citizens had previously in secret deliberation agreed that such might be done. Thuoydides tells us that the Spartans in Sphacteria who had surrendered to the Athenians were punished with a temporary άτιμία: v. 34. 2 άτιμους ἐποίησων, άτιμίαν δὲ τοιάνδε

ώστε μήτε άρχειν μήτε πριαμένους τι ή πωλούντας κυρίους είναι* ύστερον δὲ αὐθις χρόνω ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

- § 12. οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτός] "for that he had not full powers (to treat)."
  - § 13. αὐτόθεν] "on the spot."
- P. 52. § 15. ἐβούλετο] The best Manuscripts here give ἐβούλετο, not ἡβούλετο. Supr. 1. 1. 29 one Manuscript only reads ἐβούλοντο, and ἡβούλοντο is the common reading, 1. 2. 15. Ἐβούλοντο is read, 1. 7. 7. The Tragedians use the double augment rarely: Aristophanes never. In Thucydides we read ἡβούλοντο only in vt. 79. 3. In Xenophon the best Manuscripts and editions differ. Veitch, Greek Verbs, p. 125.

έκατέρου] Thucydides (1. 107. 1) speaks of two walls, one to Phalerum, the other to the Piræus. Afterwards he speaks of two to the Piræus (11. 13. 9). The Phaleric wall he there describes as thirty-five stadia in length: the two others (which he calls the long walls) he describes as forty stadia in length.

§ 16. τοιούτων δὲ ὅντων] sc. τῶν πραγμάτων. Cp. note, 4, 29.

elδώs ήξει] "he would find out before he came back."

πίστεως ένεκα] "as a pledge for their (the Athenians') fidelity." Cp. dnab. III. 3. 4 και γάρ των Τισσαφέρνους τις olkelwn παρηκολούθει πίστεως ένεκα (so. to secure the fidelity of Mithridates). Thuo. IV. 66. 4 έν η αὐτοι μόνοι έφρούρουν βεβαιότητος ένεκα.

- τιs] Cp. note, 3. 17.
- § 17. ἦκε] "had returned," in the Tragedians ἄψορρον, πάλιν ἦκειν.

αὐτὸν...κατέχοι] Αὐτὸν is emphatic (in direct narration $\dot{\epsilon}\mu\dot{\epsilon}$) and therefore commences the sentence: cp. 1. 6. 2.

δέκατος αὐτὸς] "with nine others." Cp. Thue. 1. 116. 1 Περικλέους δεκάτου αὐτοῦ στρατηγοῦντος. Αὐτὸς, joined with these ordinal numerals, is generally used of the chief of an expedition. Jelf, § 656. 3. f.

P. 53, § 19. έξαιρεῖν] "wipe out," "blot out." Cp. Thuc. IV. 122. 6 ψήφισμά τε εὐθὺς ἐποιήσαντο Κλεῶνος γνώμη πεισθέντες Σκιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι. Shilleto on Dem. F. L. 361 (τὴν ἐναντίαν ποτὲ Θηβαίοις ψήφον ἔθεντο οὖτοι περὶ ἡμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν) states that "after the fatal defeat at Ægospotami, and the subsequent surrender of Athens, the revengeful malice of a Theban orator had proposed to utterly

raze Athens to the ground, to sell the inhabitants for bond-slaves, and to convert Attica into a sheep-walk. It was on this occasion probably that the memorable saying of one Leptines (according to Aristot. Rhet. m. 10.7) was uttered, "that Greece should not be permitted to be left one-eyed." In the discussion between the Athenian and Melian negotiators on the submission of Melos to the Athenian dominion, the Athenians themselves say that it is not the vengeance of the Lacedsmonians which they would dread in case of defeat, but rather the consequences which might ensue from the victory of their subject allies: Thue. v. 91 ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἡν καὶ παυθῆς, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν οὐ γὰρ οἱ ἀρχοντες ἀλλων, ὤσπερ καὶ Λακεδαιμόνοι, οὐτοι δευοὶ τοῖς νικηθεῖσιν ἔστι δὲ οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῦν ὁ ἀγὰν, ἀλλ' ἡν οἱ ὑπήκοοί που τῶν ἀρξάντων αὐτοὶ ἐπιθέμενοι κρατήσωσι.

- § 20. ἐποιοῦντο εἰρήνην] "were ready to make (were for making) peace." Cp. Thuc. 1. 134. 1 τὴν ξύλληψω ἐποιοῦντο, "were purposing his arrest."
- έφ΄ ῷ] In the principal clause ἐπὶ τούτφ (ἐπὶ τοῖσδε) is either implied or expressed. We find it expressed, Hdt. III. 83 ἐπὶ τούτψ δὲ ὑπεξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, ἐπ΄ ῷ τε ὑπ΄ οὐδενὸς ὑμέων ἀρξομαι. ΥΙΙ. 154 ἐρρύσαντο δὲ οὖτοι ἐπὶ τοῦσδε καταλλάξαντες, ἐπ΄ ῷ τε Ἱπποκράτεῖ Καμάριναν Συρηκοσίους παραδοῦναι. Plat. Αροί. 29 C ἀλλ' ἀφίεμέν σε, ἐπὶ τούτψ μέντοι, ἐψ΄ ῷ τε μηκέτι ἐν ταύτη τῆ γητήσει διατρίβειν μηδὲ φιλοσοφεῖν. Jelf. § 867. 2.

καθένταs] The Manuscript reading κατάξανταs (κατάγω) is considered barbarous in classic Attic, although Thucydides (11. 97. 8) gives us προσήξαν. Cp. Hdt. vii. 60. Ar. Ran. 468. Veitch, p. 13.

- § 22. προηγόρει αὐτῶν] "was their spokesman." Cp. the imperfect use of ἐνίκα (1. 2. 1), κατηγόρει (1. 7. 31).
- § 23. κατέτλει] "sailed in (κατά, "down from the high seas")." Cp. 1. 4. 13, although κατά may have the force there of "back from exile," as in κατάγειν, κάθοδοι. Arnold says on Thuc. 1. 112. 4, "This manner of speaking is derived from the apparent elevation of the horizon line of the sea above the shore, so that vessels seem ascending as they go further away from the land." So μετέωροι is used for "out at sea." Cp. ἀνάγεσθαι, "put to sea."

υπ' αὐλητρίδων] "to the accompaniment of flute-girls." Cp. Arist. Ach. 1001 πίνεω ὑπὸ τῆς σάλπυγγος. Hdt. VII. 22 ὅρυσσων ὑπὸ μαστίγων. Cio. Tusc. I. 2. 3 canere ad tibicinem de clarorum hominum virtutibus. Jelf, § 639.1. 2. 0.

άρχειν τῆς έλευθερίας] "was the beginning of liberty." Cp. Thue, II. 12, 4 ήδε ή ημέρα τοςς "Ελλησι μεγάλων κακών ἄρξει.

- § 24. έτυράννησε] "became tyrant." Cp. Hdt. 11. 2 πρίν μέν η Ψαμμίτιχον σφέων βασιλεύσαι. Thuo. 11. 15. 8 έπειδη δε Θησεύς έβασίλευσε. Cp. also note, 1. 4. 16.
- P. 54. c. iii. § 2. of τους πατρίους νόμους συγγράψουσι] Cp. Thuc, viii. 67. 1 και πρώτον μέν τον δήμον ξυλλέξαντες είπον γνώμην δέκα δυδρας ελέσθαι ξυγγραφέας αυτοκράτορας (decenviros legibus scribendis). The future indicative is used to bring forward prominently the essence and especial aim of the decree, Jelf. § 886. 2. b.
- § 4. ἀρξαι] "become ruler of." Cp. note, 2. 24. Jason succeeded a few years later in becoming ταγόs (commander in chief): as did also Alexander of Pheræ after Jason's death.
  - § 5. Λεοντίνοι Συρακοσίοις συνοικούντες] Cp. Thue. v. 4.
- P. 55. § 7. τοις άρχαιοις πολίταις] sc. the four hundred, who had been ejected by the popular revolution at Samos: Thuc. VIII. 21 τετρακοσίους δὲ φυγῆ ζημιώσαντες, καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ οἰκίας νειμάμενοι.
- § 8. dκρωτήρια] The extremities of the prow were usually taken from a conquered vessel as a mark of victory: cp. Hdt. viii. 121 έκ τῶν ἐγένετο ἀνδριὰς ἔχων ἐν τῷ χερὶ ἀκρωτήριον νηὸς. The act of doing so was called ἀκρωτηριάζεω: cp. Hell. vi. 2. 36 ὁ μέντοι Ἰφικράτης τὰς μὲν τριήρεις ἀκρωτηριασάμενος ἔλκων κατηγάγετο εἰς τὸν τῶν Κερκυραίων λιμένα.
- ά περιεγένοντο] The plurality of the noun of number (τάλαντα) gives us a plural verb: ep. Thue. vi. 62. 4 και έγένοντο έξ αὐτῶν εἴκοσι και ἐκατὸν τάλαντα. v. 26. 2 ἀμφοτέροις ἀμαρτήματα ἐγένοντο. Anab. i. 4. 4 ἢσαν δὲ ταῦτα δύο τείχη. Supr. i. 1. 23. So when the notion of plurality of parts is to be signified: cp. Anab. i. 7. 17 φανερὰ ἢσαν ἔχνη πολλά. Cp. note, i. 7. 8. Jelf. § 385. b.

παρέδειξεν] Cp. 1. 14,

§ 9. έξάμηνος] so. χρόνος. Cp. Hell. III. 4. 3 καὶ έξαμήνου σῖτον. Hdt. IV. 25 οἱ τὴν ἐξάμηνον καθεύδουσι. Cobet reads ὁ ἔκμηνος.

Alνησίαs] Thucydides (n. 2. 1) also speaks of the war as properly commencing in the fifteenth year after the formation of the thirty years' truce, i.e. in March or April, B. 0. 431, by the attack of the Thebans upon Platæa: ἐπὶ Χρυσίδος ἐν "Αργει ἰερωμένης, καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτη, καὶ Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας ἀρχοντος Αθηναίος.

§§ 9, 10. els δ έξάμηνος...κατέπλευσεν] Clinton (Fast. Hellen.) says that this computation of Xenophon, with the exception of

twenty-seven years and a half in place of twenty-eight years and a half, is substantially correct, as the Lacedæmonians computed it. The Athenians, he says, reckoned the war to terminate at the surrender of their city; the Lacedæmonians extended it to the return of Lysander to Lacedæmon after the reduction of Samos, about six months after the surrender of Athens, and in the autumn of B. c. 404. Thucydides (v. 26) says έτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμφ ἐπτὰ καὶ είκουι.

§ 10. $\Pi \lambda \epsilon \omega \tau \delta \lambda a_s$] mentioned as ephor B. c. 421, in the year that the treaty of peace for fifty years was concluded between Athens and Lacedsmon (Thuc. v. 19. 1).

'A $\lambda \in \xi_i \pi \pi l \delta \alpha_i$] mentioned as ephor in the year in which Tissaphernes concluded a new treaty with the Peloponnesians, B.C. 411,

P. 56. § 11. ἐπεὶ τάχιστα] "as soon as ever."

§ 12. συκοφαντίας] "laying vexatious information," "making calumnious accusations." Becker (Char. p. 65) borrows an interesting description of the sycophant from Demosthenes: "Cast your eyes to the right, on the haggard man in the fishmarket, with black matted hair, who sidles about, not buying anything himself, but watching everybody else; he is a most dangerous sycophant, and glides about the market like a scorpion, with his venomous sting all ready, spying out whom he may surprise with misfortune and ruin, and from whom he can most easily extort money, by threatening him with an action dangerous in its consequences. You won't see him speak or associate with any one, but, as the painters encompass the shades of the wicked in Hades with the terrific phantoms of cursing and slander, of envy, discord, and strife, so are his attendants. It is the very bane of our city, that it cherishes and protects this poisonous brood, and uses them as informers, so that even the honest man must flatter and court them, in order to be safe from their machinations." Cp. Symp. 4. 30 επειτα δε και τούς συκοφάντας εθεράπευον, είδως ότι παθείν μάλλον κακώς Ικανός είην ή ποιήσαι έκείνους. Crito by Socrates' advice takes a sycophant into his pay to countermine another man's machinations. According to the Megarian's views (Arist, Ach. 829) the sycophant was the pest of Athens: ofor to kakor er ταις 'Αθάναις τουτ' ένι.

τοις καλοις κάγαθοις] so. the oligarchy; Lat. "boni," "optimates."

συνήδεσαν έαυτοῖς μή δυτες] The participle may also agree with the personal pronoun following the verb, as in Plat. Apol. 22 D έμαυτῷ γὰρ ξυνήδειν οὐδὲν ἐπισταμένῳ. Cp. 4. 17.

§ 13. συμπράξαι έλθεῖν] The full construction would be ώστε έλθεῖν. Cp. Hell. Iv. 6. 14 ήλπιζον γάρ Ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξειν ώστ' ἀπολαβεῖν. Απαδ. νιι. 8. 23 συνέπραττον γάρ... ώστ' ἐξαίρετα λαβεῖν. So Thuc. νιι. 29. 2 ξυμπλέων παραδοῦναι τὰς ναῦς. Cp. infr. 4. 28. Jelf, § 666. 2.

ξωs δη] " until forsooth." By τοὺς πονηροὺς ("the evildoers") of course were meant those who did not favour the oligarchy.

§ 14. τῶν φρουρῶν] "some guards." Cp. Thuc. τv. 80. 2 καὶ ἄμα τῶν Εἰλώτων βουλομένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι, where Arnold compares the partitive article in French "des Hélotes." Anab. 1. 5. 7 λαβόντας τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ. Jelf, § 533.

 $\delta\lambda l\gamma$ ου άξίους] This seems to be a sort of conventional phrase for the "profunum vulgus:" cp. Hell. VII. 1. 13 δούλων και έλαχίστου άξίων.

ένδμιζον...ἀνέχεσθαι] either, "actually did not," or, "would not brook being set aside." "Αν may be supplied from the second clause, as in § 27; but, where no condition is implied, it is not necessary. Cp. Thuc. III. 24. 1 νομίζοντει ἢκιστα σφᾶι ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι τὴν ἐς τοὺς πολεμίους. Cobet inserts ἀν. But the present occurrence of their actually being set aside may distinguish the first clause as a positive fact from the second as a conditional probability.

§ 15. δ Kpirlas] Grote (viii. p. 23) tells us that this Critias son of Callæschrus, had been one of the persons accused of the mutilation of the Hermæ; that he was the maternal uncle of Plato and had intimately frequented the society of Socrates. He had passed some time of his exile in Thessaly, where he engaged himself in arming the Penestæ or serfs against their masters (infr. § 36). He is introduced in four Platonic dialogues, and Oicero (de Orat. II. 22. 93) notices his historical compositions: "consecuti sunt hos (Pericles, Alcibiades and Thucydides) Critias, Theramenes, Lysias."

Ĺ

ο δε Θηραμένης αντέκοπτε] "then Theramenes began to oppose." Δέ is placed in the apodosis of the sentence with the principal verb. Cp. Thuc. 1. 11. 2 έπειδη δε άφικόμενοι μάχη έκράτησαν, φαίνονται δ' οὐδ' ένταθθα πάση τῆ δυνάμει χρησάμενοι. VIII. 70. 1 ως δε τούτω τῷ τρόπω...οι δε τετρακόσιοι ἀπεκλήρωσαν. Jelf. § 770.

πολλά δή] "very many things."

\$ 16. ἐκποδών ποιείσθαι] "make away with."

ωσπερ τυραννίδος] Jelf (§ 779. Obs. 2) states that the comparative adverb ώς or ωσπερ can stand after comparatives instead of ή, and compares Plat. Rep. 526 C α γε μείζω πόνον παρέχει μανθάνοντι και μελετώντι, ούκ αν ροϊως ούδε πολλά αν ευροις, ώς τούτο. "Ποπερ seems equivalent rather to ούτως ώσπερ.

§ 17. συνιστάμενοι] "gathering together in factious knots." Cp. Thue. II. 21. 2 κατά ξυστάσεις τε γιγνόμενοι έν πολλή ξριδι ήσαν.

el μή τις] Tις seems to be either indefinite (cp. 1. 1. 35; Thuo. v. 14. 3 οἰκ ἡθελον σπένδεσθαι οἱ 'Αργεῖοι, εἰ μή τις αὐτοῖς την Κυνουρίαν γῆν ἀνοδώσει), Fr. "οπ," οτ Theramenes may intend it to refer to Critias, and wish to avoid naming him. Cp. Soph. Δj. 1138 τοῦτ' els ἀνίαν τοῦνος ἔρχεται τικί (i.e. for thee). Supr. 2. 16 δrι τις λέγοι, τις evidently refers to the Lacedemonians: 1. 5. 15 εἶ τις βούλοιτο ναυμαχεῖν, τις means Lysander. For the indefinite use, cp. Virg. Æn. vt. 568, 9 quæ quis apud superou, furto lætatus inani, Distulit in seram commissa piacula mortem. Anab. 1. 4. 12 οὐκ ἐφασαν ἰνται, ἐὰν μή τις αὐτοῖς χρήματα διδῷ, Cyrus is directly pointed at. Jelf, § 373. 7. Obs. 2.

§ 18. Κριτίας και οι άλλοι τριάκοντα] Cp. note, 4. 6.

οδχ ήκιστα] "more than anybody." Cp. Thuc. VII. 44. 6 μέγιστον δὲ καὶ οδχ ήκιστα ἔβλαψε καὶ ὁ παιωνισμός. So οδχ ήσσον usually has the positive meaning of "more" in Thucydides: cp. I. 44. 1 οδχ ήσσον τῶν Κορινθίων ἀπεδέξωντο τοὸς λόγους, ἐν δὲ τῆ ὑστεραία μετέγνωσαν...Cp. also Hell. VI. 4. 18 οδκ ἐλάχιστον δυνάμενοι ἐν τῆ πόλει. Jelf, § 738. 2. Obs. 1.

τοὺς μεθέξοντας δὴ τῶν πραγμάτων] So at Athens B.c. 411 five thousand were to "have a share in the government," i.e. have the name of ruling citizens whereas the real power would still be in the hands of the aristocracy: Thue. VIII. 65. 8 οδτε μεθεκτέον τῶν πραγμάτων πλείσουν ἢ πεντακισχιλίος.

§ 19. τρισχιλίους] 80. κοινωνούς. Γενέσθαι or a similar infinitive may be easily supplied after βουλομένους.

ώσπερ...έχοντα] "Ωσπερ here represents νομέροντας or an equivalent participle. Cp. Thuo. vi. 24. 3 τος μέν γάρ πρεσβυτέροις, ώς ή καταστρεψομένοις έφ' α έπλεον, ή οδδέν αν σφαλείσαν μεγάλην δύναμν. Hdt. IK. 42 ώστε ὑμέων δσοι τυγχάνουσι εθνοιι έθντες Πέρσησι, ήδεσθε τοῦδε εἰνεκα, ώς περιεσομένους ἡμέας Ἑλλήνων.

Memor. I. 2. 20 ώς την μέν των χρηστών δμιλίαν δοκησιν οδοαν της δρετής. ib. I. 8. 2 ώς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότας όποια άγαθά έστι. ib. II. 8. 3 ώσπερ έκ πολιτών μέν γιγνομένους φίλους, έξ άδελφών δὲ οὺ γιγνομένους. Symp. I. 11 ώσπερ τοῦτο έπιτεταγμένον αὐτοῖς ὑπὸ κρείττονός τινος. Jelf. § 551. I. f. Obs.; § 708.

§ 20. τῶν μὲν τρισχιλίων... ἀλλαχοῦ] So the aristocratical exiles (Thuc. rv. 74) having been readmitted into Megara ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο, διαστήσαντες τοὺς λόχους, i.e. in different parts of the town, that the citizens might be more easily overpowered, and deprived of the means of cooperating with each other.

P. 58. κελεύσαντες έπὶ τὰ ὅπλα] "having ordered them to fetch their arms (cp. 3. 54 έκέλευσε τούς ένδεκα έπι τον Θηραμένην)." Arnold on Thuc. 11. 2. 5 remarks that so inveterate was the practice of piling the spear and shield on every possible occasion that in reviews the ordinary "stand at ease" of a Grecian soldier was to get rid of his long spear and shield; and whenever they were addressed by their general they always left their arms piled, and attended him unarmed (cp. Thue. IV. 91 Παγώνδας προσκαλών εκάστους κατά λόχους δπως μη άθρόοι έκλιποιεν τὰ ὅπλα. VI. 58. 2 καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν (ἀνευ τῶν ὅπλων) οἰόμενοὶ τι ἐρεῖν αὐτόν). This practice, he says, was on one or two occasions made use of by tyrants to disarm the citizens, their foreign guards being instructed to carry off the spears and shields of the national infantry, while piled in the usual manner, during the time that the citizens in military order were attending unarmed in another quarter to a speech purposely addressed to them by the tyrant, that he might be enabled to effect this object. Cobet thinks the passage corrupt: and certainly it is very difficult to understand the sequence of events in the transaction.

έν ϕ έκεῖνοι ἀπεληλύθεσαν] The variant reading ἀπεληλύθησαν might suggest ἀπελήδησαν "were disbanded (ep. Hell. vi. 5. 21 τούν μέν Σπαρτιάταν ἀπέλυσεν ἀκαδο)," which would give an easier interpretation to this obscure passage. By ἐκεῖνοι appear to be meant οἱ τρισχίλιοι. Grote (viii. p. 37) states that "after the review was over, these scattered companies went home to their meal, leaving their arms piled at the various places of muster." ᾿Απεληλύθεσαν hardly seems to warrant this full interpretation, although such a rendering helps considerably to clear up the meaning of the passage.

τους φρουρούς] sc. the Lacedæmonian garrison.

παρείλοντο] Cp. Dem. F. L. 366. fin. διφκισμένοι κατά κώμας καὶ παρηρημένοι τὰ ὅπλα, where there is a variant reading

περιηρημένοι. Πάντων="from all:" op. Eur. I. T. 24, 25 καὶ μ' "Οδυσσέως τέχναι Μητρός παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις 'Αχιλλέως.

- § 21. ἀποσημήνασθαι] Cp. note, 4. 13.
- § 22. $\lambda a\mu\beta dvoier$] Optative of indefinite frequency. Jelf, § 419. 1. § 831. 3.
- § 23. λυμαινόμενον την πολιτείαν] Infr. § 26, we find the dative τῆ καταστάσει after λυμαίνεσθαι.
- § 24. πλείονας τοῦ καιροῦ] "plures justo." Cp. Anab. IV. 3. 34 προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϊώντες.

ἀποθνήσκειν] Cp. note, 1. 4.

μεθίστανται] "are being changed."

- P. 59. § 25. τοις οίοις ήμων τε και υμών] Cp. Arist. Eccles. 465 έκεινο δεινόν τοισιν ήλίκοισι νών. Jelf, § 823. Obs. 5. Cp. note, 1. 4, 16.
- § 27. ταῦτα ἐγίγνωσκε] "had been of this opinion," "had held these views." Cp. 1. 5. 8 καὶ αὐτὸς οὐκ ἄλλ' ἐγνωκέναι.
- § 28. vîv δè] "but az it is." Cp. 4. 16. Thuc. 1. 122. 3. IV. 126. 1.
- αὐτὸς μὲν ἄρξας...ἀρέσκει] Theramenes is grammatically the object, but really the subject of the verbal notion. Cp. Cyr. rv. 8 ἐννοηθέντες δὲ οἶά τε πάσχουσιν...ταῦτα ἐνθυμουμένοις ἔδοξεν. vii. 5. 37 ἐπιθυμῶν ὁ Κῦρος ηδη κατασκευάσασθαι...ἔδοξεν αὐτῷ. Jelf, § 707. a. For ἄρξας, cp. note, 1. 32.
- οὐκέτ' αὐτῷ...ὅπως] sc. "he shows himself no longer satisfied with what is going on, with the object that..."
- P. 60. § 29. αδθις πιστοί γίγνονται] either, "become friends instead of foes," or "return to friendship with them."
- $\delta \nu \lambda \alpha \mu \beta \acute{a} r \omega \sigma i$] "the man that they catch," implying that there are such men in the world (as, for instance, Theramenes himself). The supposition, more or less definite, justifies the omission of $\delta \nu$ (following the two best Manuscripts). Jelf, § 831. 4. γ . Obs. 1. § 830. 3.

τούτω] Cp. note, § 43.

- τοῦ λοιποῦ] "in any future case." Cp. Anab. v. 7. 84 τοῦ δὲ λοιποῦ μηκέτι ἐξεῖναι ἀνομίας ἄρξαι. vi. 4, 11 καὶ δόγμα ἐποιήσαντο, ἐάν τις τοῦ λοιποῦ μνησθῆ δίχα τὸ στράτευμα ποιεῖν, θανάτω αὐτὸν ζημιοῦσθαι. Τὸ λοιπόν would signify continuity of future time.
- § 30. of καινά ταθτα οθτος ποιεί] "these are no new practices of his,"

προπετέστατος... ἐκείνοις] Cp. Arist. Ran. 588 τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι Πρὸς τὸ μαλθακώτερον Δεξιοῦ πρὸς ἀνδρος ἐστὶ καὶ φύσει Θηραμένους.

§ 31. κόθορνος ἐπικαλεῖται] "he has the nickname of the Buskin." Cp. Mem. 1. 4. 2' Αριστόδημου τὸν μικρὸν ἐπικαλούμενον. Although the general intention of the explanation which follows of the Buskin is tolerably clear, yet the words as they stand appear to be hardly translateable. Cobet omits them as spurious. If they are to be retained, the particles μέν από δέ will connect the two clauses without containing any opposition. The κόθορνοι appears to have fitted closely round the leg, and to have been laced in front. Possibly therefore ἀπ' ἀμφοτέρων may signify "behind" (backwards), and "before" (forwards). Will Theocr. xiv. 66 help us with the variant reading ἐπ' ἀμφοτέρων? The usual meaning of ἀποβλέπειν is to "look at as a model, pattern, authority, &α."

els πράγματα] "into action." To connect the expression with πράγματα παρέχειν appears to weaken, if not destroy, the force of ην τι άντικόπτη.

el δè μή] "otherwise."

§ 32. δήπου] "it is true," "we all know," of a recognized fact. Lat. "scilicet," "nimirum." Cp. Anab. v. 7. 6 ζοτε δήπου δθεν "Ηλιος ἀνίσχει καὶ ὅπου δύεται. The word often conveys with it a notion of irony (§ 34).

πάσαι μεταβολαί] Cobet reads πάσαι al μεταβολαί. Tr. "there are no changes of constitutions which do not bring bloodshed."

- P. 61. καταδύντας] Cp. note, 1. 6. 25.
- § 34. ἀπολόμενος] sc. by his death, Cp. Hor. Od. 11. 4. 10 et ademptus Hector Tradidit fessis leviora tolli Pergama Graiis.

τῶν ἔξω] "the exiles."

- § 35. $\pi \rho o \sigma \tau \alpha \chi \theta \delta \nu$] accusative absolute.
- P. 62. οὐδὲ...μὴ ὅτι] " not even...much less."
- § 36. παρανενομηκέναι] "acted illegally." Παρανενομικέναι, παρανενοηκέναι, παρακηκοέναι have all been suggested instead of this obscure expression.
- § 39. Λέοντος τοῦ Σαλαμινίου] Socrates tells us (Plat. Apol. 32 C) that he was sent with four others to Salamis to fetch Leon, who had gone into exile there in order to escape the violence of the Thirty: ἐπειδή δὲ δλιγαρχία ἐγένετο, οἱ τριάκοντα

αδ μεταπεμψάμενοι με πέμπτον αύτον els την θόλον (τοtunda) προσέταξαν άγαγείν έκ Σαλαμίνος Λέοντα τον Σαλαμίνου b' άποθάνοι· ola δη και άλλοις έκείνοι πολλοῖς πολλά προσέταττον,
βουλόμενοι ώς πλείστους άναπλησαι αιτιών.

Nικηράτου τοῦ Nικίου] This was the Nicias who had been butchered with Demosthenes by the decree of the Syracusans in spite of Gylippus' wish to save them: Thue, vii. 86 Nικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην δκοντος τοῦ Γυλίσπου ἀπέσφαξαν.

- P. 63. § 40. dλλά μην] "then further," "nay more."
- 'Αντιφώντος] not the son of Sophilus, mentioned Thuc. viii. 68, 1, but son of Lysonides.
- § 41. ἐξῆν γὰρ αὐτοῖs] "In expressions of necessity, duty, propriety, possibility, liberty, inclination, &c. ἀν is commonly omitted, as it accorded with the genius of the Greeks as well as Latins (op. decebat, æquum erat, &c.) to represent that which was necessary or viewed as such &c., as unconditionally true, it being kept out of sight, that it sometimes did not happen, or only partially." Jelf, § 858. 3. Cp. Anab. vii. 7. 40 αlσχρὸν γὰρ ἦν τὰ μὲν ἐμὰ διαπετρᾶχθαι. Hence instead of εἰ τούτου γὰ δέοντο, Xenophon writes εἰ τούτου γὰ δέοντο, although the Lacedæmonians did not wish to starve out the Athenians. Cobet alters the Manuscript reading to εἰ τούτου γὰ ἐδέοντο.
  - § 42. τὸ ἀντίπαλον] "the opposition."
- § 49. οὖτοι] "such men as these." Οὖτοι often approaches the sense of τοιοῦτοι. Cp. Thuc. v. 91 οὐ γὰρ οἱ ἀρχοντες ἀλλων, ἀσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὖτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν. Dem. F. L. 845 ταὐτην τὴν εἰρήνην (such a peace as this) οὐδέποτ' ἀν συμβουλεύσαιμι ποιήσασθαι τῷ πόλει, εἰρήνην μέντοι φημὶ δεῖν ποιεῖσθαι. Cp. supr. § 29.
- P. 64. § 45. & δ' αὖ εἶπεν κ.τ.λ.] The relative is here explained by the sentence, which repeats as it were, but in a more definite way that to which the relative refers: cp. Hier. VI. 12 δ δ' ἐξήλωσας ἡμᾶς, ὡς τοὺς μὲν φίλους μάλιστα εὐ ποιεῦν δυνάμεθα, τοὺς δ' ἐχθροὺς πάντων μάλιστα χειρούμεθα, οὐδὲ ταῦθ οῦτως ἔχει. Thuo. v. 6. 3 ὅπερ προσεδέχετο ποιήσειν αὐτὸν, ἐπὶ τὴν ᾿Αμφίπολιν, ὑπεριδόντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῆ παρούση στρατιῷ ἀναβήσεσθαι. Ευτ. Οτεst. 564, 5 ἐφ' οἰς δ' ἀπειλεῖς, ὡς πετρωθῆναί με χρή, "Ακουσον. Cio. Off. III. 31 quod cum audivisset adolescens filius, negotium exhiberi patri, accurrisse Romam dicitur. Op. also Thuo. vv. 125. 1. vII. 80. 3. Jelf. § 835. 2.
  - § 46. ekeîroi] sc. the Four Hundred.
  - έρυμα] Cp. Thuc. vIII. 90. 3 ψκοδόμουν δὲ ἔτι προθυμότερον τὸ

έν τή 'Ηετιονία τείχος...χηλή γάρ έστι τοῦ Πειραιώς ή 'Ηετιονία, και παρ' αύτην εύθυς ὁ έσπλους έστιν.

rois éralpois] "partisans." Eraipla at Athens denoted a political club or union for party purposes. Cp. 4. 21. "These societies were formed between persons of the same age, and especially of the richer classes, who had more leisure to pass their time in each other's company (συνημερεύει», or συνδιάγει», οπερ ή έταιρική δοκεί έχειν. Arist. Nic. Eth. viii. 5. 3). The tie thus formed was binding both in peace and war: the members of one of these brotherhoods fought by each other's side in battle; and we hear of Cimon's Erappor to the number of 100, fighting round his armour, and dying where they stood, in order to vindicate his and their loyalty to their country, which had been impeached on account of their political opinions (Plutarch, Cim. 17). But in spite of this instance of heroic patriotism, the loyalty of the erasplas to a democratic constitution was generally more than questionable. The members were closely attached to one another, and imbibed a strong aristocratical antipathy to the commons. And like all political clubs or unions, whether aristocratical or popular, they were little scrupulous as to the means by which their objects were to be effected: assassination being practised frequently by them, as by the patricians at Rome in their early contests with the plebs, and by the nobility of Florence in the middle ages." Arnold on Thue. VIII. 54, 4,

§ 47. ἀποκαλεῖ] "calls contemptuously," "calls by way of abuse." Cp. Demosth, F. L. p. 417 λογογράφους τοίνυν και σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους και ὑβρίζειν πειρωμένους. p. 488 βάρβαρόν τε γὰρ πολλάκις και ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν ἐδημηγόρει.

τί ποτε καὶ καλέσαι χρή] Cp. τί δὲ καὶ δεδιότες, 1. 7. 26. Anab. 1. 8. 16 ήρετο ὅ τι καὶ εἰη τὸ σύνθημα. v. 8. 2 λέξαντα ποῦ καὶ ἐπληγη. Arist. Eccles. 1014 λέγ' αὐτὸ τί ποτε κάστι.

μσοχρηστότατοs] "greatest hater of the good," with a play on ol χρηστοί ("those of good family").

P. 65. § 48. δραχμής μετέχοιεν] so. are in receipt of a senator's salary. For the optative with πρίν after ολομένοις, op. Thuo. iv. 117. 1 νομίσαντες 'Αθηναῖοι μὲν ούκ ἀν ἔτι τὸν Βρασίδαν σφῶν προσαποστήσαι οὐδὲν πρίν παρασκευάσαντο καθ' ἡσυχίαν. Soph. Phil. 551, 2 ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρίν φράσαιμί σοι, τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. Œd. R. 505 ἀλλ' οὐποτ' ἔγωγ' ἄν, πρίν ἴδοιμί ὁρθὸν ἔπος, Μεμφομένων ἀν καταφαίην. Hom. Il. XXI. 580 οὐκ ἔθολεν φείγειν, πρίν πειρήσαιτ' 'Αχιλῆος. Jelf. § 848. 5. β.

και μεθ' Ίππων και μετ' ἀσπίδων] Theramenes means to say that, condemning both extreme democracy and oligarchy, he

esteems that form of government the best where the leading men would be able to render service in person on horseback and on foot.

- § 49. dwootepew | "defraud." Cp. 4. 13.
- § 50. τοῦτο οὐ βιωτὸν ήγησάμενος] "thinking this utterly unendurable." Cp. Hell. IV. 4. 6 εγένοντό τινες αὐτῶν οἱ ενόμισαν οὕτω μεν άβιωτον εἶναι.

τοιs δρυφάκτοις] "bar," "cancelli."

- § 51. olov ĉei] "competent."
- δς άν...μὴ ἐπιτρέπη] 80, μὴ ἐπιτρέπειν. Cp. Thuc. II. 44. 2 τὸ δ' ἐστυχές, οὶ ἀν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν. 62. 4 καταφρόνησις δς ἀν καὶ γνώμη πιστεύη τῶν ἐναυτίων προέχειν. Jolf, § 829. 2.
- P. 66. θανατοῦμεν] "condemn to death." Cp. Anab. 11. 6.4 (where Clearchus is condemned to death in his absence) &κ τούτου καὶ ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν τῆ Σπάρτη τελῶν ὡς ἀπειθῶν. The word also means "put to death."
- § 52. ἐπὶ τὴν Ἑστίαν] Cp. Æschin. 34. 10 τὴν Ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν (the altar and statue of Vesta placed in the senate-house).
- έπι Κριτία είναι] "penes Critiam esse." Cp. Anab. τ. 1. 4 β ουλεύεται ὅπως μήποτε έτι έσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ. Hell. $\forall$ 11. 4. 34 ὅπως μὴ αὐτοι ἐπ' ἐκείνοις, ἀλλ' ἐκείνοι ἐπὶ σφίσιν είεν. Jelf, § 634. 3. k.
- § 53. και ταῦτα γιγνώσκοντες] "and that too knowing as you do." Jelf, § 697. d.
- § 54. οδ δεί] Cobet reads of: the Manuscripts oδ. Shilleto on Thuc. I. 184. 6, where we should expect of περ for οδ περ, states that there are certainly passages in Greek which show that the distinction of "where" and "whither" is not always maintained (cp. 1. 1. 28; II. 4. 6)... "The conceptions of going into and being in are so nearly coincident, that we do not marvel at στήσαι παρά τινα αs well as παρά τινι, ές τινα τόπον as well as εν τινι τόπω, "Cp. Thuc. II. 86. 1 οδ περ (οίπερ) ο κατά γήν στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσβεβοηθήκει. Χεπορίοπ sa well as εν τινι τόπω, "Cp. Thuc. II. 86. 1 οδ περ (οίπερ) ο κατά γήν στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσβεβοηθήκει. Χεπορίοπ thinself gives us, Anab. II. 1. 6, προϊόντες οὖ ἡ μάχη ἐγένετο. II. 4. 19 ἔχοιμεν ἀν ὅπου φυγώντες ἡμεῖς σωθῶμεν. VI. 3. 23 ἐωθεν δὲ καὶ τοὸς Ἑλληνας ἐφασαν σίχεσθαι: ὅπου δὲ, οὸκ εἰδέναι. Compare our use of "where" for "whither," as in "where are you going?" Cp. also Soph. Trach. 40, 1 κεῦνος δ' ὅπου Βέβηκεν οδδεις οίδε. Hell. VII. 1. 25 ὅπου δὲ βουληθεῖεν ἐξελθεῖν. So in Latin, "ubi." Jelf. § 646. 6, α.

τὰ ἐκ τούτων πράττετε] i.e. give him the draught of hemlock.

P. 67. § 55. ούκ άγνοοῦντες] 80. ἡ βουλή (a noun of multitude). Cp. 1. 4. 18 δ δχλος...θαυμάζοντες. Anab. 11. 1. 6 τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὅνους.

§ 56. ολμώξοιτο] "would rue it." Cp. Hdt. rv. 127 άντι δὲ τοῦ ὅτι δεσπότης ἔφησας εἶναι ἐμὸς, κλαίειν λέγω. Horace Sat. 1. 10. 91 discipularum inter jubeo plorare cathedras.

αποκοτταβίσαντα] "having jerked out the last drops." Cp. Cio. Tusc. 1. 40 reliquim sic e poculo ejecit ut id resonaret; quo sonitu reddito, arridens propino inquit hoc pulchro Critiæ. The game of κότταβος evidently served as a kind of love-oracle. Originally the player spurted from his mouth the wine or water which descended upon the πλάστεγγες or metal scaleplates; it is stated that at a later date the wine was not taken into the mouth but jerked out of a cup.

ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα] "these matters are not sayings worthy of mention." Cp. Anab. 1. 4. 4 ήσαν δὲ ταῦτα δύο τείχη.

τοθ θανάτου παρεστηκότοι] Cicero, "quum jam præcordiis conceptam mortem contineret."

το φρόνιμον] Cicero, "hanc animi maximi æquitatem."

τὸ παιγνιώδες] "sense of humour," "pleasantry." Cic. Tusc. 1. 40 lusti vir egregius extremo spiritu.

c. iv. § 1. Θηραμέτης] Cicero thought very highly of Theramenes: Tusc. D. 1, 40 quam me delectat Theramenes! quam elato animo est! He ranks him with Themistocles and Pericles: de Orat. III. 16. 59 qui propter ancipitem faciendi dicendique sapientiam florerent ut Themistocles ut Pericles ut Theramenes.

doτv] "the upper town." Op. note, r. 4. 13.
ήγον] "proceeded to expel, or, bring to trial."
τῶν χωρίων] "farms," "estates."

§ 2. Φυλήν] termed by Corn. Nep. (Thrasyb. II. 1) "castellum in Attica munitissimum." Aristophanes (Plut. 1146) makes an amusing allusion to this occupation of Phyle: μή μνησικακήσης εί σὐ Φυλήν κατέλαβες (infr. § 43).

P. 68. § 4. τὰς ἐσχατιὰς] the Bœotian frontiers.
περτεκαίδεκα στάδια] nearly two miles.

λασίψ] "rough (with bush, &c.)," opposed to μαλακός. Cp. Hell. IV. 2. 19 τέως μέν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἡσθάνοντο προσιόντων τῶν πολεμίων καὶ γὰρ ἦν λάσιον τὸ χωρίον.

- § 5. $\theta \ell \mu e ros \tau \dot{\alpha} \delta \pi \lambda a$] "having grounded arms," i.e. having piled spear and shield.
- § 6. προς ημέραν έγιγνετο] "it was drawing towards daybreak." Cp. Anab. IV. 5. 21 έπει δὲ προς ημέραν ην. Jelf, § 638. 8. 2. a. Cp., for a similar surprise of the Lacedemonians by the Thebans, Hell. VII. 1. 16 έπιπίπτουσι τοῦς Λακεδαιμονίοις και τοῦς Πελληνεῦσιν ἡνίκα αἰ μὲν νυκτεριναὶ φυλακαὶ ήδη έληγον, ἐκ δὲ τῶν στιβάδων ἀνίσταντο ὅποι ἐδεῖτο ἔκαστος.

άνίσταντο] 80. οἱ τριάκοντα.

ἀπὸ τῶν ὅπλων] "from the camp." Cp. Thuc. I. 3. 2 ὄσα μὴ προϊόντες πολύ ἐκ τῶν ὅπλων (the place where the spears and shields were piled).

ol $\pi e \rho l$ $\Theta \rho a \sigma \delta \beta o v \lambda o v$] "Thrasybulus and his men." Thrasybulus is included in the expression, as supr. 3. 18 Critias makes up one of the Thirty in the expression $K \rho \sigma t d s \kappa a v$ of $d \lambda \lambda o v \rho u d \kappa o v \sigma v$ (infr. § 8).

έπικαλούμενον] "surnamed." Cp. note, 3. 31.

- § 7. dreilorto] "had taken up." Cp. note, 1. 7. 4.
- P. 69. § 8. ἐν τοῖς ἰππεῦσι] These words, if not corrupt must be equivalent to τῶν ἰππέων (so. τῶν Ἐλευσινίων).

προσδεήσουντο] "would want in addition." Cp. note, 4. 22. τὸν δ' ἀπογραψώμενον del Cp. note, 1. 4.

άναγαγόντα] sc. from the sea into the city. Cp. 1. 8. 8.

§ 9. τὸ 'Ωιδείον] "An Odeum or music-hall resembled theatre in its semi-circular form, but differed from it in being usually roofed for the sake of sound. Athens had three such buildings: (1) the Odeum of Pericles which is probably the one meant here; built about 440 g, c. at the S. E. corner of the acropolis. It had a pointed roof, said to be in imitation of the tent of Xerxes; in the interior 'many seats and columns' (Plut. Per. 13). (2) The Odeum near the fountain Callirhoe by the Hissus; older, according to Hesychius, than the theatre of Dionysus, i.e. than 500 g. c. On one occasion 3000 hoplites were called together in it: Xen. Hell. II. 4. 9. (3) The Odeum built about 150 a. D. at the south-west corner of the acropolis by Herodes Atticus, and called after his wife, the 'Odeum of Regilla.' It was the largest in Greece, the interior diameter being about 240 feet (Paus. vii. 20. 3)." Jebb, Theophr. p. 236.

και τους άλλους ιππέας] "and the cavalry besides." Cp. Δπαδ. 1. 5. 5 ου γάρ ήν χύρτος ουδέ άλλο ουδέν δένδρον. 7. 11 άλλοι δὲ ήσαν έξακισχίλιοι ιππεῖς. So in Latin, "alius."

φανερὰν φέρειν τὴν ψήφον] Similarly the aristocratical exiles at Megara on returning to their native city held a review in different parts of the town, and compelled the democrats to vote openly upon the lives of those whom they knew to be most ill-affected towards them (Thuo. IV. 74. 4). Op. Lys. c. Agorat. 467 οι μὲν γὰρ τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων. δύο δὲ τράπεζαι ἐν τῷ πρόσθεν τῶν τριάκοντα ἐκείσθην. τὴν δὲ ψήφον οὐκ εἰς καδίσκους, ἀλλὰ φανερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας ταύτας ἔδει τίθεσθαι. τὴν μὲν καθαιροῦσαν, ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σώζουσαν, ἐπὶ τὴν προτέραν.

P. 70. § 11. έτι μέν] "for some time." Cp. τέως μέν, ι. 4. 6.

ο κύκλος] the circuit of the walls of the Pirmus. Cp. Thuc. II. 18. 7 του τε γαρ Φαληρικου τείχους στάδιοι ήσαν πέντε και τριάκοντα προς τον κύκλον του άστεος, και αυτου του κύκλου το φυλασσόμενον τρεις και τεσσαράκοντα.

την Ίπποδόμειον άγορὰν] called after an architect in the time of Perioles, who laid out the Piræus.

τὸ Βενδίδειον] the temple of Bendis, a Thracian divinity, identified with the Athenian Artemis. Livy, xxxviii. 41 Romanorum primum agmen extra saltum circa templum Bendidium loco aperto castra posuit.

έπι πεντήκοντα ἀσπίδων] "fifty deep." Cp. έπι μιᾶς, 1. 6. 29. The Thebans also formed their column at Leuctra fifty deep: Hell. vi. 4. 12 οι δὲ Θηβαῖοι οὐκ ελαττον ἢ ἐπι πεντήκοντα ἀσπίσων συνεστραμμένοι ἦσαν. The ordinary depth of the Macedonian phalanx was sixteen. Cp. Thuo. IV. 93. 4 ἐπ΄ ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν και είκοσι Θηβαῖοι ἐτάξαντο.

§ 12. ἐπὶ δὲ τούτοις] "behind these." Cp. ἐπὶ πᾶσυ, 1. 1. 34.

αὐτόθεν] Cp. 2. 18. So, they had additional reinforcements from the inhabitants of the place. Cp. Thuo. v. 52. 2 καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παραλαβών. vi. 71. 2. vii. 71. 1.

§ 13. $\eta\mu\epsilon\rho\alpha\nu$ $\pi\epsilon\mu\pi\tau\eta\nu$] "four days ago." Cp. Cyr. vi. 3. 11 kai $\chi\theta\dot{\epsilon}$ s de kai $\tau\rho\iota\tau\eta\nu$ $\eta\mu\epsilon\rho\alpha\nu$ (day before yesterday) $\tau\dot{\delta}$ $\alpha\dot{\nu}\tau\dot{\delta}$ έπραττον.

οὖτοι δή] "illi vero," "illi ipsi."

dπεστέρουν] "defrauded." Cp. 3. 49.

τους φιλτάτους των ημετέρων] "those nearest and dearest to us." The Tragedians, and sometimes Plato, would have said τὰ φίλτατα.

dπεσημαίνοντο] 'Αποσημαίνεσθαι has the meaning of "confiscate (mark out for public sale)," "proscriptione publicare," 3. 21. Here it probably means "marked out for death," "marked out so as to get rid of." The expression however is not quite clear. Cp. ἐπισημαίνεσθαι, "mark with approbation."

- ov] Cobet reads of. Cp. note, 8, 54.
- P. 71. § 14. ούχ ὅπως] "not only not." Cp. Anab. VII. 7. 8 και ούχ ὅπως δῶρα δοὺς και εὖ ποιήσας ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθες ἀξιῶς ἡμῶς ἀποπέμψασθαι, ἀλλ' ἀποπορευομένους ἡμῶς οὐδὲ καταυλισθήναι, ὅσον δύνασαι, ἐπιτρέπεις. Hell. v. 4. 34 ὡς οἰ Λακεδαιμόνιοι ούχ ὅπως τιμωρήσαιντο ἀλλὰ καὶ ἐπαινέσειαν τὸν Σφοδρίαν. Jelf, § 762. 3.
- § 15. κατατρώσομεν] "wound mortally." Κατὰ here strengthens the notion of the simple verb, as in κατακόπτευ, κατακτείνευ, καταφαγεῖν, καταδακρύειν.
  - § 16. *\hat{v}\nu \delta\epsilon \text{ (p. note, 8. 28.

Sν γε] "quippe quorum."

§ 17. συνείσεται ων] Cp. note, 3. 12.

έπιδωσι] "live to see." Cp. Thuo, vii. 77. 7 τευξόμενοι ὧν έπιθυμεῖτέ που ἐπιδεῖν. Soph. Trach. 1086 τὰν ὧδ΄ ἐπίδοιμι πεσοῦσαν. Arist. Ach. 1156 δν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος δεόμενον. Xen. Cyr. viii. 7. 7 τοὺς φίλους ἐπαῖδον δι' ἐμοῦς εὐδαίμονας γενομένους. Anab. vii. 1. 30 ἐγὼ μὲν τοίνυν ἐπχομαι, πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν ὑφ' ὑμῶν γενόμενα, μυμάς ἔμεγε κατὰ γῆς ὁργυιὰς γενέσθαι. Ταο. Agric. 45 non vidit Agricola obsessam curiam. The word is also used especially of looking upon evils. Cp. Plat. Gorg. 473 C. Hom. II. xxii. 61, 2.

μνημείου ... τεύξεται] For the position of οὔτω (referring to καλού), cp. Symp. 4. 40 οὐδεν οὖτως όρῶ φαῦλον ἔργον ὁποῖον οὐκ ἀρκοῦσαν ἄν τροφὴν ἐμοὶ παρέχοι. Hdt. vii. 46 ἐν γὰρ οὔτω βραχέϊ βίω οὐδείς οὔτω ἄνθρωπος ἐὼν εὐδαίμων πέφυκε. Possibly οὔτω qualifies both πλούσιος and καλοῦ.

τὸν 'Ενυάλιον] 'Ενυάλιος (from Ένδω, "Bellona") appears in Homer sometimes as an epithet of the War-god, sometimes as his name. In later authors he becomes a distinct deity: Arist. Pac. 457 "Αρει δὲ μή; ... μηδ' Ένυαλίω γε; op. Anab. I. 8. 18 καὶ ἀμα ἐφθέγξαντο πάντες οἰόν περ τῷ Ένυαλίω ἐλελίζουσι, καὶ πάντες δὲ ἔθεον.

- § 18. καὶ γὰρ] " etenim."
- P. 72. § 19. ἀποθνήσκει] Historic present. Jelf, § 395. 2. ἐνίκων καὶ κατεδίωξαν] Cp. note, 1. 2. 1.
- τούι δε χιτώνας κ.τ.λ.] Cp. Corn. Nep. (Thrasyb. 2) neminem jacentem veste spoliavit; nihil attigit, nisi arma, quorum indigebat, et quæ að victum pertinebant.
- § 20. Κλεόκριτος] derided by Aristophanes: Αυ. 877 δέσποινα Κυβέλη, στροῦθε, μήτερ Κλεοκρίτου.
- εδφωνος] Cp. Arist. Eccles. 713 λαβοῦσα κηρόκαιναν εδφωνόν τινα.
- συμφοιτηταί] "school-fellows." Cp. Arist. Nub. 916 διὰ σὲ δὲ φοιτῶν οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων. Dem. de Cor. 815. 7 ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὰ δ' ἐφοίτων.
- § 21. έταιρίαs] Cp. note, 8. 46: Hell. v. 2. 25 άρχηγὸς ἐκάτερος τῶν ἐταιρίῶν.
- P. 73. § 22. κατεδακρύσαμεν] "wept bitterly for." Cp. note, 4. 15.
- προσακούειν] "hearing also (as well as having been witnesses of the battle)." Cp. Hell. III. 4. 1 καὶ ἰδὼν...προσακούσας δὲ καὶ τοῦτο.
  - § 23. τοι έν Πειραιεί] Cp. note, 1. 4. 13.
- § 24. Éfendlevdor] "alept out of their quarters." Op. Cio. Div. 1. 50. 112 moniti Lacedæmonii ut urbem et tecta linquerent armatique in agro excubarent.
- P. 74. ἀφ' ἐσπέρας] "at eventide (directly evening had set in)." Cp. ἐωθεν. Jelf, 620. 2. d.
- § 25. ὅπλα] "shields." Cp. Thuc. vII. 45. 2 ὅπλα μέντοι ἔτι πλείω ἢ κατά τοὺς νεκροὺς ἔλήφθη οἱ γὰρ κατά τῶν κρημμῶν βιασθέντες ἄλλεσθαι ψιλοὶ ἀνευ τῶν ἀσπίδων, οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δ' ἐσώθησαν.

ελευκοῦντο] "were whitening them over (with chalk)." Hell. vii. 5. 20, we find ελευκοῦντο τὰ κράνη, "began to polish their helmets." The Carians are spoken of as λευκάσνιδες, iii. 2. 15. In the Tragedians the Argives only are λευκάσνιδες: cp. Eur. Phæn. 1099 λεύκασκυ εἰσορῶμεν 'Αργείων στρατόν. Soph. Antig. 106 τὸν λεύκασκυ 'Αργόθεν ἐκ φῶτα βάντα πανααγία. Æsch. Theb. 90 λευκοπρεπής λεώς δρνυται ἐπὶ πόλιν. Hom. Il. xxii. 294 Δηθόρων δ' ἐκάλει λευκάσκιδα μακρόν ἀῦτας. Virg. Æn. ix. 548 parmaque inglorius alba. The term λεύκωμα is ap-

plied to tablets of larch whitened over with chalk or white plaster for ornamental panels.

 $\gamma \epsilon \nu \epsilon \sigma \theta a i$] "had gone by." Cp. note, 1. 4. 7.

όπώραν] Cp. note, r. 1.

§ 26. τῶν Αἰξωνέων] members of one of the Attic demes. The Manuscripts read ξέω νέων.

§ 27. ἀνταπέκτειναν] "killed in retaliation."

τῶν ἰππέων] Cp. note, 3. 14.

el δὲ καί...δ:] a confusion between two constructions. Cp. Anab. vi. 4. 18 ώς γὰρ ἐγώ, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου χθὲς ἤκοντος πλοίου, ἤκουσά τινος ὅτι Κλέανδρος ὁ ἐκ Βυζαντίου ἀρμοστὴς μέλλει ἤξειν πλοῖα ἔχων καὶ τριήρεις.

τοῦτο] referring to what follows. Cp. 3. 56.

ζεύγη] "teams."

άμαξιαίους λίθους] "stones large enough to fill a waggon." Cp. Eur. Phæn. 1157 λᾶαν ἐμβαλῶν κάρα 'Αμαξοπληθή. Anab. τv. 2. 3.

P. 75. § 28. ἐκατὸν τάλαντα] Demosthenes tells us (c. Lept. 460) that the money borrowed on this occasion was on the restoration of order refunded to the Lacedemonians by general payment: φασὶ τὸν δῆμον ἐλέσθαι συνειστυσγεῖν αὐτὸν καὶ μετασχεῖν τῆς δαπάνης, ἄστε μὴ λῦσαι τῶν ὡμολογημένων μηδέν.

αύτοις] ΒΟ. τοις έξ άστεως.

άρμοστήρ: Xenophon also uses the form άρμοστήρ: Hell. IV. 8. 39 και τῶν Λακεδαιμονίων δὲ τῶν συνεληλυθότων ἐκ τῶν πόλεων ἀρμοστήρων ὡς δώδεκα μαχόμενοι σύναπέθανον.

§ 29. $\tau \hat{\varphi} \wedge \nu \sigma \acute{a} \nu \delta \rho \varphi$] almost equivalent to "this Lysander." Supr. § 28, we have simply $\wedge \acute{\nu} \sigma a \nu \delta \rho \sigma$, as being the first mention of the name. Jelf. § 450. 1.

ούτω δὲ προχωρούντων] Cp. Thue. 1. 109. 8 ώς δὲ αὐτῷ οὐ προύχώρει (sc. τὰ πράγματα). Cp. note, 2. 16.

φρουράν] Op. the concrete use of φυλακή for φόλακει. This word is applied specially to the Spartan soldiery: Hell. III. 2. 23 φρουράν ξόηναν οι ξφοροι. VI. 4. 17 φρουράν μὲν ξόφαυον οι ξφοροι ταῦν ὑπολοίπουν μόραιν μέχρι τῶν τεπταράκοντα ἀφ' ήβης.

§ 30. Επραττον δὲ ταῦτα] "and they took up this attitude." ἐν τῷ 'Αλιπέδφ καλουμένφ] sc. the low-lying region between the Piræus and Mount Hymettus.

P. 76. § 31. $d\pi\iota\dot{\epsilon}\nu\alpha\iota\dot{\epsilon}\pi\dot{\epsilon}\tau\dot{\alpha}\dot{\epsilon}\alpha\nu\tau\hat{\omega}\nu$] "go to their respective homes." Op. § 38.

οσον dπό βοής ένεκεν] "as far as noise went." Cp. Thuc. VIII. 92. 9 δ μεν θηραμένης έλθων ές τὸν Πειραιά ὅσον καὶ ἀπὸ βοής ένεκα ὡργίζετο τοῖς ἀπλίταις, where Arnold says that one or other of these two prepositions is superfluous. Jelf, § 621. 3. l. Obs. 3.

dπὸ τῆς προσβολῆς] 'Απὸ is here used as indicating a less direct agency than ὑπό, and combining the senses of "result" and "means." There seems no necessity for an alteration of reading. Thucydides gives us a good instance (amongst others), vii. 29. 1: καὶ τοὺς πολεμίους, ἥν τι δύνηται, ἀπ' αὐτῶν βλάψαι. Cp. ἰδ. I. 17. 1 ἐπράχθη τε οὐδὰν ἀπ' αὐτῶν ἔργον ἀξιόλογον. Jelf, § 620, 3. d.

τον κωφόν λιμένα] "the mute harbour," of Munychia as opposed to the noisy Pirsus. These words have been proposed as an emendation for τον Κολοφωνίων λιμένα, Thuo, v. 2. 2, where, as Arnold says, there is no information to explain why one of the harbours of the Toronseans should have been named from the Colophonians. Cp. the "Smugglers' harbour," τον φώρων λιμένα, a little westward of the Pirsus.

§ 32. $\tau \lambda \delta \ell \kappa \alpha d\phi' \eta \beta \eta \tau$] "those who had passed the age of maturity ten years," i.e. those who were 28 years old. The age of $\eta \beta \eta$ at Sparta was 18 years, at Athens 14 or 16. For the expression, ep. *Hell.* III. 4. 25; vi. 4. 17.

Πειραιοί] Locative case.

§ 33. ἀποθνήσκει] Cp. 4. 19.

πολεμάρχω] There were six polemarchs in Sparta, one at the head of each mora; they were next in military rank to the king: cp. Thuc. v. 66. Β βασιλέως γὰρ ἄγοντος ὑπ' ἐκείνου πάντα ἀρχεται, καὶ τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκείνοι δὲ τοῖς πεντηκοντῆρσιν, αὐθις δ' οὖτοι τοῖς ἐνωμοτάρχαις καὶ οὖτοι τῷ ἐνωμοτία.

έν Κεραμεικῷ] Those who had fallen in battle were buried in the outer Ceramicus on the road leading to the Academy. Cp. Thuc. II. 34. 6 τιθέασιν οὖν ἐτ τὸ δημόσιον σῆμα, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ del ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι. Cp. also Arist. Av. 395, sqq. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ, Δημόθεν γὰρ ἴνα ταφῶμεν, Φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς Μαχομένω τοῦς πολεμίοισιν ᾿Αποθανεῖν ἐν օργεαῖς. Dem. de Cor. 297 (208) τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους στραθούς ἀνδρας. Cio. de Leg. II. 26 amplitudines sepulchrorum quae in Ceramico videmus.

P. 77. § 34. els χειραs] Cp. Thue. v. 72. 4 οὐδὲ ἐς χειρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείναντας. Herodotus expresses hand-to-hand

conflict by ές χειρών νόμον ἀπίκεσθαι, έν χειρών νόμφ ἀπόλλυσθαι (π. 48; νπι. 89).

- § 35. $\sigma \phi \hat{a}s$] the Spartan officers.
- § 86. ὥσπερ γὰρ...συστρατεύεσθαι] Besides the ephors, the king would be closely accompanied by the polemarchs: cp. Rep. Lac. xIII. 1 συσκηνοῦσι δὲ αὐτῷ οἰ πολέμαρχοι, ὅπως ἀεἰ συνόντες μᾶλλον καὶ κοινοβουλῶσιν, ἡν τι δεώνται: and by three of the peers, τὸ. XIII. 1 συσκηνοῦσι δὲ καὶ ἀλλοι τρεῖς ἀνδρες τῶν ὁμοίων· οὖτοι τούταις ἐπιμελοῦνται πάντων τῶν ἐπιτηδείων, ὡς μηδεμία ἀσχολία ἢ αὐτοῖς τῶν πολεμικῶν ἐπιμελεῖσθαι. He would also have a body-guard of one hundred picked warriors. Cp. Hdt. vi. 57, and Arnold on Thuc, v. 60. 1 τῶν ἐν τέλει ξυστρατευμένων.
  - § 87. οἱ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ] sc. οἱ δέκα.

λέγονταs] Cp. Hell. III. 5. 7 πρέσβεις ξπεμψαν 'Αθήναζε λέγοντας τάδε. 4. 25 ὁ Τιθραύστης πέμπει πρὸς τὸν 'Αγησίλαον πρέσβεις λέγοντας. Απαδ. IV. 5. 8 διέπεμπε διδόντας. Thuo. VII. 25. 9 ξπεμψαν δὲ καὶ ἐς τὰς πόλεις πρέσβεις ἀγγέλλοντας. Cobet reads λέγοντες. So ἀπαγγέλλονσα, 1. 29, is the reading of all the best Manuscripts. Although the action is incomplete, yet it is conceived of as having already commenced, and is therefore expressed by the present. Jelf, § 398. 2. Cp. Soph. 4j. 826, 7 πέμψον τυ' ἡμῦν ἀγγελον, κακὴν φάτω Τεύκρφ φέροντα.

P. 78. § 88. ol ξκκλητοι] Cp. Eur. Οτ. 612 ξκκλητον 'Αργείων ξχλον. The assembly of the ξκκλητοι seems to have been the same as the so-called lesser assembly (Hell. III. 3. 8 την μικράν καλουμένην ἐκκλησίαν).

dρξdντων] "who had had rule."

- § 39. διῆκε] "disbanded." We find dφῆκε, v. 3. 25: διαφῆκε, III, 2. 24; IV, 4, 13.
- § 41. $\pi a \rho e \lambda i \theta \eta \tau e$] "were disabled, overthrown." The proposed emendation $\pi e \rho i \eta \lambda d \theta \eta \tau e$, "were harassed," seems preferable to Dindorf's substitute for the corrupt Manuscript reading $\pi e \rho e e \lambda \dot{\eta} \lambda v \theta e v$. Cp. Arist. Eq. 290 $\pi e \rho e e \lambda \hat{\omega}$ o' $d \lambda a forelass$. 887 olos $\pi i \theta \eta \kappa i \sigma \mu o v$ are $\pi e \rho e e \lambda a v e v$ or $\pi \dot{\eta}$ or $d \sigma e e$. Demosth. 1049. 10 $\pi e \rho e e \lambda a \theta e v$ a v e v or a v e v.

ώσπερ τοὺς δάκνοντας κύνας κ.τ.λ.] probably a verbal reference to Solon's law, which would be familiar to an Athenian audience, ἐν ῷ καὶ κύνα δακόντα παραδοῦναι κελεύει κλοιῷ τετραπήχει δεδέμενον. Plut. Solon 24.

P. 79. § 42. ανέστησε την έκκλησίαν] "restored the assembly." "The Assembly had been practically abolished by

the election of the Thirty. Restoring the Assembly is equivalent to restoring the democracy," J. S. Philpotts. The interpretation usually given to this bold phrase is "broke up the assembly ("adjourned the assembly," Liddell and Scott). But no previous mention has been made of summoning an assembly, which has led Cobet and others to introduce exxlyσίαν ἐποίησαν, συνέλεξαν after the word κατέβησαν (§ 40): and Xenophon would in all likelihood have used the constitutional phrase, λύειν, διαλύειν την έκκλησίαν (cp. Arist. Ach. 173 ol γάρ πρυτάνεις λύουσι την έκκλησίαν. Thuc. VIII. 69, 1 ή έκκλησία κυρώσασα ταῦτα διελύθη). Hom. Il. 1. 191 we find a somewhat similar phrase (τους μέν αναστήσειεν, ὁ δ' Ατρείδην έναρίζοι) in connection with "breaking up" an assembly: but the idea of force, which is there strictly prominent, hardly seems to find a place in the present passage. In addition to this we may notice that after having reestablished the proper assembly, the citizens proceed to the constitutional election of magistrates (8 48).

§ 48. ομόσαντει η μην μη μνησικακήσειν] Ή μην "verily" is used of strong assurance, and accompanies caths, declarations, &c. Homer uses η μέν to express the same meaning. Jelf, § 728. 8. a. § 729. 3. a. The Present, Future, or Aorist Infinitive is used after verbs of swearing, ordering, praying and the like, according as the speaker regards the action either as simply continuing, or continuing in Future time, or has no regard either to its continuance or its time, but only to its taking place. Jelf, § 405. 7.

INDEX TO THE NOTES.

BOOK I.

åλίσκεσθαι els, c. acc., 1. 23. dλλd (in quick transition), 6. ἀναβάλλεσθαι (adjourn), 7. 7. drayer (in interiorem partem Asiæ ducere), B. 8. avaδεῖσθαι, 6.21. $dva \xi v v o \hat{v} \sigma \theta a i (dva \kappa o i v o \hat{v} \sigma \theta a i), 1.$ 80. dναψύχειν, 5. 10. ανδράποδα δούλα, 6. 15. aveπιτήδειος (infaustus), 4. 12. ανέχει (ὁ θεόs), 6.28. droiγeur (de navibus), 1. 2; 5. 18; 6. 21. ἀποπέμπεσθαι (dimittere), 1. άριστον, 1. 18; 6. 21. āστυ (upper town), 4. 13. dφariζεσθαι, 6. 33. Accessory dative, 2. 12; 5. 19. Aorist infin, without de after φημί, &c., 6. 14; 7. 29. Aorist in pluperf. sense, 7. 4. Article with adject, of number, 1, 18, Article with proper names, 4.

άγγελος (legatus), 4. 1. άδικοῦντες (άδικως?), 7. 24.

άκμάζοντος τοῦ σίτου, 2. 4.

βάραθρον, 7. 19. βασιλεύς (sine δ), 1. 9. βοηθεῖν πρὸς c. acc., 2. 9.

13.

γεραίρειν (poet. dict.), 7. 33. Gen. absol., 1. 29; 3. 32. δέ (after a parenthesis), 8, 20; 6, 4, δείλη, 1, 5, δεκάτη, 1, 22, διαθροείν, 6, 4, διδάσκειν (affirmare), 5, 4, διέκπλους, 6, 31, διωβελία, 7, 1, διώκειν (sequi), 1, 13, δραχμή ('Αττική), 5, 4, Double participle, 2, 2,

elras (of time), 4. 7. έκ (statim post), 2. 17. έκείνου (ἐαυτοῦ), 1. 27. ėкто́s (except), 2. 3. €μπορος, 6. 37. έν οίκφ (οίκοι), 7. 1. èν τῷ χρόνψ ῷ (ἐν ῷ), 6. 11. έν χρώ κείρεσθαι, 7. 8. Ereka (quod attinet ad), 1. 24. έξ ἐωθινοῦ, 1. 5. έξω (έξ), 5. 11. έπὶ κέρως, 7. 29. έπιβάτης (vector), B. 17. έπιβολήν έπιβάλλειν, 7. 1. έπιστολεύς, 1. 23. εύεργεσία, 1. 26. εθριποs, 6. 22. Exer with adv., 5. 8. έχων (with), 1. 1. Ellipse of ol µêr, 2. 14.

ή βασιλέως (χώρα), 1. 24. ἡγεμών (auctor), 4. 17. ἡλικία, 6. 24. ἡμεροσκόπος, 1. 2. ήπειρος (Asiæ continens), 2. 17. ἠών (poet. dict.), 1. 5.

θαυμάζειν (adulari), 6, 11. θέρος, 2, 1. θύειν (c. cogn. acc.), 6, 36.

Infinitive of object, 1. 22. Inverse attraction, 4. 2.

κατὰ κράτος, 6. 18.
καταδεδυκύαι τῆες, 6. 85.
κατακόττευ, 5. 8.
κατακόττευ, 5. 8.
κατάστρωμα, 4. 18.
καλούευ (υτρο), 5. 4.
καλης ὑπηρετικός, 6. 36.
κολη ναῦς, 6. 19.
κοινότης, 1. 80.
Calchedon (not Chalchedon),
R 2

λεία, 2. 4. λιθοτόμιαι, 2. 14. Laconic dialect, 1. 23.

μεγάλα Ιστία, 1. 18.
μεν μαλιστα (μάλιστα μέν), 4.
4.
μετὰ ταῦτα, 1. 1.
μετ' δλίγον τούτων, 1. 2.
μὴ ἐπιτρέπευ, 4. 19.
μὸ...πω, 4. 5.
μυστήρια, 4. 20.
Mourning (signs of), 7. 8.

ravayos, 7. 4. ravaρχοs, 6. 4. reoδαμάδεις, 8. 15. riκâr (imperf. use of), 2. 1. riκâr (c. cogn. sec.), 2. 1. Number of verb follows particulars, 7. 5.

ξένια, 1. 9.

δ θebs (weather), 7. 33.

ol δνδεκα, 7. 10.
ol έπ! πάσιν, 1. 34.
ol πάντες, &c. (in all), 6. 34.
ol περί ο. αου., 7. 8.
ol τὰ πράγματα ἔχοντες, 6. 18.
olχεσθαι (aorist use of imperi.),
1. 8.
δρμάσθαι έκεθεν, 4. 23.
δρμίζεσθαι, 1. 15.
δτι (pleonast.?), 5. 6.

πάν, πάντα ποιείν, 5. 8. παρά c. acc. (juxta-position), 6. 80. παρανόμων γραφή, 7. 12. παραπλείν (oram legere), 8. 8. παραρρύματα, 6. 19. παρατάσσεσθαι (ναθε), 1.7. welθew (meaning of imperf.), .πείθειν (μεταπείθειν?), 7. 17. πελτασταί, 2. 1. жеріоског, 3. 15. περίπλους, 6. 31. πλοΐα (longæ naves), 2. 1. ποθεῖν, (desiderare), 1. 80. ποιεῖν (efficere 1), 4. 20. πολυπραγμονείν, 6. 8. πόρος χρημάτων, 6. 12. προβολαί, 7. 85. π po π lvew, 5, 6. πρότ (with numbers), 2. 18. προσοφείλευ (προοφείλευ?), 5. Plural verb with neut. plur. Subject, 1. 23. Present for Future?, 6. 82.

σὺν θεοῖς (cum dis), 6. 11. σφράγισμα, 4. 3. Sailors' pay (rate of), 5. 4. Subject of abbrev. adjectival sentence in nomin., 4. 16.

ταξίαρχοι, 6. 29. τείχη (castella Chersonesi), 5. 17. τὸ κατ' ἐμέ, 6. 5. τότε δή (tum demum), 5. 13. τρέφειν (ναῦς), 5. 5. Transition from indirect to direct narration, 1. 27.

ύδωρ (rain), 6. 28. ὖει (ὁ θεός), 1. 16. ὑπάρχειν, 4. 16. ὑπόμνυσθαι, 7. 34. ἡ ὑστεραία (ἡμέρα), 1. 14. Use of ordinary optative, 8. 19. Voting (methods oi), 7. 7.

φάσκειν, 4. 6. φέρεσθαι πονηρώτ, 5. 17. φοιτάν, 1. 35.

χειμών, 1. 2.

BOOK II.

dyew (rapere in jus?), 4. 1. del 6 dκούων, 1. 4. άκρωτήρια νεώς, 8. 8. **ά**μαξιαῖος λίθος, 4. 27. άνιστάναι την έκκλησίαν, 4. 42. dνίσχειν (de sole), 1. 23. άπαγγέλλουσα (άπαγγελοῦσα?), 1, 29. dπò (of indirect agency), 4. 31. $d\pi \delta$ $\beta o \hat{\eta} \hat{s}$ Evekey, 4. 31. άποθνήσκειν (interfici), 1. 4; 8, 24, **ἀποκαλεί»**, 3. 47. άποκοτταβίζειν, Β. 56. άποσημαίνεσθαι, B. 21; 4. 18. άρμοστής, 4. 28. άρχεσθαι and άρχει», 1. 82. dorv (upper town), 4. 1. ἄτιμοι, 2. 11. aὐτόθεν (illinc), 4. 12. αὐτοί (αὐτούς?), 1. 26. άφ' έσπέρας, 4. 24. Abolition of democracies by Sparta, 2.5. Absence of connecting particle, 1. 8. Aorist in pluperf. sense, 2. 8. Article with proper names, 4. 29.

γυμνός (nudus), 1. 1.

δέ (in apodosis), 8. 15. δέκατος αὐτός, 2. 17.

δήπου, 8. 82. διέχει (διέζει*), 1. 21. δραχμής μετέχειν (senatorem esse), 8. 48. Double participle, 1. 28.

έβούλετο and ήβούλετο, 2, 15. els χείρας δέχεσθαι, 4. 34. ěκκαθεύδειν (excubare), 4. 24. Eveker (quod attinet ad), 1. 14. $\dot{\epsilon}\xi\hat{\eta}\nu$ et similia sine $\delta\nu$, 3. 41. έπι Θράκης, 2. 5. ėri c. dat. (penes), 3. 52. ėπί c. dat. (post), 4. 12. έπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων, 4. 11. ėπιδείν. 4. 17. έπικαλείσθαι, 3. 31. έπιστολεύς, 1. 7. ἐπίτιμοι, 2. 11. ėraipia, 3. 46. έφ' ψ, 2. 20. έχειν with adv., 1. 2. έχων (80. τις), 1. 8. Explanatory clause of relative, 3. 45. Explanatory nomin, absolute, 2, 3,

ή βασιλέωτ (χώρα) 1. 16. η μήν, 4. 43. ημέραν πέμπτην, 4. 13. Historic Present, 4. 19. Infin, of object, 8, 18. Interchange of Aorist and Historic Present, 1. 15.

καί with interrogatives, 3. 47. καὶ ταῦτα, 8. 53. κατά in composition, 2. 23; 4. 15. κατὰ κράτος, 1. 15. κελεύευ ἐπὶ τὰ ὅπλα, 3. 20. κόθορνος, 3. 31.

λέγοντας (λέγοντες?), 4. 87. λευκοθοθαι, 4. 25. λυμαίνεσθαι c. dat. and acc., 3. 23. Length of Peloponnesian War, 3. 9, 10. Locative case, 4. 32. Long Walls, 2. 15.

μεγάλα Ιστία, 1. 29. μερβάρβαρος, 1. 15.

κωφός λιμήν, 4. 31.

νομίζειν c. infin. sine αν, 8. 14.

οί γνώριμοι, 2, 6, οί Εκκλητοι, 4, 38, οί περί ο. ασο., 4. 6. ol πονηροί, 3. 13. ολμώζειν, 3. 56. οίχεσθαι (aorist use of imperf.), 1, 26, όμνύναι c. pres. fut. aor. infin., 4. 48. δνομα (ὀνόματι), 1. 15. öπλα (scuta), 4. 25. όπώρα (fructus auctumn.),4.25. δρμασθαι έκ c. gen., 1. 16. $\delta \tau_i$ followed by infin., 2. 2. of (of?), 3. 54; 4. 13. οδτος (τοιοθτος), 3. 43. ούτω (position of), 4. 17. ούχ ήκιστα, 8, 18. ούχ όπως, 4. 14, Omission of ar with relative and subjunct., 3. 29. Open voting, 4. 9.

παραβλήματα, 1. 22. παρελύθητε (περιηλάθητε), 4. 41. πελάγιος, 1. 17. π lorews ξ veka, 2, 16, ≠λοîa (naves onerariæ), 1. 17. πολέμαρχος, 4. 83. $\pi \rho l \nu$ with optative, 3. 48. προσακούειν, 4, 22, Partitive genitive, 3. 14. Partitive genitive of place, 1. 20. Plural participle with noun of multitude, 3. 55. Plural verb with plural noun of number, 3, 8,

Retinue of Spartan king, 4, 36.

σημαίνει (ὁ σαλπυγκτής ?), 1. 5. συγγράφειν νόμους, 3. 2. συκοφαντία, 8. 12. συμφοιτηταί, 4. 20. συνήδεσαν έαυτοῖς μή δντες οτ μή οδσυν, 3. 12. σύνθημα (συνθήκη), 1. 2.

τὰ δέκα ἀφ' ήβης, 4. 32.
τὰ ὅπλα (castra), 4. 6.
ταῦτα predicate, 3. 56.
τις indefinite and definite, 3.17.
τοῦ λοιποῦ, 3. 29.
τοῦμπαλιν (εἰς τοῦμπαλιν?), 1.
27.
τρέφεσθαι ἀπό c. gen., 1. 1.
Triremes, 1. 28.

ὑπό (ad) c. gen., 2. 23.

φέρεσθαι εδ, 1. 6. φρουρά (de Laced, exercitu), 4.29.

yeipls, 1. 8.

ώρα (τὰ ὡραῖα), 1. 1. ώσπερ after comparatives = ή?, 8. 16. ἀσπερ with participles, 8. 19.

INDEX NOMINUM ET LOCORUM.

LIB. I.

"A Budos, 1. 5; 1. 6; 1. 11; 2. 'Αναξίλαος, 3. 18. "Ανδροι, 4. 21; 5. 18. 'Ανδρία χώρα, 4. 22. "Ανδριοι, 4. 22. Αγησανδρίδας, 1. 1; 8. 17. *Ayıs, 1. 83; 1. 84; 1. 85. 'ArriBas, 1. 87. 'A beluarros, 4. 21; 7. 1. "Αντανδρος, 1. 25; 1. 26; 3. 17. 'Αθηνᾶ, 1. 4; 3. 1; 4. 12; 6. 1. 'Αθηνα, 1. 1; 1. 8; 1. 23; 1. Αντάνδριοι, 1. 26. 'Αντιγένης, 3. 1. Αντίοχος, 5. 11; 5. 12; 5. 13. 83; 2. 1; 2. 18; 3. 22; 4. Απατούρια, 7. 8. 10; 5. 19; 6. 1; 6. 22; 7. 1; 7. 2. Αργείοι, 3. 13. Αργινοῦσαι, 6. 27; 6. 28; 6. 33: 'Αθηναΐοι, 1. 1; 1. 2; 1. 3; 1. 5; 1. 7; 1. 9; 1. 11; 1. 17; 6. 38. 1. 18; 1. 19; 1. 33; 1. 34; 'Αριοβαρζάνης, 4. 7. 1. 85; 2. 1; 2. 2; 2. 5; 2. 'Αρίσταρχος, 7. 28. 9; 2.11; 3.1; 3.2; 3.5; 'Αριστογένης (Siculus), 2. 8. 3. 8; 3. 9; 3. 13; 3. 14; 3. 'Αριστογένης (Athen.), 5. 16; 6. 30; 7. 1. 16; 3. 17; 4. 4; 4. 5; 4. 10; 4. 12; 4. 20; 4. 21; 5. 4; 5. Αριστοκράτης, 4. 21; 5. 16; 6. 8; 5. 13; 5. 14; 5. 16; 5. 29; 7. 2. 18; 5.19; 6.2; 6.7; 6.18; Αρίστων, 3. 18. 6. 15; 6. 19; 6. 24; 6. 27; 'Aprdams, 3. 12. 6. 28; 6. 29; 6. 32; 6. 33; Αρτεμις, 2. 6. 6. 84; 6. 85; 6. 86; 6. 88; 7. 9; 7. 16; 7. 20; 7. 28; 7. 'Αρχέδημος, 7.2. 'Αρχέστρατος, 5. 16. 24; 7. 29; 7. 33; 7. 85. 'Αστύοχος, 1. 31. 'Αθηναίος, 2. 13. 'Αττική, 7. 22. 'Αττική δραχμή, Ακράγας, 5. 21. 'Αχαιοί, 2. 18. Αλκιβιάδης, 1. 5; 1. 9; 1. 10; 1. 11; 1. 18; 1. 14; 1. 18; 1. 20; 2. 15; 2. 16; 3. 3; 3. Βιθυνοί Θράκες, 3, 2; 3. 3. 4; 3. 6; 3. 8; 3. 10; 3. 12; Βοιώτιος, 4. 2. 8. 20; 4. 8; 4. 10; 4. 11; 4. Βοιωτοί, 3. 15. 18; 4. 18; 4. 22; 4. 23; 5. Βυζάντιον, 1. 85; 1. 86; 3. 2; 9; 5. 11; 5. 15; 5. 16; 5. 17. 3. 10; 3. 11; 3. 14; 3. 15; 3. 17; 4. 1. Bušántici, 1, 'Αλκιβιάδης (imperatoris consobrinus), 2. 13. 35; 8. 16; 8. 18. Bucarrios, Αναξικράτης, 3. 18. 3. 19.

Γαύρειον, 4. 22. Γνώσις, 1. 29. Γορδίειον, 4. 1. Γύθειον, 4. 11.

 Δ aρείος, 2. 19. Δ eκέλεια, 1. 33; 1. 35; 2. 14; 8. 22. Δ eλφίνιον, 5. 15. Δ ήμαρχος, 1. 29. Δ ιαγόρας, 1. 2. Δ ιομέδων, 5. 16; 6. 22; 6. 28; 6. 29; 7. 2; 7. 16; 7. 29. Δ ιότιμος, 3. 12. Δ ωριεός, 1. 2; 1. 4; 5. 19. Δ ωρόθεος, 3. 13.

Είλωτες, 2. 18. Έλιξος, 3. 15; 3. 17; 3. 21. Έλληνες, 5. 9; 6. 7; 6. 14. 'Ελληνίδες πόλεις, 1. 37. Έλλήσποντος, 1. 2; 1. 8; 1. 9; 1. 22; 1. 86; 2. 11; 3. 8; 3. 17; 5. 11; 6. 20; 6. 22; 7. Έπίδοκος, 1. 29. Έρασινίδης, 5. 16; 6. 16; 6. 29; 7. 2; 7. 29. Έρμοκράτης, 1. 27; 1. 30; 1. 81; 8. 18. Έρμων, 6. 82. Έτεόνικος, 1. 32; 6. 26; 6. 35; 6. 36; 6. 38. Εὐαγόρας, 2. 1. Εὐάρχιππος, 2. 1. Εὐβώτας, 2. 1. Εὐκλης, 2. 8. Εὐκτήμων, 2. 1. Εύμαχος, 1. 22. Εύρυπτόλεμος, 3. 12; 3. 13; 4. 19; 7. 12; 7. 16; 7. 34. "Εφεσος, 2. 6; 2. 7; 2. 12; 5. 1; 5. 10; 5. 14; 6. 2. 'Eø€-

σιοι, 2. 10; 5. 12; 5. 15.

Zeús, 7. 21.

Ήιών, 5. 15.

H. X.

'Ηλεῖος, 2. 1. 'Ηράκλεια Τραχινία, 2. 18. 'Ηρακλείδης, 2. 8. 'Ηράκλειον, 3. 7.

Θάσος, 1. 12; 1. 32; 4. 9. Θεογένης, 8. 13. Θηβαίοι, 7. 28. Θηραμένης, 1. 12; 1. 22; 6. 35; 7. 4; 7. 5; 7. 8; 7. 17; 7. Θορικός, 2. 1. $\Theta \rho \hat{q} \kappa \eta$, 3. 10; 3. 17; 4. 9. $\Theta \rho \hat{q}$ kes, 3. 2. θράκιον, 3. 20. Θρασύβουλος, 1. 12; 4. 9; 4. 10; 5. 11; 6. 35; 7. 5; 7. 17; 7. 31. Θρασύλοι, 1. 8; 1. 83; 1. 84; 2. 1; 2. 6; 2. 7; 2. 13; 2. 17; 3. 6; 4. 10; 5. 16; 6. 30; 7. 2; 7. 29. Θυμοχάρης, 1. 1.

"Ιδη, 1. 25.
"Ιλιον, 1. 4.
'Ιμέρα, 1. 37.
'Ιππεύς, 6. 29.
'Ιπποκράτης, 1. 23; 8. 5; 3. 6; 3. 7.
'Ίππων, 2. 8.

Καλλίας, 6. 1.
Καλλικρατίδας, 6. 1; 6. 2; 6.
3; 6. 4; 6. 7; 6. 14; 6. 16; 6. 18; 6. 23; 6. 26; 6. 31; 6. 32; 6. 36; 6. 36.
Καλλίξενος, 7. 8; 7. 9; 7. 12; 7. 14; 7. 26; 7. 35.
Καλχηδών, 1. 26; 1. 35; 8. 2; 3. 4; 3. 8; 3. 11; 3. 12.
Καλχηδονία, 1. 22. Καλχηδόνιοι, 3. 2; 3. 3; 3. 7; 8. 9.
Καννωνός, 7. 20; 7. 34.
Καρδία, 1. 11.
Καρία, 1. 10; 4. 8.
Καρχηδόνιοι, 1. 37; 5. 21.
Καστωλός, 4. 3.

Κεραμικός κόλπος, 4. 8. Klos, 4. 7. Κλαζομεναί, 1. 10; 1. 11. Κλέαρχος, 1. 35; 3. 15; 3. 17; 3. 18; 3. 19. Κλεόστρατος, 3. 13. Κλεοφών, 7. 35. Κοιρατάδας, 8. 15; 8. 17; 3. 21: 3, 22, Κολοφών, 2. 4. Κολοφώνιοι, 2. Κόνων, 4.10; 5. 16; 5. 18; 5. 20; 6. 15; 6. 16; 6. 17; 6. 19; 6, 22; 6, 38; 7, 1, Κορησσός, 2. 7; 2. 9; 2. 10. Κορυφάσιον, 2. 18. Κρατησιππίδας, 1. 32; 5. 1. Κύδων, 3. 18. Κύζικος, 1. 11; 1. 14; 1. 16; 1. 19; 3. 13. Kusuknvol, 1. 19; 1. 20. Κυρηναΐος, 2. 1. Κῦρος, 4. 2; 4. 3; 4. 4; 4. 5; 4. 7; 5. 1; 5. 2; 5. 3; 5. 6; 5. 8; 6. 6; 6. 10; 6. 18. Kŵs, 5. 1.

Λαβώτας, 2. 18. Δακεδαίμων, 1. 23; 1. 31; 2. 18; 8. 19; 5. 2; 6. 8; 6. 9. Λακεδαιμόνιοι, 1. 1; 2. 18; 8. 18; 3. 19; 4. 2; 4. 8; 4. 9; 4. 11; 5. 1; 5. 5; 5. 15; 6. 1; 6. 4; 6. 7; 6. 81; 7. Δακεδαιμόνιος, 3. 5; 3. 15; 8. 19. Λάκων, 1. 32. Adxwres, 4. 22. Δακωνικαί vijes, 6. 34. Λάμψακος, 2. 18; 2. 15. Λέσβος, 2. 11; 2. 12; 6. 12; 6. 16; 6. 26; 6. 27. Δευκολοφίδης, 4. 21. Λέων, 5. 16; 6. 16. Δυδία, 2. 4. Δύκειον, 1. 33. Δύκισκος, 7. 13. Δυκούργος, 3. 18. **Δύσανδρος, 5. 1; 5. 6; 5. 10;** 5. 11; 5. 12; 5. 13; 5. 14; 5. 15; 6. 1; 6. 2; 6. 3; 6. 4; 6. 5; 6. 10. Avolas, 6. 30; 7. 2.

Μάδυτος, 1. 3. Μακεδονία, 1. 12. Maλέa, 2. 18. Μαλέα άκρα, 6. 26. Μαντίθεος, 1. 10; 3. 13. Μέγαρα, 1. 36; 2. 14. Meyaρείς, 3. 15. Μεγαρεύς, 3. 15; 6. 32. Μένανδρος, 2. 16. Μενεκλήs, 7. 84. Μενεκράτης, 1. 29. Μήδοι, 2. 19. Μήθυμνα, 2. 12; 6, 12; 6, 38. Μηθυμναΐοι, 6. 13; 6. 14; 6. 18. Μίλητος, 1. 31; 2. 2; 2. 3; 5. 1; 6. 2; 6. 7. Μιλήσιοι, 6. 8. Μίνδαρος, 1. 4; 1. 11; 1. 14; 1. 16; 1. 18; 1. 23; 3. 17. Μιτροβάτης, 3. 12. Musla, 4. 7. Μύσκων, 1. 29. Μυτιλήνη, 6. 16; 6. 26; 6. 35; 6. 88; 7. 29. Μυτιληναίοι, 6, 22,

Νότιον, 2. 4; 2. 11; 5. 12; 5. 18; 5. 14.

Οἰνόη, 7. 28. Οἰταῖοι, 2. 18. 'Ολυμπιάς, 2. 1.

Παντακλής, 8. 1. Πάρου, 1. 18. Πάρου, 4. 11. Πασικπίδας, 1. 32; 3. 18; 3. 17. Πειραιεύς, 1. 35; 2. 14; 3. 22; 4. 12; 4. 18; 7. 35. Πεισιάνας, 4. 19; 7. 12. Πελοποννήσιοι, 1. 6; 1. 7; 1.

11; 1. 17; 1. 19; 1. 24; 6. 33; 6. 34. Περικλής, 5. 16; 6. 29; 7. 2; 7. 16; 7. 21. $\Pi \epsilon \rho \iota \nu \theta os$, 1. 21. $\Pi \epsilon \rho \iota \nu \theta \iota o\iota$, 1. 21. Πέρσαι, 2. 19. Πέρσης, 2. 5. Πιτύας, 6. 1. Πλυντήρια, 4. 12. Πόντος, 1. 22. Потария, 1, 29. Προικόννησος, 1. 13; 1. 18; 1. 20; 3, 1, Πρόξενος, 3. 13. Πρωτόμαχος, 5. 16; 6. 30; 6. 33; 7. 1. Πύγελα, 2. 2. Πυγελείς, 2. 2. Πυρρόλοχος, 3. 13.

'Ραμφίας, 1. 85. 'Ρόδος, 1. 2; 5. 1; 5. 19; 6. 3. 'Ρόδιος, 5. 19. 'Ροίτειος, 1. 2.

Σάμος, 2. 1; 4. 8; 4. 9; 4. 11; 4. 23; 5. 14; 5. 15; 5. 18; 5. 20; 6. 2; 6. 15; 6. 25; 6. 26; 6. 38. Σάμαι νῆες, 6. 25. Σάμιος, 6. 29; 7. 30. Σάμιος, 6. 29. Σάμος, 1. 9; 1. 10; 5. 1. Σελινούς, 1. 37. Σελινούσιοι, 2. 10. Σελινούσιαι νῆες, 2. 8. Σηλυβρία, 1. 21; 8. 10. Σηλυβριας, 1. 21; 8. 10. Σηλυβριας, 1. 21;

Σηστός, 1. 7; 1. 11; 1. 36; 2. 13. Εκελία, 1. 37; 5. 21. Σκελία, 1. 32; 2. 1; 6. 32. Στάγης, 2. 5. Συρακούσαι, 1. 29; 1. 31; 8. 13. Συρακόσιοι, 1. 18; 1. 26; 1. 27; 1. 31; 2. 8; 2. 10; 2. 14. Συρακόσιαι νῆες, 2. 12. Σωκράτης, 7. 15. Σωκράτης, 7. 15.

Τιμοκράτης, 7. 3. Τισσαφέρτης, 1. 9; 1. 31; 1. 32; 2. 6; 2. 8; 5. 2; 5. 8; 5. 9.

Φανοσθένης, 5. 18.
Φαρνάβαζος, 1. 6; 1. 14; 1. 19;
1. 24; 1. 26; 1. 31; 2. 16;
3. 5; 3. 7; 3. 8; 3. 9; 8. 11;
3. 12; 3. 13; 3. 14; 8. 17;
4. 1; 4. 5; 4. 6.
Φιλοδίκης, 3. 13.
Φιλοκλής, 7. 1.
Φωραία, 4. 1.
Φωραία, 3. 1; 6. 33.

Χερρόνησος, 3. 8; 5. 17. Χερρονησόται, 3. 10. Χίος, 1. 32; 6. 3; 6. 12; 6. 18; 6. 33; 6. 37; 6. 38. Χρυσόπολις, 1. 22; 3. 12.

LIB. II.

'Aβaρνίς, 1. 29. "Αβυδος, 1. 18. 'Αβυδηνοί, 1. 18. 'Αγγενίδας, 8. 10. 'Αγησίστρατος, 3. 10. 'Αγις, 2. 7; 2. 11; 2. 13; 3. 3. "Αγνων, 8. 80. 'Αδείμαντος, 1. 30; 1. 32. 'Αθηνα. 4. 39. 'Αθήναι, 1. 10; 1. 29; 2. 1; 2. 2; 2. 8; 2. 21; 3. 1; 4. 29; 4. 38. 'Αθηναίοι, 1. 12; 1. 14; 1. 15; 1. 16; 1. 17; 1. 18; 1. 20; 1. 23; 1, 24; 1, 25; 1, 27; 1. 29; 1. 31; 1. 32; 2. 1; 2. 2; 2. 6; 2. 10; 2. 12; 2. 16; 2. 19; 3. 1; 3. 32; 4. 21; 4. 30; 4. 31; 4. 34. 'Αθηναίος, 2. 2; 2. 18. Αίγινα, 2. 9. Αίγινηται, 2. 3; 2. 9. Αίγδε ποταμοί, 1. 21; 1. 28. Alunolas, 8. 9. Altweis, 4. 26. Aloxims, 3. 2; 3. 13. 'Ακαδήμεια, 2. 8. 'Ακράγας, 2. 24. 'Aλal, 4. 34. 'Αλεξίας, 1. 10. Αλεξιππίδας, 3. 10. 'Αλίπεδον, 4. 30. 'Αλκιβιάδης, 1. 25; 2.1; 3.42. Αναίτιος, 3. 2. Ανδριοι, 1. 32. 'Ανδρία ναθε, 5. 1. 31. "Αντανδρος, 1, 10. 'Αντιφών, 3. 40. *Avutos, 3. 42; 3. 44. Έξαρχος, 3. 10. "Αρακος, 1. 7; 3. 10. 'Επήρατος, 3. 10.

'Αργείοι, 2. 7. Αρεσίας, 3. 2. Αρίσταρχος, 3. 46. 'Αριστοτέλης, 2, 18; 3, 2; 3, 13; 3. 46. "Αρτεμις, 4. 11. Αρχέστρατος, 2. 15. 'Αρχύτας, 1. 10; 3. 10. 'Ασία, 1. 18. Αὐτοβοισάκης, 1. 8.

Bevöldeiov, 4. 11. Βοιωτοί, 4. 30. Βρασίδας, 3. 10. Βυζάντιον, 2. 1; 2. 2.

Γέλα, 3. 5. Γλαύκων, 4. 19.

Δαρειαίος, 1. 8; 1. 9. Δαρείος, 1. 8. Δεκέλεια, 2. 7; 3. 3. · Διοκλής, 8, 2. Διονύσιος, 2. 24; 8. 5. Δ ρακοντίδηs, 8. 2.

'Ελαιούς, 1. 20. Έλευσίς, 4. 8; 4, 28; 4, 38; Έλευσίνιοι, 4. 9. 4, 43, Έλευσινάδε, 4. 24; 4. 29. Έλλάς, 2. 6; 2. 20; 2. 23. Έλληνες, 1. 2; 1. 32; 2. 3; 2. 19. Έλληνις πόλις, 2. 20; Ελληνίδες πόλεις, 3, 24. 'Ελλήσποντος, 1. 17; 1. 21; 2. "Erdios, 3. 1; 3. 10. Ένυάλιος, 4. 17.

'Ερασίστρατος, 3. 2. 'Ερατοσθένης, 3. 2. Έρμοκράτης, 2. 24. Έστία, 3. 52. 'Έτσόνμος, 1. 1; 1. 2; 1. 4; 1. 5; 1. 10; 2. 5. Εὐαγόρας, 1. 29. Εὐάρχιπτος, 3. 10. Εὐκλείδης, 3. 9. Εὐκλείδης, 3. 2. Εὐμάθης, 3. 2. Έφσος, 1. 6; 1. 10; 1. 16.

Ζεύξιππος, 3. 10.

θαμνήρια, 1. 13. $\Theta \epsilon \alpha \gamma \epsilon \nu \eta s$, 3, 2. Θ éoyvus, 3.2.Θεόπομπος, 1. 30. Θετταλία, Β. 4; Β. 36. Θετταλοί, 3. 4. Θετταλός, 3. 1. θήβαι, 4. 1; 4. 2. Θηβαίοι, 2. 19. Θηραμένης, 2. 16; 2. 18; 2. 19; 2. 21; 2. 22; 3. 2; 3. 15; **3.** 16; 3. 17; **3.** 18; **3.** 19; 8. 22; 8. 24; 8. 27; 3. 81; 8. 85; 3. 54; 3. 55; 4. 1. $\Theta(\beta\rho\alpha\chi\sigma_{0}, 4.33.$ Θράκη, 2. 5. Θρασύβουλος, 3. 42; 3. 44; 4. 2; 4. 5; 4. 6; 4. 10; 4. 12; 4. 34; 4. 40. Θώραξ, 1. 18; 1. 28.

'Ιεραμέτης, 1. 9.
'Ιέρων, 8. 2.
'Τλαρχος, 8. 10.
'Ιππόλαχος, 8. 2.
'Ιππόλαχος, 8. 2.
'Ιππόλαχος, 8. 2; 4. 19.
'Ισάνωρ, 8. 10.
'Ισίας, 8. 10.
'Ισίας, 8. 10.
'Ιστιαιεῖς, 2. 3.
'Ιωνία, 1. 17.

Καδούσιοι, 1. 13. Καλλίβιος, 3. 14.

Καλχηδών, 2, 1; 2. 2. Καμάρινα, 3. 5. Kaρla, 1. 15. Καρχηδόνιοι, 2. 24; 3. 5. Κατάνη, 3. 5. Κεδρείαι, 1. 15. Κεραμεικός, 4. 33. Κεράμειος κόλπος, 1. 15. Κηφισόδοτος, 1. 16. Κηφισός, 4. 19. Κηφισοφών, 4. 36. Κλεινόμαχος, 3. 10. Κλεόκριτος, 4. 20. Κλεομήδης, 3. 2. Κλεοσθένης, 8. 10. Κόνων, 1. 28; 1. 29. Κορίνθιοι, 1.32; 2.19; 4.30. Κορινθία ναθε, 1.~31.Κριτίας, 3. 2; 8. 15; 8. 18; 3. 24; 3. 86; 8. 43; 3. 48; 3. 49; 8.50; 8.52; 8.54; 8. 56; 4.8; 4.9; 4.19. Kpokiras, 3. 1. Κύπρος, 1. 29. Κυρος, 1. 7; 1. 8; 1. 11; 1. 13; 1. 15; 3. 8.

Καλλίστρατος, 4. 27.

Α ακεδαίμων, 1. 6; 1. 30; 2. 7; 2. 12; 2. 17; 8. 8; 8. 18; 4. 28; 4. 86; 4. 87. Λακεδαιμόνιοι, 1. 7; 1. 14; 2. 8; 2. 5; 2. 7; 2. 11; 2. 15; 2. 16; 2. 18; 2. 20; 2. 22; 3. 9; 8. 25; 8. 28; 8. 34; 8. 41; 3. 45; 4. 28; 4. 30; 4. 31; 4. 33; 4. 84; 4. 35; 4. 36; 4. 37; 4. 41. Λακεδαιμόνιος, 1. 18. Λάκων, 2. 2. Λακωνική, 2. 13. Λακωνικοί, 4. 4; 4. 10.

Λακράτης, 4. 33. Λάμψακος, 1. 18; 1. 20; 1. 21; 1. 29; 1. 30; 2. 1; 2. 2. Λαρισαΐοι, 3. 4. Λεοντίνοι, 3. 5. Λεοντίς φυλή, 4. 27. Λέσβος, 2. 5; 3. 32; 3. 35. Λέων (Lac.), 3. 10. Λέων (Salamin.), 3. 39. Λίβυς, 4. 28. Αυκάριος, Β. 10. Λύκειον, 4. 27. **Λυκόφρων**, 3. 4. Δύσανδρος, 1. 6; 1. 7; 1. 10; 1. 12; 1. 13; 1. 14; 1. 15; 1. 17; 1. 18; 1. 19; 1. 22; 1. 23; 1. 24; 1. 27; 1. 28; 1. 29; 1. 30; 1. 31; 1. 32; 2. 2; 2. 5; 2. 7; 2. 9; 2. 16; 2. 17; 2. 18; 2. 23; 8. 8; 3. 6; 3. 7; 3. 10; 3. 18; 4. 28; 4. 29; 4. 80; 4. 86. Αυσίμαχος, 4. 8; 4. 26.

Μέγαρα, 4. 1. Μελάνθιος, 3. 46. M ϵ λητος, 4. 86. Μένανδρος, 1. 16; 1. 26. Mηδία, 1. 13. Μήλιοι, 2. 3; 2. 9. Μηλόβιος, 3. 2. Μιλήσιος, 1. 30. Μισγολαίδας, 3. 10. Μιτραΐος, 1. 8. Μνησιθείδης, 3, 2. Μνησίλοχος, 3. 2. Mouruxla, 4. 11; 4. 37. Μυτιλήνη, 2. 5.

Ναυκλείδας, 4. 36. Νικήρατος, 3. 39. Niklas, 3. 39. Νικόστρατος, 4. 6. Νότιον, 1, 6,

君éρξηs, 1. 8.

'Ολυμπιάς, Β. 1. 'Ονομακλής (Athen.), 3. 2. 'Ονομακλής (Laced.), 3. 10. 'Ονομάντιος, 8. 10.

Παντακλής, 3. 10.

Πάραλος, 1. 28; 1. 29; 2. 3. Πατησιάδας, 3. 10. Havoarlas, 2. 7; 4. 29; 4. 80; 4. 31; 4. 34; 4. 35; 4. 36; 4. 88: 4. 89. Πειραιεύς, 2. 2; 2. 3; 2. 9; 2. 11; 2. 20; 2. 23; 8. 8; 8. 11; 4. 1; 4. 10; 4. 19; 4. 23; 4. 24; 4. 25; 4. 26; 4. 27; 4, 28; 4, 29; 4, 30; 4, 81; 4, 82; 4, 83; 4, 85; 4, 86; 4. 87; 4. 38; 4. 89. Πείσων, 3. 2. Πελοποννήσιοι, 2. 7; 4. 21; 4. 29; 4. 41. Πιτύας, 3. 10. Πλειστόλας, 3. 10. Πολυχάρης, 3. 2. Почтоз, 2. 1. Π ρομηθεύs, 8. 86. Πυθόδωρος, 3. 1.

'Pódos, 1, 15; 1. 17.

Σαλαμίς, 2. 9. Σαλαμίνιος, 3. Σάμος, 1. 12; 1. 16; 8. 3. Σάμιοι, 2. 6; 3. 6. Σάτυρος, 3. 54; 3. 55; 3. 56. Σελλασία, 2. 13; 2. 19. Σηστός, 1. 20; 1. 25. $\Sigma \theta e \nu \epsilon \lambda aos, 2.2.$ Σικελιώται, 2. 24. Σκιωναΐοι, 2. 3. Σοφοκλής, 3. 2. Σπάρτη, 3. 1. Συρακόσιοι, 2. 24; 8. 5. ρακόσιος, 2. 24; 3, 5. Σωστρατίδας, Β. 10.

Τορωναΐοι, 2. 8. Τυδεύς, 1. 16; 1. 26.

Φαιδρίας, 8. 2. Φείδων, 3. 2. Φεραίος, 3, 4, Φιλοκλής, 1. 80; 1. 81; 1. 82. Φυλή, 4, 2; 4, 3; 4, 4; 4, 5; 4, 10; 4, 11; 4, 12.

Χαιρέλεως, 3. 2. Χαιρίλας, 3. 10. Χαίρων, 4. 83. Χαρικλής, 8. 2. Χαρμίδης, 4. 19. Χερρόνησος, 1. 20; 1. 27. Χίος, 1. 1; 1. 10; 1. 16; 1. 17; Χΐοι, 1. 5; 1. 6. Χρέμων, 3. 2.

'Ωιδείον, 4. 9; 4. 10; 4. 24.

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified

time.

Please return promptly.